

ΔΙΝΑΥΣΕΝΥΠΟΝ

- ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ «ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΕ ΤΑ 5 ΣΗΜΕΙΑ» ΤΗΣ Ε.Δ.Α.
- ΣΧΟΛΙΟ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΣΤ. ΚΑΡΑ
- ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΕΙΣ
- ΠΡΩΗΝ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ Ε.Δ.Α. ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΕΘΟΔΕΣ ΤΗΣ
- Η ΑΝΤΙΚΙΝΕΖΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ Φ. ΚΑΣΤΡΟ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ
- ΜΕ ΠΟΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΔΡΑΣΗΣ;
- Η ΑΣΤΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

17

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1966

μηνιαία πολιτική επιθεωρηση

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΤΣ 27 (ΤΗΛ. 634-070) - ΑΘΗΝΑΙ (141)

Διευθύνεται από την Επιτροπή. — Χρόνος Β', Αρ. Τεύχους 17, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1966.

Σ Υ Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Σ

'Εσωτερικού {	'Ετήσια δρχ. 120	'Εξωτερικού {	'Ετήσια δρχ. 240	Κύπρου {	'Ετησία δρχ. 150
	'Εξάμηνη > 60		'Εξάμηνη > 120		'Εξάμηνος > 75

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
— Άκρα μιά φορά πάνω στην «Πρόταση μὲ τὰ 5 σημεῖα» τῆς ΕΔΑ	1
— Τὸ Πρόδηλημα τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας (καὶ οἱ οεβίζιονιστικὲς παραπομῆσεις)	11
— Νὰ ματαιώσουμε τὰ σχέδια τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος	16
— Οἱ προσοκάτορες, δ. κ. Ψαθᾶς καὶ οἱ οεβίζιονιστὲς	17
— 'Η ἐπίσκεψη Μακνῶτον, ἡ κρίση στὸ ΝΑΤΟ, ἡ Κυβέρνηση Στεφανοπόλουν καὶ ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ	18
— Σχόλιο πάνω στὸ ἄρθρο τοῦ Στ. Καρᾶ	19
— Τὸ Κυπριακὸ — περίοδος «σκοπίμου συγχύσεως» καὶ «σκοπίμου» ἀδρανείας	24
— Δυδὶ πρώην στελέχη τῆς ΕΔΑ ἀπὸ τὸ Περιστέρι καταγγέλλουν: Τὰ μοναδικὰ «ὅπλα» τῶν καθοδηγητῶν τῆς ΕΔΑ εἶναι τὸ φέμμα καὶ ἡ συνοφαντία	28
— Μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Δ.Σ.Κ. ξεσκεπάζει τὴ γραμμὴ καὶ πρακτικὴ τῶν οεβίζιονιστῶν - φερομιστῶν	31
— Καινούργιες παρατηρήσεις σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τοῦ κινεζο-κουβανικοῦ ἐμπορίου. ('Απὸ ἔναν ἀρμόδιο τοῦ 'Τπονγχείον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κίνας)	35
— 'Η ἀντικινεζικὴ ἐκστρατεία τοῦ Φ. Κάστρο καὶ οἱ πραγματικοὶ σκοποὶ τῆς. (Διάφορα σχετικὰ ντοκονυμένα)	37
— Μιὰ δύμολογία τῶν γιαπωνέζων ἀντιδραστικῶν. ("Αρθρο τῆς «Λαϊκῆς Ήμερησίας»)	43
— Τὸ διεταμέζικο πρόδηλημα — στὴν ἀρχή του καὶ στὴν ἔξελιξή του	46
— 'Ο Πρόεδρος Χο Τσί Μίνχ γράφει στὸν Πρόεδρο Λιούν Σάο-σί	47
— 'Η Κίνα ὑποστηρίζει ἀποφασιστικὰ τὴ δίκαιη θέση τῆς Λ. Δ. Βιετνάμ. ('Απαντήση τοῦ Προέδρου Λιούν Σάο-σί στὸν Πρόεδρο Χο Τσί - Μίνχ)	49
— 'Η θέση μὲ τὰ 4 σημεῖα τῆς Κυβέρνησης τῆς Λ.Δ.Β.	50
— 'Η σοβιετικὴ κυβέρνηση ξεσκεπάζεται ἀκόμα μιὰ φορά. ("Αρθρο τῆς «Λαϊκῆς Ήμερησίας»)	51
— Μὲ ποιόν πραγματοποιεῖ ἡ σοβιετικὴ καθοδήγηση τὴν ἐνότητα δρᾶσης; ("Αρθρο τῆς «Λαϊκῆς Ήμερησίας»)	52
— Μιὰ νέα καὶ μεγάλη ἐπαναστατικὴ ἀντιαμερικανικὴ θύελλα προμηνύεται. ('Απαντήσεις τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Λ. Κίνας Τσεν Γί σὲ ἐρωτήματα ἀνταποκριτῆ τῆς «Ακαχάτας»)	56
— 'Η ἀστάθεια τῆς βρετανικῆς ἐργατικῆς κυβέρνησης. ("Αρθρο τοῦ «Pekin Information»)	60
— Πῶς θέλετε ἡ Οὐδάσιγκτων τὴ Μεγ. Βρεταννία. (Σημείωμα τοῦ «Pekin Information»)	64

'Εκδότης: ΙΣΔΑΚ ΙΩΡΔΑΝΙΔΗΣ
Νικομηδείας 46 - Νίκαια Πειραιεύς
'Υπεύθυνος Συντάκτης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΤΖΕΑΣ
Λαυριανίδης 50, Αθήναι (409)

'Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ ΚΟΤΤΑΚΗΣ
Ν. Βότση 4
'Αθήναι

ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΕ ΤΑ 5 ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΔΑ

"Υστερα από μιά μακρά περίοδο «έπισημης σιωπής» απέναντι στήν πολεμική τής «Αναγέννησης», ή νησίσια τής ΕΔΑ αποφάσισε νά «μεταβάλει τακτική». Στό τελευταίο τεύχος τής «Έλληνικής Αριστερᾶς» (Νο 41, 1966), δημοσιεύεται κύριο άρθρο του Λ. Κύρκου, μέλους τής Ε.Ε. τής ΕΔΑ, μὲ τὸν τίτλο «Μιά νέα έθνική αριστηρία», καὶ ἔνα σχόλιο μὲ τὸν τίτλο «Δογματική ἀποστέωση καὶ τυφλὸ πάθος», μὲ τὰ διποῖα ἔξαπολύεται ἐπίθεση κατὰ τῆς «Αναγέννησης» γιὰ τὴν πολεμική τῆς σχετικὰ μὲ τὴν «Πρόταση μὲ τὰ 5 σημεῖα τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ». Στό ἵδιο αὐτὸ τεύχος τῆς «Έλληνικής Αριστερᾶς» δημοσιεύεται άρθρο του Στ. Καρᾶ, ποὺ κι' αὐτὸ ἐπίσης εἶναι, σχεδὸν διλοκληρωτικά, ἀφιερωμένο σὲ ἐπίθεση κατὰ τῆς «Αναγέννησης».

"Οταν πρωτοκυκλοφόρησε η «Αναγέννηση», οι ρεβιζιονιστές ήγέτες τὴν ἀντιμετώπισαν μὲ μίὰ «κεραυνοδόλα», λυσσασμένη, δλόπλευρη ἐπίθεση... "Αρθρα, «σχόλια», «σημειώματα», σὲ ἐφημερίδες, περιοδικά, ραδιοφωνικές ἐκπομπές... Διαγραφὲς συνεπῶν ἀγωνιστῶν ποὺ ὑποστήριζαν τὴν γραμμὴ τῆς «Αναγέννησης», «καταγγελίες», συκοφαντίες, συκοφαντίες, συκοφαντίες... Η «ἰδεολογικὴ ἀντίκρουση» τῆς «Αναγέννησης» ὅμως κατέρρευσε γρήγορα. Ἀποδείχθηκε η ὑπεροχὴ τῶν θέσεών της καὶ η ἀδυναμία τῶν ρεβιζιονιστῶν. Τότε οἱ ρεβιζιονιστές ήγέτες κατέφυγαν στὴν τακτικὴ τῆς «έπισημης σιωπῆς». "Ἐπαφαν γά... ἐμφανίζουν τὴν «Αναγέννηση!»! ἀπὸ τὰ ἔντυπά τους, μὲ τὴν κουτοπόνηρη σκέψη διτι θὰ ἥταν δυνατό, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, «νὰ πνίξουν τὸ ζήτημα». «"Ας κάνουμε πώς δὲν ἀσχολούμαστε μὲ τὴν «Αναγέννηση»—ἔτσι θὰ δημιουργήσουμε τὴν ἐντύπωση πώς ξέδυνε η «Αναγέννηση» καὶ δὲν ὑπάρχει πιὰ πρόδηλημα. "Αλλοιώς, τής δίνουμε τροφή! Αὐτὸ τὸ ἀπλοϊκὸ τέχνασμα ήταν καρπὸς τῆς ἀδυναμίας τῶν ρεβιζιονιστῶν ήγετῶν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν «Αναγέννηση» στὸ πεδίο τῆς ἀνοιχτῆς ιδεολογικο - πολιτικῆς ἀντιπαράθεσης. "Ομως η πραγματικότητα τῆς ζωῆς εἶναι ἀμείλικτη, καὶ κανένα τέχνασμα δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακόψει τὴν κίνησή της πρὸς τὰ ἐμπρός. Η «Αναγέννηση» ὅχι μόνο δὲν «ξεσύνε», ἀλλὰ ἀναπτύχτηκε ἀκόμα περισσότερο! Οι ίδεες τῆς ρίζωσαν στὴ συνείδηση τῶν συνεπῶν ἀ-

γωνιστῶν, ἀπλώθηκαν στὸν εὔρυτατο χῶρο τῆς Αριστερᾶς, ἔγιναν «ἡ κινητήρια δύναμη, ποὺ δραστηριοποιεῖ ὀλόκληρο τὸ κίνημα στὴν κατεύθυνση τῆς ὁρθῆς διεξόδου ἀπὸ τὴ σημερινὴ βαθειὰ καὶ ἐπικίνδυνη κρίση του», διποὺ εἶχαμε προβλέψει ἀπὸ τὸ Νο 2 κιόλας τεύχος μας.

Αὐτὴ η διαδικασία ἐπιταχύνθηκε καὶ δυνάμωσε τελευταῖα, υστερα ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴ διατύπωση τῆς «Πρότασης μὲ τὰ 5 σημεῖα» ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ. Η πολεμικὴ τῆς «Αναγέννησης» ἐναντίον τῆς «Πρότασης» αὐτῆς τῆς ΕΔΑ εἶχε ζωηρότατη ἀπήχηση στὰ μέλη καὶ στελέχη τῆς ΕΔΑ, σ' ὀλόκληρο τὸ χῶρο τῆς Αριστερᾶς. Προκλήθηκαν ἔντονες συζητήσεις καὶ ἀντιδράσεις. Η κατάσταση αὐτὴ ἔφερε τοὺς ήγέτες τῆς ΕΔΑ μπροστὰ σ' ἔνα δίλημμα: γὰ τὸ ἔξακολουθήσουν νὰ «σιωποῦν» η γὰ περάσουν σὲ ἐπίθεση κατὰ τῆς «Αναγέννησης»; Μέσα στὴν ἀπόγνωσή τους προτίμησαν τὸ δεύτερο δρόμο.

Καὶ μόνο τὸ γεγονός θτι η «Έλλην. Αριστερά» δημοσιεύει στὸ ἵδιο τεύχος τρία άρθρα ἀφιερωμένα σὲ ἐπίθεση κατὰ τῆς «Αναγέννησης», ἀποτελεῖ μιὰ πιστικώτατη ἀπόδειξη τῆς πλατειᾶς ἀπήχησης τῶν ἴδεων καὶ τῆς γραμμῆς τῆς «Αναγέννησης», καὶ τῆς κατάρρευσης τῆς προστάθειας τῶν ρεβιζιονιστῶν ήγειτῶν νὰ τὴν «ἀντιμετωπίσουν» μὲ τὴν ταχτικὴ τῆς «έπισημης σιωπῆς». Εἶγια πολὺ χαρακτηριστικός, ἀπὸ τὴν ἀποφή αὐτή, καὶ δὲ τρόπος μὲ τὸν διποῖο κατέδηκαν η κατεβαίνουν οἱ «προτάσεις μὲ τὰ 5 σημεῖα» τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ στὰ μέλη καὶ στελέχη τοῦ κόμματος. Λίγες μέρες μετὰ τὴ δημοσίευση τῶν «Προτάσεων», συγκλήθηκε αἰγιδιαστικὰ μιὰ «σύσκεψη στελεχῶν» σὲ Θέατρο τῆς Αθήνας, διόπου, μπροστὰ σὲ χίλια περίπου στελέχη, μέλος τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ ἀνέπτυξε τὶς «Προτάσεις» τῆς. «Οπως συνήθως, συζήτηση δὲν ἐπακολούθησε. Καὶ οὕτε φυσικὰ ἐπιδιωκόταν κάτι τέτοιο ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ήγεσίας τῆς ΕΔΑ. Εκεῖνο ποὺ ηθελαν νὰ πετύχουν μὲ τὴ «σύσκεψη» αὐτὴ οἱ ήγέτες τῆς ΕΔΑ ήταν νὰ φέρουν τὰ στελέχη τοῦ κόμματος μπροστὰ σὲ τετελεσμένα γεγοότα καὶ νὰ τὰ ἐμφανίσουν οἵτις «συμφώνησαν» μὲ τὶς «Προτάσεις», ἀποκλείοντας τὴν ὑπεύθυνη καὶ ἀνοιχτὴ τοποθέτηση τῶν στελεχῶν ἀπέναντι στὶς «Προτάσεις», στὰ πλαισια μᾶς

δημοκρατικής συζήτησης. Στόν ίδιο σκοπό άπειλεπαν και οι «στεγώτερες» «συσκέψεις στελεχών» που πραγματοποιήθηκαν σε έπιπεδο έπιτροπών πόλεων και Τομεακών Έπιτροπών στήν Αθήνα, τόν Πειραιά, τή Θεσσαλονίκη κ.λ. Στίς τελευταίες αυτές «συσκέψεις», και πάλι δέν έπειτράπερκε συζήτηση, άλλα μόνο «διευκρινήσεις» ή «προτάσεις για τήν καλύτερη έφαρμογή τής γραμμής του χόμιματος!» Όποιος είχε διαφωνίες «θὰ μπορεῖ νὰ τίς διατυπώσει στὸ δργανό του! Μιὰ ἀπόφαση πάνω σὲ ζητήματα βασικής σημασίας και ποὺ θὰ ἔχει ἀναμφισβήτητα σοδαρώτατες ἐπιπτώσεις στήν παραπέρα πορεία τοῦ ἀριστεροῦ κινήματος τῆς χώρας μας και ποὺ ἀποτελεῖ ἀλλα αγή θέση σε σέ σχέση μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς τελευταίας (9ης) Συγδόου τῆς Δ.Ε., παίρνεται ἀπὸ τὴν Ε.Ε. και ἀνακοινώνεται, χωρὶς καν προηγούμενα νὰ ἔγκριθει ἀπὸ τὸ καθοδηγητικὸ δργανό τοῦ χόμιματος, τή Διοικοῦσα Έπιτροπή, και σὲ συνέχεια καλεῖται τὸ χόμικα ἀπλῶς νὰ τὴν «έφαρμάσει», χωρὶς νὰ δοθεῖ ή δυνατότητα στὰ μέλη και στελέχη τοῦ χόμιματος νὰ ἔκφερουν τίς δικές τους γγῦμεις!» Ετσι ἐπιβεβαιώνεται, ἀκόμα μιὰ φορά, δι τήν ΕΔΑ ἔχουν καταλύθει και καταπατηθεῖ μὲ τὸν πιὸ ὀμβρό τρόπο οἱ στοιχειώδεις κανόνες δημοκρατικής λειτουργίας ἐνδε διατεροῦ, λαϊκοῦ χόμιματος και δι τής κατάργηση τῆς ἐσωκοιμιματικής δημοκρατίας στήν ΕΔΑ ἀποδέπει στήν ἐπιβολὴ μιὰς διέθριας, διπορτουνιστικής γραμμής, που συναντάει τήν διλοένα ἐντεινόμενη ἀντίδραση τῶν μελῶν και στελέχων τοῦ χόμιματος. Υστερα ἀπ' αὐτά, ἀποτελεῖ θράσος και προκαλεῖ τήν θυμηδία μεταξὺ τῶν ἀγωγιστῶν, τὸ νὰ μιλάει ή «Ελληνική Αριστερά» γιὰ «Θλιβερή ἀπομόνωση» τῶν συντακτῶν τῆς «Ἀναγέννησης». Σὲ ἀπομόνωση, και μάλιστα δχι ἀπλῶς «Θλιβερή» ἀλλά και «παγερή», δρίσκονται οἱ ίδιοι οἱ, ρεδίζιονιστές ἡγέτες τῆς ΕΔΑ. Απόδειξη δι τὸ ο λ μ ο ὅ ν γὰ θέσουν κάτω ἀπὸ τὸν ἀντικειμενικὸ ἔλεγχο μιὰς πραγματικᾶς δημοκρατικῆς συζήτησης μέσα στὸ χόμικα τίς ἀποφάσεις τους. Αν δι «Ἀναγέννηση» είναι «ἀπομόνωμένη», τότε γιατί ξεσηκωθήκατε σὲ «ἰερὸ πόλεμο» ἐναντίον της κ.κ. ἡγέτες τῆς ΕΔΑ; Γιατί κινητοποιήσατε τὸν χομιματικὸ σας μηχανισμὸ μέσα στὰ πλαίσια ἀκριβῶς τοῦ «κατεδάσματος» τῆς «Πρότασης μὲ τὰ 5 σημεῖα», σὲ μιὰ πρωτοφανῆ και χυδαία συκοφαντική ἔκστρατεία κατὰ τῆς «Ἀναγέννησης»; Γιατί θέσατε και πάλι σὲ ἐνέργεια τήν «ἀπονεκρωμένη», γιὰ μερικοὺς μῆνες, διαδικασία τῶν «διαγραφῶν» συνεπῶν στελέχων τοῦ κινήματος και ἀποκλεισμοῦ τους ἀπὸ τὶς γραμμής τῆς ΕΔΑ; Γιατί σπεύσατε (ἐπισπεύσατε μᾶλλον) νὰ κυκλοφορήσετε τήν «Ἐλλ. Αριστερά» ἀμέσως μετὰ τὴν κυκλοφορία τῆς «Ἀναγέννησης» μὲ τὴν πολεμικὴ κατὰ τῶν «Προτάσεων» και νὰ ἀφιερώσετε σ' αὐτὴν τρία διλόκληρα ἀρθρα; Τι δείχγουν δλα αὐτά, ἀν δχι τὴν ἀδυναμία και τὴν χρεωκοπία σας, τὸ φόδο σας μπροστὰ στὴ συγεχῶς ἀναπτυσσόμενη ἐπιρροὴ τῶν ίδεων και τῆς γραμμῆς τῆς «Ἀναγέννησης» ἀνάμεσα στοὺς ἀγωνιστές τῆς Αριστερᾶς; Αὐτὴ τὴν ἀδυναμία και χρεωκοπία σας θείχουν και τὰ ἀρθρα τῆς «Ἐλλήνικῆς Αριστερᾶς».

Γράφει δ. Λ. Κύρχος στὸ ἀρθρο του: «Ο ἀντίπαλος

ἀντελήφθη καλὰ ἀπὸ τήν πρωτοδουλία τῆς ΕΔΑ ἐκεῖνο που ἀπέτυχαν και νὰ ὑποφιαστοῦν οἱ ἀδιέρθωτοι σεκταριστές «ὑπεραπαναστάτες». . . Η πείρα τοῦ λαϊκοῦ κινήματος διδάσκει δι τή πιὸ μεγάλη τέχνη συγίσταται στὸ νὰ μπορεῖς νὰ συγκεντρώνεις τίς πιὸ πλατειές δυνάμεις ἐναντίον τοῦ κύριου στόχου μᾶς δε δομένης στιγμῆς» (бл. «Ελληνική Αριστερά», Νο 31, σελ. 7). Τὸ τελευταῖο μέρος αὐτῆς τῆς τοποθέτησης κλείνει μέσα του μιὰ ἀλήθεια. Τὸ ζήτημα δημοσίευσης νὰ διακηρύξεται μιὰς ἀλήθειας, άλλα νὰ μπορεῖς νὰ τὴ χρησιμοποιεῖς σωστὰ στήν πρακτική σου δράση. Κι' αὐτὸ σημαίνει ἐδῶ δι, πρώτα-πρώτα, χρειάζεται γὰ καθορίσεις σωστὰ ποιός είναι δι κύριος στόχος, και ποιές δυνάμεις μποροῦν και πρέπει νὰ συγκεντρωθοῦν ἐναντίον του.

Ποιός είναι, λοιπόν, σήμερα δι κύριος στόχος του λαϊκοῦ μας κινήματος, και μὲ ποιές δυνάμεις θὰ τὸν χτυπήσει;

Γιὰ νὰ ἀπαντήσουμε στὸ ἐρώτημα αὐτό, πρέπει νὰ λάδουμε ὑπόψη μας τὴ συγκεκριμένη κατάσταση στὴ χώρα μας, τὴ διάταξη τῶν ταξικῶν δυνάμεων, τὴ θέση τῶν διαφόρων τάξεων και τῶν πολιτικῶν τους ἐκπροσώπους, τὶς συγκεκριμένες τάσεις και ἐπιδιώξεις τους.

Στὴ ζωὴ τῆς χώρας μας δάει σήμερα ἀποφασιστικὰ τὴ σφραγίδα του τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου 1965. Τὸ πραξικόπημα αὐτὸ δργανύθηκε ἀπὸ τοὺς ἀμερικάνους ἡμεριαλιστές, τὴ ντόπια πλουτοκρατικὴ ὀλιγαρχία, τὸ παλάτι και τοὺς πολιτικούς τους ἐκπροσώπους στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας. Η σημερινὴ κυδέρνηση, η κυδέρνηση Στεφανοπούλου, είναι τὸ προϊόν τῆς μαύρης συγκινούσας τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ και τῶν συναπισμένων δυνάμεων τῆς ἐσωτερικῆς ἀντίδρασης. Τὸ κόμμα τῆς ΕΡΕ, τὸ κόμμα τῶν Προοδευτικῶν και δι Ομάδα τῶν ἀποστατῶν τῆς ΕΚ, ἀποελούν τὸν ἀντίδραστικὸ πολιτικὸ συγκαπισμό, που στηρίζει τὴν κυδέρνηση τοῦ πραξικοπήματος. Τὸν κύριο ρόλο στὸ συναπισμὸ αὐτό, τὸν παίζει τὸ χόμικα τῆς ΕΡΕ. Παρὰ τὶς διγριες και συνεχῶς διεγύμνενες ἐσωτερικές ἀντιθέσεις τους, οἱ δυνάμεις που συγκροτοῦν αὐτὸν τὸν ἀντίδραστικὸ πολιτικὸ συγκαπισμὸ συγενώνονται αὐτὴ τὴ στιγμὴ στήν κοινὴ ἐπιδιώξη γιὰ τὴ σταθεροποίηση τοῦ πραξικοπήματος, τὸ χτύπημα τοῦ λαϊκοῦ κινήματος και δι δλων τῶν δημοκρατικῶν δργανώσεων, τὴ συντριβὴ τῆς λαϊκῆς ἀντίστασης και πάλης, τὴ ματαίωση τῶν ἐκλογῶν η τὴν προετοιμασία «ἐκλογῶν» τύπου καρμανιλικοῦ πραξικοπήματος 1961, τὸ πέρασμα τῆς ἀντιλαϊκῆς και ἀντεθυκτῆς πολιτικῆς, που ἐπιτάσσουν η ἀμερικανοκρατία και δι ντόπια πλουτοκρατικὴ ὀλιγαρχία. Μέσα στὰ πλαίσια αὐτά, δι ἀπειλὴ και δι προετοιμασία ἀνοιχτῆς φασιστικῆς δικτατορίας, ἀποτελεῖ τὴ φυσιολογικὴ συνέπεια και συνέχεια τοῦ πραξικοπήματος τῆς 15ης Ιουλίου 1965, ἔνα ἀκόμα στάδιο τῆς ἡμεριαλιστικῆς «κλιμάκωσης» γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ «δόγματος Τζόνσον» στήν Ελλάδα.

Η πολιτικὴ τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος ἔρχεται σὲ ριζικὴ ἀντίθεση μὲ τὰ ζωτικὰ συμφέροντα

τῆς περάστιας πλειοψηφίας τοῦ πλήθυσμοῦ τῆς χώρας μας, τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῆς ἀγροτικῆς, τῶν μεσαίων στρωμάτων τῆς πόλης, τῆς προοδευτικῆς διαγόνησης, ἀκόμα καὶ τῆς μεσαίας ἀστικῆς τάξης, δύο τοῦ λαοῦ. Γι' αὐτὸν καὶ προκαλεῖ τὴν ἀντίστασην καὶ πάλην του. Οἱ πιὸ συνεπεῖς ἀντίπαλοι τοῦ πραξικοπήματος είναι οἱ λαϊκές δυνάμεις ποὺ ἀκολουθοῦν τὴν Ἀριστερά. Στὸ πραξικόπημα ἀντιτάσσονται καὶ οἱ δημοκρατικοὶ δικηδόι τῆς ΕΚ. Καὶ ή ἔδια ή ἡ γεγονότα τῆς ΕΚ, γιὰ τοὺς δικούς της δέδυτα λόγους καὶ τὰ δικά της, ίδιαιτέρω, συμφέροντα, ἀντιστέχεται σήμερα στὸ πραξικόπημα.

Κάτω ἀπὸ τις συνθῆκες αὐτές, ἡ μόνη σωστὴ ἀντιμετώπιση ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἀριστερᾶς θὰ γίνεται:

Κύριος στόχος: δέξιος, καὶ πρὸς ἀπ' δλα διαιρεικάνυκος, ιμπεριαλισμὸς καὶ οἱ γεώποιοι υποτακτικοὶ του, ποὺ ἐκφράζονται στὸν ἀντιδραστικὸν πολιτικὸν συγαπισμὸν EPE — Προοδευτικῶν — Όμάδας ἀποστατῶν τῆς Ε.Κ. Ἀπό τις πολιτικές αὐτὲς δυνάμεις, τὸ κόρμα τῆς EPE συγκεντρώνει στοὺς κόλπους του τὶς πιὸ ἀντιδραστικὲς δυνάμεις, ἐκφράζει τὴν πιὸ ἀντιδραστικὴν κατεύθυνσην στὴν πολιτικὴν ζωὴν στὴν χώραν μας. Πρέπει γι' αὐτὸν νὰ συγκεντρώσει τὰ διαιτητικά χυτπήματα τοῦ κινήματος.

Σ κ ο π ο i : ἄμεσα, ή ἀποτροπή τῆς ἀνοιχτῆς δικτατορίας, ή ἀνατροπή τῆς κυβέρνησης καὶ τῶν σκοπῶν τοῦ πραξικοπήματος, ή ἔξαρσφάλιση στοιχειωδῶν ἐλεύθερων ἐκλογῶν καὶ παραπέρα, ή πλήρης ἀνατροπή τῆς ἡμεριαλιστικῆς κυριαρχίας καὶ ή ἐπιδολή τῆς ἀγτιτύμπεριαλιστικῆς - δημοκρατικῆς ἀλλαγῆς.

Συγκρότηση τοῦ πιὸ πλατειοῦ, ἐνιαίου, ἀντιεμπεριαλιστικοῦ, δημοκρατικοῦ - ἀντιφασιστικοῦ μετώπου πάλης, ἥπο τὰ κάτω κυρίως, μὲ τοὺς ὀπαδούς καὶ τὰ κατώτερα καὶ μεσαῖα στελέχη τῆς ΕΚ. Ταυτόχρονα, καὶ χωρὶς γὰρ ἀδυνατίζει ἡ προσπάθεια σύμπτηξης τοῦ ἀντιεμπεριαλιστικοῦ μετώπου τῶν μη-ζῶν, ἐπιδίωξη γιὰ μᾶλιστα την προσωρινὴ συνεργασία μὲ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ, πάγω τὸ σὲ ἔγκα συγχεκριμένο πρόγραμμα (π.χ. ἀνατροπὴ τοῦ πραξικοπήματος - ἐκλογές), στὴ βάση τῆς γραμμῆς τῆς ἑνότητας καὶ πάλης, ἔτσι ὅπει νὰ ἀποφευχθεῖ δὲ κίνδυνος νὰ καρπωθεῖ δὲ Παπαγρέους τὰ ἀποτελέσματα τῆς λαϊκῆς πάλης. Ἡγετιδύναμη τοῦ λαϊκοῦ - ἀντιεμπεριαλιστικοῦ μετώπου ἡ ἐργατικὴ τάξη, βάθρο του ἡ ἐργατο - ἀγροτικὴ συμμαχία καὶ προοπτικὴ του ἡ ἐπιβολὴ ριζικῆς ἀλλαγῆς στὴ ζωὴ τοῦ τόπου. Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη σωστὴ πολιτικὴ γιὰ τὴν Ἀριστερά.

Ποιά πολιτική, δόμως, άκολουθούν οι ήγέτες της ΕΔΑ;

‘Ο Λ. Κύρκος, ἀναφερόμενος στὴν «Πρόταση μὲ τὰ 5 σημεῖα» τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ γράφει: «Η πρόταση εἶχε μιὰ καθαρὴ ἀφετηρία: ἀναζήτησε μέσα ἀπὸ μιὰ συγκεκριμένη ἀνάλυση τῆς κατάστασης καὶ τῶν πλευρῶν της τὰ σημεῖα στὰ διόπτα θὰ μποροῦσαν νὰ συμπέσουν δλες οἱ δυνάμεις ποὺ γιὰ διοιδήποτε λόγο ἀντιτίθενται: στὴν δικτατορία καὶ τὴν παράταση τῆς ἀνωμαλίας. Καὶ αὖτε εἰς ἀκόμα ποὺ
6 δρὶσκονται μέσα στὴν ΕΡΕ, τὴν

ποιάς οι έσω τερικές διαφορο-
ποιήσεις δὲν έπιτρέπεται για
όγματικής & ποψης δτι ή ΕΡΕ εί-
γαι συνολικά φασιστικό χόμπικ,
ἀπλούστατα γιατί αὐτές ἐκδηλώθηκαν, ἅρα ὑπάρ-
χουν» («Ἐλλ. Ἀριστερά», Νο 31, σελ. 4). Σὲ ἀλλο
σημεῖο, τοῦ ἔδου ἀρθρου, ἐπίσης ἀναφέρει: «... μή-
πως στὸ λόγο τῶν Σερρῶν (σημ. «Ἀναγ.», δηλ. στὸ
λόγο τοῦ Κανελλόπουλου) πρέπει νὰ διαχρίνει κανεὶς
τὰ φαγερὰ σημάδια μιας διαδικασίας
γιὰ τὴν ἀπομόνωση τῷ φιλο-
δικατορικῷ στοιχεῖῳ τῷ τῆς
ΕΡΕ, ποὺ διοδήποτε καὶ ἀνύπηρετεί τὰ ἀντιλαξ-
κὰ σχέδια μιᾶς μελλοντικῆς κεντροδέξιας, δὲν παύει
γὰ φέρνει μέσα της θετικὰ στοι-
χεῖα». Καὶ στὸ «σχόλιο» («Δογματικὴ ἀποστέλωση
καὶ τυφλὸ πάθος») τῆς «Ε.Α.» λέγεται: «Δέ τι μι-
οι (Σημ. «Ἀναγέν.», δηλ. οἱ συντάκτες τοῦ περιοδι-
κοῦ μας) προκατακλυσματικῶν
«θεωρητικῶν κατασκευῶν» χαρακτη-
ρίζουν δλη τὴ Δεξιὰ φασιστικὴ
γιὰ νὰ καταλήξουν στὸ συμπέρασμα δτι κάθε συζήτη-
ση μαζί της εἶναι «προδοσία». Τέλος, τὸ μέλος τῆς
Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ καὶ κοινοβουλευτικὸς ἐκπρόσωπος τοῦ
κόμματος αὐτοῦ Ἡ. Ἡλιοῦ, διακήρυξε στὸ λόγο του
τῆς 16) 2 στὴ Θεσσαλονίκη: «Ἡ ἀνοικτὴ καταδίκη
τῆς δικτατορίας ἔχ μέρους τοῦ κ. Κανελλοπούλου
πρέπει γὰ ἐκτιμηθῇ σὰ βαρυ-
σήμαντη... Αὐτὸ σημαίνει δτι καὶ μέσα
στὴ δεξιὰ ὑπάρχουν σοβαρὲς
δυγάμεις, ποὺ ἀντιλαμβάνονται:
δτι ἀποτελεῖται ἀνάγκη τοῦ «Ἐ-
θνικοῦ καὶ ὑπηρεσίας πρὸς τὸ
Λαό δημοκρατικὴ διέξοδος»
(δλ. «Ἄγγη», 17.2.66)*.

Ποιοί είναντο συμπέραχτα, που δηγάνει όποια τις τοποθετήσεις κύτες της ΕΔΑ; Ποιόν θεωρεῖ σάν κύριο στόχιο κύτη της στιγμής ή ΕΔΑ;

Ο Α. Κύρκος τὸ λέει καθαρά, διαν ἐπιτίθεται: ἐγχυτίον τῶν «Ἀδιόρθωτων» σεκταριστῶν «ὑπερεπαναστατῶν» ποὺ «ἀπέτυχαν καὶ γὰρ ὑποφιλοτοῦν», αὐτὸ ποὺ «ἄφοιμώσε ἡ ,Αριστερά» (δηλ. ἡ ΕΔΑ) σχετικά μὲ τὴν «τέχνη... νὰ μπορεῖς νὰ συγκεντρώνεις τίς πιὸ πλατειές δυνάμεις ἐγχυτίον τοῦ κύριου στόχου μιᾶς δεδομένης στιγμῆς». Γιατὶ μᾶς τὰ λέει αὐτά; Γιατὶ, στὸ προηγγύμενο ἀρθρο μας, καταγγείλαμε τὴν ΕΔΑ δι τὸ μὲ τὴν «Πρότασή» της ἐξωραΐζει τὴ φυσιστικὴ δεξιά, τὴν ἐμφανίζει διαθέτε: «λογική» καὶ ἐγκατελείποντας τὴ γραμμὴ πάλης ἐναντίον της υἱοθετεῖ τὴ γραμμὴ τοῦ «διαλόγου» μᾶς της, ἀφοπλίζει τὸ λαό μπροστὰ στὸν κύριο ἔχθρό του. «Ωστε, τὸ συμπέρασμα εἰναι σαφές: Σύμφωνα μὲ τὴν ἀντίληψη τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ δὲν εἰναι ἡ ΕΡΕ, ἡ δεξιά (ἡ τουλάχιστο δὲν εἰναι δλη) δ κύριος στόχος. Ο κύριος στόχος, φαίνεται, εἰναι μάργο «τὰ φιλοδικατοικὰ στοι-

* Σημ. "Ολες οι παραπάνω ύπογραμμίσεις, είναι της «Αναγέννησης».

καὶ πρέπει νὰ συμμαχήσουμε μαζί της ἐναγτίον τῆς... ἀπειλῆς τῆς δικτατορίας! Μὰ τί μεσολάβησε, λοιπόν, ώστε τὸ «κόμμα τῶν τρικύλων» καὶ ὁ ἀρχηγός του, «πινευματικός ἔκπρόσωπος τοῦ φασισμοῦ», νὰ μεταδι- πιεσθοῦν σε «ἄκακα ἄρνια», προστηλωμένα στὴν ίδεα τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ κοινοθουλευτισμοῦ! Οἱ «δια- φοροποιήσεις» ποὺ γίγονται στὴν ΕΠΕ, υποστηρίζουν οἱ ήγέτες τῆς ΕΔΑ.

* Σημ. Οι ύπογραμμίσεις είναι της «Αναγέννησης».

* Σημ. Οι ύπογραμμίσεις είναι της «Αναγέννησης».

χρησταί εἰ δωλα», οἱ γένεταις τῆς ΕΔΑ τὸ ἔρμηγενουσι σὰ «μετριοπάθεια» καὶ... «προσπάθεια συνδιαλλαγῆς καὶ συνεγενεῖσι σεως ἀκόμη καὶ ισὲ διεθνῆ κλίμακα! Πέρισσος ωμὴ εἰλικρίνεια! Άλλα καὶ πῶς μποροῦσε νὰ μιλήσουν δικιφορετικά, ἀφοῦ ηδη οἱ ἴδιοι ἀπέριφαν τὴν προσδευτικὴν ἰδεολογίαν σὰν «ἄχρηστο εἴδωλο», καὶ ἔγιναν κήρυκες καὶ προπαγανδιστές τῆς ἡμεριαλιστικῆς πολιτικῆς τῆς «εἰρηνικῆς ἑξέλιξης»; Καὶ ἔρχεται τώρα δ. Λ. Κύρκος νὰ διαχηρύξει ἀπροκάλυπτα: «Ο ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἑξέφρασε τὴν συμφωνία στὴν ἐναντίωση κατὰ τῆς δικτατορίας, χωρὶς νὰ θεωρεῖ διανοτὴ τὸν δεσμεύει σὲ κοινές ἐκδηλώσεις. Καὶ στὸν λόγο του στὶς Σέρρες, προέδη σὲ διαπιστώσεις ποὺ δὲν ἔπιτρέπεται γὰ περάσουν ὄπαρατήρητες, γιατὶ εἶγι αὐτοῖς τῶν ζυμώσεων μέσα στὴ Δεξιά. Καταδίκασε δ. κ. Κανελλόπουλος τὶς παλιές μεθόδους τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ καὶ ζήτησε — ἔστω καὶ στὰ λόγια — τὴν ἀντίκρουσή του στὴν «βάση τῆς ἀλήθειας». Ο ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ διέγνωσε τὴν διαθειαλήπηση τῶν ἰδεῶν τῆς Αριστερᾶς στὶς μᾶζες τῶν συντηρητικῶν πολιτῶν, ποὺ εἶναι δεξιοί ἀλλὰ δὲν θέλουν ἔγαν καινούργιο ἐμφύλιο πόλεμο. Καὶ ὑπὸ τὴν πίεσή τους ἀποδέχεται — ἔστω φραστικά — τὴν πρόκλησή μας γιὰ τὴν διασταύρωση ἵδεων καὶ προγραμμάτων» (βλ. Έλλ. Αριστερά, Νο 31, σελ. 4).

Μπαίνει τὸ ἔρωτημα: «Αγ δ Κανελλόπουλος ζητάει τὴν ἀντίκρουσή του κομμουνισμοῦ στὴ «βάση τῆς ἀλήθειας» καὶ ἀποδέχεται τὴν «πρόκληση... γιὰ τὴν διασταύρωση ἵδεων καὶ προγραμμάτων» μόγιο «στὰ λόγια», «φραστικά», τότε πρὸς τὶς διαφοροποιησεων τῆς ΕΡΕ; «Αγ δὲν αὐτὸς γίγονται μόνο «στὰ λόγια», «φραστικά», τότε δὲν ἀποτελοῦν καθαρὴ ὑποκρισία, μὰ προσπάθεια ἑξαπάτησης;

Καὶ η ὑποκρισία καὶ η προσπάθεια ἑξαπάτησης ἐκδηλώνεται δχι μόγιο στὸν Κανελλόπουλο, ἀλλὰ καὶ στὸν Λ. Κύρκο, δ. δποτοῖς τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ λέει «ἔστω στὰ λόγια», «ἔστω φραστικά», τὰ ἐπικαλεῖται αὐτὰ σὰ σημάδια τῶν «ἐσωτερικῶν διαφοροποιησεων τῆς ΕΡΕ», γιὰ νὰ καταλήξει: «Ἔγιαν δογματισμὸς νὰ ἀποκαλοῦμε τὴν ΕΡΕ συγολικά κόμιμα φασιστικό!»

Ἐγγοεῖται, οἱ ισχυρισμοὶ αὐτοὶ δὲν μποροῦν νὰ συγκαλύψουν τὸν πραγματικὰ φασιστικὸ χαρακτήρα τοῦ κόμματος τῆς ΕΡΕ καὶ ἐπιβεβαιώνουν ἀπλῶς δτι οἱ ρειδίζοντες γένεταις τῆς ΕΔΑ κατάντησαν στὸ θλιβερὸ ρόλο τῶν ἑξυμνητῶν τῆς φασιστικῆς ἀντίδρασης. Ο χαρακτηρισμὸς τῆς ΕΡΕ σὰ φασιστικῆς, ἐκφράζει καὶ ἀποδίδει πιστά τὴν οὐσία τῆς ἰδεολογίας της, τῶν μεθόδων της, τῆς πρακτικῆς τῶν ἀνθρώπων της. Ο λαός μας δοκίμασε καὶ δοκιμάζει καθημεριγάν στὸ πετοὶ του τὴν πολιτικὴ τῆς ΕΡΕ. Η ζωὴ ἔδειξε καὶ δείχνει πῶς η ΕΡΕ είγιαν τὸ κόμιμα τῶν τρικύκλων καὶ τοῦ δολοφονικοῦ φασισμοῦ, τῆς ἐθνικῆς προδοσίας καὶ τοῦ λαϊκοῦ ἑξαγδραποδισμοῦ.

Τίθεται δμως τὸ ζήτημα: Πῶς πρέπει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, γὰ ἑξηγήσουμε τὶς τελευταῖες ἐκδηλώσεις τοῦ Κανελλόπουλου, τὴν «έναντίωσή» του στὴ δικτατορία;

Οι ἐκδηλώσεις αὐτὲς πρέπει νὰ ἑξηγηθοῦν πρῶτο, μὲ τὶς ἐσωτερικές ἀντιθέσεις τῆς ΕΡΕ καὶ δεύτερο, μὲ

τὴν ἐπιδίωξην τῆς ἀντίδρασης νὰ «τελειοποιήσει» καὶ «ἐκσυγχρονίσει» τὴ διπλὴ τακτικὴ της, καὶ μέσα στὰ πλαίσια αὐτὰ νὰ προωθήσει τὴ «στρατηγικὴ» τῆς ἀνασύνταξης «ὅλων τῶν ἐθνικοφρόνων» δυνάμεων, ποὺ προκύπτει σὰν ἀνάγκη μπροστά στὴν ἀνάπτυξη τοῦ κινήματος τῶν λαϊκῶν μαζῶν.

Εἶγαι κοινὸ μυστικὸ δτι σήμερα στοὺς κόλπους τῆς ΕΡΕ διεξάγεται ἔνας λυσσατικένος ἀγώνας ἀνάμεσα σὲ διάφορες δμάδες γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῆς γρεσίας τοῦ κόμματος. Ο ἀγώνας αὐτὸς «γιτύνεται», φυσικά, ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς κάθε μιᾶς δμάδας, μὲ «ἰδεολογία» περικαλύμματα. Η ιστορία λέει δτι ποτὲ οἱ ἐκπρόσωποι μιᾶς δρισμένης διστικῆς δμάδας (ποὺ πάντα ἐκφράζει καθορισμένα οἰκονομικά συμφέροντα) δὲν προδάλλουν ἀγοριχτὰ τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς της. Πάντα προσταθοῦν νὰ τοὺς καλύψουν μὲ διάφορα συνθήματα περὶ δημοκρατίας, περὶ ἔθισους κλπ. Τὸ διδο συμβαίνει καὶ τώρα μὲ τὴ διαμάχη στοὺς κόλπους τῆς ΕΡΕ. Οι ἐπιθέσεις π.χ. τοῦ καραμαγλικοῦ τύπου ἐναγκίον τοῦ Κανελλόπουλου γιὰ «ἐνδοτισμὸ» ἀπέγαντι στὸν Παπανδρέου κλπ. κλπ. ἀποδειχθηκαν, σὲ ἐπαγελημένες περιπτώσεις, καθαρὴ ὑποκρισία, ὅταν ήρθαν οἱ ίδιες αὐτές ἐφημερίδες νὰ «υίσθετησουν» θέσεις τοῦ Κανελλόπουλου, ἀφοῦ προηγούμενα πέτυχαν δρισμένα «ἀνταλλάγματα», ποὺ ήταν καὶ δ. ἀληθινὸς σκοπὸς τους.... «Αν δ Κανελλόπουλος «έναντιώνεται» σήμερα στὴ δικτατορία, αὐτὸς δὲν τὸ κάνει γιατὶ «διαφοροποίηθηκε» καὶ μίσθετησε τὴ γραμμὴ τῆς ἀντιμετώπισης τοῦ κομμουνισμοῦ στὴ «βάση τῆς ἀλήθειας», ὅπως πιστεύουν οἱ μικροαστοὶ γένεταις τῆς ΕΔΑ, ἀλλὰ γιατὶ δέπει δτι η γένεταικὴ του θέση στὴν ΕΡΕ μπορεῖ νὰ «διαφυλαχθεῖ» μόγιο μὲ μιὰ «κατάλληλη» καὶ σὲ «κατάλληλο» χρόνο προσφυγῇ σὲ «έκλογές».

«Απὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές τοῦ Κανελλόπουλου ἀποτελοῦν ἔκφραση μιᾶς προσπάθειας γιὰ τὴν «ἀποτελεσματικὴ» ἐφαρμογὴ τῆς διπλῆς τακτικῆς τῆς ἀντίδρασης, στὴ βάση τῆς «άνανέωσης» καὶ τοῦ «ἐκσυγχρονισμοῦ» τῆς Δεξιᾶς. Σήμερα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, η ἀντίδραση ἔχει ἀνάγκη νὰ καλύπτει τοὺς πραγματικὰ ἐγκληματικοὺς σκοπούς της κάτω ἀπὸ τὸν πέπλο τῆς ὑπεράσπισης τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν ἰδαικωνῶν τῆς ἐλευθερίας! Αὐτὸς εἶναι τώρα μιὰ γενικὴ ἀπαίτηση, σὲ παγκόσμια κλίμακα, ποὺ καθορίζεται ἀπὸ τὴ συνεχῶς ἐντεινόμενη χρεωκοπία τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης καὶ τὴν ἀνοδο τῶν προσδευτικῶν ἰδεῶν καὶ τῶν λαϊκῶν κινημάτων σὲ δλο τὸν κόσμο. «Ἐνα χτυπητὸ παράδειγμα διπλῆς τακτικῆς μιᾶς προσφέρει δ. ἀρχηγὸς τοῦ παγκόσμιου ἡμεριαλισμοῦ ἀμερικάνος πρόεδρος Τζόνσον: Τὴν ἐνταση τοῦ δρώμικου πολέμου στὸ Βιετνάμ καὶ τὴν προσπάθεια ἐπέκτασή του σὲ δλη τὴν Ινδοκίνα καὶ τὴ Ν.Α. Ασία, ἐπιχειρεῖ νὰ τὴν καλύψει μὲ τὶς προτάσεις γιὰ «διαπραγματεύσεις σίρήνης», ποὺ δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ μιὰ ἀπόπειρα νὰ ἐπιβληθεῖ η «εἰρηνικὴ» ύποταγή τοῦ διετυγχανέτικου λαοῦ στὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό. Αὐτὸς ἀχριθῶς ἐπιδιώκει καὶ δ. Κανελλόπουλος μὲ τὶς «ἀντιδραποδικές» δηλώσεις του. Νὰ συγκαλύψει τὸ ἀληθινὸ πρόσωπο τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς καὶ τὴν πραγματικὰ φασιστικὴ - τρομοκρατικὴ δραστηριότητα της καὶ νὰ ἀσκήσει μιὰ διπλὴ πίεση πάνω στὴν ΕΔΑ, γιὰ γὰ τὴν ἑξαναγκάσει σὲ μιὰ ἀκόμα μεγαλύτερη ύποταγή.

Ταυτόχρονα, δι Καγελλόπουλος προετοιμάζει έτσι τὸ ἔδαφος για μιὰ πιὸ ἐκτεταμένη και συστηματικὴ ἐπίθεση στὸ χώρο τοῦ Κέντρου και στὴν κατεύθυνση τοῦ ὕδου τοῦ Παπαγδρέου, μὲ σκοπὸ νὰ ματαιώσει τὴ συνεργασία τῶν δημιοκρατικῶν κομμάτων και παραγόντων και νὰ πετύχει τὴ δημιουργία ἑνὸς «εὐρύτερου» μετώπου «ὅλων τῶν ἔθνων κοφρόγων κομμάτων». Είναι, ἀπὸ τὴν ἀποφῆ αὐτῆ, ἑνδεικτικοὶ οἱ πρόσφατοι ὑπαινιγμοὶ του γιὰ δυνατότητα μετεκλογικῆς συνεργασίας ΕΡΕ — ΕΚ.

Ἄφοῦ, λοιπόν, ὡτὲς εἶγαι οἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Κα-
νελλόπουλου καὶ τέτοιος εἶγαι ὁ πραγματικὸς χαρα-
κτήρας τῶν τελευταίων ἔκδηλώσεών του, πῶς πρέπει
νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἀπὸ τὴν Ἀριστερά;

Τὸ πρῶτο καὶ κύριο καθῆκον τῆς Ἀριστερᾶς εἶναι νὰ ξεσκεπάσει τὸ φεύτικο καὶ ὑποχριτικὸ χαρακτήρα τῆς «στροφῆς» τοῦ Κανελλόπουλου καὶ γὰρ ἀποκαλύψει μπροστὰ στὸ λαὸ τοὺς ἀληθινοὺς σκοποὺς του. Νὰ μὴ ἀφήσει γὰρ δημιουργηθοῦν στὸ λαὸ αὐταπάτες, ἀντίθετα γὰρ τοῦ ἐμπνεύσει μιὰ ἀκόμα μεγαλύτερη ἀδιαλλαξία ἀπέναντι στὴν ΕΡΕ, ποὺ εἶναι «συγοιλικά» τὸ κόμμα τοῦ φασισμοῦ, καὶ ἀπέναντι στὸν Κανελλόπουλο πρασωπικὰ καὶ γὰρ τοῦ ἀποστάσει τὸ προσωπεῖο τῆς «κοινοβουλευτικῆς δημοκρατικότητας» ποὺ πάει γὰρ φορέσει. Νὰ χρησιμοποιήσει τὴν «ἐγαγτίωση» τοῦ Κανελλόπουλου στὴ δικτατορία σὰν ἀπόδειξη τῆς λαϊκῆς ἀντίθετης στὰ δικτατορικὰ σχέδια, κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῆς δύοιας δ Κανελλόπουλος προσφεύγει στὴν «ἀγνιτιδικτατορική» φρασεολογία καὶ νὰ ἀποκαλύψει τοὺς δόλιους σκοπούς του.

Από την άποψη της Αξιοποίησης τών έσωτερικών αντιθέσεων της ΕΡΕ, ή στάση της Αριστερᾶς πρέπει ζήτησης νὰ είναι σαφής και συγχρημάτική. Όφελει, ή Αριστερά, νὰ θείξει καθαρά στὸ λαὸ διὰ οἱ ἀντιθέσεις αὐτὲς και η συνεχῆς δξυνσή τους, μαρτυροῦν, πρὶν ἀπ' ὅλα, τὴ χρεωκοπία τῆς ἀντιλαϊκῆς και ἀντεθικῆς πολιτικῆς τῆς ΕΡΕ, τὴ βαθειά και δλοένα ἔντεινόμενη κρίση, τὸ ἀδιέξodo τοῦ καθεστῶτος τῆς ἀμερικανοκρατίας και τῆς ἔθνικῆς υποτέλειας. Ή διαμάχη ἀνάμεσα στὶς διάφορες φατρίες, σὲ καμμιὰ περίπτωση δὲν ἔκφραζει «διαφοροποίηση» δποιασδήποτε ἀπ' αὐτές, ἀλλὰ εἶναι ἀγώνας ἐπικράτησης και, «ἔστω», ἐπίσης, ἀφορᾶ διαφορὲς ἀντιλήψεων πάνω σὲ ἐ πι μέρους σημεῖα τακτικής στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ λαϊκοῦ κινήματος. Ό καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ ἐπιδράσουμε στὴν κατεύθυνση τῆς δξυνσῆς τῶν ἀντιθέσεων αὐτῶν, εἶναι ἀκριδῶς τὸ δυνάμωμα τῆς πολιτικῆς μας πίεσης πάνω στὴν ΕΡΕ «συγολικά», ή ἔνταση τῆς πάλης μας γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ πραξικοπήματος, τοῦ δποίου ή ΕΡΕ υπῆρξε και ἔξακολουθεῖ γὰ εἶναι τὸ κύριο ιστήριγμα, τῆς πάλης γιὰ μιὰ πραγματικὰ δημοκρατικὴ διέξodo.

‘Ο Λ. Κύρκος γράφει: «Η πρόταση της ΕΔΑ μπήκε έσσι στὸ κέντρο τῶν πολιτικῶν ζυμώσεων. Η Ε.Κ. υἱοθέτησε ἀμέσως τὰ πιὸ οὐσιαστικὰ της σημεῖα. Τὴν θεώρηση ὅμως σὰν τὸ τέρμα τῆς πολιτικῆς τοῦ «λαϊκοῦ μετώπου». Καὶ παρακάτω προσθέτει: «Η ΕΔΑ μὲ τὴν πρότασή της ὅχι μόνο δὲν ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴν γραμμὴ τῆς συνεργασίας, ἀλλὰ τὴν διεύρυνε, ὥστε γὰ μπορεῖ γὰ συμπεριλάβει τούτη τὴν ὥρα ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ θέλουν γὰ σταθοῦν ἀντιμέτωπες σὲ μᾶλλον δικτατορικὴ ἀπειλὴ καὶ υἱοθετοῦν τὴν διαδικασία τῶν ἔχο-

Στὸ μέτωπο αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει θέση καὶ φυσικὰ οὔτε θέλει νὰ ἔχει θέση, ἡ ΕΡΕ καὶ δὲ Καγελλόπουλος. Γιατὶ τὸ μέτωπο αὐτὸ στρέφεται ἐναντίον τῶν Ἰδιων τῶν συμφερόντων ποὺ αὐτοὶ ὑπηρετοῦν. Γιατὶ κατὰ βάθος δὲν ὑπάρχει κι' οὔτε μπορεῖ νὰ ὑπάρξει ριζικὴ ἀντίθεση τοῦ Καγελλόπουλου καὶ σ' αὐτὴ τὴν ἀνοιχτὴ δικτατορία. "Αγ οἱ ἀμερικάνοι «προκρίγουν» αὐτὴν τὴν «τακτική», ἀποφασίσουν τὴν ἀμεση ἐπιβολὴ ἀνοιχτῆς δικτατορίας, δὲ Καγελλόπουλος θὰ «συμμορφωθεῖ» δουλικά. Ἡ θεωρία τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ, σύμφωνα μὲ τὴν ὅποια πρέπει ἐκ προοιμίου νὰ θεωρηθεῖ διτὶ δλα τὰ πολιτικὰ κόμματα εἶναι ἀντίθετα ἡ ἔχουν συμφέρον νὰ εἶναι ἀντίθετα στὴν ἐπιβολὴ ἀνοιχτῆς δικτατορίας γιατὶ, δῆθεν, «διακυβεύεται» ἔτσι η Ἱδια η ὑπαρξὴ τους, εἶναι μιὰ σάπια θεωρία ποὺ προδίδει,

στήν έλαφρότερη περίπτωση, παραγγώριση τῶν νόμων πού διέπουν τὴν λειτουργία τῆς πολιτικῆς ζωῆς στὶς συνθήκες τοῦ καπιταλισμοῦ, παραγγώριση τῶν νόμων τῆς ταξικῆς πάλης καὶ τοῦ ρόλου τῶν ἀστικῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ δημογεῖ στὸν ἔξωραϊσμὸν τῶν κομμάτων αὐτῶν καὶ τοῦ καθεστῶτος πού αὐτὰ στηρίζουν καὶ ὑπηρετοῦν.

Οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ κανογαρχοῦν διὰ τὸ Καγελλόπουλος «σύρεται» σήμερα στὴ λύση τῶν ἔκλογῶν». Στὴν πραγματικότητα, δὲ Καγελλόπουλος προσπαθεῖ σήμερα γὰρ σύρει τὴν χώρα σὲ «ἄκλογές» τύπου Καραμαγλῆ 1961 καὶ ἀκόμα χειρότερες. Κι' αὐτὸν ἀκριδῶς τὸ σκοπὸν ὑπηρετεῖ ἡ ἐνταση καὶ πλατειὰ ἀγάπτυξη τῆς φασιστικῆς τρομοκρατίας αὐτῶν τῶν ἡμερῶν. «Ἐτοι, «ἔγαντιώνεται» στὴ δικτατορίᾳ, ἀλλὰ ταυτόχρονα τὴν ἐφαρμόζει στὴν πράξη! Καὶ μὲ τὴν πλήρη διευκόλυνση καὶ συμπαράσταση τῆς ΕΔΑ, ποὺ μιλάει καὶ κάνει θόρυβο γιὰ «διαφοροποίηση» τοῦ Καγελλόπουλου καὶ τῆς ΕΡΕ, ἡ ΕΡΕ μὲ τὸν Καγελλόπουλο ἐπικεφαλῆς προχωρεῖ στὸ ἐπόμενο στάδιο τῆς «κλιμάκωσης» τοῦ ἡμεριαλιστικοῦ πραξικοπήματος! Ἡ οὖσα εἶναι μιὰ: Μπροστὰ στὴν πίεση τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τὶς ἀπειλές, ἀλλὰ καὶ προετοιμασίες, τῆς φασιστικῆς ἀντιδρασῆς γιὰ ἀνοιχτὴ δικτατορίᾳ, ἡ ΕΔΑ ἐγκαταλείπει καὶ τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα ἀγωνιστικῆς ἀντιπαράθεσης σ' αὐτοὺς καὶ προσπαθεῖ γὰρ τοὺς ἔξευμενίσει. Καὶ ὅπως προηγούμενα, στὸ δημορφισμὸν τοῦ κινδύνου τῆς ΕΡΕ ὑποτάχθηκε στὸν Παπαγιάνδρεο καὶ ἔγινε οὐραγός του, ἔτοι καὶ τώρα, στὸ δημορφισμὸν τοῦ κινδύνου τῶν «φιλοδικτατορικῶν στοιχείων» ὑποτάσσεται στὴν ΕΡΕ καὶ ἔξευμενει τὸν ἀρχηγό της Καγελλόπουλο πώς «ἀγτιλαμβάνεται διὰ ἀπότελει ἀνάγκη τοῦ «Ἐθνους καὶ ὑπηρεσία πρὸς τὸ Λαό» ἡ δημοκρατικὴ διέξοδος» (βλ. «Ἄργη» 17) 2) 66, λόγος Ἡ. Ἡλιοῦ).

Προκειμένου γὰρ ἔξευμενίσουν τὴν Δεξιά, οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ εἶναι πρόθυμοι γιὰ δλα. Πρόθυμοι γὰρ λεπώσουν τὸ ἡρωϊκὸ παρελθόν τοῦ κινήματος, γὰρ ἀπαρνηθοῦν τὶς ἀρχὲς τῆς δικαιοσύνης, γὰρ σδύσουν κάθε ὄριο μεταξὺ Ἀριστερᾶς καὶ Δεξιᾶς γιὰ γὰρ πετύχουν τὴν ἰδεολογική τους «συμφιλίωση». Ο. Λ. Κύρκος τονίζει: «Ἡ ΕΔΑ χάραξε μὲ εὐθύτητα καὶ θάρρος τὴν τομὴ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΦΕΤΗΡΙΑΣ (Σημ. Οἱ ὑπογραμμίσεις εἶναι τοῦ Λ.Κ.), περγώντας πάνω ἀπὸ ζητήματα συγδεμένα μὲ συναισθηματικές ἀπηχήσεις, δικαιολογημένους φόδους καὶ αἰτήματα Δικαιού. Γιατὶ αὐτὸς ἐπιδάλλει τὸ καλὸ τοῦ τόπου» (βλ. «Ε.Α.» No. 31, σελ. 4).

Ποιές εἶναι οἱ «συναισθηματικές ἀπηχήσεις»; Τὸ αἰσθημα ἀδιαλλαξίας ποὺ καλλιέργησε καὶ ἀγέπτυξε δὲ λαὸς ἀπέναντι στὴν ΕΡΕ μέσα στοὺς πολύχρονους ἀγῶνες ἐναντίον τῆς ἔγκληματικῆς πολιτικῆς της. Ποιοὶ εἶναι οἱ «δικαιολογημένοι φόδοι»; Ἡ συνείδηση ποὺ ἀπέκτησε μὲ τὴν σκληρὴ πεῖρα τοῦ δὲ λαοῦ, διὰ τὴν ΕΡΕ εἶναι ἔνα κόρμα ἀδισταχτῶν ἀνθρώπων, ἵναγῶν γιὰ κάθε ἔγκλημα σὲ δάρος τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τόπου. Ποιά εἶναι τὰ «αἰτήματα Δικαιού»; Ἡ ἀπαίτηση τοῦ λαοῦ γὰρ τιμωρηθοῦν οἱ ἔνοχοι τῶν ἔγκλημάτων, γὰρ παταχθεῖ τὴ ΧΟΥΝΤΑ καὶ οἱ ἐμπνευστές καὶ ἐκτελεστές τῶν σχεδίων ΠΕΡΙΚΛΗΣ. «Ολα αὐτὰ πρέπει γὰρ ἔξασθοιν γιὰ γὰρ ὑπάρχει μιὸς «νέα θενικὴ ἀφετηρία!» Καὶ δὲ Η. Ἡλιοῦ, «ἀγτιμετωπίζοντας» τὸ θέμα τῶν «δυσκολιῶν» γιὰ μιὰ συνεργασία μὲ τὸν Καγελλόπουλο, ἀνα-

φωνεῖ, πλημμυρισμένος ἀπὸ αἰσθήματα «κομματικῆς ἀγιδιοτέλειας»: «Ποιός μπορεῖ γὰρ παραβλέψει.... τὶς ἀνασχέσεις ποὺ δημιουργεῖ μιὰ ἴστορια ἀδιάλλακτων ἀγώνων κατὰ τῆς δεκαετίας τῆς ΕΡΕ; Ποιός μπορεῖ, ἐπιτέλους, γὰρ παραγγωρίσει ὅτι ἔχουν μείνει ἀπὸ τὸ παρελθόν καὶ πικρίες καὶ μνησικακίες καὶ εὔλογη γῆ ὅχι ἐκατέρωθεν δυσπιστία;.... Δέν χρωστάει τίποτα δὲ λαὸς τῆς Ἐλλάδας καὶ οἱ πολίτες τῆς αὔριο γάρ γίνεται προσπάθεια γὰρ καθηλωθοῦν στὸ μηρυκασμὸν ἐνὸς κακοῦ παρελθόντος, μὲ δυσπιστίες, μήνσικακίες καὶ ἀμοιβαῖες αἰτιάσεις» (βλ. «Ἄργη» 17.2.66). Ἀλλὰ αὐτές οἱ «ἀνασχέσεις», κύριε Ἡλιοῦ, ἀποτελοῦν τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν τοῦ λαϊκοῦ μας κινήματος, μαρτυροῦν τὴν ριζὴν τὴν ἡ αἰτία της πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῆς γνωπίας δλιγαρχίας. «Ἄνταρα, ἐσεῖς, ἔχοντας δουτηγθεῖ ὡς τὸ λαϊκό στὸ δυπόρτοντιμον, θέλετε γὰρ ἔξαλείψετε αὐτὴ τὴν ἀντίθεση, γὰρ συκοφαγτήσετε τὴν «ἴστορία τῶν ἀδιάλλακτων ἀγώνων» τοῦ λαοῦ μας κατὰ τῆς ἀντιδραστικῆς δεξιᾶς σὰν «ἔνα κακὸ παρελθόν» καὶ γὰρ σδύσετε τὴν «πικρία» καὶ τὴν «εὔλογη δυσπιστία» τοῦ Καγελλόπουλου καὶ δλων τῶν ἀστῶν, γιὰ γὰρ ἔξασφαλίσετε τὴν εὔγοιά τους καὶ τὸ πιστοποιητικὸ τοῦ «ἀποχρωματισμοῦ» σας, εἶγαι δικαιώματα σας. Ἀλλὰ εἶναι καὶ δικαιώματα τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τοῦ λαοῦ γὰρ σᾶς ἀντιμετωπίσουν ἀπὸ δῶν καὶ πέρα σὰν ἀνοιχτοὺς πιὰ ΠΡΟΔΟΤΕΣ τῆς ιερῆς τους ὑπόθεσης.

Ἀκριδῶς στὴν προσπάθεια αὐτὴ «ἀποχρωματισμοῦ» καὶ ἀπόκτησης «πιστοποιητικῶν γομιμοφροσύνης» ἀπὸ τὴν ἀντίδραση, οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ δηλώνουν: «Ο, τι χρειάζονται δέν γηταν γιὰ ἀγωνέωση μιὰς πολεμικῆς γῆς προσωθηγη τῆς προπαγάνδας. Ἡταν κυρίως γη προσπάθεια γὰρ ἔκκαθαρισθεῖ χωρὶς κραυγές, μὲ θετικές ἐνέργειες, σὲ μιὰ δάση ἔντυμη καὶ λογική, τὸ ἔδαφος πρὸς τὶς ἐλεύθερες ἔκλογές...» (βλ. «Ε.Α.» No. 31, ἀρθροῦ Λ. Κύρκου).

Λάθος λοιπὸν γιὰ γῆς τώρα πολεμικὴ καὶ γῆ προπαγάνδα — γηταν ἀπλῶς «κραυγές». Τώρα χρειάζονται «θετικές ἐνέργειες». Καὶ γη ΕΔΑ τὶς προσφέρει. Ζητεῖ δπως δλα τὰ Κόμματα συμφωνήσουν καὶ διακηρύξουν δὲν τίθεται πολιτειακὸ καὶ ἀπαιτεῖ γὰρ ἀμνηστεύθουν οἱ ὑποθέσεις ΠΕΡΙΚΛΗΣ καὶ ΑΣΠΙΔΑ!

Ἐμεῖς, στὸ προηγούμενο ἀρθροῦ μας σχετικὰ μὲ τὴν «Πρόταση» τῆς ΕΔΑ, δὲν τὴν κατηγορήσαμε γιατὶ δὲν θέτει ἀμεσα καθεστωτικὸ, ἀλλὰ πρῶτο, γιατὶ ἐπιτίθεται γιὰ τὴν ἀνύφωση τοῦ ἐπιπέδου τῆς πάλης τοῦ λαοῦ, προσπαθεῖ, ἀντίθετα, γὰρ τὸ κατεβάσει, γὰρ εύδοση τὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ καὶ γὰρ τὸ ἔξαναγκάσει σὲ μιὰ συνθηκολόγηση μπροστὰ στὸ καθεστώς ποὺ αὐτὸς δὲ θέλει! Οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ στὰ ἀπαντητικὰ τους ἀρθρα δὲν γηταν γεγονότα στὶς καταγγελίες μας αὐτές καὶ προσπαθοῦν γὰρ μεταθέσουν ἀλλοῦ τὸ θέμα — στὸ ἀν πρέπει γῆ ὅχι γὰρ τεθεῖ ἀμεσα πολιτειακό. Ταυτόχρονα δύμας προχωροῦν παραπέρα, ἐμφανίζονται σὰ γέοι «Ηρακλεῖς τοῦ Στέμματος». Ο. Λ. Κύρκος ἔκφραζει τὴν ἔπιδια τὸ οἱ άνακτορικοὶ κύλοι θάθελησουν γὰρ κάνουν «νηφάλιες ἐκτιμήσεις» καὶ

Θά δούν «τὸ συμφέρον τοῦ θρόνου» (βλ. «Ε.Α.» N. 31, σελ. 5) καὶ ὁ Η. Ἡλιοῦ μιλάει γιὰ «θαγάσιμο ἐγαγκαλισμὸ τοῦ βασιλέως» ἀπὸ τοὺς κακοὺς συμβούλους του, ποὺ δὲν τὸν ἀφήνουν γὰρ δεῖ τὸ συμφέρον του καὶ τὸν σπρώχουν σὲ κακὸ δρόμο! (Βλ. «Αὐγὴ» 17.2.66). Ἀλλὰ ἂν, ἀγαπητοὶ κύριοι, ἔγδιαφρεσθε γιὰ τὸ «συμφέρον» τοῦ θρόνου, αὐτὸ σημαίνει ἀπλούστατα πανηγυρικὴ ἔγκατάλειψη τῆς «παγίας προγραμματικῆς θέσεώς» σας ὥπερ τῆς ἀδασιλεύτου Δημοκρατίας! Ἐκτὸς ἀν πρόκειται γιὰ «ἀπειλὴ» χρουστσωφικοῦ τύπου, ὅπότε θὰ ἐπιβεβαιωθεῖ γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ πώς εἰστε τὸ ἕδιο ἴκανοι καὶ γιὰ συνθηκολόγηση καὶ γιὰ τυχοδικτιούρῳ! Τέλος, ἡ «Ἐλληνικὴ Ἀριστερά» μᾶς ἀποκαλύπτει τὴ στρατηγικὴ καὶ τακτικὴ σοφία τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ, γράφοντας: «..... ἡ ἑξοργιστικὴ πρακτικὴ τῶν ἐπεμβάτεων τῆς Αὐλῆς στὴν πολιτικὴ ἡζή προκάλεσε ἔνα ισχυρὸ ἀντιμοναρχικὸ ρεῦμα, ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ γὰ τὸ παρακολουθεῖ καὶ γὰ τὸ ἐκτιμάει ἡ Ἀριστερά, δημος αὐτὴ τὴ στιγμὴ δὲν θὰ εἴχε κανένα λόγο γὰ δώσει τὴ μάχη σ' ἔνα πρόβλημα ποὺ θὰ τὴν ἀπομόνωγε ἀπὸ τὶς ἄλλες δημοκρατικὲς δυνάμεις, πρᾶγμα ποὺ θὰ εἴχε ἀρνητικὲς ἐπιπτώσεις καὶ θὰ δυσκόλευε καὶ τὸν ἀγώνα ἐγατίον τῶν δικτατορικῶν ἐπιδιώξεων» (βλ. «Ε.Α.» No. 31, σελ. 24). Ὑπάρχει, στὴν τοποθέτηση αὐτῆ, πρῶτο, καθαρὸ διμολογία ὅτι ἡ ΕΔΑ ἔνδιαφρεται ἀποκλειστικὰ γιὰ τὴ συνεργασία «κορυφῶν» καὶ ὅχι γιὰ τὴν ἀγωνιστικὴ ἔνότητα τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Πῶς ἀλλοιῶς νὰ ἔξιγγθεῖ τὸ ὅτι ἀποφασίζει νὰ ἀπομονωθεῖ ἀπὸ τὸ «ισχυρὸ ἀντιμοναρχικὸ ρεῦμα» γιὰ νὰ μὴ διακινδυνεύσει «ἀπομόνωση» ἀπὸ τὶς «ἄλλες δημοκρατικὲς δυνάμεις», δηλ. ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ; Δεύτερο, προσδάλλεται, μὲ τὴν τοποθέτηση αὐτῆ, ἡ ἀντίληψη ὅτι ἡ ἐνίσχυση τῶν δημοκρατικῶν - ἀντιμοναρχικῶν τάσεων τοῦ λαοῦ συγδέεται ἀγαπόσπαστα μὲ τὸ «νὰ δώσεις τὴ μάχη» ἀμεσα στὸ πρόβλημα αὐτό, καὶ ὅτι πρέπει ἡ Ἀριστερὰ ἀπλῶς «γὰ παρακολουθεῖ καὶ γὰ ἐκτιμάει», σὰν τρίτος θεατής, τὸ «ισχυρὸ ἀντιμοναρχικὸ ρεῦμα». Κατ' ἀρχήν, τὸ ἀν πρέπει ἡ ὅχι «νὰ δώσεις τὴ μάχη» ἀμεσα στὸ πρόβλημα, αὐτὸ συγδέεται, ἐκτὸς ἀπὸ τ' ἄλλα, καὶ μὲ τὶς διαθέσεις καὶ τὶς δυνατότητες τῆς ΕΔΑ, πού, δυστυχῶς, ἀποτελεῖ σήμερα τὸ μοναδικὸ «ἀριστερὸ» κόμμα στὴν Ἐλλάδα. Ἀλλά, δπως τούσαμε καὶ παραπάνω, ἐμεῖς δὲν θέσαμε τέτοιο πρόβλημα. Ἐμεῖς τούσαμε, καὶ τὸ ἐπιβεβαιώνει τώρα ἡ παραπάνω ἐπιχειρηματολογία τῆς «Ε.Α.», ὅτι ἡ νοοτροπία καὶ ἡ τακτικὴ τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ ἀποκλείει τὴ δυνατότητα γὰ δημιουργηθοῦν καὶ στὸ μέλλον προϋποθέσεις «νὰ δώσεις τὴ μάχη» στὸ πρόβλημα αὐτὸ ἡ Ἀριστερά, ἀφοῦ στὸ ὄνομα τοῦ γὰ μὴ δοθεῖ τώρα ἡ μάχη, καταπνίγει ἀγτὶ γὰ ἐνισχύσει τὶς ἀντιμοναρχικὲς διαθέσεις τῶν μαζῶν.

Ταχτική στρουθοκαμψίου άκολουθον οι ήγετες τῆς ΕΔΑ και στήν «ἀπάντησή» τους πάνω στήν πολεμική μας σχετικά μὲ τὴν ἀμυνήστευση τοῦ ΠΕΡΙΚΛΗΝ και τοῦ ΑΣΠΙΔΑ, ποὺ ζητεῖ μὲ τὴν «Πρότασή» της ἡ ΕΔΑ. Ἐμεῖς στὸ προηγούμενο ἀρθρο μας ἐθέσαμε τὸ ζήτημα: πρῶτο, γιατὶ ἡ ΕΔΑ περιορίζει τὸ αἴτημα τῆς ἀμυνησίας στὰ «ἀδικήματα» ποὺ διαπράθηκαν μετά τις 15 Ιουλίου και ποιούς κυρίως ἀφορᾶ αὐτό, γιατὶ δὲν θέτει τὸ αἴτημα τῆς γενικῆς πολιτικῆς ἀμυνησίας και τοῦ γενικοῦ και χωρὶς δρους ἐπαναπτυξισμοῦ τῶν πολιτικῶν προσφύγων, ἐνῶ ταυτόχρονα ζητεῖ τὴν ἀ-

μηγήστευση τῶν ὑποθέσεων ΠΕΡΙΚΛΗΣ καὶ ΑΣΠΙΔΑ; Δεύτερο, πῶς μπορεῖ νὰ ἔξουδετερωθεῖ ἡ ΧΟΥΝΤΑ καὶ νὰ ἀγιτιμετωπισθεῖ ἡ ἀπειλὴ τῆς δικτατορίας, ὅταν ζητεῖται νὰ ἀμνηστευθοῦν οἱ ἄγνορωποι ἀκριβῶς ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ΧΟΥΝΤΑ καὶ ἀντιπροσωπεύουν τὸ δυναμικὸ στήριγμα τῆς προετομαζόμενης ἀνοιχτῆς φωτιστικῆς δικτατορίας; Τρίτο, πῶς μπορεῖ νὰ δεσμευθεῖ ἡ Ἀριστερά σὲ μὰ σκοτεινὴ ὑπόθεση, διποὺς ἔξακολουθεῖ νὰ παραμένει ἡ ὑπόθεση ΑΣΠΙΔΑ; Στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ δὲ δίνουν καρμιὰ ἀπάγτηση οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ. Ἀποκαλύπτουν δμως τοὺς ἀληθινοὺς ἑαυτούς τους ὅταν διακηρύσσουν: «Καὶ εἶναι φανερὸ δτι ἡ πρόταση αὐτὴ (Σημ. Συν. δηλ. ἡ πρόταση γιὰ τὴν ἀμνήστευση) θὰ δογθῆσει στὴν ἀπομόνωση τῶν φιλοφασιστικῶν στοιχείων μέσα στὶς ἔνοπλες δυνάμεις καὶ στὰ σώματα ἀτραπελεῖς, θὰ συμβάλει στὸ νὰ συζητηθεῖ ὑπὸ νέο πρίσμα μέσα σ' αὐτὰ ἡ ἀληθινὴ στάση τῆς ΕΔΑ ἔναντι τοῦ στρατοῦ καὶ ίδιαίτερα τῶν στελεχῶν του, τὰ ὅποια μιὰ ἀχρεῖα προπαγάνδα προσπαθεῖ νὰ πείσει ὅτι ἡ Ἀριστερά τὰ βλέπει μὲ μίσος, χωρὶς καρμιὰ διάκριση, ἐνῶ τὸ θέμα τῶν εὐθυγάνθησεις στὸ ἐπίπεδο τῶν κομμάτων, στὴν κρίση τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ» (βλ. «Ε.Α.», No. 31, ἀρθρο Λ. Κύρκου). Ἐδῶ, ἀν ἀφαιρέσουμε μερικὲς σκόπιμες, παραπλανητικὲς φράσεις, δπως ἡ «χωρὶς καρμιὰ διάκριση», βλέπουμε ἔκπλασθαρα τὴν πρόθεση τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ: Θέλουν νὰ ἔξει συμενίσουν τοὺς ἀξιωματικοὺς πρεσβυτέρους τῆς ΠΕΡΙΚΛΗΣ, νὰ τοὺς πείσουν ὅτι ἡ ΕΔΑ δὲν τοὺς βλέπει «μὲ μίσος» (!), ἀφοῦ ὅχι μόνο ζητεῖ τὴν ἀμνήστευση τους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπαλλάσσει κι' ἀπὸ κάθε εὐθύνη (ἀκόμα καὶ πολιτική, ηθική) γιὰ τὰ ἔγκληματα ποὺ διέπραξαν, μεταποίησαν την σὲ θέμα εὐθύνης τῶν κομμάτων καὶ κρίσης τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ! «Ἔτσι ἀποδεικνύεται καὶ ἐπιτεφραγγίζεται ὁ δππορτουνιστικὸς - συνθηκολόγος χαρακτήρας τῆς «Πρότασης μὲ τὰ 5 σημεῖα» τῆς ΕΔΑ. Ο Λ. Κύρκος προσπαθεῖ νὰ συγκαλύψει αὐτὴν τὴν ἀλήθεια καὶ ἐπιχειρεῖ μάλιστα νὰ δημιουργήσει καὶ ἔνα «ἄλλοθι», γράφοντας: «Ἡ πρόταση τῆς (Σ.Σ. δηλ. τῆς ΕΔΑ) περικλείει καὶ τὸν κίνδυνο νὰ παρερμηνευθεῖ καὶ νὰ χρησιμοποιηθεῖ πρὸς κατευθύνσεις ἀνεπίτρεπτων συμβιδασμῶν». Δὲν ἔξιγχει δμως, ποῦ καὶ πῶς ἔχειραζεται: ὁ κίνδυνος αὐτός. Αὐτό, ἔξαλλου, δὲν τὸν ἀπασχολεῖ. Ἐκεῖνο ποὺ θέλει, εἶναι νὰ «δημιουργήσει» ἔκ τῶν προτέρων ἔνα «ἐπιχείρημα»: «παρερμηνεύθηκε ἡ πρόταση μας, δὲν ήταν αὐτὸ τὸ πνεῦμα μας!» Γιωστή, παλιά, παμπάλαιη ρεβίζονταική μεθόδος. Τώρα κι' αὐτὸς καὶ οἱ «συγάδειλφοι» του τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ ἔχουν ἀλλα νὰ κάνουν....

Πανηγυρίζει ή γέγονα τής ΕΔΑ για την «καθολική» απόχημα που είχαν οι προτάσεις της. «Ολοι τις χαιρέτησαν. «Η Ε.Κ. υιοθέτησε όμεσως τὰ πιὸ οὐσιαστικά της σημεῖα». «Ο αρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἔξεφρασε τὴν συμφωνία στὴν ἐναγτίωση κατὰ τῆς δικτατορίας...» Απὸ τοὺς «ἀποστάτες» ἔγινε «μιὰ προσπάθεια γὰ τὸ σημειωθοῦν» δρισμένες ἀπὸ τὶς σκέψεις τῆς πρότασης. Ο «ἔθνικὸς διάλογος» ἀρχιτε, εἶναι πιὰ μιὰ πραγματικότητα. Γιατί, «.... στὰ 5 αὐτὰ συγχεκριμένα σημεῖα διασταύρωνται σκέψεις καὶ θολικής ἐπιδοκιμασίας μεταξύ των δύο πολιτικών παρατάξεων».

έλεγε η Ε.Ε. της ΕΔΑ στή Δήλωσή της της 7.2.66. Καὶ μόνο ὁ Τσάπος και ἡ «Ἀναγέννηση» δέγουμφωνούν! Αὐτὰ μᾶς λὲν μὲ περισσή σοφία, γεμάτοι ἐνθουσιασμούς και ὄνειρα στήν «ἀπάντησή» τους οι ἡγέτες της ΕΔΑ. Ἀλλὰ δλα τὰ ὄνειρα ἔχουν κάποιο τέλος. Τὸ ὄνειρο τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ εἶχε πολὺ γρήγορο, κι' ὥστόσ ουτοὶ ἔξακολουθοῦν νὰ «ὄγειρεύονται». «Ἄς ἀντιστρέψουμε τὸ ἔρωτημα τῆς «Ἐλληνικῆς Ἀριστερᾶς»: «Γιὰ ποιούς ἀραγε;».

Ακριβῶς υστερα ἀπὸ τὴν διατύπωση τῆς «Πρότασης» τῆς ΕΔΑ, ἐντάθηκε καὶ ἀπλώθηκε ἡ φασιστικὴ τρομοκρατία. Γενικεύθηκαν οἱ υγκτερίνες γκαγκστερίκες ἐπιμέσεις ἐναγτίον γραφείων τῆς ΕΔΑ, τῆς Δ.Ν.Α., καὶ ἄλλων δημοκρατικῶν ὅργανώσεων... Μπήκε σὲ ἐφαρμογὴ καὶ κίνηση ὁ θεσμὸς τῶν ἑκτοπίσεων... Πολλαπλασιάθηκαν οἱ συλλήψεις δημοκρατικῶν καὶ οἱ παραμυτομέτρους στὰ δικαῖηρια... Κτιὶ διατυπώθηκε ἀπὸ τὴν «Ἀκρόπολη» πρὸς τὸν Γ. Παπανδρέου ἡ πρόταση νὰ θεσθεῖ τὴν καραμανλικὴ ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος, τὴν ἑκτὸς γόμου θέση τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τὴ διεξαγωγὴ ἀντικομμουνιστικῶν ἔκλογῶν... Καὶ τὴν πρόταση αὐτὴ ἥρθε γὰ τὴν υἱοθετήσει «ἐπίσημα ἡ ΕΡΕ», διὰ Καγελλόπουλος, δύως ἔγραφε μὲ πικρία ἡ «Ἄγγη» στὶς 12.3.66. Βλέπετε, ἡ ἄντιδραση δὲν εἶναι καθόλου εὐσπλαχνική, κύριοι ἥγετες τῆς ΕΔΑ. Καὶ στὶς παραχωρήσεις καὶ προδοσίες σας ἀπαντᾷ μὲ ἔνταση τῆς ἐπιθετικῆς, γιὰ ἡ σᾶς ἐξ αγαγικά σεις γὰ δώσετε ἀκριβαποτέλεσμα πιὸ λαχίσ... Καὶ διὰ Τσιριψάκος, ἀφοῦ σᾶς ἐπέστρεψε τὸ χαρακτηρισμὸς τοῦ «Θασιλικοῦ» προσθέτοντας τὸ «κομμουνισμοῦ», γράφει τώρα μὲ φανερή ἵχανοποιηση: «Στὴν ΕΔΑ ἡ σύγχυση εἶναι ἐπίσης μεγάλη. Ἄλλα ἔχει ἡ προσπάθεια μᾶς σοβαρῆς αὐτοκριτικῆς μπορεῖ νὰ μὴν ἔχει ἀρχίσει, ἔχει ὅμως ἀρχίσει ἡ προσπάθεια τῆς ἀπαγκιστρώσεως ἀπὸ τὸ καθεστωτικό, δηλαδὴ ἀπὸ τὴ βάση τῆς διαφωνίας μας. Θὰ δοῦμε, δραγμὲς, καὶ τοῦτο στὰ χρόνια τὰ δικά μας; Τὸ κόμμα τῆς Ἀκρας Ἀριστερᾶς νὰ πρωτοπορῇ στὴν ἀναζήτηση μᾶς λογικῆς διεξόδου, στὴ μεταβολὴ ἐνὸς παράγοντος «ἔξι δρισμοῦ» ἐπαναστατικοῦ σὲ παράγοντα ὅμαλοτητος! Ὁ φόρος εἶναι διὰ ἡ ΕΔΑ, διὰ μέσου τοῦ καθεστωτικοῦ, ἔχει πιάσει τὸ κόκκαλο τῆς δημοτικότητας, ποὺ τῆς πέταξε ὁ κ. Γ. Παπανδρέου, καὶ δὲν θέλει γὰ τὸ ἀφήσει. Ἀλλοιως θὰ εἴχε ἔγκαταλείψει ταχύτερα τὰ δολοφονικά γιὰ τὴν ὅμαλότητα συνθήκατα. Εἴθε νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ΕΔΑ νὰ ἐπηρεάσῃ πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ὕμαλότητας τὸν κ. Παπανδρέου! Τί ἀλλο θὰ δοῦμε στὸν τόπο αὐτό!!!» (βλ. «Μάχη», 12.3.66). Χρειάζεται μήπως ἔρμηνεία; Μᾶς τὴν δίνει ἀκόμα πιὸ ἀνάγλυφα ἡ κ. Ε. Βλάχου: «... δὲν ἔχει σπουδαῖα σημασία ποιός ἀκριβῶς, καὶ ποιό κόρμα ἀκριβῶς, τὴν διευθύνει (Σ.Σ. δηλ. τὴν Ἐλλάδα) προσωρινά... Διδτὶ ἐφ' δύον δὲν ὄρκουν τὴν τύχη της, ἡ πιὸ σωστὰ τὴν ἀτυχίαν της, ἀληθινοὶ κομμουνισταὶ — ἀληθινοὶ ἀλεξανοκινέζοι καθαρότατοι κομμουνισταὶ — δλοὶ οἱ οἱ ἀλοὶ εἴγαι περίπου ἱδιοι, ἀσήμαντοι, ἀκίνδυνοι καὶ ἀναγκαστικῶς ἀκολουθοῦντες τὸ παγκόσμιο κλίμα, ἔξειλημένοι, προωδευμένοι, πολιτισμένοι» (βλ. «Καθημερινή» 13.2.66).

Πραγματικά «δοιοι οι ἄλλοι», ἀπό τὴν «Καθημερινή» ὡς τὴν ΕΔΑ, ἔναν ἔχουν γιὰ κύριο στόχο τους: τοὺς «ἄλβανο-κινέζους ακαθαρσίαμους κομμουνιστάς», δηλ. τοὺς συνεπεῖς ἀγωνιστές τῆς Ἀριστερᾶς. Καὶ προσπαθοῦν γὰ τοὺς χτυπύσουν μὲ κάθε μέσο. Ἡ «Βραδυνή» τοὺς λέει «δραδούς τῶν δυναμικῶν λύσεων» καὶ τῆς φασιστικῆς δικτατορίας (διέτι ἀγοίγει «τὴν θύραν πρὸς τὸν κομμουνισμό!») καὶ ὁ Λ. Κύρκος «ὑπερεπαναστάτες». Τί θαυμαστὴ ἀρμογία!

Αλλά δ Λ. Κύριος, όπως και άλλοι οι ρεβιζιονιστές, δὲν έχει έπιχειρήματα για νὰ χτυπήσει τὴν «Αγαγέννηση», γι' αὐτὸ και γεμάτος σύγχυση και ταραχή, ζεψωνίζει ἀναρθρό, δρίζει. Πλέφτει χαμηλά, τόσο χαμηλά, που νὰ γράφει γιὰ τοὺς συντάκτες τῆς «Αγαγέννησης» μὲ «έκθιασμένη» «ύπεροχή» και ὑπεροφία: «Αν ὑπάρχουν κάποιοι που ἀρκουδίζουν ἀκόμη φελλίζοντας κάποια τσιτάτα και πλαστογραφώντας τὴν ἀλήθεια γιὰ νὰ χωρέσει στὰ μέτρα τῆς νηπιακῆς - σχηματικῆς τους σκέψης, τόσο τὸ χειρότερο γι' αὐτούς...». «Αγ οι συντάκτες τῆς «Αγαγέννησης» ἀρκουδίζουν ἀκόμη η δχι, αὐτὸ τὸ δείχνει η ἔδια η ζωή, που ἐπιθετικώνει καθημερινὰ τὶς θέσεις τους, τὸ δείχνει δ ἔδιος δ τρόπος, που τοὺς ἀντικειτωπίζει η ρεβιζιονιστικὴ ήγεσία. «Κάποιοι» ἄλλοι δημιώς, που ἔπαψαν νὰ «ἀρκουδίζουν», προχώρησαν τόσο πολὺ στὶς «σπουδές» τους, ὅπτε νὰ θεωροῦν σήμερα «προκατακλυσματικὲς θεωρητικὲς κατασκευές» τὶς π α γ το ο δ ύ γ α μ ε ε δ α σικὲς κ α θ ο δ η γ η τ ι κ ἐ ες ἀ ρ χ ἐ ες τοῦ π ρ ο ο δ ε ι ν τ ι κ ο υ κ ι γ ή μ α τ ο σ. (Γιατὶ λοιπὸν ἀποροῦν και ἔξιστανται δταν τὸ δυομάρκουμε αὐτὸ έτσι ἀκριθῶς όπως ταιριάζει: προδοσία τοῦ κινήματος και τοῦ λαοῦ!) Ἐμεῖς θεωροῦμε, δτι αὐτὰ ποὺ στὴν «νηπιακή» ηλικία τοῦ προσδευτικοῦ κινήματος ἔδωσαν οἱ θεμελιωτές τῆς θεωρίας του σὰν «καθοδήγηση γιὰ δράση» διατηροῦν σήμερα και θὰ διατηροῦν π α γ τ α δλη τὴν δξια και τὴν δύναμη τους, ἀκριθῶς γιατὶ είναι «καθοδήγηση γιὰ δράση». Και η σκέψη μας θὰ παραμείνει πάντα αὐτηρά προσηλωμένη στὰ «σχήματα» αὐτά. Και θὰ ἔξακολουθήσουμε νὰ «φελλίζουμε» τὰ «κάποια τσιτάτα», όπως τὰ «ἔφέλλιζαν» πάντα οι πρωτόποροι ἔκπρόσωποι τῆς ἐργατικῆς τάξης, γιατὶ ἀποτελοῦν και θὰ ἀποτελοῦν τὸ φῶς τῆς ζωῆς, τὴν καθοδηγητικὴ πυξίδα τῆς ἀγωνιστικῆς δράσης, τὴν πηγὴ τῆς δύναμης και τῆς αἰσιοδοξίας τῶν ἀγωνιστῶν. Ἐκείνοι δημιώς ποὺ ἀπαργήθηκαν αὐτὸ τὸ φῶς, ἔχασαν και τὸν ἀγωνιστικὸ προσαγαπολισμό, και τὸ ἀγωνιστικὸ πάθος, και τὴν ἀγωνιστικὴ αἰσιοδοξία, και δὲ διέπουν σήμερα καμμιά ἄλλη προσπική, παρὰ τὴν προσπική τοῦ ...πορευόμαστε παράλληλα. Χτυποῦμε ἀπὸ κοινοῦ» μὲ τὸ ἀρχηγὸ τοῦ κόμματος τῶν τριεύκλων.

"Ο, τι και νὰ κάνουν θμως, μάταιος δὲ κόπος τους. Οι σάπιες θεωρίες δὲν μποροῦν νὰ σταματήσουν τὴ ζωὴ. Και ζωὴ εἶναι δὲ παντοδύναμος λαβός, ποὺ ἐμφυχωμένος διὸ τὰ μεγάλα ὰδανικὰ τῆς εἰρήνης, τῆς ἔθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ θὰ συντρίψει όλα τὰ ἐμπόδια ποὺ στήνουν στὸ δρόμο του οἱ ἡμεριαλιστὲς καὶ οἱ πράκτορες τους ρεβιζιονιστές καὶ θὰ οἰκοδομήσει μὲ σιγουρίᾳ καὶ αἰσιοδοξίᾳ τὸ φωτεινὸ μέλλον του!

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

(και οι ρεβιζιονιστικές παραπομπές)

Η δίκη και ή καταδίκη τῶν δύο «σοδιετικῶν» συκοφαντῶν, «συγγραφέων» Σιγιάρσου και Ντάγιελ, ἔδωσε τὴν ἀφορμή και τὴν εὐκαιρία σὲ ὅλα τὰ «ἔλευθερα πνεύματα» γὰρ χύσουν τὸ δηλητηριό τους ἐγαγτίον τοῦ σοσιαλιστικοῦ συστήματος, γὰρ καπηλευτοῦν κατὰ τὸν πιὸ ἀναίσχυτο τρόπο τὸ θέμα τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας και γὰρ ἔκμεταλλευτοῦν γιὰ λογαριασμὸν τῆς ἀντιδρασῆς και τοῦ ἡμεριαλισμοῦ τὴν σύγχυση, ποὺ σκόπιμα και συστηματικὰ αὐτὰ τὰ ἰδια δημιουργήσανε γύρω ἀπὸ αὐτὸν τὸ ζήτημα.

Τὸ πρᾶγμα θὰ ήταν χωρὶς ἰδιαιτερη σημασία — δίχως αὐτὸν νὰ σημαίνει ὅτι δὲ θάπτετε κιόλας νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἀπὸ τὴν προοδευτικὴ διαγόνηση — ἀν αὐτὴν ἡ «ξένανσταση» τῶν «ἔλευθέρων πνευμάτων» δὲν εἶχε αὐτὸν τὸν «καθολικὸν» χαραχτῆρα, ποὺ τελικὰ πῆρε. Γιατί, τί πιὸ φυσικὸ ἀπὸ τὴν «ξέγερση» τῶν «χρυσωμέγων» — μὲ τὸν ἔνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπο — κονδυλοφόρων, προκειμένου γὰρ παραποιήσουν τὴν ἀλήθεια και γὰρ συκοφαντήσουν τὸ σοδιετικὸ σύστημα, ἀνταποδίδοντας ἔτοι τὰ τροφεῖα στὸν ἡμεριαλισμὸ και τὴν ἀντιδραση; Ἀπὸ τὴν στιγμὴ δρμῶς, ποὺ σ' αὐτὴν τὴν «ξέγερση» πρωτοστατοῦν ὅχι οἱ χρυσωμένοι κονδυλοφόροι τῆς ἀστικῆς τάξης, ἀλλὰ οἱ διαγοούμενοι, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι ἔχουν στρατευθεῖ στὸ προοδευτικὸ κίνημα, ἐπιβάλλεται μιὰ πιὸ προσεχτικὴ μελέτη τοῦ φαινομένου και μιὰ πιὸ πλατειὰ ἀγάλυση του. Η σύμπτωση — ὅχι δέδαια τυχαία, κι' αὐτὸν θὰ προσπαθήσουμε γὰρ τὸ ἀποδεῖξουμε παρακάτω — ἀπόψεων πάγω στὸ συγκεκριμένο ζήτημα ἀγάμεσσα στὰ «ἔλευθερα πνεύματα» τῆς ἀστικῆς διαγόνησης και τοὺς «στρατευμένους» διαγοούμενους τῆς «ἀριστερᾶς», αὐτὴν ἡ σύμπτωση ἀπόψεων, ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὸν κ. Λουΐ Αραγκόν, γιὰ νὰ φτάσει μέχρι τὸν κ. Σάρδα Κωνσταντόπουλο και τὸν κ. Γιάννη Ιμβριώτη, δείχγει πώς κάτι πολὺ σάπιο μπάρχει, ὅχι μόνο στὸ «βασίλειο τῆς Δανίας», ἀλλὰ δυστυχῶς και στοὺς διαγοούμενους τῆς «ἀ-

ριστερᾶς». Τὸ πρᾶγμα δημος καταντάει ἀνησυχητικὸ και η ἀνάγκη γιὰ μιὰ προσεχτικὴ και μελετημένη ἀντιμετώπισή του ἐπιτείνεται ἀπὸ τὸ γεγονός διὰ δὲν εἶγι πιὰ ἡ «ἀριστερὴ διανόηση μόνο ἐκείνη ποὺ «πρωτοπορεῖ» σ' αὐτὴ τὴν λυσσασμένη ἀντισοδιετικὴ ἐκστρατεία, ἀλλὰ κι' αὐτὴ ἡ ἰδια ἡ ἡγεσία τῶν «ἀριστερῶν» κομμάτων, δπως τῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων Ιταλίας, Γαλλίας, Δανίας, Ἀγγλίας κλπ. και τῆς ΕΔΑ.

Δυστυχῶς, οὔτε δὲ χῶρος οὔτε δὲ χρόνος μᾶς ἐπιτρέπει μιὰ ὀλοκληρωμένη, ἀπὸ κάθε ἀποφῆ, ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ. «Ἐτοι ἀναγκαστικὰ αὐτὸν τὸ ἄρθρο θὰ περιοριστεῖ μόνο σὲ μερικές, ἀλλὰ διατικές, πλευρές αὐτοῦ τοῦ προβλήματος, προσπαθώντας νὰ ἔξπλισει τοὺς ἀγωνιστές, ἀλλὰ και κάθε προοδευτικὸ ἀνθρωπο, μὲ τὴν ἰδεολογικὴ πυξίδα, ποὺ θὰ τοὺς δοηθήσει νὰ προσαγαποῦστούν μέσα στὴν ἰδεολογικὴ διμίχλη και τὴν σύγχυση ποὺ ἔχουν σπείρει και καλλιεργήσει οἱ ρεβιζιονιστές, μὲ τὶς ἰδεολογικὲς παραποτήσεις τους και τὶς πολιτικές τους λαθροχειρίες.

**

«Δὲν ὑπάρχει λέξη ἢ ἔννοια, ποὺ νὰ ἔχει τόσο πολὺ διαστρεβλωθεῖ, παραμορφωθεῖ ἢ παρερμηνευθεῖ, διὸ ἡ λέξη και η ἔννοια τῆς ἔλευθερίας», ἔγραψε, προλογίζοντας τὸ διδύλιο ἔνδος διάσημου σήμερα ρεβιζιονιστὴ διαγοούμενου — τοῦ Ροζέ Γκαροντύ — «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», δ Μωρίς Τορές (1). Καὶ δὲδιος δ Γκαρωντύ, τότε ποὺ ήταν ἀκόμα μαρξιστής, ἀρχικὲς αὐτὸν του τὸ διδύλιο μὲ τὴ διαπίστωση: «Ποτὲ οἱ πολιτικοὶ τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου δὲ μιλήσανε τόσο πολὺ γιὰ τὴν «ἔλευθερία», διὸ ἀπὸ τότε ποὺ σπρώχουνται, ἀπὸ τὸν ἰδιο τὸ νόμο τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, στὸ γὰρ καταστρέφουν δλες τὶς ἔλευθερίες» (2). Νὰ λοιπὸν γιατὶ

(1) POZE ΓΚΑΡΩΝΤΥ: «Ἐλευθερία» Ελ. Εκδ. σελ. 7 και 15.

(2) Στὸ ἰδιο.

σήμερα οι ιδεολογικοί έκπρόσωποι του ίμπεριαλισμού μιλάνε τόσο πολὺ γιὰ τὴν ἐλευθερία γενικά καὶ τὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν εἰδικώτερα. Νά λοιπόν γιατί στὸ πρόσωπό τους οι Σινιάφσκυ καὶ Ντάνιελ δρῆκαν πρόθυμους καὶ «χωρὶς ἀμοιβὴν» ὑπερασπιστέος. Γιατὶ τώρα ποὺ δὲ ίμπεριαλισμός, περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἀλλοτε, «σπρώχνεται ἀπὸ τὸ γόμο τῆς ἀνάπτυξής του — ἀλλὰ καὶ τῆς καταστροφῆς του — στὸ νὰ καταστρέψει ὅλες τὶς ἐλευθερίες» στὸ Βιετνάμ, στὴν Ἰνδογησία, στὴ Γκάγα, στὴν Ἐλλάδα καὶ σ' ὅλες γενικά τὶς χῶρες, ποὺ ἔχει τὴν δυγατότητα γὰ τὸ κάνει, ἔχει ἀνάγκη γὰ μιλάει ὅλο καὶ περισσότερο γιὰ τὴν «ἐλευθερία». Καὶ νά ἀκόμα γιατί, στὸ σημεῖο τάχα τῆς ἐλευθερίας, «διαστρέβλωγοντας, παραμορφώνοντας καὶ παρεμμηγένοντας τὴν λέξην καὶ τὴν ἔννοιαν της», ἔχει ἔξαπολοθεῖ ἡ πιὸ λυσσασμένη ἐπίθεση ἐγαντίον τοῦ κοινωνικο-οἰκονομικοῦ ἐκείνου συστήματος, ποὺ ὑπόσχεται καὶ ἐγγυᾶται, στὰ δισεκατομμύρια τῶν κάθε λογῆς σκλάδων, πραγματικὴ λευτερία. Νά τέλος, γιατί, ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ δὲ ρεβιζιονισμὸς συμμάχησε καὶ συνοδοπορεῖ μὲ τὸν ίμπεριαλισμό, εἶναι ἀναγκασμένος εἴτε τὸ θέλει εἴτε ὅχι, νὰ ἔνωνται καὶ αὐτὸς τὴν φωνὴν του μὲ τὴν φωνὴν τῶν ίμπεριαλιστῶν καὶ νὰ παίργει ἐνεργὸν καὶ δραστήριον μέρος στὴν ἀντισοβιετικὴν καὶ ἀντισοιαλιστικὴν του ἐκστρατείαν.

**

«Ολες οι φωνὲς «διαμαρτυρίας» γιὰ τὴ δίκην καὶ τὴν καταδίκην τῶν λιθελλογράφων καὶ συκοφαντῶν Σινιάφσκη καὶ Ντάνιελ, πέρα ἀπὸ τὴν πολεμικὴ γιὰ τὴ συγκεκριμένη πράξη, ἐπεχειτίονται καὶ σὲ γενικώτερες ἐπικρίσεις, γιὰ τὴν ἔλλειψη τάχα πνευματικῆς κλπ. ἐλευθερίας στὴ Σοβιετικὴ «Ἐγωσῃ, γιὰ τὴν ἔλλειψη τάχα ἐλευθερίας στὸ σοσιαλιστικὸ κόσμο, πρᾶγμα ποὺ θεωρεῖται σύμφυτο μὲ τὸ ἵδιο τὸ σοσιαλιστικὸ σύστημα. Ἀπ' ἀφορμὴν αὐτὴ τὴ συγκεκριμένη πράξη — τὴ δίκην — ξεκίνησε ἔνας χειμαρρος συκοφαντίας καὶ διαστρέβλωσης, μιὰ ἐκστρατεία ἐναγντίον ἔνδος συστήματος, ποὺ ξεκίνησε καὶ «ἔδραιωθηκε μὲ σημαία τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ ἀνθρώπου» καὶ ποὺ στὴν πορεία κατάντησε νὰ ἀπαργηθεῖ τάχα κάθε ἐλευθερία στοὺς ἀνθρώπους.

«Ἄς δοῦμε ἀπὸ πιὸ κοντὰ τὰ πράγματα. Πῶς ξεκίνησε, τί ὑποσχέθηκε καὶ τί πραγματοποίησε ὁ σοσιαλισμός.

Στὰ 1848, χρονολογία ποὺ μπορεῖ γὰ θεωρηθεῖ σῶν ἡ ἀφετηρία τοῦ ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ, οἱ Μάρξ καὶ «Ἐγκελς» ἔκλειγαν τὸ Κομμουνιστικὸ τους Μανιφέστο μὲ τοῦτα ἔδω τὰ λόγια: «Οἱ κυρίαρχες τάξεις δὲ τρέμουν μπροστὰ στὴν ἰδέα μιᾶς κομμουνιστικῆς ἐπανάστασης. Οἱ προλετάριοι δὲν ἔχουν γὰ χάσουν τίποτε ἄλλο ἔξδυν ἀπὸ τὶς ἀλυσίδες τους. Ἐχουνε γὰ κερδίσουν ἔναν κόσμο» (1). Αὐτὸς ἦταν κιδαῖς μιὰ ὑπόσχεση γιὰ ἐλευθερία, μιὰ ὑπόσχεση ποὺ στηριζόταν πάνω στὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνάλυσης τῆς ὑπάρχουσας κοινωνικῆς πραγματικότητας καὶ ὅχι ἀπλὰ καὶ μόνον γὰ ἔκφραση τῶν διαθέσεων καὶ τῶν πό-

θων ἐκείνων ποὺ διψοῦσαν γιὰ λευτερία. Ἄλλα σὲ ποιούς ἀπευθυνόταν αὐτὴ ἡ ὑπόσχεση; Ἀπευθυνόταν στοὺς ἀνθρώπους γενικά, ἀνεξάρτητα ἀπὸ κοινωνικὴ τοποθέτηση, ἢ ἀντίθετα ἀπευθυνόταν μόνο σὲ μιὰ δρισμένη κοινωνικὴ τάξη; Ἐδῶ εἶναι φανερὸ διτὶ αὐτὴ ἡ ὑπόσχεση ἐλευθερίας δὲν ἔχει τὸν καρπό της χωρισμένη σὲ τάξεις μὲ ὑπότιθετα συμφέροντα κοινωνία στὸ σύνολό της, ἀλλὰ μόνο ἐκείνους, οἱ διποῖοι πειροῦσαν γιὰ φωμὶ καὶ διψοῦσαν γιὰ λευτερία, δηλαδὴ τὸ προλεταριάτο καὶ ὅλους τοὺς καταπιεζόμενους, ἐνῷ συγχρόνως ἤταν μιὰ ἀπειλὴ γιὰ τὴν «ἐλευθερία» τῶν καταπιεστῶν. Καὶ στὰ 1875 ὁ «Ἐγκελς» ἔγραψε διτὶ «ὅσο τὸ προλεταριάτο θάχει ἢ γὰ τὸ προστατεύει τὴν ἐλευθερία, μὰ γιὰ νὰ τσακίσει τοὺς ἀντιπάλους του. «Οταν θάρθει ἡ στιγμὴ νὰ μιλήσουμε γιὰ ἐλευθερία, τότε τὸ κράτος θάχει πάφει γὰ ὑπάρχει σὰν τέτοιο» (Γράμμα στὸ Μπέμπελ τῆς 28 Μάρτη 1875).

Μιλώντας στὸ II Συγέδριο τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Κόμματος τῆς Ρωσίας ὁ Πλεχάνωφ «ὅταν ἤταν μαρξιστὴς καὶ ἐπαναστάτης», δύως ἔγραψε χαραχτηριστικὰ γιὰ αὐτὸν ὁ Λέγιν, ἔλεγε: «Τὸ ἐπαναστατικὸ προλεταριάτο θὰ μποροῦσε γὰ περιορίσει τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν ἀνωτέρων τάξεων, δύως οἱ ἀνώτερες τάξεις τοῦ περιόριζαν ἀλλοτε τὰ πολιτικὰ του δικαιώματα». Καὶ ὁ Λέγιν στὰ 1918, στὴ μπροσούρα του «Η προλεταριακὴ ἐπανάσταση καὶ δὲ ἀποστάτης Κάουτσκυ», εἰρωνεύεται πικρόχολα αὐτὸν τὸν τελευταῖο, δὲ ποτὸς «προτιμάει γὰ κοροϊδεύει τοὺς ἐργάτες, λέγοντάς τους, πῶς δημοκρατία πάει γὰ πει «προστασία τῆς μετωφράσιας» καὶ ὁ διποῖος (Κάουτσκυ) «ξέχασε» νὰ δάλει ἡ «ξέμαχθε» νὰ δάλει τὸ ἐρώτημα: «Δη μοι αὐτὸν αἰτία γιὰ ποιά τὰ ἔργα ταῦτα; Θὰ μπορούσαμε ἔδω νὰ παραθέσουμε δεκάδες διλόχηρες ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰ ἔργα διλῶν τῶν θεωρητικῶν τοῦ προσδευτικοῦ κινήματος, ἀπὸ τὰ διποῖα ἔνα καὶ μόνο συμπέρασμα δηγαίνει. «Οτι διστούμενον, ἔστω καὶ ὑπολείμματα τάξεων σὲ μιὰ κοινωνία, θὰ ἔχουλονθεῖ γὰ ὑπάρχει κράτος τὸ διποῖο θὰ είναι τὸ κράτος τῆς κυρίαρχης, ἢ τῶν κυρίαρχων τάξεων καὶ θὰ καταπιέσει μιὰν ἄλλη, ἢ ἀλλοτε τάξεις, ἢ τὰ ὑπολείμματα αὐτῶν τῶν τάξεων. «Οτι «μονάχα γιὰ τὰ ἔργα ταῦτα» δημοκρατία μποροῦμε γὰ μιλᾶμε, γιατὶ στὴν κομμουνιστικὴ κοινωνία ἡ δημοκρατία, ἀφοῦ ἔκφυλιστεῖ καὶ γίνει συγήθεια, θὰ ἀσθενήσει, θὰ διαλύσει, θὰ διαλύσει τὰ πολιτικὰ τάξεις;

Ποῦ ὑπάρχει λοιπὸν ἀπάρνηση τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τὸ σοσιαλιστικὸ καὶ εἰδικώτερα τὸ σοβιετικὸ σύστημα; Ποῦ καὶ πότε οἱ σοσιαλιστὲς διακηρύξανε διτὶ σκοπός τους είναι ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς «καθαρῆς δημοκρατίας», δηλαδὴ τῆς δημοκρατίας γιὰ όλες τὶς τάξεις;

Οἱ σοσιαλιστὲς, δύως γράφαντες οἱ Μάρξ καὶ «Ἐγκελς» ἥδη ἀπὸ τὸ 1848 στὸ Κομμουνιστικὸ Μανιφέστο, θεω-

(1) KOM. MANIF. Μετάφρ. Γ. Κορδάτου, 'Αθήνα 1963, σελ. 101.

(1) ΔΕΝΙΝ: «Η προλεταριακὴ ἐπανάσταση καὶ πολιτικὰ τάξεις» Ελ. Εκδ. 1956, σελ. 25.

ροῦν ταπεινωτικὸν γὰ κρύδουν τὶς ἰδέες τους καὶ τοὺς σκοπούς τους. Οἱ σοσιαλιστὲς διακηρύξαντε, ὅτι σκοπός τους εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς δημοκρατίας τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν συμμάχων τῆς καὶ ὅτι δὲν πρόκειται ποτὲ γὰ ἐπιτρέψουν σὲ μιὰ χούφτα ἀδηράγους ἐκμεταλλευτὲς γὰ καταστρέψουν αὐτὴ τὴ δημοκρατία. Δὲ θὰ διστάσουν γὰ περιορίσουν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν ἀγωτέρων τάξεων — καὶ τῶν μυστικῶν τους δργάνων — ὅπως αὐτὲς οἱ ἀγωτέρες τάξεις περιόριζαν καὶ ἔχακολουθοῦν γὰ περιορίζουν στὰ 2) 3 τῆς οἰκουμένης τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τοῦ προλεταριάτου καὶ γενικώτερα τῶν ἐργαζομένων μαζῶν. Οἱ σοσιαλιστὲς διακηρύξαντε, ὅτι δὲ θὰ διστάσουν γὰ πάρουν ἔγαγτίον ἔκείνων ποὺ ἀπειλοῦν τὴ δημοκρατία τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα γιὰ γὰ τὴν ὑπερασπιστοῦν, σὲ πεῖσμα ὅλων τῶν μικροαστῶν, ποὺ θέλουν γὰ διέπουν τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν σκοπιὰ τῆς «καθαρῆς δημοκρατίας» καὶ τοῦ «παλλαϊκοῦ κράτους».

**

“Ἐνα πρόβλημα ποὺ γεννιέται ἀπὸ τὴ δίκη καὶ τὴν καταδίκη τῶν δύο λιθελλογράφων καὶ συκοφαντῶν εἶναι ἀν μὲ τὴν πρᾶξη τους αὐτὴ ἡ σοβιετικὴ κοινωνία καὶ ἡ σοβιετικὴ δικαιοσύνη καταδίκασαν γενικὰ τὴν «ἔλευθερία τῆς ἔχφρασης», ἢ ἀντίθετα τὴν ἔλευθερία τῆς διάδοσης τῶν πιὸ ἔτσι πωτῶν συκοφαντιῶν σὲ δάρος τῆς συγκεκριμένης κοινωνίας. Ἐδῶ γιὰ κάθε καλόπιστο ἀνθρωπο εἶναι φανερό, ὅτι πρόκειται γιὰ τὸ δεύτερο. Καὶ εἶναι πραγματικὰ γὰ ἀπορεῖ κανεὶς μὲ τὴν «ἀποφή» τῶν 22 «προοδευτικῶν» διαγοσυμένων τῆς ΕΔΑ, οἱ ὁποῖοι φθάσανε μέχρι τοῦ σημείου γὰ ὑποστηρίζουν «ὅτι ἡ ἔλευθερη ἔκδήλωση τῆς γνώμης, ἀ κόμα καὶ ἀν αὐτῷ ἀν αὐτῇ ἀ ποτελεῖται ἀδίκημα ποὺ τὸ διαπράττουν σὲ δάρος ἄλλων ἀτόμων, ἀδίκημα ποὺ ἐπισύρει διαρύτατες ποιγές». Τώρα πῶς θέλουνε, κάτι ποὺ δὲν εἶναι δικαίωμα, οὔτε δταγ κατευθύνεται ἐναντίον ἄλλου προσώπου, γὰ εἶναι «δικαίωμα» καὶ μάλιστα «στοιχεῖον ἀντιθέτων»; Ὅταγ κατευθύνεται ἐναντίον μιᾶς διοκληρῆς κοινωνίας, εἶναι κάτι ποὺ μόνο τὰ «ἔλευθερα - στρατευμένα πγεύματα τῆς ἀριστερᾶς» μποροῦν γὰ τὸ διαγονθοῦν καὶ γὰ τὸ ὑποστηρίξουν.

“Η ἀστικὴ ὅμως προπαγάνδα δὲν ἀρκέσθηκε γὰ μιλήσει μόνο γιὰ τὴ συγκεκριμένη καταδίκη. Παιργοντας ἀφορμὴ ἀπὸ αὐτή, μίλησε καὶ γενικώτερα γιὰ τὴν ἔλλειψη τάχα ἔλευθερίας στὸ σοσιαλιστικὸν κόσμο καὶ μάλιστα σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν καπιταλιστικὸν. Ἀλλὰ γιὰ ποιάν ἔλευθερία μιλᾶτε κύριοι;

Στὴ σοσιαλιστικὴ κοινωνία ἡ «καταπίεση» τῶν διαφόρων Ντάνιελ εἶναι ἔκείνη ποὺ καθιστᾶ δυνατὴ τὴν ἔλευθερη καὶ διοκληρωμένη ἀνάπτυξη τῆς προσωπι-

κότητας ἐκατομμυρίων ἀπλῶν ἀγθρώπων. Ποὺ τοὺς δίνει τὴν εὐκαιρία γὰ τραφοῦν, γὰ σπουδάσουν, γὰ ἀναπτύξουν ὅλες τους τὶς δυνατότητες καὶ γὰ γίνουν διοκληρωμένες προσωπικότητες, ἀπὸ διολογική, οἰκονομική, πολιτική καὶ ἥθική ἀποφη. Στὴν ἀστικὴ κοινωνία ἡ «ἔλευθερία» τῶν διλίγων στερεῖ αὐτὰ τὰ ἐκατομμύρια ἀπὸ τὶς τέτοιες εὐκαιρίες καὶ τὰ κρατᾶ στὸ ἐπίπεδο τῶν μισθωτῶν σκλάδων, ποὺ προορισμός των εἶναι μόνο γὰ παράγουν ὑπεραξία καὶ γὰ γεννοῦν καινούργιους μισθόδουλους. Ἐνώ τὴν ἵδια στιγμὴν αὐτὴ ἡ ἔλευθερία δίνει τὴ δυνατότητα σὲ ἔκείνους ποὺ πραγματικὰ τὴν ἀπολαμβάνουν γὰ ἐπιδίδονται σὲ κάθε εἰδούς ραφιναρισμένες ἀπολαύσεις, ποὺ τοὺς ὑποβιδάζουν στὸ ἐπίπεδο τοῦ ζώου.

Ἐδῶ ὅμως γεννιέται καὶ ἔνα ἄλλο πρόβλημα, ποὺ μόνο ἀν σωστὰ τὸ λύσουμε θὰ μπορέσουμε καὶ σωστὰ νὰ ἔχτιμησουμε τὴ συγκεκριμένη ἐνέργεια τῆς σοβιετικῆς δικαιοσύνης: “Η δίκη καὶ ἡ καταδίκη τῶν Ντάνιελ καὶ Σινιάφσκου ἀποτελεῖ στὴν πραγματικότητα προσπάθεια τῶν σημερινῶν ρεδίζιονιστῶν καθοδηγητῶν τοῦ ΚΚΣΕ καὶ τῆς σοβιετικῆς κυβέρνησης ποὺ ἀποβλέπει στὴν περιφρούρηση τῶν σοσιαλιστικῶν ἐπιτεύξεων, ἢ ἀντίθετα ἀλλοῦ ἀποσκοπεῖ; Ἡ ἀπάντηση εἶναι πώς ἀν οἱ ρεδίζιονιστὲς ἥγετες τῆς Σοβιετικῆς “Ἐνωσης ἐπεδίωκαν πραγματικὰ γὰ προστατέψουν τὶς σοσιαλιστικὲς καταχτήσεις τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ, τὸ πρώτο ποὺ θὰ πρεπεῖ γὰ κάγουν θὰ ἥταν, ὅχι γὰ ἐπιδιώκουν τὴν εἰρηνικὴ συγύπαρξη καὶ παραπέρα τὸ διάλογο καὶ τὴ συμμαχία μὲ τὴν ἀστικὴ ἰδεολογία, ἀλλὰ γὰ τὴν καταπολεμοῦν δραστήρια σὲ δλους τοὺς τομεῖς καὶ στὸν τομέα τῆς λογοτεχνίας καὶ τὴν τέχνης. Θὰ ἔπρεπε ὅχι γὰ ἀνέχονται καὶ γὰ ὑποθάλπουν ὅλες ἐκείνες τὶς τάσεις στὸν τομέα τῆς ἰδεολογίας γενικὰ καὶ τῆς λογοτεχνίας καὶ τῆς τέχνης εἰδικώτερα, οἱ δοποῖς διδηγοῦν τελικὰ στὴν ἔμφανση τῶν κάθε λογῆς Ντάνιελ καὶ Σινιάφσκου. Οἱ σημερινοὶ ὅμως καθοδηγητὲς τῆς Σ.Ε. κάτω ἀπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἀγώνα κατὰ τὴν λεγόμενης «προσωπολατρείας», καλύπτουν τὶς ἐπιδιώξεις τους γιὰ τὴν εἰρηνικὴ συγύπαρξη, τὸ διάλογο καὶ τὴ συμμαχία μὲ τὴν ἀστικὴ ἰδεολογία, μὲ ἀμεσο ἀποτέλεσμα, μέσα σ’ ἔνα τέτοιο κλίμα, γὰ φυτρώνουν καὶ γὰ ἀναπτύσσονται σὰν μέσα σὲ θερμοκήπιο καὶ κάτω ἀπὸ τὸν ζήδωρο γι’ αὐτὰ ἥδιο τοῦ ρεδίζιονιστοῦ «ἄνθη», σὰν τὴν «Μιάν όμέρα τοῦ Ἰδάν Ντενίσοβιτς», τὴν ποίηση τοῦ «δργισμένου νέου» τῆς Σ.Ε. Εύγκενι Γιεφτουσένγκο, τὸ «Νόσι Μίρ» καὶ σωρεία ἀπὸ ἄλλα, καθαρὰ ἀντισοβιετικὰ βιβλία, ποὺ ἔλευθερα καὶ ἀνεμπόδιστα κυκλοφοροῦν στὴ Σ.Ε. τοῦ Χρουστσάφ καὶ τῶν ἐπιγράψων του.

Σὲ ἄλλο λοιπὸν στόχο σκόπευαν οἱ καθοδηγητές τοῦ ΚΚΣΕ καὶ τῆς Σ.Ε. μὲ τὴ δίκη καὶ καταδίκη τῶν δύο «συγγραφέων». Κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ καὶ τῶν τίμων σοβιετικῶν λογοτεχνῶν, θέλησαν, γιὰ γὰ ρίξουν στάχτη στὰ μάτια τοῦ κόσμου καὶ γιὰ γὰ ἀποσπάσουν εἴσημα ἐμμονῆς, ἢ ἔστω καὶ ἐπιστροφῆς, στὴ συγεπὴ ἀγωνιστικὴ γραμμὴ τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος, γὰ παρουσιάσουν ἔστω καὶ μία περίπτωση «περιφρούρησης» τῶν καταχτήσεων τῆς σοβιετικῆς κοινωνίας. Αὐτὴ τους ἡ ἐπιδιώξη γίνεται ἀκόμα πιὸ φανε-

ρή, άν ληφθεῖ δύπ' ὅψη τὸ γεγονός δτι δλα αὐτὰ γίνονται ἔνω ἐπίκειται τὸ 23ο Συνέδριο τοῦ ΚΚΣΕ καὶ άν η δίκη συνδυασθεῖ καὶ μὲ τὴ σχέδον ταυτόχρονη «ξέμυνηση» τοῦ Ζυτάνωφ, τὴν ἕδια στιγμὴ ποὺ καταπατούνται κατὰ τὸν πιὸ ὡμὸν καὶ ἀπροσχημάτιστο τρόπο οἱ ἀρχὲς ποὺ αὐτὸς δ ἕδιος ἐπεξεργάστηκε, σχετικὰ μὲ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἰδεολογικῶν προβλημάτων στὸν τομέα τῆς τέχνης καὶ τῆς λογοτεχνίας.

Τύπαρχει λοιπὸν σήμερα στὴ Σ.Ε. ἔνα γενικώτερο πρόβλημα: Ἡ ἀστικὴ ἰδεολογία κατακλύζει διεξ αἱδηλώσεις τῆς ζωῆς της. Τὸ πρόβλημα συνδέεται μὲ τὸ γενικώτερο ἰδεολογικο-πολιτικὸ προσανατολισμὸ ποὺ ἐπέβαλαν μὲ τὸ 20ὸ Συνέδριο οἱ Χρουστσώφ καὶ συντροφία. Τύπαρχει ὅμοια ἀναμφίβολα ἔνα πρόβλημα διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν μέτρων, γιὰ τὴν περιφρούρηση τοῦ σοσιαλισμοῦ σὲ διοικητικῆς ζωῆς. Καὶ ἑδῶ μπαίνει τὸ καυτὸ ἐρώτημα σὲ διοικητικοὺς διαγούμενοὺς, διοικητικοὺς ἀνθρώπους, ἀν δηλαδὴ ἀναγνωρίζουν, σὰν ἀρχή, στὴν πράξη καὶ δῖχι στὰ λόγια, τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας νὰ ὑπερασπίζεται τὶς καταχθῆσεις τῆς ἡ δῖχ. Ἐμεῖς ὑποστηρίζουμε ἀνεπιφύλακτα αὐτὸ τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ θεωροῦμε σὰν πρωταρχικὸ τὸ ζήτημα τοῦ ἰδεολογικοῦ προσανατολισμοῦ γενικὰ καὶ τῆς κοινωνίας πιὸ εἰδικά. Στὴν ἀντιμετώπιση αὐτοῦ ποῦ προβλήματος θὰ πρέπει νὰ γίνεται διάκριση: «Σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τοὺς ἀποδεδειγμένους ἀντεπαναστάτες καὶ τὰ στοιχεῖα ποὺ ὑποσκάπτουν τὴν ὑπόθεση τοῦ σοσιαλισμοῦ, τὸ ζήτημα εἶναι ἀπλὸ τοὺς στεροῦμε ἀπλῶς τὴν ἔλευθερία τοῦ λόγου. Πρόκειται γιὰ μία ἐντελῶς διαφορετικὴ ὑπόθεση, ὅταν ἀντιμετωπίζουμε τὶς ἐσφαλμένες ἰδέες στοὺς κόλπους τοῦ λαοῦ. Μποροῦμε νὰ ἔξιστραχίσουμε τὶς ἰδέες αὐτὲς καὶ νὰ μὴ τοὺς δώσουμε καρμιὰ δυνατότητα νὰ ἔκφραστον; Φυσικὰ δῖχ.» Ἡ ἐφαρμογὴ ἀπλουστευμένων μεθόδων γιὰ τὴ λύση τῶν προβλημάτων στοὺς κόλπους τοῦ λαοῦ, γιὰ τὴ λύση τῶν προβλημάτων ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, δῖχι μόνο δὲ φέρνει ἀποτελέσματα, μὰ ἐπιπλέον εἶναι ἔξαιρετικὰ ἐπιβλαβῆς..... Γί' αὐτὸ μόνο μὲ τὴ μέθοδο τῆς συζήτησης, τῆς κριτικῆς τῶν κρίσεων μπορεῖ νὰ ἀναπτύξει κανεὶς ἀληθινὰ τὶς δρήθες ἰδέες, νὰ ἔχαλείψει τὶς ἐσφαλμένες ἰδέες καὶ νὰ λύσει τὰ προβλήματα» (1).

*
六

"Ας δοῦμε τώρα πῶς άντιμετώπισε συγκεκριμένα ή
ήγεσία της ΕΔΑ την ύπόθεση της δίκης και της κα-
ταδίκης τῶν Ντάνιελ και Σινιάφσκυ, καθώς και τὸ
πρόδηλημα ποὺ ἀνέκυψε μὲ τὴν τηλεγραφικὴ διαμαρ-
τυρία τῶν 22 «ἄδριστερῶν» διαγοσυμένων.

Μὲ τὴ συνέντευξῃ Ἰμβριώτη, τὸ ἄρθρο τῆς «ΑΓΓΗΣ» τῆς 24) 2) 66 καὶ τὴν ἐπιστολὴν Καρᾶ («ΑΓΓΗ» 1) 3) 66), ἀπόδειξε ὅτι ἀποδέχεται ὅλες τὶς συκοφαγ-

τίες που ή δεστική προπαγάνδα έπρεξε κατά της Σο-
βιετικής "Ενωσης. Και δχι μόνο αυτό. "Εσπευσε νά
προλάβει τήν ἀντίδραση — τουλάχιστον στήν 'Ελλά-
δα — γιά νά μήν τύχει και κατηγορθεῖ γιά «δογμα-
τισμό», «ἀρτηριοσκλήρωση», Έλλειψη «νέου» πνεύμα-
τος κλπ. "Ετοι γιά όλη μιάν άκρια φορά συνθηκο-
λόγησε μὲ τὸν ἀντίπαλο — ἀντίπαλο δχι βέβαια δι-
κό της — και ύποτάχτηκε σ' αυτόν.

Αλλὰ ή Θέση της ΕΔΑ άποδιέπει καὶ σὲ κάτι ἄλλο ἀκόμα. Στὸ γὰ ἀσκήσει πίεση (αὐτὴ ποὺ μπορεῖ γὰ ἀσκηθεῖ) στὴ σοβιετικὴ κοινωνία καὶ γὰ βοηθήσει τοὺς ρεβιζιονιστὲς καθιδηγητὲς τῆς Σ.Ε. στὸν ὑππορτουνιστικὸ τους κατήφορο. «Πιστεύουμε, γράφει ή «Ἄργη» τῆς 24) 2) 66, ὅτι οἱ ἐσωτερικὲς διαδικασίες τῆς ιδιαίς τῆς σοβιετικῆς κοινωνίας ἔγγυωνται ὅτι ὁ δλος χειρισμὸς θὰ κριθεῖ καὶ θὰ ἔκτιμηθεὶ ἀπὸ κάθε πλευρά, διτικαὶ ή δική μας γνώμη θὰ συμβάλει στὴν ἐπεξεργασία αὐτῆς. (Ἡ ὑπογράμμιση διεκχειρίζεται).

Μιὰ πλήρης ταύτιση ἀπόφεων ὑπῆρχε έδω ἀνάμεσα στὴν καθοδήγηση τῆς ΕΔΑ καὶ τοὺς 22 «ἀριστεροὺς» διαγνοούμενους, παρὰ τὶς περὶ τοῦ ἀντιθέτου διαβεβαιώσεις της. Τὰ πράγματα μιλᾶνε μόνα τους. "Ἄσ ξεκινήσουμε ἀπὸ τὸν τίτλο τοῦ ἀρθρου τῆς «ΑΓΓΗΣ» τῆς 24) 2) 66 «Τὸ νόημα μιᾶς ποποθέτησης καὶ ἔνας λαθεμένος χειρισμός».

΄Η τοποθέτηση πού υπάρχειςεται δι τίτλος του άρθρου ήταν ή συγένευεξη Ίμβριώτη και δι λαθεμένος χειρισμός το τηλεγράφημα των 22. Από τήν πρώτη κιόλας δηλαδή γραμμή του κειμένου, διο το ζήτημα τοποθετεῖται πάνω στη βάση του λαθεμένου χειρισμού και δχι τῆς λαθεμένης ούσιαστικής άντιμετώπισής του άπό τήν διάδικτην 22. Αύτο δέν είναι ένα αύθαίρετο συμπέρασμα, πού δηγάσουμε θεμείς, ξεκόδοντας άπό το διο κείμενο μόγι πέντε λέξεις, τὸν τίτλο. Αύτο τὸ συμπέρασμα ἐπιθεβαιώνεται άπό δλόκληρο τὸ άρθρο, ὃπου υπάρχεις ἀποδοχὴ του περιεχομένου τῆς τηλεγραφικῆς διαμαρτυρίας τῶν 22. Αύτο ἐπιθεβαιώνεται κατὰ τρόπο πού νά μήν ἀφήγεις σὲ κανένα τήν παραμικρὴ ἀμφιβολία, άπό τήν ἐπώγυμη πιὰ ἐπιστολὴ του μέλους τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ και συντάχτη, δπως διδίος ἀποκαλύπτει, του άρθρου τῆς 24) 2) 66 N. Καρᾶ, πού δημοσιεύτηκε στήν «ΑΥΓΗ» τῆς 1.3.66. Στήν τελευταία αὐτή ἐπιστολή του δ N. Καρᾶς, δηλώνοντας δτι «Ἄποψη του κ. Πυρομάγλου δέν συμπίπτει μὲ τήν τοποθέτηση του κόμματος» δηλώνει κατὰ τὸν πιὸ πανηγυρικὸ τρόπο, δτι ή Ἀποψη τοῦ κόμματος συμπίπτει μὲ τὶς ἀπόψεις των 22, μιὰ και δι Πυρομάγλου στή δηλώσῃ του πρὸς τήν «ΑΥΓΗ» τῆς 24) 2) 66 ἐξηγεῖ, άπό τήν πλευρά του, και δικαιοιογεῖ τήν καταδίκη τῶν Ντάνιελ και Σινιάφσκου.

Πέρα όμως και ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν Καρᾶ, ἥδη στὸ ἄρθρο τῆς «ΑΓΓΗΣ» τῆς 24) 2) 66 δηλώνεται, κατὰ τὸν πιὸ ἀπερίφραστο τρόπο, ὅτι «δὲ εἰν ὑπῆρχε θέμα διαφωνίας (μὲν τοὺς 22), ὡς πρὸς τὴν γένους περάσπισην τῆς πγευματικῆς ἐλευθερίας, ὅπως διατυπώνεται στὴ συγένετη τευχῇ μεταβολῇ».¹

(1) ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΥΝΓΚ: «Γιατί την όρθιη λύση των άντι-θέσεων άναμεσα στὸ λαό». 'Ιστορ.Έκδ.' Αθήνα 1963, σελ. 136-137.

γεννιέται τὸ ἑρώτημα: Υπεράσπιση τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας, ἡ δποία κινδυνεύει ἀπὸ ποιούς; Ἡ ἀπάντηση εἶναι μία καὶ μοναδικὴ καὶ δὲ χωράει καρμαὶ παρερμηγεία. Υπεράσπιση τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τὸ σοβιετικὸν διαφωνεῖ τὴν διαφωνίαν τῆς καὶ τὶς ἀντισοβιετικές της ἀπόφεις στὴν δημοσιότητα ἔξω ἀπὸ τὰ ἀρμόδια κομματικὰ ὅργανα, ἔξω ἀπὸ τὸ ἔδιο τὸ κόμμα; Καὶ ἀκόμα περισσότερο δὲν ἀποτελεῖ αὐτὸν ἀναγνώριση τοῦ δικαιώματος τῶν διανοούμενων, νὰ διευθύνουν αὐτοὶ καὶ δχι ἡ ὑπεύθυνη ἡγεσία μιὰν Ἰδεολογικὴ μάχη;

**

Ἡ συγέντευξη Ἱμβριώτη καὶ τὸ ἄρθρο τῆς «ΑΓΓΗΣ» τῆς 24) 2) 66 προπταθοῦν νὰ δικαιολογήσουν τὴν σάση τους ἀπέναντι στὸ συγκεκριμένο γεγονός τῆς δίκης καὶ καταδίκης τῶν Ντάνιελ καὶ Σινιάφσκου, χρησιμοποιώντας τὸ ἐπιχείρημα τῆς φασιστικῆς ἐπίθεσης, στὴν χώρα μικρὰ καὶ ἀλλοῦ, ἔκαντί τον λαϊκῶν ἐλευθεριῶν γενικά καὶ τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας εἰδικώτερα. Ἡ οὐσία αὐτοῦ τοῦ ἐπιχειρήματος συγίσταται σὲ τοῦτο. Σήμερα, ποὺ δὲ λαός μας καὶ οἱ λαοὶ δἰον τοῦ μὴ συστατικοῦ κόσμου δέχονται τὴν ἐπίθεση τοῦ φασισμοῦ, μὲ τὴν μία ἡ τὴν ἀλλή μορφή, ἡ καταδίκη τῶν δύο συγγραφέων στὴν Σοβιετικὴ Ἐνωση δὲ δίνει ὅπλα στὸν ἀντίπαλο; «Σὲ στιγμὲς — καὶ οἱ σημερινὲς εἶναι ἀπὸ αὐτὲς — δεζύτατης Ἰδεολογικῆς σύγκρουσης στὸ πλαίσιο μιᾶς ἀναμέτρησης σὲ ὅλα τὰ πεδία, ποὺ κρίνει τέτοια σοδαρά δέματα, δπως τὸ ἔδιο τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας, ἀλλὰ καὶ σὲ περίοδο ὅπου μὲ γιγαντικὰ δήματα χτίζεται δικαιούργιος κόσμος, ποὺ γεννιέται ἀπὸ αὐτὴ τὴν σύγκρουση, δὲ πιτυχής ἡ δχι τρόπος, ποὺ ἡ νέα κοινωνία λύνει τὰ σύνθετα προβλήματα, ποὺ μπαίνουν μπροστά της, ἀποτελεῖ στοιχεῖο στὸν συσχετισμὸν ἀνάμεσσα στὶς δυνάμεις τῆς προόδου καὶ τὶς διυγάμεις τῆς ἀντίδρασης καὶ τῆς πισωδρόμησης» γράφει ἐπὶ λέξει ἡ «ΑΓΓΗ» τῆς 24) 2) 66. Αὐτὸν σημαίνει νὰ στέκεσαι στὸ πεδίο τῆς «καθαρῆς δημοκρατίας», ἡ τῆς «ἀπόλυτης ἐλευθερίας», καὶ νὰ δάκεις τὸ ζήτημα σὰν μικροστός φιλελεύθερος καὶ δχι σὰν ἐκπρόσωπος καὶ ἡγέτης τῆς ἐργατικῆς τάξης, δπως θέλεις νὰ παρουσιάζεσαι. Αὐτὸν σημαίνει ὅτι σὲ τελευταῖα ἀνάλυση ταυτίζεις τὸ συστατικὸ μὲ τὸ φασισμό. «Οι δάκεις στὴν ἔδια μοίρα καὶ ζυγίζεις μὲ τὰ ἔδια σταθμὰ τὴν καταδίκη τῶν δύο «σοβιετικῶν» συκοφαγῶν καὶ τὶς διώξεις ποὺ δίφεταινται στὸν καπιταλιστικὸ κόσμο ὅλες οἱ ἐλευθερίες καὶ ἡ πνευματικὴ ἐλευθερία εἰδικώτερα. Αὐτὸν σημαίνει ὅτι δὲν «ξέρεις» ἡ «ξέμαθες» νὰ ξεχωρίζεις, τί σημαίνει ἡ καταδίκη τῶν διαφόρων Ντάνιελ καὶ Σινιάφσκου — προστασία τῆς ἐλευθερίας, καὶ τῆς πνευματικῆς, τῶν ἐκατομμυρίων ἀπλῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν χιλιάδων τίμων πνευματικῶν ἀνθρώπων τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης — καὶ τί σημαίνει ἡ ἐπίθεση τοῦ φασισμοῦ ἐναγτίον τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, καὶ τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας — προάσπιση καὶ προστασία τῆς ἐλευθερίας μιᾶς χούρτας ἐκμεταλλευτῶν τῆς ἐλευθερίας, νὰ κρατᾶνε ὑποδουλωμένα δισεκατομμύρια ἀπλῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ διαιωνίζουν τὴν σκλαβιά τους.

Τὸ συμπέρασμα ποὺ δγαίνει ἀπὸ δῶ εἶναι πώς καλλιεργώντας τὰ «ἐρωτηματικὰ καὶ τὶς ἀμφισβίες, ποὺ

ἡ δίκη τῶν δύο Σοδιετικῶν συγγραφέων, μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἔγινε καὶ ἡ καταδίκη, μὲ τὶς ποινὲς ποὺ ἐπεβλήθησαν γέννησε» («ΑΥΓΗ» 24) 2) 66), δὲ διαφωτίζεις τὸν κόσμο καὶ δὲν τοῦ παρουσιάζεις τὸ ἀληθινὸν πρόσωπο τῶν πραγμάτων, ξεσκίζοντας τὴν ἰδεαλιστικὴν ἀχλάδινην, μὲ τὴν ὥποια τὰ ντύνει ὃ ἴδεολογικὸς ἀντίπαλος, πώς δὲν δοηθᾶς τὸν ἀγώνα τῶν προσθευτικῶν δυνάμεων, ἀλλ’ ἀντίθετα τὸν δυσκολεύεις. «Οχι μόνο ἐπιτρέπεις τὸ ἴδεολογικὸν λαθρεμπόριο στὸ χώρο τῆς ἀριστερᾶς, ἀλλὰ προσφέρεις σημαντικὴν ἔμπρακτην δοήθειαν στὸ φασισμὸν καὶ τὸν διευκολύνεις στὴν ἐπίθεσή του.

**

Γεννιέται δημοσίευμα: Ποῦ δρίσκεται ἡ θεωρητικὴ - ἴδεολογικὴ θάση τῶν τέτοιων ἐσφαλμένων τοποθετήσεων τῶν ρεβιζιονιστῶν πάνω στὸ συγκεκριμένο πρόδηλημα; Αὐτὴ δρίσκεται πρῶτα-πρῶτα στὴν ἀπόρρηψη ἀπὸ μέρους τῆς τῶν θασικῶν ἴδεολογικῶν θέσεων καὶ ἀρχῶν τοῦ κινήματος. Βρίσκεται στὴν ἀποδοχὴ τῆς ἴδεολογικῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης καὶ τοῦ «διαιλόγου» μὲ τὴν ἀστικὴν ἴδεολογίαν. Βρίσκεται εἰδικώτερα στὶς λαθρεμένες ἐκτιμήσεις τους, γιὰ τὸ χαρακτήρα τοῦ σύγχρονου ἀστικοῦ κράτους, καθὼς καὶ τὸ χαρακτήρα τῆς Σοδιετικῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Σοδιετικοῦ κράτους.

Ἄπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ οἱ ρεβιζιονιστές «ξεχάσανε» τὴν δρθή ἀντίληψη γιὰ τὸ κράτος καὶ πιὸ εἰδικά τὴν δρθή ἀντίληψη γιὰ τὸ κράτος τῆς μεταβατικῆς περιόδου, ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ προσκολλήθηκε σὰν τὰ στρεῖδια στὴν ἀποφῆ γιὰ τὴ Σοδιετικὴ κοινωνία, σὰν μιὰ κοινωνία χωρὶς ταξικὲς ἀντιθέσεις καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ Σοδιετικοῦ κράτους, σὰν «πολλαῖκον κράτους», μοιραίο ἦτανε νὰ γλυστρήσουν καὶ στὴν ἀντίληψη ὅτι ἡ Σοδιετικὴ κοινωνία καὶ τὸ Σοδιετικὸν κράτος δὲν ἔχουν ἀνάγκη νὰ ἀμυνθοῦν ἐναντίον κανενός, γιατὶ κανεὶς τάγα δὲν ἀπειλεῖ τὶς σοσιαλιστικές καταχτήσεις. Ἀλλὰ ἐδῶ τὰ πράγματα δείχνουν ὅτι σήμερα ἡ Σοδιετικὴ «Ἐνωση πολὺ ἀπέχει ἀκόμα ἀπὸ τὸ σημεῖο ἐκεῖνο ποὺ γὰ ἔχει ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ κάθε κίνδυνο ἀναδίωσης τοῦ καπιταλισμοῦ. Ἀντίθετα, αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ πράγματα—σὲ πεῖσμα τῶν ρεβιζιονιστικῶν θεωριῶν — λένε πώς καὶ στὴ Σοδιετικὴ «Ἐνωση οἱ καπιταλιστικές μορφές κοινωνικῆς δργάνωσης ἀναδιώγουν μέρα μὲ τὴν ἡμέρα καὶ κατὰ συνέπεια ἡ πιὸ ἀποφασιστικὴ πάλη ἐναντίον τοῦ κινδύνου αὐτοῦ εἶναι ἀναγκαῖα.

Ἡ θεωρία μᾶς ιδιδάσκει πώς θὰ ἔρθει κάποτε μιὰ μέρα ποὺ ΟΛΟΙ οἱ ἀνθρώποι θὰ εἶναι πραγματικά ἐλεύθεροι καὶ ποὺ δὲ θὰ χρειάζεται γὰ καταπιέζεται κανεὶς — ἔστω καὶ μιὰ μειοψηφία, ἔστω καὶ ἀνὴρ καταπίεση αὐτὴ γίνεται σήμερα στὸ σοσιαλιστικὸν κόσμο

γιὰ τὴν προστασία τῆς ἐλευθερίας τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ — δημοσίη μέρα αὐτὴ δὲν ἔχει ἀκόμα ἀνατείλει, οὔτε καὶ γιὰ τὴ Σοδιετικὴ «Ἐνωση». Θὰ ἔχει ἔρθει τότε μόνον, δταν θὰ ἔξαλειφθεῖ κάθε ἵγνος ταξικῶν ἀντιθέσεων μέσα στὴν κοινωνία, τότε μόνο ποὺ καὶ τὸ κράτος — τὸ κράτος τῆς μεταβατικῆς περιόδου — θὰ ἔχει πιὰ σδύσει, γιατὶ δὲν θὰ ἔχει κανένα λόγο ὑπαρξης.

**

Οἱ ρεβιζιονιστές μας ἔχουν ἔξαπολύσει ἐναντίον τῆς «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ» καὶ ὅλων τῶν συγεπῶν ἀγωνιστῶν, ποὺ ἀκολουθοῦν τὴ γραμμή της, τὴν πιὸ ἀχαλίνωτη ἐκστρατείαν φεύδουσ καὶ συκοφαντίας. Μιὰ ἀπὸ τὶς «κατηγορίες» ποὺ μὲ ξεχωριστὴν εὐχαρίστηση καὶ ἐπιμονὴ μᾶς κολλᾶνε εἶναι καὶ ἡ κατηγορία τοῦ ἀντισοδιετισμοῦ. Στὸ θέμα αὐτὸν ἔχουν ἀφιερώσει δόλοκληρα ἄρθρα στὰ θεωρητικὰ καὶ πολιτικά τους δημοσιογραφικὰ ὅργανα. Αὐτὸν τὸ κάνουν ποντάροντας στὰ αἰσθήματα θυμιαμοῦ καὶ ἀγάπης τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἀριστερᾶς γιὰ τὴ Σοδιετικὴ «Ἐνωση», τὸ μεγάλο σοδιετικὸν λαό καὶ τὰ ιστορικὰ διδάγματα, ποὺ μὲ τοὺς ἀγῶνες τους ἔδωσε στὸ παγκόσμιο προλεταριάτο καὶ σ' δλους τοὺς καταπιεζόμενους. «Ομως, ὅπως καὶ γὰ τὸ κάνουν δὲν θὰ μπορέσουν τελικά νὰ ἔμποδίσουν τὸ φῶς γὰ λάμψει. Σήμερα, μὲ τὴ θέση ποὺ ἔχουν πάρει πάνω στὸ ζῆτημα τῆς δίκης καὶ καταδίκης τῶν δύο «Σοδιετικῶν» λιβελλογράφων — τῶν Ντάνιελ καὶ Σινιάρφσκου — ἀποδείξανε γιὰ μιὰν ἀκόμα φορά, ποιοὶ εἶγαι οἱ συκοφάντες, ποὺ σπιλώνουν τὴ Σοδιετικὴ «Ἐνωση». Μὲ τὴν ὑπεράσπιση ἀπὸ μέρους τους τῶν Σινιάρφσκου καὶ Ντάνιελ δεῖξανε ποιὰ κρίση περνᾶνε, ὅχι μόνο οἱ ἀνθρώποι τοῦ «ἐλευθέρου κόσμου», ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἕδιοι οἱ συνοδοιπόροι του ρεβιζιονιστές, «πολὺ περισσότερο παρὰ πῶς ἐνεργεῖ καὶ ἐφαρμόζει τὸν νόμον ἡ Σοδιετικὴ δικαιοσύνη, δταν πρόκειται νὰ δικάσει ἔναν Ντάνιελ, δ ὅποιος μὲ φευδώνυμον «καταγγέλλει τὸ Ἀγύτατον Σούνιο, ὅτι καθιερώνει διὰ διατάγματος ἡμέρας δημοσίου ἐγχλήματος». Ισως γὰ μήν εἶναι σὲ θέση νὰ καταλάβουν οὔτε αὐτὴ τὴν ἀπλήν ἀλήθεια καὶ πολὺ περισσότερο δὲν τολμοῦν νὰ τὴν διμολογήσουν, ὅπως εἴχε τὴν ἐντιμότητα καὶ τὸ θάρρος γὰ τὸ κάμει, γιὰ τὸν κόσμο ποὺ διαπίπτει ἀνήκει, ἔνας ἀστός, δ. κ. Κομινγός Πυρομάγλου (*). Τόσο τὸ χειρότερο γι' αὐτούς.

(*) Δήλωσή του στὴν «ΑΥΓΗ» τῆς 25.2.66.

● Νὰ ματαιώσουμε τὰ σχέδια τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος

“Η κυβέρνηση τῶν ἀποστατῶν τῆς Ε.Κ. προωθώντας τὰ σχέδια τῶν ξένων καὶ γενικῶν ἀργετικῶν τῆς προχωρεῖ βαθμαίαν στὸ δρόμο τῆς κατάλυσης αὐτοῦ ποὺ ἀπέμεινε ἀπὸ τίς κατακτήσεις ποὺ ἐπέτυχε ὁ λαὸς μὲ τὴν πάλη του ἔναντίον τοῦ καθεστῶτος τῆς καραμανλικῆς δυτικείας.

Μετὰ τὴν φυλάκιση τοῦ στρατηγοῦ Γ. Αὐγερόπουλου καὶ τῶν ἄλλων ἀντιστασιακῶν παραγόντων ποὺ προκάλεσε βαθύτατη δργή καὶ ἀγανάκτηση στὶς πλατείες μᾶζες τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰχε συγκλονιστικὸν ἀγτίκτυπο καὶ στὸ ἔξωτερικό. Μετὰ τὴν σύλληψη καὶ προφυλάκιση τῶν ἡγετῶν τῆς Ε.Φ.Ε.Ε., μέτρο ποὺ δὲν ἀποτολμήθηκε οὔτε στὴ διάρκεια τῆς καραμανλικῆς δυτικείας, προχώρησε στὴν ἐκτόπιση δύο παραγόντων τῆς ΔΝΔ, τῶν Α. Λευτάκη καὶ Π. Γεωργίου καὶ τῶν Μαγδίκου καὶ Γεωργακόπουλου καὶ πρόσφατα στὴν προφυλάκιση τῆς Ε. Ἀλεξίου. Ταυτόχρονα ἐντείνεται ἡ ἐπίθεση ἐνακτίων τῶν μαζικῶν δργανώσεων, ἡ «μυστηριώδης» δραστηριότητα τῶν «ἄγνωστων» τραμπούκων κατὰ γραφείων καὶ δημοκρατικῶν πολιτιῶν. Συσκέψεις κυδεργητικῶν ἐπιτροπῶν γίνονται μὲ τὴ συνηθισμένη τυμπανοκρουσία τοῦ δεξιοῦ τύπου καὶ ἀπειλὲς ἀνοιχτὲς ἐκτοξεύονται ἀπὸ τὶς διάφορες «πηγές».

Τὸ ἵδιο διάστημα οἱ διάφοροι «θεωρητικοί» τῆς «ἐξέλιξης» τοῦ πραξικοπήματος καὶ τῆς δικτατορίας πραγματοποιοῦν «διαιλέξεις» μὲ τὴ συμμετοχὴ κυδεργητικῶν καὶ ἄλλων πολιτικῶν καὶ ἔξωπολιτικῶν ἐκπροσώπων, στὰ πλαίσια τῆς ἐκστρατείας ἐκφοβισμοῦ τῶν μαζῶν ἀλλὰ καὶ τῆς συστηματικῆς «ἰδεολογικῆς» καλλιέργειας τοῦ ἐδάφους, ἐνῷ διάφορες φυσιογνωμίες τῆς «ὑπερδεξιᾶς» καλοῦν σὲ ἑτοιμότητα καὶ δράση.

Η φυλάκιση τοῦ στρατηγοῦ Γ. Αὐγερόπουλου καὶ τῶν ἄλλων ἀντιστασιακῶν, ἡ προφυλάκιση τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΦΕΕ καὶ τῆς Ε. Ἀλεξίου, ἡ ἐκτόπιση τῶν Α. Λευτάκη, Π. Γεωργίου καὶ τῶν ἄλλων, θέτουν ἀμεσαὶ τὸ καθῆκον τῆς ἀμεσῆς ἀπάντησης ἀπὸ μέρους δλων τῶν δημοκρατικῶν δργανώσεων, τῶν ἐργατικῶν σωματείων, τῶν νεολαΐστικων δργανώσεων, τῶν πλατειῶν μαζῶν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς νεολαίας. Η ἀπάντηση αὐτῇ πρέπει νὰ εἶναι τέτοια ποὺ νὰ εύνοει τὴν πιὸ πλατειὰ δημοκρατικὴ συμπαράταξη, ἀλλὰ ποὺ νὰ ἔχει σαφεῖς, καθορισμένους στόχους.

Δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς αὐτὸς ἔχει γίνει μέχρι τὴ στιγμὴ αὐτῆς. Δὲν πρόκειται ἐδῶ γιὰ μεμονωμένα κρούσματα τῆς πολιτικῆς ἔνδος ὑπουργοῦ, στὴ συγκεκριμένη περίπτωση, τοῦ Χ. Ἀποστολάκου, ἀλλὰ γιὰ

προμελετημένες ἐνέργειες ποὺ ἐντάσσονται σὲ ἔνα γενικῶτερο σχέδιο τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῶν λακεδών της.

Ἐπομένως, ξεσηκώνοντας ἔνα κῦμα διαμαρτυρίας γιὰ τὶς ἐκτοπίσεις καὶ τὶς σκλλες φυλακίσεις καὶ συλλήψεις, διφείλουν δλοὶ δσοὶ ἐνδιαφέρονται καὶ ἀγωνίζονται ἐναγατίον τοῦ πραξικοπήματος νὰ κατευθύνουν τὴν αἰχμὴ τῆς πάλης τους ἐναντίον τοῦ σχεδίου δλοκληρωτικοῦ ἐκφασισμοῦ τῆς χώρας καὶ ἔξανδραποδισμοῦ τοῦ λαοῦ. Νὰ ἀπορριφθοῦν οἱ χλιαρές καὶ παρακλητικές ἐκκλήσεις καὶ νὰ ἀντικατασταθοῦν ἀπὸ συστηματικὴ, ἐπίμονη, ἀγωνιστικὴ προσολὴ τῆς ἀπαίτησης γιὰ τὴν ἀπόλυτην δλων δσων ἔχουν φυλακισθεῖ, γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐκτοπίσεων, γιὰ τὴν κατάργηση τῶν ἐκτάκτων μέτρων, γιὰ τὴ ματαιωση τῶν σχεδίων τῶν σκοτεινῶν ξένων καὶ γενικῶν δυνάμεων.

Στὴν ἐπίθεση ποὺ ἀγαπτύσσει ἡ φασιστικὴ ἀντιδραση πρέπει νὰ ἀντιπαραταχθεῖ ἡ ἐνιαία ἀντιφασιστικὴ ἐνότητα καὶ πάλη.

Στὴν ἐκστρατεία γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς φοδίας καὶ τοῦ πνεύματος τῆς ὑποταγῆς νὰ ἀντιπαραταχθεῖ ἡ ρωμαλέα ἀγωνιστικὴ κινητοποίηση.

Απαίτηση δλου τοῦ λαοῦ εἶναι ἡ κατάπαυση τῆς δραστηριότητας τῶν προσοκατόρικων φασιστικῶν στοιχείων, ἡ διάλυση τῶν κάθε εἰδούς παρακρατικῶν δργανώσεων.

Απαίτηση δλου τοῦ λαοῦ εἶναι ἡ ἀπόλυτη τῶν Α. Λευτάκη καὶ Π. Γεωργίου καὶ Μαγδίκου, Γεωργακόπουλου, ἡ ἀπόλυτη τοῦ στρατηγοῦ Αὐγεροπούλου καὶ τῶν ἄλλων ἀντιστασιακῶν παραγόντων, ἡ ἀποφυλάκιση τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΦΕΕ καὶ ἡ ἀπόλυτη τῆς Ε. Ἀλεξίου.

Απαίτηση δλου τοῦ λαοῦ εἶναι ἡ κατάργηση τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐκτοπίσεων καὶ δλων τῶν ἐκτάκτων μέτρων, τῶν ν. 509 καὶ 375, ἡ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ καὶ δγενικός καὶ πλήρης, χωρὶς δρους ἐπαναπατρισμός τῶν πολιτικῶν προσφύγων.

Μὲ τὴν ἐνιαία ἀγωνιστικὴ ἀντιπαράθεση δλων τῶν ἀντιφασιστικῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων μποροῦμε γὰ περιφρουρήσουμε τὴ λειτουργία τῶν μαζικῶν λαϊκῶν δργανώσεων, τῶν δργανώσεων νεολαίας, γὰ ἀνακόψουμε τὴν πορεία πρὸς τὴν πλήρη φασιστικοποίηση τῆς χώρας καὶ γὰ θάφουμε τὰ ὅνειρα τῶν νοσταλγῶν τῆς δικτατορίας καὶ τοῦ φασισμοῦ...

ΟΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ, Ο Κ. ΨΑΘΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΡΕΒΙΖΙΩΝΙΣΤΕΣ...

Στις μέρες πρίν άπό τη συγκέντρωση της Ε.Κ. της 16) 2 ἐξαπολύθηκε ἀπό μέρους τῆς Δεξιᾶς — καὶ ὅχι μόνο τῆς Δεξιᾶς — διάλογο κύμα φευδολογιῶν, προσοκατόρικων εἰδήσεων καὶ ἄλλων ὑστερικῶν ἐκδηλώσεων. Στόχος οἱ.... «κινεζόφιλοι». ἢ οἱ «κοινέζοι». Ο σκοπὸς βέβαια ἦταν διπλός: ἀπό τὴν μιὰ μερὶα νὰ τρομοκρατηθοῦν καὶ νὰ ἀποπροσανατολισθοῦν οἱ πλατείες δημοκρατικὲς μάζες καὶ ἀπό τὴν ἄλλη νὰ ἔξυπηρετηθεῖ ὁ σκοπὸς τῆς παρουσίασης τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἀριστερᾶς σὰν «ἀιμοχαρῶν» καὶ «περιέργων» ἔξαλλων τύπων, ἔνα εἶδος ὅγλαδὴ «βαρδάρων».

Ἐτσι, ὅπως ἀπὸ καιρὸν ἔχει ἀρχίσει, προσδάλλεται ἡ ὑπαρξὴ ἐνὸς δρισμένου εἰδούς ἀνθρώπων, ποὺ εἶναι «κινεζόφιλοι» ἢ «κινέζοι» καὶ ποὺ, ὅπως λέει καὶ ἡ «Καθημερινή - Μεσημβρινή», εἶναι ἀδιάλλακτοι καὶ ἡ πηγὴ ὅλων τῶν κακῶν. Στήν περίπτωση τῆς συγκέντρωσης της 16) 2 ἡ συναυλία τῶν «εἰδήσεων» τοῦ εἰδούς αὐτοῦ διδήγησε σὲ τερατώδεις προσοκατόρικες φευδολογίες, ὅπως ἔκεινη τῆς «Βραδυνῆς» ποὺ ἔγραψε διὰ οἱ... «κινεζόφιλοι» θὰ προκαλέσουν «θανατηφόρα ἐπεισόδια μὲ σκοπὸν τὴν «ἡρωαποίησιν» θυμάτων κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Γ. Λαμπράκη καὶ τοῦ Σ. Πέτρουλα» (1).

Αὐτὴ φυσικὰ εἶναι ἡ μία πλευρὰ τῆς «γόνιμης» δραστηριότητας τῆς ἀντιδραστῆς. Υπάρχει ὅμως καὶ ἄλλη: «Ἡ ἐκτύπωση καὶ κυκλοφορία προκηρύξεων μὲ ἀπίθανο περιεχόμενο ποὺ ὑπογράφονταν ἀλλοτε ἀπὸ «Φίλους τοῦ Σ. Πέτρουλα» καὶ ἀλλοτε ἀπὸ τοὺς δῆθεν «Ἀγωνιστές Ἀγαγένησης Ἀριστερᾶς». Εἶναι φανερὸ διὰ τὰ ἔγυπτα αὐτὰ εἶναι ἔργο τῶν ποικιλώνυμων ὑπηρεσιῶν τῆς ἀντιδραστῆς καὶ αὐτὸ τὸ ἀντιλαμβάνεται εὔκολα ὁ κάθε μυαλωμένος ἀνθρωπος.

Ἄλλωστε, πρὶν ἀπὸ καιρὸν δεξιὸς — καὶ ὅχι μόνο δεξιὸς — τύπος τῆς Θεσσαλογίκης καὶ τῆς Ἀθήνας εἶχε κάνει θόρυβο γιὰ προκηρύξεις τῶν «κινεζόφιλων» ποὺ ἀσχολοῦνταν μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἔξορμηση τῆς ΕΔΑ, ἐνῶ οἱ ἴδιες οἱ προκηρύξεις εἶχαν σὰν ὑπογραφὴ «Ἐπιτροπὴ Ἐργαζομένων»!! καὶ τὴ σφραγίδα «Ἐθνικὸν Μέτωπον - Ἀκαδημίας 64 - Ἀθῆναι». Ἐτσι καὶ τώρα, τὰ κύματα τῶν ρυπαρόφυλλων ποὺ ρίχτηκαν στοὺς δρόμους τίς μέρες πρὶν καὶ μετά ἀπὸ τὴ συγκέντρωση της 16) 2 περιεῖχαν ἀλλοτε γνωστοῦ ἀσφαλίτικου στύλου «κριτικὴν» καὶ προσωπικὴν πολεμικὴν κατὰ τῶν ἥγετῶν τῆς ΕΔΑ καὶ ἀλλοτε μιλοῦσαν προσοκατόρικα διὰ: «Ο ἡ οἱ καὶ ἀν κάνετε, σὲ ὅποια χυδαιότητα καὶ ἀν καταφύγετε, δὲ θὰ μπορέσετε νὰ λερώσετε τὴ μεγάλη ἀλήθεια τῶν ἴδεων τῆς συνεποῦς Ἀριστερᾶς. Τὸ μόγο ποὺ θὰ ἐπιτύχετε εἶναι νὰ δείξετε τὸ φόδο σας καὶ τὸν πανικό σας...

θαρραλέα, δυναμικὰ (*), ὅπως στήν περίπτωση τῆς «προκήρυξης» τῶν «Ἀγωνιστῶν Ἀγαγένησης Ἀριστερᾶς».

Τὸ «περιέργο» στήν ὑπόθεση αὐτὴ εἶναι διὰ ἀσχολούμενος μὲ τὰ πάντα καὶ γνώστης τῶν πάντων «κεντροαριστερᾶς» κ. Δ. Ψαθᾶς ἔσπευσε γὰρ ἐκλαϊκεύσει στὰ φύλλα τῶν «Νέων» τῆς 12) 2 καὶ τῆς 15) 2 τὰ ἔγυπτα τοῦ εἰδούς αὐτοῦ, ἐκφράζοντας τὴν ἀπόλυτη δεσμοτήτηα διὰ οἱ αὐτουργοὶ αὐτῶν τῶν ἔγυπτων εἶναι οἱ «κινεζόφιλοι».

Σὲ ἔνα αἰσχρότατο χρονογράφημα ποὺ θὰ τὸ ζήλευε κι ὁ πιὸ παθιασμένος καὶ ὑστερικὸς ἀντικομούκιστής, κάνοντας, ὡς συνήθως, τὸν «ἀφελῆ» ποὺ «ἀπογοητεύεται» γιατὶ «δὲν ὑπάρχουν μόγο πολλῶν εἰδῶν καὶ ποιοτήτων Δημοκρατίες στὸν τόπο μας, ἀλλὰ καὶ διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων κομμουκισμοῖ». Καὶ ἐπειδὴ διὰ Ψαθᾶς εἶναι «ἔξυγιαντῆς» τῶν πάντων, ἐκφράζει τὴν ἵκανοποίησή του γιατὶ ἡ ΕΔΑ δὲν μοιάζει μὲ τοὺς ἀλλούς.... τοὺς «κινεζόφιλους» καὶ... κάνει τὸ χρέος του. Κατὰ τὸν ἰδιο τρόπο «ἔκανε καὶ τὸ χρέος» του διὰ Μ. Θεοδωράκης, ποὺ μὲ ἐπιστολὴ του «διεφώτισε» τὸν κ. Ψαθᾶ στὶς 15) 2 καὶ ὅλα... πῆγαν καλά.

Εἶναι ὅμως χαρακτηριστικὸ διὰ οἱ ἥγετες τῆς ΕΔΑ, ποὺ γνώριζαν πάρα πολὺ καλὰ τὴν πηγὴ καὶ τὴν προέλευση ὅλων αὐτῶν τῶν ἔγυπτων, οὐσιαστικὰ κάλυψαν ὅλη αὐτὴ τὴν ἐκστρατεία, γιατὶ καὶ «ἐσωκομματικά» καὶ «ἐσωκομματικά» δὲν ἀποκάλυψαν τοὺς συντάκτες καὶ διανομεῖς τῶν ἔγυπτων αὐτῶν καὶ οὕτε λέξη δὲν εἶπαν γιὰ τὴν δργανωμένη ἐκστρατεία τοῦ ἀντιδραστικοῦ τύπου περὶ «κινέζων» καλπ.

Ἐτσι «ένώθηκαν» σὲ αὐτὴ τὴν «ἴερη» ὑπόθεση οἱ γνωστοὶ «ἄγγωντοι» τῶν ποικιλώνυμων ὑπηρεσιῶν, οἱ «ἀληθινοὶ» δημοκράτες τύπου Δ. Ψαθᾶς καὶ οἱ ρεβιζινιστές ὅμγαδοι τοῦ τελευταίου.

Εἶναι σίγουρο διὰ οἱ τίμιοι ἀγωνιστές τῆς Ἀριστερᾶς, η πλατειὰ μάζα τῶν δημοκρατικῶν ἀνθρώπων, ἀποδοκίμασε τίς μεθόδους αὐτές καὶ ξεχώρισε τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ φέμιμα.

Σὲ διὰ τὸ φορᾶ τοὺς ποικιλώνυμους συντάκτες καὶ διανομεῖς τῶν ἔγυπτων αὐτῶν ἡ ἀπάντηση εἶναι μία: «Ο, τι κι ἀν κάνετε, σὲ ὅποια χυδαιότητα καὶ ἀν καταφύγετε, δὲ θὰ μπορέσετε νὰ λερώσετε τὴ μεγάλη ἀλήθεια τῶν ἴδεων τῆς συνεποῦς Ἀριστερᾶς. Τὸ μόγο ποὺ θὰ ἐπιτύχετε εἶναι νὰ δείξετε τὸ φόδο σας καὶ τὸν πανικό σας...

(1) «Βραδυνή», 16.2.66.

* Η ὑπογράμμιση εἶναι δική μας.

‘Η έπισκεψη Μακνώτον, η κρίση στὸ NATO, ἡ κυβέρνηση Στεφανοπούλου καὶ η ἡγεσία τῆς ΕΔΑ

“Η ἄφιξη στὴν Ἑλλάδα τοῦ ὑψηλούργου” Αμυνας τῶν ΗΠΑ Μακρινῶν ἔθεσε σὲ κίνηση τὸ μηχανισμὸν τῆς ἀμερικανοκρατίας πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς δραστηριοποίησης ὅλων τῶν πρακτόρων τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ στὴ χώρα μας γιὰ τὴν «ἔξοδο ἀπὸ τὸ τέλμα». Καὶ «ἔξοδος ἀπὸ τὸ τέλμα» σημαίνει δυνάμωμα τῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴ «λύση» τοῦ Κυπριακοῦ, ἐνταση τῆς ἐκστρατείας γιὰ τὸν ἐξανδραποδισμὸν τοῦ λαοῦ, προώθηση τῆς ὑπόθεσης τῆς «συμπαράστασης» τῆς Ἑλλάδας πρὸς τὶς ΗΠΑ γιὰ νὰ τὰ «δγάλουν πέρα» στὸ Βιετνάμ κλπ. κλπ.

Δύο είναι οι λόγοι που καθόρισαν τήν έπισκεψή και τή δραστηριότητα τοῦ κ. Μακνάτον: δι πρώτος είναι τὸ ἀδιέξοδο τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ, καὶ στὴ δάση αὐτὴ πίεση στὶς κυβερνήσεις ἀγνορείχελά του γὰ «ἔγειτείνουν» τις προσπάθειές τους γιὰ μιὰ πιὸ πιστὴ ἔφαρμογή τῶν ἐντολῶν τῆς Γουώλ Στρήτ: δι δεύτερος είναι ἡ «ἀνταρσία». Ντὲ Γκώλ γενικὰ καὶ δ εἰδικῶτερος ἀνταγωνισμὸς ἀνάμεσα στὶς ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις στὴ χώρα μαζ.

Φυσικά, οι λακέδες τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ
θρῆκαν τὴν εὐκαιρία γὰρ προβάλλουν τὶς ΗΠΑ σὰν «ἐγ-
γύηση» τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας μας, ἐνῶ δὲ τύπος ἔ-
κανε λόγο γιὰ τὰ «Θέματα τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ» τῶν ἐ-
νόπλων δυγάμεων, γιὰ τὰ δοποῖα δῆθεν κουνθαλήθηκε
δ. κ. Μακινῶτον στὴ χώρα μας. Οἱ ἑντολές του ἀρχισαν
νὰ ἔκτελούνται ἀμέσως «διαπιστώθηκε» λ.χ. «ἡδὲημέ-
νη κομμουνιστικὴ δραστηριότης», ἔνταθηκαν οἱ συλ-
λήψεις καὶ τὰ ἄλλα τρομοκρατικὰ μέτρα, ἔγινε μιὰ με-
γάλη σύσκεψη ὅπὸ τὴν προεδρία τοῦ πρωθυπουργοῦ,
ἀπαγορεύθηκε ἡ γαυσιπλοῖα σὲ λιμένες «φιλικούς» πρὸς
τὸ B. Βιετνάμ, ἐνῶ γίνεται λόγος γιὰ ἀποστολὴ ἐφοδίων
στὸ N. Βιετνάμ κλπ. κλπ. Καὶ φυσικὰ ὅλα αὐτὰ εἰγαι
τὰ «προκαταρκτικὰ» τῆς «ξέδου ἀπὸ τὸ τέλμα».

³ Απ' ἀφορμή τὴν ἐπίσκεψη Μακγώτον ἡ Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ ἔδγαλε ἀγακοίνωση. Σ' αὐτὴν ἀνάμεσα σὲ ἄλλα «κητεῖ ἀπὸ τὴν κυβέρνηση νὰ ἀναλογισθεῖ τὶς εὐθύνες της. Νὰ μὴν ἀναλάβει καμιμὰ δέσμευση ὑπὲρ τῶν ἀμερικάνικων ἴμπεριαλιστικῶν σχεδίων στὸ Βιετνάμ, στὰ Βαλκάνια καὶ στὴν Κύπρο».

«Νά μήν ἀναλάβει κακομία δέσμευση...»!!! Τώρα νά μήν ἀναλάβει δέσμευση; Μά δηλη της ή υπαρξη ὁ φείλεται στήν ἀνάληψη δέσμευσεων «ὑπέρ τῶν ἀμερικανικῶν ἡμεριδιαλιστικῶν σχεδίων». Καὶ γιὰ τὴν Ἐλλάδα, καὶ γιὰ τὸ Βιετνάμ, καὶ γιὰ τὰ Βαλκάνια καὶ γιὰ τὴν Κύπρο.

Γιὰ μιὰ φορά ἀκόμια ή γῆγεσία τῆς ΕΔΑ ἔξωρατζει τοὺς ἀποστάτες τῆς Ε.Κ.... Καὶ φυσικά στὴν ὑπόλοιπη ἀνακοίνωση ἔξω ἀπὸ τὴν γνωστὴν κούφια ἀντιμετριαλιστικὴ φιλολογία δὲν ὑπάρχει καμμιὰ συγκεκριμένη θέση μὲ βάση τὴν σοδαρότητα τῆς νέας φάσης τῆς «κλιμάκωσής» τους ποὺ ἐγκαινίασαν οἱ ἀμερικανοί ἵμπεριαλιστὲς μὲ τὴν ἐπίσκεψη Μακγώτον. Οὔτε γιὰ τὰ «μάτια» δὲν γίνεται λόγος γιὰ ἔνταση τοῦ ἀγώνα γιὰ τὴν

άμεση άνωτροπή της κυβέρνησης. Πώς να γίνει δημως ἀφοῦ καλεῖται να «μήν άναλαβει καμμιαὶ δέσμευση»... καὶ «γὰ ἐντερνισθεὶ τὴν ἔθνικὴ γραμμὴ εἰρήνης καὶ ἀνεξαρτησίας»;!!!

Τελικά, άγωνίζεσθε γιὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβέρνησης ἢ γιὰ τὴν «διαφοροποίησην» τῆς κυβέρνησης;

Αλλά στὸ ὅδιο φῦλλο τῆς «Αὐγῆς» (24) 2 ποὺ δημοσιεύεται αὐτὴ ἡ ἀνακοίνωση δημοσιεύεται σχόλιο μὲ τίτλο: «ΗΠΑ καὶ NATO», δπου ἀνάμεσα στὰ ἄλλα ἀναφέρεται: «Καὶ ἐπιβάλλεται ὅλα τὰ πολιτικὰ κόρματα γὰρ ἔχαγμελετήσουν τὴν κατάσταση καὶ γὰρ ἀναπροσαρμόσουν τὶς θέσεις τους ἀπέναντι στὸ NATO ἐν ὅψει τῶν συνομιλιών ποὺ θὰ γίγουν ὡς τὸ 1969, δπότε θὰ κριθεῖ ἡ τύχη τοῦ συμφώνου».

Δηλαδή μέχρι τό 1969... έχει καιρό ή ήγεσία της ΕΔΑ για υποφασίσει για «άνχυπροσωριμόσει» την θέση της και για δάλει ζήτημα ξεζόδου της Έλλαδας από το ΝΑΤΟ. Τότε, τρέμετε λιμπειαλιστές νατοϊκοί, η ΕΔΑ θα έκαστρατεύσει έναγκτιον του ΝΑΤΟ....

Καὶ αὐτὰ λέγονται στὸ ἔδιο σχόλιο στὸ δποτο ή «Αύγη» κάνει λόγο γιὰ τὴ στάση τοῦ Ντὲ Γκωλ ἀπέναντι στὸ NATO μὲ ἀφορμὴ τὶς τελευταῖς δηλώσεις του ἐγχυτίου τῶν ΗΠΑ καὶ τοῦ NATO. Καὶ αὐτὸ ποὺ δράζει ἀπὸ τὸ δικαιοσύνημα αὐτὸ γεγονός εἶναι ή ἀναγέωση... τῆς προθεσμίας γιὰ νὰ θέσει τὸ ζήτημα τῆς «ἐπανεξέτασης τῶν σχέσεων» μὲ τὸ NATO καὶ τὸ ἑξαρτᾶ ἀπὸ τὴ στάση ποὺ θὰ πάρουν τὰ «πολιτικὰ κόμματα», διταν «ξαναμέλετήσουν τὴν κατάσταση» «ἄς τὸ 1969», «ποὺ θὰ κριθεῖ ή τύχη τοῦ συμφώνου»...

Καὶ λέγονται αὐτά τὴν στιγμὴν τῆς ἀφίξης τοῦ Μαχ-
γῶτον, τὴν στιγμὴν τῆς ἔντασης τῶν προσπαθειῶν τῶν
ἱμπεριαλιστῶν γιὰ νὰ δέσουν τὴν Ἑλλάδα ἀκόμα πιὸ
τριχτὰ στὰ δίχυα τους καὶ δταν ὁ λαὸς καὶ ἡ νεολαία
τῆς Ἑλλάδος παρὰ καὶ ἐγκνήτοις τους δὲν χάγουν εὐκαι-
ρία γιὰ νὰ δρογτοφραγάζουν τὸ σύνθημα «Ἐξω ἀπὸ
τὸ NATO», δπως πρόσφατα ἀποδείχτηκε καὶ σὲ φοι-
τητικὲς συγελεύσεις ὅπου μάζες καὶ κεντρικές
ψήφισην ὑπέρ τῆς ἐξόδου τῆς χώρας μας
ἀπὸ τὸ NATO... Τὸ συμπέρασμα δηγαίνει μόνο του.

Οι λαίκες δυνάμεις, μὲ πικεφαλῆς τούς τίμιους ἀγωνιστές τῆς Ἀριστερᾶς δρεῖλουν γὰ πάρουν τὴν ὑπόθεση στὰ χέρια τους καὶ γὰ ἀντιταχθοῦν σταθερά στὴ γένει ἐκστρατεία τῶν πρακτόρων τοῦ ἡμεριαλισμοῦ που γίνεται μὲ τὴν ἅμεση καθοδήγηση τῶν ἀφεντικῶν τους τῆς Οὐάξιγκτων. Ἡ κατεύθυνσή τους εἶναι σαφής: δὲ ἔξανδρα ποδισμὸς τοῦ λαοῦ, ή πιὸ πιστὴ ἔξυπηρέτηση τῆς φιλοπόλεμης ἐπιθετικῆς πολιτικῆς τοῦ ἡμεριαλισμοῦ. Τὸ διό σαφής δρεῖλει γὰ εἶναι καὶ η κατεύθυνση τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ συνεχής καὶ ἀνειρήνευτος ἀγώνας γιὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβέρνησης τῶν ἀνδρεικέλων, γιὰ τὴν ματαίωση τῶν σχεδίων τοῦ ἡμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, γιὰ τὴν ἀποτροπὴν κάθε ἀνώμαλης λύσης, γιὰ μὰ δημοκρατικὴ διέξοδο στὴ ζωὴ τῆς χώρας.

● ΣΧΟΛΙΟ

πάνω στὸ ἄρθρο τοῦ Στ. Καρὰ

Στὸ τελευταῖο τεῦχος τῆς «Ἐλληνικῆς Ἀριστερᾶς» (ἀριθ. 31) δημοσιεύθηκε ἀρθρὸ τοῦ Στ. Καρὰ μὲ τίτλο «Ἡ ἐργατικὴ τάξη, πόλος συσπείρωσης τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων».

Ο συγτάκτης τοῦ ἀρθρου, μὲ αὐτὸ τὸν τίτλο προσπαθεὶ νὰ δημιουργήσει στὸν ἀναγκώστη τὴν ἐντύπωση πὼν ἐπιχειρεῖ νὰ κάνει μιὰ τοποθέτηση τοῦ προβλήματος τῆς ἡγεσίας τῆς ἐργατικῆς τάξης στὸ δημοκρατικὸ ἀγώνα «προσφέροντας» στοιχεῖα καὶ δεδομένα τόσο ἀπὸ τὴ θεωρία τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος δυσκαὶ ἀπὸ τὴ σημερινὴ πραγματικότητα τῆς χώρας μας. Τὴν ἐντύπωση αὐτὴ προσπαθεῖ γὰ τὴν ἐνισχύει καὶ μὲ δυσαγράφει ἀρχικὰ περιγράφοντας τὴ σημερινὴ κατάσταση στὴν Ἑλλάδα...

Ομως, τὰ πράγματα ἀρχίζουν νὰ ξεκαθαρίζουν σχετικὰ μὲ τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν δόποιο γράφτηκε τὸ ἀρθρὸ αὐτό, δυσκαὶ ἀναγνώστης προχωρεῖ στὸ διάδοχο τοῦ ἀρθρου. Καὶ ἐνῷ συχνὰ γίνεται λόγος γιὰ πολλὰ καὶ διάφορα, γιὰ τὴν «πέρα τῆς τελευταίας θεσίας στὴν Ἑλλάδα», κλπ. φτάνει πιὰ μετὰ τὴν προετομασία τοῦ ἔδαφους στὸ στόχο του: «Οἱ συντάκτες τοῦ περιοδικοῦ «Ἀγαγέννηση», οἱ θέσεις τῆς «Ἀγαγέννησης» κλπ.

Ἡ μέθοδος: γὰ μὴ λέμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τί πάμε γὰ κάνουμε, καὶ γὰ «διανθίζουμε» τὶς πολὺ «καθαρές» ἐπιδιώξεις μὲ ὥραια λόγια γιὰ τὴν «ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης» καὶ τὰ παρόμοια, δὲν εἶναι κακιούργια μέθοδος γιὰ τὸν διπορτουνισμό...

Ἄλλὰ ἂς δοῦμε σὲ τὶ συνίσταται αὐτὴ ἡ ἀντίκρουση — ἢν πρόκειται δέδακα γιὰ ἀντίκρουση — ποὺ ἐπιχειρεῖ ὁ Στ. Καρὰς στὶς θέσεις τῆς «Ἀγαγέννησης». Γράφει σ' ἔνα σημεῖο ὁ Στ. Καρὰς: «Οἱ συντάκτες τῆς «Ἀγαγέννησης» ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὶς μᾶζες τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ ἀπὸ τὸν δημόσιον συμμάχους τους γὰ ἀναγγωρίσουν δὲι καμὶα οὐσιαστικὴ βελτίωση τῆς κατάστασης πρὸς δημοκρατικὲς κατευθύνσεις δὲν εἶναι δυνατὴ πρὶν ἀνεγεῖται ἔξουσία διαναπτυσμὸς τῶν δυνάμεων τῆς Ἀλλαγῆς μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξην. Θεωροῦν μάλιστα δὲι ἡ παραδοχὴ μᾶς τέτιας θέσης εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ μιὰ πραγματικὰ ἐπαναστατικὴ πολιτικὴ. Γι' αὐτὸ καὶ τὴν πολιτικὴ ποὺ ἔχει ἐπεξεργαστεῖ ἡ Ἀριστερᾶς γιὰ τὴν πραγματοποίηση οὐσιαστικῶν μεταρρυθμίσεων... τὴ θεωροῦν πολιτικὴ, διπορτουνιστικὴ, ρεφορμιστικὴ, πολιτικὴ ποὺ σὲ τελευταίᾳ ἀνάλυση θυσιάζει τὸν ἡγετικὸ ρόλο τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τὴν ὑποτάσσει στὶς δυνάμεις τοῦ Κέντρου» (1).

(1) «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ», τ. 31, ΣΤ. ΚΑΡΑ, «Ἡ ἐργατικὴ τάξη πόλος συσπείρωσης τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων», σ. 17.

Αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴ «γραμμὴ» τῆς «ἀντίκρουσης» (;) ποὺ ἐπιχειρεῖ ὁ Σ.Κ. τῶν θέσεων τῆς «Ἀγαγέννησης». Ἀλλὰ ἀποδίδει δρθὰ ὁ συγτάκτης τοῦ ἀρθρου, τὶς θέσεις μας;

Ἄς πάρουμε τὰ πράγματα μὲ τὶ σειρά: Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ δηλώσκει: «Ολόκληρη ἡ ἐκστρατεία προδοσίης καὶ ἐκλαϊκευσης τοῦ «δλοκληρωμένου προγράμματος οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ σὲ δλους τοὺς τομεῖς» κατατείνει στὴν καλλιέργεια αὐτῆς ἀκριδῶς τῆς ἰδέας, διτὶ δηλαδὴ εἶναι δυνατὸ στὰ πλαίσια τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ ἐνῷ θὰ διατηροῦνται ἀκόμα τὰ δάθρα της, νὰ ἐπιβληθοῦν ριζικές, θεμελιώδεις ἀλλαγὲς στὴ ζωὴ τοῦ τόπου» (1). Στὸ ἕδιο ἀρθρὸ παρακάτω ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθη θέση: «Νὰ ἀπορρίψουν (οἱ ἀγωνιστὲς τῆς Ἀριστερᾶς) τὸν παραλογισμὸ τῆς σημερινῆς ἡγεσίας τῆς Ἀριστερᾶς, ποὺ μετατρέπει τὰ ἀμεσα αιτήματα σὲ συγθήματα ριζικῆς ἀλλαγῆς (*) καὶ γὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ τὴν ἵκανοποίηση τῶν πραγματικὰ ἀμεσῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν αἰτημάτων τοῦ λαοῦ, γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν κατακτήσεών του καὶ τὴν ἐπίτευξη νέων κατακτήσεων καὶ δικαιωμάτων καὶ τὸ δυγάμωμα τῶν θέσεων τοῦ λαοῦ κινήματος, συγδέοντας σταθερὰ τὴν πάλη αὐτὴ μὲ τὰ γενικώτερα αἰτήματα καὶ ἀνυψώνοντάς την ὡς τὸ στάδιο τῆς πάλης γιὰ τὴ ριζικὴ ἀλλαγὴ». Ἀλλὰ καὶ πιὸ πέρα, ἀντικρούοντας τὴν πολεμικὴ τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ δηλώναμε: «Ἡ ἕδια ἡ ζωὴ ἀπέδειξε, διτὶ καὶ μέσα στὶς συγθήκες τῆς ἀμερικανοκρατίας, δὲ λαὸς ἔχει τὴ δυνατότητα μὲ τὴν πάλη του γὰ προσάλλει μιὰ ἀποτελεσματικὴ ἀντίσταση κατὰ τῶν καταπιεστῶν καὶ ἐκμεταλλευτῶν του, γὰ πετύχει τὴ σχετικὴ ἵκανοποίηση μερικώτερων οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν αἰτημάτων του, γὰ ὑπερασπίσει κατακτημένες θέσεις του καὶ γὰ κατακτήσει νέες» (2)(3). «Οἱ ἀγωνιστὲς τῆς Ἀριστερᾶς δρεῖλουν, ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρά, γὰ καταγγέλλουν καὶ γὰ ἔσκεπάζουν τὸν φεύγοντα, δημιαγγικὸ χρακτήρα τοῦ συγθήματος γιὰ «οὐσιαστικὸ ἐκδημοκρατισμὸ σὲ δλους τοὺς τομεῖς», ποὺ σπέρνει στὶς μᾶζες τὴν αὐταπάτη διτὶ εἶναι δυνατὸ γὰ πραγματοποιηθοῦν θεμελιώδεις ἀλλαγὲς στὴ ζωὴ τοῦ τόπου χωρὶς γ' ἀνατραπεῖ ἡ ἀμερικανοκρατία κι' ἀπὸ τὴν ἀλληλη πλευρὰ γὰ ἀξιοποιοῦν δραστήρια τὶς δυνατότη-

(1) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 1, «Γιὰ τὴν πραγματικὴ ἀναγέννηση τοῦ κινήματος καὶ τῆς Ἑλλάδος». σ. 21.

(2) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 3—4. «Ἀκόμα μιὰ φορὰ γιὰ τὸν διπορτουνιστικὸ προσανατολισμὸ τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ», σ. 39.

(3) Στὸ ἕδιο.

* Η τπογράμμιση εἶναι τῆς «Ἀγαγέννησης».

τες καὶ κατακτήσεις ποὺ δὲ λαδὸς πέτυχε μὲ τοὺς ἀγῶνες του μέσα στὶς συνθῆκες τῆς ἀμερικανοκρατίας, γὰρ ἀγωνίζονται ἐνεργητικὰ γιὰ τὴ στερέωση καὶ τὴ συγεχὴ ἐπέκτασή τους καὶ νὰ τὶς χρησιμοποιοῦν σὰν ὅπλα ἐναγυτίον τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς ἔθνικῆς ὑποτέλειας, σὰν θέσεις στὸ σκληρὸν καὶ δύσκολο ἀγώνα γιὰ τὴ συγκέντρωση τῶν ἀπαραίτητων δυνάμεων ὥστε νὰ ἔξασφαλισθεῖ ἡ ἀνοδος στὴν ἔξουσία, πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ είναι δὲ ὀντικὸς προσανατολισμός. Στὴν πραγματικότητα, κατηγορώντας τὴν «Ἀναγέννηση» δὲτι ὑποστηρίζει πώς δὲ ἀγώνας πρέπει νὰ διεξάγεται μόνο μὲ τὰ γενικὰ συνθήματα, οἱ ἥγετες τῆς ΕΔΑ πᾶνε νὰ καλύψουν ἀκριβῶς τὴ δική τους πρακτική, ποὺ εἶναι πρακτικὴ ἐγκατάλειψης καὶ αὐτῶν τῶν συνθημάτων τῆς «ἔθνικοδημοκρατικῆς ἀλλαγῆς».

Τὶ διγίνει ἀπ' ὅλα αὐτά; 1) "Οτι δὲ ὀντικὸς προσανατολισμὸς τοῦ κινήματος πρέπει γὰρ εἶναι ἡ ἀνοδος στὴν ἔξουσία τῶν προσδευτικῶν δυνάμεων ποὺ ἀποτελεῖ τὴ μόνη ἐγγύηση γιὰ τὴ ριζικὴ λύση τοῦ προβλήματος τῆς ἀλλαγῆς στὴ χώρα μας. 2) "Οτι δὲ ὀντικὸς αὐτὸς προσανατολισμὸς πρέπει γὰρ διαποτίζει τοὺς καθημερινούς, ἐπίπονους ἀγώνες γιὰ τὴ πρακτική τῶν ἀμεσων προβλημάτων ἔτοι ὥστε οἱ τελευταῖοι νὰ ὑποτάσσονται καὶ νὰ ἔξιπηρετοῦν τὸν πρῶτο.

"Ἐτοι ἀποτελεῖ διαστρέβλωση τῶν θέσεων τῆς «Ἀναγέννησης», ἡ ἀποφῆ τοῦ Στ. Κ. δὲτι αὐτὴ ἡ τελευταία θεωρεῖ ἀδύνατη τὴν ἐπίτευξην «μεταρρυθμίσεων» καὶ ἀνέφικτη τὴν κατάκτηση θέσεων ἀπὸ τὸ λαϊκὸ κίνημα στὶς συνθῆκες αὐτές.

"Ο Στ. Κ. ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἀπορρίψει τὶς παραπάνω θέσεις μας ἀγοιχτά, προσπαθεῖ νὰ τὸ κάνει μὲ πλάγιο τρόπο, μιλώντας γιὰ «ούσιαστικὲς μεταρρυθμίσεις».

"Ἄλλα αὐτὸς ἀποτελεῖ μιὰ διμολογία. Ὑπάρχουν δύο ἀπόφεις σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τῶν μεταρρυθμίσεων: Ἡ συνεπῆς ἀποφῆ καὶ ἡ «ρεφορμιστική, διπορτουνιστική» ἀποφῆ. Εἴμαστε ὑπὲρ τῆς πρώτης ἀποφῆς καὶ ἐναγυτίον τῆς δεύτερης. Καὶ φυσικὰ δὲ Στ. Κ. μιλώντας γιὰ «ούσιαστικὲς μεταρρυθμίσεις» τοποθετεῖται καθαρὰ στὸ ἔδαφος τῆς δεύτερης ἀποφῆς.

"Αὐτὸς ἀποδείχγεται καὶ ἀπὸ τὴ δεύτερη «θέση» του: «Σὲ δὲτι ἀφορᾶ τὶς συμμαχίες, ἡ ἀξίωση νὰ ἀγαγγιώσουν οἱ κοινωνικὲς δυνάμεις μὲ τὶς διποτίες ἐπιδιώκει νὰ συμμαχήσει ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ οἱ πολιτικοὶ τοὺς ἐκπρόσωποι δὲτι καμιὰ ούσιαστικὴ βελτίωση δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ πρὶν ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Δημοκρατικὴ Ἀλλαγὴ, ἀφήνει χωρὶς προσποτικὴ τὴν πολιτικὴ συμμαχίων ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ ΚΚΕ καὶ γενικότερα ἡ Ἀριστερά. Γιατὶ, κάθε προσπάθεια συμφωνίας μὲ ἄλλες δυνάμεις σὲ κάπως ούσιαστικότερο ζήτημα ἔξωτερικῆς ἡ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς θὰ συνεπάγεται τὴν ἀπαίτηση νὰ ἀναγνωρίσουν οἱ δυνάμεις αὐτές τὸ ἔδιο τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐθνικῆς Δημοκρατικῆς Ἀλλαγῆς» (1)*.

(1) «Ἐλληνικὴ Ἀριστερά», τ. 31, Στ. Καρδά: «Ἡ ἐργατικὴ τάξη πόλος συσπείρωσης τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων», σ. 18.

* Η ὑπογράμμιση εἶναι τῆς «Ἀναγέννησης».

"Ἐμεῖς ποτὲ δὲ διατυπώσαμε μιὰ τέτοια ἀποφῆ. Γιατὶ δὲ ὁ ψήφος ἀριστεράς δὲν ἔλαβε τὸν κόπο νὰ παραθέσει μιὰ διποτική ποτὲ θέση μας γιὰ ἐνισχύσει τὸν ισχυρισμὸ του; Εἶναι φανερὸ πώς αὐτὸς δὲν θὰ τὸ «διευκόλυνε». Προτίμησε νὰ κινηθεῖ στὸ ἔδαφος τῆς γενικολογίας καὶ τῆς «ούσιαστικῆς» ἀριστολογίας. Τὰ κείμενά μας μιλάνε καθαρά. Ἀπομένει: Τῷρα ἔνα ζήτημα. Τὶ ἔννοει δὲ Στ. Κ. μὲ τὸν δρό μεταστική βελτίωση τῆς κατάστασης πρὸς δημοκρατικὲς κατευθύνσεις; "Αγ ἔννοει π.χ. τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ πραξικοπήματος τῆς 15ης Ιουλίου καὶ τὴν ἐπιδιώκη μιᾶς δημοκρατικῆς λύσης φεύδεται ἀσύστολα.

Μετὰ τὴν ἔκδήλωση τοῦ πραξικοπήματος τῆς 15 Ιουλίου ἔμεινε δηλώσαμε: «Τὰ γεγονότα ποὺ ἀκολούθησαν ὑπέρεχα ἀπὸ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου ἔδειξαν δὲτι μὲ τὴν ἐνότητά του καὶ τὴν πάλη του δὲ λαδὸς εἶναι σὲ θέση ματαιώσει τὸ σχέδιο τῆς ἀντιδραστησης. Ἄρκει νὰ στηρίξει τὴν ἐνότητα καὶ πάλη του πάγω σὲ σωστὴ βάση καὶ κατεύθυνση. Σήμερα, ἡ θεμελιώδης θεωρεῖ, ἡ ἀντιθεστηση ἀνάμεσα στὸν ξένο καὶ πρὶν ἀπὸ δύλα στὸν ἀμερικανικὸ ἴμπεριαλισμὸ ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ καὶ τὸ λαδὸ τῆς Ἐλλάδος ἀπὸ τὴν ἄλλη, δυγκωμώγει καὶ δέχνεται δύλο καὶ πιὸ πολὺ. Διαμορφώνονται ἐξαιρετικὰ εὐγούκες προϋποθέσεις γιὰ τὴ σφυρηλάτηση ἐνὸς πλατειῶν ἐνιάσιου ἀντικμπεριαλιστικοῦ μετώπου... Τὸ λαϊκὸ κίνημα διφέρει νὰ συγκεντρώσει τὶς κύριες προσπάθειές του στὴν κατεύθυνση τῆς ἀπὸ τὰ κάτω συγκρότησης τοῦ μετώπου αὐτοῦ. "Ηδη οἱ μᾶζες τοῦ Κέντρου καὶ τῆς Ἀριστερᾶς ἔνώγονται στὸν καθημερινὸ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ πραξικοπήματος. Τὸ ζήτημα δύμας εἶναι αὐτὴ ἡ ἔνωση νὰ πραγματοποιεῖται πάγω σὲ μιὰ δρθή πολιτικὴ κατεύθυνση... "Οσον ἀφορᾶ τὴν ἔξιστα τῆς ΕΚ, τὸν Παπανδρέου, ἡ στάση τοῦ λαϊκοῦ κινήματος ἀπέγαντι του σήμερα πρέπει νὰ καθορισθεῖ μὲ βάση μιὰ σωστὴ ἐκτίμηση τῆς δικῆς του πολιτικῆς στάσης. Ο Παπανδρέου σήμερα ἀγτιστέκεται, γιὰ τοὺς δικοὺς του λόγους καὶ τὰ δικά του συμφέροντα, στὶς δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος. Ἔμεις διφέροιμε νὰ χρησιμοποιήσουμε τὴν ἀντιθεστηση του αὐτῆς καὶ νὰ ἐπιδιώξουμε μιὰ συμμαχία, ἔστω προσωριγή, μαζί του, στὸν ἀγώνα ἐγκυτίον τοῦ πραξικοπήματος... Νὰ διευστηρίζει (ἡ Ἀριστερά) κάθε πρωτοδουλία καὶ κάθε ἐνέργεια ποὺ χτυπάει τὸ πραξικόπημα, ἀπὸ διποτίον κι? ἀν προέρχεται κύτη, ἀλλὰ ταυτόχρονα νὰ προβάλλει τὰ δικά της συνθήματα ποὺ νὰ ἔξπληζουν τὶς μᾶζες, μὲ σωστὴ κατεύθυνση καὶ αἰ καθαρά αὶ προτίμηση την κάπως δράση μὲ διες τὶς ἀλλες δυνάμεις ποὺ ἀντιτίθενται στὸ πραξικόπημα, πάγω σὲ συγκριμένα θέματα κοινῆς συμφωνίας, ἀλλὰ ποτὲ νὰ μὴ περιορίζεται σὲ αὐτά, ἀνεβάζοντας συνεχῶς τὸ ἀγωνιστικὸ ἐπίπεδο τῶν μαζῶν σὲ δύλο καὶ πιὸ ψηλὰ ἐπίπεδα, γιὰ δύλο καὶ πιὸ πρωθημένα συνθήματα» (1).

"Άλλα μπαίνει καὶ τὸ ἔργο την ἀναγνώριση ἀπὸ μέρους τῆς

(1) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 10—11, «Γιὰ τὴ συντριβὴ τῆς ιμπεριαλιστικῆς συμμοσίας. Γιὰ τὴν ἐπιβολὴ μιᾶς δημοκρατικῆς λύσης!», σ. 12.

Ε.Κ. της μή δυνατότητας πραγματοποίησης ριζικών άλλαγών στά σημερινά πλαισία; Μήπως δ Στ. Κ. προβάλλοντας τὸν Ισχυρισμὸν αὐτὸν πάει νὰ καλύψει τὴν πραγματικὴ μας ἀντίθεση στὴ σάση τῶν διππορτουγιστῶν ἡγετῶν ποὺ συγίσταται στὴν παραδοχὴ ἀπὸ μέρους τους τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε.Κ., τῆς οὐσίας τῶν θέσεών της καὶ τῶν ἐπιδιώξεών της;

Ἐμεῖς, ποτὲ δὲ θέσαμε σὰν δρό γιὰ τὴν ἐπίτευξη μᾶς ἐπιμέρους συνεργασίας μὲ τὴν Ε.Κ. τὴν ἀπὸ μέρους της ἀποδοχὴ τῶν δικῶν μας προγραμματικῶν θέσεων. Ἀλλὰ ἀντιταχθήκαμε στὴν ἀπὸ μέρους μας ἔγκατάλειψη τῶν προγραμματικῶν θέσεων (ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ Ε.Κ. καὶ ἀποδέχονται οἱ ρεδίζιοι στέσεις) γιὰ τὴν ἐπίτευξη μᾶς μερικότερης συνεργασίας. "Ἐτοι π.χ. δηλώναμε ἐδῶ καὶ λίγο καιρό: «Οἱ Παπαγδρέου δὲν δέχεται τὸ αἰτημα τῆς ἔξοδου τῆς Ἐλλάδας ἀπὸ τὸ NATO. Εἶναι ἀνυπέρβλητο ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἐπίτευξη μᾶς συμφωνίας-συνεργασίας μαζί του; »Οχι. Μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μαζί του συμφωνία-συνεργασία γιὰ μερικότερα θέματα, π.χ. γιὰ τὴν ἐπιβολὴ ἐλεύθερων ἐκλογῶν καὶ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ πραξικοπήματος, χωρὶς αὐτὸν νὰ σημαίνει διτὶ ἡ Ἀριστερά θὰ σταματήσει νὰ προβάλλει τὸ αἰτημα γιὰ τὴν ἀποχώρηση ἀπὸ τὸ NATO καὶ νὰ ἀγωνίζεται σταθερὰ γιὰ τὴν πραγματοποίηση του δηλ. νὰ ἀγωνίζεται ταυτόχρονα γιὰ μὰ πλατειὰ ἀντιγατούκη ἑνότητα τῶν μαζῶν (ἀπὸ τὰ κάτω). Τὶ κάνει δημος ἡ ΕΔΑ; Ἡ ΕΔΑ, ἀφοῦ δ Παπαγδρέου δὲν δέχεται τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ NATO, ἔ π α φ ε ν ἀ π ρ ο δ ἀ λ λ ε ; (ὄχι γιὰ συμφωνία μὲ τὸν Παπαγδρέου, ἀλλὰ στὶς ἔδεις τὶς μᾶζες) τ δ α ἥ τ η μ α αὐτὸν καὶ ἔφθασε καὶ ὡς τὸ σημεῖο νὰ πεῖ «Ἡ Ἐλλάδα στὸ NATO, ναι... (Ἄργη, 1) 6) 65)» (1).

Ἀλλὰ, ἐδῶ προκύπτει κι' ἔνα ἄλλο ζήτημα, 'Ο Στ. Κ. μιλάει γιὰ «συμμάχους», «συμμαχίες», «πολιτικὴ συμμαχιῶν» κλπ. τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἀπὸ τοὺς διποίους, ἐμεῖς «ἀπαίτουμε» τὴν ἀποδοχὴ τῶν δικῶν μας θέσεων. Καὶ προφανῶς μὲ τὸ «συμμάχους» κλπ. ἔννοεῖ τὴν Ε.Κ. Πώς ἔχουν ἐδῶ τὰ πράγματα: Σὲ διτὶ ἀφορᾶ τὶς μᾶζες τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῷ πόλεμῳ ἀλλὰ ἔργα αζούμενα νὰ ανεδεῖ στὴν ἔξουσία δ συνκατισμὸς τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν ἐργαζομένων τῆς πόλης καὶ τοῦ χωρίου δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθοῦν οὐσιαστικές, ριζικές ἀλλαγές. Αὐτὸς δηλαδὴ τῶν διποίους ἀλλούς ἐργαζομένους μὲ τοὺς «συμμάχους» τῆς (δηλαδὴ τῶν Ε.Κ.) καὶ ἀπαιτεῖ νὰ ἀντιμετωπίσουμε δ μ ο i α καὶ τοὺς δυό; Δὲν γίνεται ἐδῶ πλήρης κατάλυση καθεταῖς ταξικοῦ διαχωρισμοῦ καὶ φυσικὰ ἔξομοιωση τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων ποὺ ἔκφραζει ἡ Ε.Κ.

(1) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 12, «Γιὰ ἔναν δρόδο ἀγωνιστικὸν προσανατολισμὸν τοῦ κινήματος καὶ τοῦ λαοῦ», σ. 8—9.

μὲ τὶς δυνάμεις τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν ἐργαζομένων τῆς πόλης καὶ τοῦ χωρίου;

Ἄλλὰ δ Στ. Κ. δὲν περιορίζεται σ' αὐτὸν κιγούμενος συνεχῶς στὰ πλαισία τῶν γγωστῶν δικτυπώσεων γιὰ «οὐσιαστικές θελτιώσεις», «οὐσιαστικές ἀλλαγές» κλπ., ρίχει στὴν πλάστιγγα τὸ πιὸ «διαρύγδουπο» ἐπιχείρημά του: «Μιὰ καὶ μόνο ἡ ἀνοδος τῶν δυνάμεων τῆς Ἀλλαγῆς στὴν ἔξουσία μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη, εἶναι ἵκανη γὰ θίξει οὐσιαστικὰ τὸ καθεστώς τῆς ἀμερικανοκρατίας, δὲ σημαίνει μήπως αὐτὸν κάθε πρόγραμμα σήμερα διοιουδήποτε κόμματος, ποὺ δὲν ἀγαγγωρίζει τὴν Ἐθνικὴ Δημοκρατικὴ Ἀλλαγή, εἶναι οὐσιαστικὰ πρόγραμμα ποὺ δέχεται, καλύπτει καὶ ὑποτηρίζει τὴν ἀμερικανοκρατία καὶ τὴν ὑποτέλεια; Μὲ δάση τῇ λογικῇ αὐτῇ, κάθε κόμμα, κάθε πολιτικὴ δύναμη, πέρα ἀπὸ τὴν Ἀριστερά, πρέπει γὰ θεωρεῖται ἐχθρική» (1).

Παράξενη «λογικὴ» ἀλλὰ καὶ «ἐπιχειρηματολογία». Γιατὶ δ Στ. Κ. προτιμᾷ τὸν ἀργητικὸν καὶ ὅχι τὸ θετικὸν τρόπο παρουσίασης τῶν προγραμμάτων τῶν ἄλλων κομμάτων;

Τὰ κόμματα (καὶ τὰ προγράμματά τους) ποὺ ὑπάρχουν σήμερα στὴν Ἐλλάδα είναι γγωστά, καὶ φυσικὰ ἐδῶ ἔννοει τὴν Ε.Κ. Λέει λοιπόν: «Ωστε ἐπειδὴ δὲν παραδέχεται τὸ πρόγραμμά μας είναι ἔχθρικό κόμμα; Φηγός τρόπος γιὰ ἔντυπωσιασμό. Ἀλλὰ ωτοῦμε: ἡ Ε.Κ., σὰν πολιτικὸς δργανισμός, τὶ ἔχει σὰν πρόγραμμα μέ τη διατήρηση ἡ τὴν ἀνατροπὴ τῆς ἀμερικανοκρατίας κλπ; Πρέπει γὰ δοθεῖ μιὰ καθαρή καὶ συγκεκριμένη ἀπάντηση στὸ ἔρωτημα αὐτό.

Παρακάμπτοντας τὸ οὐσιαστικὸν αὐτὸν ζήτημα, δ Στ. Κ. σύνει τὶς προγραμματικές διαφορές μας μὲ τὴν Ε.Κ. καὶ ἐπομένως ἀποκλείει τὴν ἀγάγκη γὰ παλαιόφουμε στὸ προγραμματικὸν πεδίο καὶ ἐναγτίον τῆς ήγειρίας τῆς Ε.Κ.

Ο Στ. Κ. θέλει γὰ κρατάει τὴ σημαῖα τοῦ «ἀγτιδογματισμοῦ». Δικαίωμά του. Ἀλλὰ δρεῖλουμε νὰ τοῦ πενθυμήσουμε διτὶ ἡ σοριστικὴ δὲν ἔχει καμιὰ σχέση μὲ τὴ διαλεκτική, καὶ δικολαβισμὸς μὲ τὴν ἰδεολογικὴ πάλη...

Ἀλλὰ πέρα ἀπ' ὅλα αὐτά, προβάλλουν δρισμένα ἄλλα ἐρωτήματα σχετικὰ μὲ τὸ σκοπὸ ποὺ ἀποδιέπει μὲ τὴν παραπάνω διατύπωση.

Δέχεται δ Στ. Κ. —καὶ φυσικὰ ὅχι μόνο αὐτός— διτὶ μόνο ἡ ἀνοδος στὴν ἔξουσία «τῶν δυνάμεων τῆς Ἀλλαγῆς μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη» ἀποτελεῖ τὴν «οὐσιαστική» ἔγγυηση γιὰ τὴν κατάλυση τοῦ καθεστῶτος τῆς ἀμερικανοκρατίας ἡ ὅχι; Γιατὶ ἔγω μᾶς κατηγορεῖ γιὰ τὴ «λογικὴ» μας, δὲν προβάλλει καθόλου καθαρὰ τὴ δική του «λογική»; Δηλαδὴ, τὶ πιστεύει αὐτός: διτὶ δ μόνος τρόπος γιὰ νὰ «ἀπαλλαγοῦμε» ἀπὸ τὴν «κατηγορία» ποὺ μᾶς ἀπευθύνει είγαι γὰ δεχθοῦμε διτὶ ἡ κατάλυση τοῦ καθεστῶτος τῆς ἀμερικα-

(1) «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ», τ. 31, ΣΤ. ΚΑΡΑ: «Ἡ ἐργατικὴ τάξη πόλος συσπείρωσης τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, σ. 18.

νοκρατίας δὲ συγδέεται μὲ τὴν ἄνοδο στὴν ἔξουσία τῶν δυνάμεων τῆς Ἀλλαγῆς μὲ ἐπικεφαλής τὴν ἐργατικὴν τάξην καὶ δὲ δύναμις τῶν δυνάμεων, κόμματα κλπ. πέρα ἀπὸ αὐτές ποὺ μποροῦν γὰ παίζουν ἔνα συνεπή καὶ ὡς τὸ τέλος ἀντιμετεριαλιστικό, ἀντιαμερικανικό ρόλο;

Ἡ «λογική» ἡ δική μας θεωρεῖ «κάθε κόμμα, κάθε πολιτική δύναμη, πέρα ἀπὸ τὴν Ἀριστερά» δχι σὰν μιὰ γιὰ πάντα «ἔχθρική» δύναμη, ἡ σὰν μιὰ γιὰ πάντα φιλική δύναμη δύναται δὲ τὸ Σ.Κ. καὶ δλοι: οἱ ἄλλοι ρεβιζιονιστές. Ἀλλὰ προσδιορίζουμε συγχεριμένα τὰ πλαίσια, τὶς δυνατότητες καὶ τὰ ὅρα: α συνεργασίας ἔκεινώντας ἀπὸ μιὰ ταξικὴν ἀγάνακτην σημαντική.

Μὲ βάση τὴν τέτοια, ταξικὴν ἀγάλυση, θεωροῦμε δὲ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ, ἀπὸ τὴν ἀποψή τῆς ριζικῆς ἀλλαγῆς (ἔθνικοδημοκρατικής καὶ παραπέρα σοσιαλιστικής) εἶναι ἡ χρήση της δύναμης, ἀπὸ τὴν ἀποψή τῶν διμεσών, ἐπιμέρους ἀλλαγῶν, μπροστικής σὲ δρισμένο διαθέμα καὶ σὲ δρισμένο στάδιο γὰρ γίνεται «φιλική» δύναμη.

Αὐτὰ εἶναι ἀπλούστατα πράγματα... Ἀλλὰ ἡ «λογική» τοῦ ρεβιζιονισμοῦ δόηγει στὴν ἀποψή δὲ προκειμένου γὰρ ἐπιτευχθεῖ «οὐσιαστικὴ δελτίωση» καὶ γιὰ νὰ δύναρχει «προσπτικὴ συμμαχῶν» δρεῖται τὸ ΚΚΕ καὶ «γενικώτερα ἡ Ἀριστερά» γὰρ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὴν προδολή τοῦ δικοῦ τῆς προσώπου καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξή της νὰ ἀγεθάξει συνεχῶς τὸ ἀγωνιστικὸν ἐπίπεδο τῶν μαζῶν σὲ δλοι καὶ πιὸ φηλὰ ἐπίπεδα. «Οπως επίσης ἡ «λογική» τοῦ ρεβιζιονισμοῦ κατέληξε στὸν ἔξωραϊσμὸν δχι μόνο τῆς Ε.Κ. ἀλλὰ καὶ τῆς ΕΡΕ σὰν δύναμης μὲ τὴν δύναμην μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ «ἀπὸ κοινῷ» ἡ κατάλυση τοῦ καθεστώτος τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ ἡ ἐπιβολὴ «οὐσιαστικῶν μεταρρυθμίσεων» στὴν ζωὴ τοῦ τόπου...!

Αὐτὸν ἀποδείχνεται ἀκόμα πιὸ καθαρὰ καὶ ἀπὸ μιὰ ἄλλη «θέση» τοῦ Σ.Τ. Καρά. Γράφει σὲ συνέχεια: (*) «Φυσικά οἱ συντάκτες τῆς «Ἀναγέννησης» θέλουν νὰ δείξουν καὶ «εὐρύτητα» καὶ «ἀντιδογματισμό». Παραδέχονται δὲ τις καὶ σημερα εἴναι δυνατές δρισμένες καταχτήσεις, περιορισμένες δύμας καὶ χωρὶς γενικώτερη σημασία «έφόσον δὲν θίγουν τὰ δάθρα τῆς ἀμερικανοκρατίας». Στὴ βάση τῆς πάλης γιὰ τέτοιες καταχτήσεις εἴναι δυνατό, λένε, νὰ γίνουν προσωρινές συμμαχίες, πρᾶγμα ποὺ φυσικά εἶναι σωστό, δύμας καθόλου δὲν καλύπτει τὸ γενικότερο πρόβλημα τῆς ἐπιδίωξης καὶ ἔχασφάλισης μονιμότερων συμμαχιῶν».

Προκύπτει λοιπὸν τὸ θέμα τῶν «προσωρινῶν» καὶ τῶν «μονιμότερων» συμμαχιῶν.

Θὰ συνοφίσουμε γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὴν ἀποψή μας: θεωροῦμε δὲ 1) «Μονιμότερη» συμμαχία μὲ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ, δηλ. γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς ἔθνικοδημοκρατικῆς ἀλλαγῆς καὶ πολὺ περισσότερο τῆς σοσιαλιστικῆς ἀλλαγῆς, τὴν ἀπὸ καὶ εἰς τὸ ουμένο, γιατὶ εἶναι ἔκπρόσωπος τῆς μεγαλοαστικῆς τά-

ξης. Μὲ αὐτὴν μόνο προσωρινὴν εστὶ συμμαχία ἵστη μποροῦμε γὰρ ἐπιδιώξουμε καὶ γὰρ ἐπιτύχουμε. 2) «Μονιμότερες» συμμαχίες δύμας μποροῦν γὰρ ἐπιτευχθοῦν μὲ ἄλλα, πραγματικὰ δημοκρατικὰ στοιχεῖα (καὶ τέτοια δρίσκουται καὶ μέσα στὴν Ε.Κ.) στὰ πλαισιανά ἑνὸς συνεποῦς ἀντιμετεριαλιστικοῦ ἀγώνα. Ἡ θέση μας αὐτὴν ἔχει διακηρυχθεῖ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή: «Ἡ προσέλκυση στὸ μέτωπο αὐτὸν τῆς μεσαίας ἀστικῆς τάξης εἶναι ἐπίσης δυνατή καὶ χρήσιμη καὶ πρέπει γὰρ καταδηλώθησην διέταξε οἱ ἀναγκαῖες στὴν κατεύθυνση αὐτὴν προσπάθειες, ἀλλὰ δὲν πρέπει γὰρ στηρίζονται διέταξε οἱ ἐλπίδες ἡ αὐτὴ καὶ γὰρ παραγνωρίζεται διπλὸς χαρακτήρας της, ποὺ σημαίνει διέταξε δυγατὸν μεσαία ἀστικὴ τάξη, γὰρ συμμετάσχει, ὡς ἔνα δρισμένο διαθέμα, στὸν ἀγνοούμενο πλαισιονιστικὸν ἀγώνα, ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης δυνατὸν γὰρ συμβιβασθεῖ μὲ τὸν ιμπεριαλιστικὸν καὶ γὰρ παίζει ἀντιδραστικὸν ρόλο. Αὐτὸν ἔχει τάξιν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀντικειμενικές συγθήκες, ἔξωτερικές καὶ ἔσωτερικές, ἐπίσης ἀπὸ τὴν σωστὴν πολιτικὴν τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, πολιτικὴν ποὺ γὰρ ἀποκλείει τόσο τὶς δεξιές δυσο καὶ τὶς δεξιερές παρεκκλίσεις στὸ ζήτημα αὐτὸν» (1).

Ἡ ἀποψή μας εἶναι, λοιπόν, παραπάνω ἀπὸ καθαρή. Ἀλλὰ οἱ ρεβιζιονιστές δὲν ἔνδιαφέρονται γιὰ μιὰ τέτοια διάχριση καὶ ἀντιμετωπίζουν τοὺς «συμμάχους» σὰν ΕΚ - Παπανδρέου συγολικά. Ἐδῶ καὶ ἔνα χρόνο περίπου ὑπογραμμίζουμε: «Ἡ σημεριγνή ἡγεσία τοῦ κινήματος ἔδειξε ἐπίσης ἀγικανότητα νὰ κάγει μιὰ τέτοια διλοκληρωμένη ταξικὴ ἀγάλυση τῶν δυνάμεων τοῦ Κέντρου καὶ ἀντιμετωπίζοντάς τες, κι' αὐτὴ δογματικά, οὐσιαστικὰ σὰν ἔνα δυοικογενὲς σύγολο, ἔξομοιωγοντας τὶς δυνάμεις τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης μὲ τὶς ἐνδιάμεσες δυνάμεις, ἀκολούθησε τὴν διπορτουνιστικὴν κατεύθυνση τῆς ὑποστολῆς τοῦ ἀγώνα κατὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης στὸ χώρο τοῦ Κέντρου. »Οχι μόνο δὲν ἔπειδεν ἔτοις σπάσιμο τῶν δεσμῶν τῶν ἐνδιάμεσων δυνάμεων μὲ τὴ μεγαλοαστικὴ τάξη, ἀλλὰ ἀντίθετα, ἔχανε δὲ τὴ περγοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι τῆς γιὰ τὴ «σύστιγξη» καὶ ἀποκατάσταση αὐτῶν τῶν δεσμῶν, θεωρώντας τὴν λεγόμενη «έγοποιήση» τῶν δυνάμεων τοῦ Κέντρου, σὰν στοιχεῖο ὥφελου· γιὰ τὸ δημοκρατικὸν ἀγώνα... Ἡταν, ἐπομένως, πολὺ φυσικὸν γὰρ σπρώχειν καὶ τὶς ἐνδιάμεσες δυνάμεις σὲ ὑποταγή στὴν παπανδρεϊκήν - δενικελικήν ἡγεσία» (2).

Ο τέτοιος τρόπος ἀντιμετωπισης τῶν «συμμαχιῶν» καὶ τῶν «συμμάχων» τοὺς ἔχει κάγει ἀπὸ καιρὸν γὰρ καλλιεργοῦν στὶς μᾶζες τὴν ἀπάτη τῆς ἐπίτευξης τῆς «σοσιαλιστικῆς ἀλλαγῆς» μαζὶ μὲ τὸν Παπανδρέου. Γι' αὐτὸν καὶ τώρα, δὲ Σ.Τ. Καράς γράφει: «Τὸ ΚΚΕ καὶ γενικώτερα ἡ Ἀριστερά διέπουν τὴν πορεία πρὸς τὴν Ἀλλαγὴ σὰν μιὰ πορεία στὴ διάρκεια τῆς δύοις, μὲ κύριο παράγοντα τοὺς λαϊκούς ἀγώνες, θὰ συντελοῦν

(1) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 1., «Γιὰ τὴν πραγματικὴν ἀναγέννηση τοῦ κινήματος καὶ τῆς 'Ελλάδας», σ. 49.

(2) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 5. «Ἡ 'Αναγέννηση» ἐπιμένει ἀφοῦ οἱ ρεβιζιονιστές ἔξακολουθοῦν γὰρ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθειαν», σ. 38.

* Στὴ 18.

ται σοδαρές διαφοροποιήσεις τόσο στίς λαϊκές μάζες όσο και στους πολιτικούς τους έκπροσώπους» (1).

Έδω δρίσκεται: ή ούτις τῶν διαφορῶν μας. Οι ρενίζωντες θεωροῦν τὴν Ἀλλαγὴ σὰν ὑπόθεση «διαφοροποίησης» τῶν ἀστῶν ἡγετῶν ἐπομένως ἀργούνται τὸν ἡγετικὸν ρόλο τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἀργούνται τὸ ριζικὸν περιεχόμενο τῆς ἀλλαγῆς, προσαρμόζονται στὰ ὑπάρχοντα πλαισία, ἔστω κι' ἀν αὐτὰ μεταβαπτισθοῦν σὲ «τοιταλιστικά». Εμεῖς ἀντίθετα, θεωροῦμε τὴν Ἀλλαγὴ σὰν ὑπόθεση «διαφοροποίησης» δηλ. συγειδητοποίησης τῆς ἐργατικῆς τάξης (καὶ ὅλων τῶν ἐργαζομένων), καταγόησης ἀπὸ μέρους τους τῆς ἀνάγκης νὰ καταχτήσουν τὴν ἔξουσία καὶ νὰ πραγματοποιήσουν ριζικές ἀλλαγές καὶ τῆς ἀποστολῆς της (τῆς ἐργατικῆς τάξης) νὰ ἥγηθει στὴν ἀλλαγὴ αὐτῆ.

Άλλα ἐπειδὴ οἱ «θεωρητικοί» μαίανδροι τοῦ Στ. Κ. «ἀσφυκτιοῦσαν» δὲν μποροῦσε νὰ καταλήξει ἀλλοῦ παρὰ στὰ «ἀθάνατα» «ἄλιστε» τοῦ ἑλληνικοῦ ρεβίζουνισμοῦ. Εἴτε γράφει*: «Καὶ πραγματικά, οἱ συντάκτες τῆς «Ἀναγέννησης», συνεπεῖς σ' αὐτῇ τῇ λογικῇ, ταυτίζουν οὐσιαστικά τὴν ΕΚ μὲ τὴν ΕΡΕ, ξανογυρίζοντας ἐπειτα ἀπὸ κάμποσες θεωρητικές περιπλανήσεις καὶ ἀντιζαχαριάδικους ὄρκους, στὸ «μεγαλοφυὲς» σύνθημα «Τί Παπάγος, τί Πλαστήρας» τοῦ Ζαχαριάδη» (2).

Θυμάσια! Άλλα δὲς μᾶς ἐπιτραπεῖ νὰ κάνουμε μία «παρατηρησούλα»:

— Οἱ συντάκτες τῆς «Ἀναγέννησης» δὲν ἔχουν ποτὲ οὔτε «ζαχαριάδικους», οὔτε «ἀντιζαχαριάδικους» ὄρκους. Καὶ δὲν εἶχαν ποτὲ οὔτε ἔχουν καὶ τρύχα ἀγάγκη ἀπὸ τέτοιους «ὄρκους». Ἀλλούς ἀργούν ταῦτα, ποὺ ἀγχυφισθήτητα ἔχουν ἀξιοθαύμαστη ἐπίδοση καὶ στους «ζαχαριάδικους» καὶ στους «ἀντιζαχαριάδικους» ὄρκους καὶ στὸ νὰ χρακτηρίζουν ἀλλοτε μὲ ε γ α λ ο φ υ η καὶ ἀλλοτε «μεγαλοφυῆ» διάφορα συγθήματα τοῦ Ζαχαριάδη...

Καὶ τώρα παρακάτω: «Μετὰ τὶς τέτοιες διαπιστώσεις ἀναπτύσσουν καὶ τὶς «σοδαρές» τους σκέψεις γιὰ τὴν ἀγάγκη «συμμαχιῶν ἀπὸ τὰ πάνω», ἀκριῶς ὅπως ὁ Ζαχαριάδης, ποὺ ἀφοῦ ἔδρικε σὰν πράκτορες τῶν ἀμερικανῶν δλους τοὺς μὴ κομμουνιστὲς συνδικαλιστὲς ἥγετες, μιλοῦσε μὲ «σοδαρέτητα» γιὰ συγδικαλιστικὴ ἑνότητα ἀπὸ τὰ πάνω. Καὶ αὐτὴ τὴν ἀλλοπρόσαλλη πολιτικὴ οἱ συντάκτες τῆς «Ἀναγέννησης» τὴν διομάζουν «πολιτικὴ ἑνότητας καὶ πάλης» (2).

Εἶναι σοδαρὰ πράγματα αὐτά, φίλτατε Στ. Κ.; Τὴν «Ἀναγέννηση» «ἔξουθενώνετε» ἢ μᾶς διαβάζετε γιὰ ἑκατοστή (;) φορὰ τοιτάχ τῆς θης ολομελείας; Επειτα, γιατὶ αὐτὸς ὁ «ἀντιζαχαριάδικος» ὑστερισμός; Βέδαια, καταγοῦμε τὴν «ἀνάγκη νὰ μὴ λείπει ἀπὸ κάθε καίμενο σας ὁ ἀπαραίτητος ἀντιζαχαριάδικος μαίντανός, ἀλλὰ λίγη σοδαρότητα καὶ μέτρο δὲ θὰ σᾶς ἔχειν κακό. Ποιόν καταπολεμεῖτε στὴν περιοπὴ αὐτή; Τὸ Ζαχαριάδη; Τὴν «Ἀναγέννηση»; ἢ σκιαμαχεῖτε μὲ τούς... ἀγεμόμαλους τῆς Ἰσπανίας;

Φυσικά, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος ἀγαπητὲ Στ. Κ. γὰ κουράσουμε τοὺς ἀναγγῶστες μας παραθέτοντάς τους τὴν πολὺ γνωστὴ σ' αὐτοὺς, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο σὲ σᾶς ἀποφή μας γιὰ τὴν «ένότητα καὶ πάλη», ποὺ φυσικά ὡς τώρα ποτὲ δὲν ἔπιχειρήσατε νὰ τὴν ἀντικρούσετε... ὅπως ἐπίσης καὶ τὴ θέση μας γιὰ τὶς διαφορὲς καὶ τὶς δμοιβήτες μεταξὺ ΕΚ καὶ ΕΡΕ, ποὺ ἀναλυτικά τὶς ἔχεταις στὸ Νο 5 τεῦχος μας. Μπορεῖτε γὰ πραγματοποιήσετε τὴν ὑποχρέωση ἀλλωστε ποὺ εἶχε ἀναλάβει δημιόσια ὁ δικός σας λαϊστατος «Χαραλαμπίδη» καὶ ποὺ συμπληρώθηκε χρόνος σχεδὸν ἀπὸ τότε χωρὶς νὰ ἀκουσθεῖ...

Αλλὰ ὅλα αὐτὰ καὶ οἱ διαστρεβλώσεις σας, καὶ τὰ «ἄλιστε» καὶ οἱ φραστικοὶ μαίανδροι ποὺ χρησιμοποιεῖτε ἀποβλέπουν σ' ἔνα καὶ μοναδικὸ σκοπό: πῶς θὰ ἔξωραίστε τὴ γραμμὴ τῆς ἀπάργησης τοῦ ἥγετηκου ρόλου τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῆς πρόσδεσής σας στὸ ἄριμα τῆς ἀστικῆς τάξης, γραμμῆς ποὺ σᾶς δδήγησε γὰ ξεπεργάτε κάθε δριό στὴν συνεχῆ κατολίσθησή σας πρὸς τὴν πολιτικὴ τῆς συγθηκολόγησης καὶ τοῦ συμβίσσουμοῦ, ποὺ ἐκφράστηκε καὶ πρόσφατα μὲ τὴ γνωστὴ ἀπόφαση τοῦ ΠΓ τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ μὲ τὴν δποία διοπτηρίζει ἀγεπιφύλαχτα τὰ διαδόητα «ὅ Σημεῖα» τῆς ΕΔΑ».

Ο κατήφορος ποὺ πήρατε δὲν μπορεῖ οὔτε γὰ ἔξωραίσθει οὔτε γὰ ἀποκρύβει. Οἱ συνεπεῖς δυνάμεις τῆς Αριστερᾶς θὰ ξεσκεπάζουν ἀμείλιχτα κάθε παρόμοια ἀπόπειρα. Ο ιδεολογικὸς ἀγκύλας γιὰ τὴ συγτριβὴ τοῦ ρεβίζουνισμοῦ - δποπτοτούγισμοῦ θὰ συγεχισθεῖ ἀποφασιστικά ὡς τὸ τέλος...

(1) Στὸ ίδιο ἀρθρό τῆς «Ε.Α.», στὴ σ. 19.

* Η υπογράμμιση δική μας.

(2) Στὸ ίδιο ἀρθρό στὴ σ. 18.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ "ΣΚΟΠΙΜΟΥ ΣΥΓΧΥΣΕΩΣ,, ΚΑΙ "ΣΚΟΠΙΜΟΥ,, ΑΔΡΑΝΕΙΑΣ

«Καλλιεργείται σκόπιμος σύγχυσις περὶ τὸ Κυπριακό», ἀναγράφει ὁ κυβερνητικός «Ἐθνικός Κῆριξ» στὶς 20) 2) 66. Καὶ ἀποδίδει τὴν καλλιέργεια τῆς «σκοπίμου συγχύσεως στὴν Ε.Κ. καὶ σὲ δρισμένους φιλικοὺς της κύκλους στὴν Κύπρο. Ἡ διατύπωση αὐτὴ εἶναι ὀρθή. Πραγματικὰ «καλλιεργεῖται σκόπιμος σύγχυσις», ἀλλὰ ὅχι μόνο ἀπὸ τὴν Ε.Κ. Ἡ «σύγχυσις» αὐτὴ «καλλιεργεῖται» καὶ ἀπὸ τὴν κυβέρνηση Στεφανοπούλου, καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν «διαχειριστὴν» τοῦ ζητήματος ἀντιπρόδρο τῆς, καὶ ἀπὸ τὴν Δεξιά, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους ἔξωπολιτικοὺς καὶ φυσικὰ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἔξωληνικοὺς παράγοντες. Καὶ «καλλιεργεῖται» ἡ σύγχυσις αὐτὴ σὲ στιγμές ἀφέκης στὴν Ἀθήνα τοῦ χ. Μπρόζιο, Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ NATO, τοποτηρητῇ ποὺ «ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὰς ἐλληνοτουρκικὰς σχέσεις», τοῦ χ. Μάκ Νώτον, ὑφυπουργοῦ "Αμυνας" τῶν ΗΠΑ, σὲ στιγμές ποὺ ὁ χ. Μπένετ τοῦ ΟΗΕ πηγαίνο-έρχεται στὶς «ἐγδιαφερόμενες» πρωτεύουσες. Ἀλλὰ ἡ «σύγχυσις» αὐτὴ προετομάστηκε καὶ μὲ τὸ δημοσιογραφικὸ πόλεμο ποὺ ἔξαπολύθηκε ἀπὸ δημοσιογραφικὰ ὅργανα τῆς Δεξιᾶς καὶ τὴν ἀπάντηση ποὺ δίνουν δημοσιογραφικὰ ὅργανα τῆς Ε.Κ σὲ σχέση μὲ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὶς δραστηριότητες τοῦ «σοσιαλιστὴν» Ταλλεϋράνδου χ. Η. Τσιριμώκου... Τὴν ἴδια ἐποχὴ τῆς «σκοπίμου συγχύσεως» δ. χ. Γ. Γρίβας πηγαίνοερχόταν καὶ πάλι ἐνῷ ὅργανο τῆς Δεξιᾶς («Μεσημβρινή») μιλούσε γιὰ δέδιαιη σύγκρουση Μακαρίου—Γρίβα.

«Ολα λοιπὸν δείχνουν ὅτι ὑπάρχει μιὰ «σκόπιμος σύγχυσις». Ἀλλὰ στὸ ποιόν ἀποβλέπει γὰ παραπλανήσει αὐτὴ γι' αὐτὸν μόνο δὲν μιλάει ἡ κυβερνητικὴ ἐφημερίδα. Φυσικὰ αὐτὸς δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὰ λαὸς τῆς Ἐλλάδας καὶ τὸ λαὸς τῆς Κύπρου.

«Ἄλλὰ δὲ δοῦμε ἀπὸ πιὸ κοντὰ τὰ πράγματα:

«Η «εὐθυγράμμισις Ἀθηνῶν—Λευκωσίας» τοῦ κ. Τσιριμώκου καὶ οἱ ἐπισκέψεις Μακαρίου-Γρίβα

«Η «σύγχυσις» ἀρχίζει μὲ τὴ γνωστὴ ἐπίσκεψη τοῦ χ. Τσιριμώκου στὴν Κύπρο, τὸ διπλωματικό του «θρί-

αρδο» στὸν ΟΗΕ καὶ τοὺς γνωστοὺς ὑιθυράμδους του ὑπέρ τοῦ Μακαρίου.

Εἶναι γνωστὸ διαχυνόμενης τῆς χώρας ἀπὸ τὴν EPE, ἀλλὰ καὶ μετέπειτα, στὴν περίοδο τῆς διακυβέρνησης ἀπὸ τὴν Ε.Κ. ὑπῆρχε ἔνα πρόδηλημα σχέσεων Ἀθηνῶν—Λευκωσίας ἢ ἀκριβέστερα Ἀθηνῶν—Μακαρίου. «Οπως ἐπίσης εἶναι γνωστὸ διατόσσοντας ἡ κυβέρνηση τῆς EPE ὅσο καὶ τῆς EK ἐπεδίωξαν γὰ παιξουν αὐτὲς καθοριστικὸ ρόλο στὴ διαμόρφωση τῶν πραγμάτων στὴν Κύπρο, χρησιμοποιώντας ἔξω ἀπὸ ἄλλα καὶ τὸν παράγοντα «Γ. Γρίβα» στὴ «χειραρχώγηση» τοῦ Μακαρίου. Ἰδιαίτερα ἡ κυβέρνηση τῆς EK χρησιμοποιήσεις αὐτὸν τὸ «χαρτί», ἀλλο ἡ ζήτημα ἀνατολής της διάρος της. Φυσικὰ ἐδῶ δὲν πρόκειται γὰ ἀσχοληθούμει μὲ τὴν οὐσία τῆς ἀντίθεσης Μακαρίου — κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν, γιατὶ αὐτὸν εἶναι ἔνα ἄλλο θέμα ἔξω ἀπὸ τὰ πλαισία τοῦ σημειώματος αὐτοῦ. Τὸ σίγουρο εἶναι πώς γιὰ τὴν ὥρα δλες οἱ ἀπόπειρες τῆς EK (ἀποστολὴ Δεληπέτρου, χρησιμοποίηση Γρίβα) ἀπέληξαν εἰς δάρος της καὶ ἡ «καλλιέργεια ἐνωτικοῦ πνεύματος», δηλαδὴ ἀντιμακαριακοῦ, ἀπέτυχε στὴ φάση ἐκείνη, ἐνῷ δ τότε ἐκλεκτός της Γρίβας ἔπαιξε τὸ γνωστὸ ρόλο στὴν ἐμφάνιση τῆς ὑπόθεσης ΑΣΠΙΔΑ.

«Ο χ. Η. Τσιριμώκος, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς κυβέρνησης Παπαγδρέου καὶ μέλος τοῦ «Μικροῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου» εἶχε συγάφει «στενὲς σχέσεις» τότε μὲ τὸν Γ. Γρίβα, τὴν ἐποχὴ ἀκριβῶς ποὺ δ. χ. Παπαγδρέου τὰ εἶχε «χαλάσει» μὲ τὸ Γ. Γρίβα. Ταυτόχρονα «συνέβαλε στὴν ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς τῆς κυβέρνησης, τῆς δοπιάς ἀποτελοῦσε ἡγετικὸ παράγοντα, ἀπέναντι στὸ Μακάριο στὴ δεύτερη φάση, φάση προσέγγισης πρὸς τὸν τελευταῖο. Αὐτὸς δὲδιος δημιώς στὸν «περίφημο» περὶ «ρωμαγιτισμοῦ» καὶ «ἰδεαλισμοῦ» λόγο του στὴ Βουλὴ κατὰ τὴν ἀνάγγωση τῶν προγραμματικῶν δηλώσεών του σὰν «πρωθυπουργοῦ», ὑπερθεμάτικε στὴν καλλιέργεια μιᾶς πολιτικῆς ποὺ φραστικὰ διέφερε ἀπὸ τὴν «φλογερή» φραστεολογία τοῦ χ. Γ. Παπαγδρέου «ἡ ἐνωσις ἔρχεται», «ἀνένδοτος ἡ

‘Ελλάς» καπ. Έξάλλου δ λόγος του έκεινος περιείχε ασφεῖς υπαινιγμούς έναντι τῆς γραμμής Μακαρίου σέ δ, τι ἀφοροῦσε τὰ «ἀνοίγματά» του πρὸς ΕΣΣΔ.

Τί «ὑψηλά» δείγματα «σοσιαλιστικοῦ» χαμαιλεούτισμοῦ!!!

Ο ἔδιος δ κ. Η. Τσιριψώκος πάει σὲ συγέχεια ὅχι σάν πρωθυπουργὸς στὴν Κύπρο, τρέχει πρὸς Νέα Ύόρκη καὶ ἔχαπολύει τὶς γνωστὲς δηλώσεις του στὸ Λογδίνο ποὺ τὶς ἔδωσε ἀσφαλῶς γιὰ γὰ τὶς διαφεύσει, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ «διαχρεύσουν», δημοσίευσε ἐπὶ «ἀντιμακαρισμῷ» πολλοὺς ἀλλούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς συναδέλφους του στὴν κυβέρνηση, καὶ τὸν ἔδιο τὸν πρωθυπουργὸ του.

Τί σήμαιναν ὅλα αὐτά; Εἶναι μιὰ πτυχὴ ἀπὸ τὶς πολλές πτυχές τῆς πολιτικῆς «συγέπειας» τοῦ ἀνδρὸς δέδαια. Ἀλλὰ ὅχι μόνον αὐτό. Προηγούμενα δὲ πιὸ «ἀντιμακαρισμός» τῆς Ε.Κ. Μητσοτάκης «εἶχε διέλθει» ἀπὸ τὴν Λευκωσία στὰ «πλαίσια μιᾶς ἑκδρομῆς». Ή ἑκδήλωση Τσιριψώκου ἐπαυξήθηκε μετὰ τὸ «θρίαμβό» του στὴ Νέα Ύόρκη στὸν ΟΗΕ., δημοσίευσε ἐπὶ τὴν ἔδιο λέξι «ἔτοποθέτησε τὸ Κυπριακὸν εἰς τὴν ὄρθην του δάσιν» («Μάχη» 12) 2). Ή «τοποθέτησίς» του ἦταν τόσο «ὄρθη» ὡς τὸ δ ΟΗΕ θὰ μπορέσει γὰ συνεχίσει τὴ «δράση» του στὴν Κύπρο καὶ τὴ συνεχίζει ἥδη ἐνῶ δὲ «θρίαμβός» του, αὐτὸ ποὺ ἔξυπηρέτησε ἥταν μιὰ «πίστωση χρόνου» καὶ μιὰ «ταμπέλλα» γιὰ γὰ γίνει δυνατὴ γιὰ «καλλιέργεια σποκύμου συγχύσεως» καὶ γὰ διευκολυνθοῦν οἱ συγαλλαγὲς καὶ τὰ παζαρέματα στὰ παρασκήνια. Ἀπόδειξη τὸ ἀνοιγμὰ ἀκόμα περισσότερο τοῦ ίδρου μιὰ ἔνα «έλληνοτουρκικὸ διάλογο», γιὰ αὔξηση τῆς τουρκικῆς ἀδιαλλαξίας καὶ προκλητικότητας, γιὰ ἔκστρατεία τῶν γατοϊκῶν καὶ ἀμερικάγων παραγόντων, μὲν ἡ καὶ χωρὶς ταμπέλλα τοῦ ΟΗΕ, τὶς μέρες αὐτές.

Ταυτόχρονα δ κ. Ἡλίας «συγέσφιξε» τοὺς δεσμοὺς του καὶ μὲ τὸ Σταίητ Ντιπάρτμεντ, ἀλλὰ καὶ καὶ μὲ τοὺς ἡγέτες δριψμένων «ἀδέσμευτων» χωρῶν, ἐνῶ τὸ εἰδύλλιό του μὲ τὴ Γενικὴ Γραμματεία τοῦ NATO ἀναπτύχθηκε. Ἐχει πάντοτε ἰσχυρὲς μετοχές ἔνας «σοσιαλιστής» γιὰ Γ. Γραμματέας τοῦ NATO καὶ εἶναι πολὺ «χρήσιμος» ἐπίσης ἔνας «σοσιαλιστής» γιὰ γὰ μηχανορραφεῖ στὶς χῶρες τοῦ «τρίτου κόσμου»...

Μετὰ τοὺς «θριάμβους» καὶ τὶς δρισίες τοῦ κ. Τσιριψώκου γιὰ τὸ «θρίαμβό» του ἐπακολούθει ἡ ἐπίσκεψη του Μακαρίου στὴν Ἀθήνα, δ γνωστὸς λόγος του στὸ γεῦμα τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας», δημοσίευσε «έναντι τῆς χρησμότητας τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λογδίνου καὶ ποὺ ἐρμηνεύθηκε ἀπὸ τοὺς κυκλους τῆς Ε.Κ. σὰν «ἀνοιγμά» ἀπὸ μέρους του πρὸς τὴν πλευρὰ τῆς ΕΡΕ καὶ τῶν ἀποστατῶν.

Ἀλλὰ μόνο αὐτὴ γιὰ «έρμηνεία» μπορεῖ γὰ δοθεῖ; Ἀσφαλῶς ὅχι. Εἶναι χαρακτηριστικὰ δσα πικρόχολα γράφει κεντρώο ὅργανο: «Νὰ στραφοῦν κατὰ τοῦ Μακαρίου (ἡ Ε.Κ καὶ ἡ Ε.Δ.Α) μετὰ τὴν ἀποκάλυψη, οἱ παῖδιοι ὑποστηρικτές του; Φυσικὰ ἀδύνατον. Καὶ ἔτσι προτίμησαν γιὰ δρήσουν τὸ πρᾶγμα ἀπαρατήρητο. Δὲν τὸ ἔσχολιασαν οὔτε τὰ κόμματα, οὔτε δ τύπος τους. Γιὰ γὰ ἀποδειχθῆ, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, δτι δ Κύπριος

Πρόεδρος, παιζοντας ἔντεχνα τὸ παιχνίδι του «φέργει καπάκι», δπως θάλεγε δ λαός, καὶ τὰ κόμματα καὶ τὰ ἐπιτελεῖα τους...». Καὶ παρακάτω: «Ἡ ἐπιδίωξη (τῆς ἔνωσης) δμως ἔχει ἔγκαταλειφθῆ ἀπὸ καιρὸ ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο, δτο καὶ ἀπὸ τὰ περισσότερα ἐλληνικὰ κόμματα. Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Ἀκρα Αριστερὰ καὶ φθάνοντας στὴν ΕΡΕ. Ἀπὸ δῶ καὶ ἡ συμφωνία στὴ «γραμμὴ Μακαρίου», ποὺ διακηρύσσεται ἀπὸ δλες τὶς πλευρές» (1).

Ο «θρίαμβος» τοῦ κ. Τσιριψώκου δρίσκεται στὸ δτι αὐτὸ ποὺ ἐπιδίωκεν οἱ ἀποστάτες τῆς Ε.Κ. δηλαδὴ μιὰ ἀγάπαυλα γιὰ γὰ σταθεροποιήσουν τὴ θέση τους καὶ γὰ ἔξαπατήσουν τὴν κοινὴ γνώμη, σχετικὰ μὲ τὸ Κυπριακό, κατόρθωσε αὐτὴ τὴν ἐπιδίωξη γὰ τὴν παραστήσει δτι ἐπετεύχθηκε σὰν ἀποτέλεσμα τῶν δικῶν του χειρισμῶν, ἐνῶ ταυτόχρονα προώθησε τὶς «θέσεις» του πρὸς διάφορες κατευθύνσεις...

Καὶ αὐτὸ μάλιστα σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ δὲ ἐφαρμογὴ τῆς ἔδιας γραμμῆς «διακηρύσσεται ἀπὸ δλες τὶς πλευρές» μὲ δσα φραστικὰ καρυκεύματα καὶ ἀν στολίζεται.

Ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγο κατέφθασε γιὰ πολλοστὴ φορὰ καὶ δ Γ. Γρίβας. «Ομως τὸ «καπάκι» τοῦ Μακαριωτάτου εἶχε κάνει τὴ δουλειά του. Καὶ στὴν Ἐλλάδα, ἀλλὰ καὶ στὴν Κύπρο, δημοσίευσε τὸ ἔδιο κεντρώο ὅργανο, «κανένας δὲν διαμαρτύρεται γιὰ τὶς διώξεις καὶ τὶς τρομοκρατικὲς ἀπόπειρες ποὺ γίνονται σὲ δάρος (τῶν περισσοτέρων ἀγωνιστῶν τῆς ΕΟΚΑ) κάθε τόσο. Καὶ οἱ δποιες, δημοσίευσε πρόδημος γιὰ κάθε εἰδος δουλειά ποὺ ἔξυπηρετεῖ τὸν διαρρήσης. Οἱ ἀμερικάνοι διπειριαλιστές — δημοσίευσε προηγούμενα οἱ ἀγγλοι διπειριαλιστές καὶ ποιός ξέρει πιὸ προηγούμενα ποιός ἀλλος — χρησιμοποιοῦν τὶς διαρρήσεις του...

«Ἡδη, δημοσίευσε τὴν ἐπάγοδό του στὶς 27) 2 στὴν Κύπρο ἔχαπέλυσε ἐπίθεση ἔναντι τῆς κυπριακῆς κυβέρνησης. Οἱ δηλώσεις του πώς «δὲν διακούει σὲ ἐντολὲς τῆς κυβέρνησης τῆς Κύπρου γιατὶ διαγεται σὲ ἐλληνικὸ διαμερισμὸ» συγέπεσαν μὲ δλόκληρη σειρὰ ἀπὸ ἐκρήξεις ποὺ σημειώθηκαν τὴν ἐπομένη τῆς ἀφίξης του.

Εἶναι λοιπὸν φανερὸ δτι δὲν δραστηρίστητα τοῦ κ. Γ.Γ. δὲν μπῆκε τυχαῖα σὲ τέτοιο στάδιο. «Ολες οἱ δυνάμεις ἔχουν μπει σὲ ἐνέργεια.

«Ἐτσι λοιπόν, γιὰ «εὐθυγράμμιση» Ἀθηνῶν—Λευκωσίας ἥταν καὶ εἶναι μιὰ «φόρμουλα» ποὺ ἔξυπηρετεῖ δλες τὶς πολιτικὲς δυνάμεις ποὺ δμεσα γιὰ ἔμμεσα δέχονται τὴ γραμμὴ τῶν πλαισίων τοῦ NATO καὶ τοῦ ΟΗΕ στὸ Κυπριακὸ πρόδημημα στὴ φάση αὐτή. Φάση «σκοπίου συγχύσεως» περὶ τὸ Κυπριακόν. Ἀλλὰ καὶ «φάση» ποὺ «προετοιμάζει» γιατὶ ἀκριθῶς εἶναι «φάση»

(1) «Ταχυδρόμος», 5-2-1966.

«σκοπίμου συγχύσεως», την έπόμενη φάση, τη φάση τής «ἀποσαφήνισης» τῶν ὅσων τεκταίνονται «περὶ τὸ κυπριακόν».

‘Απ’ αὐτὴ τὴν ἀποφη εἶναι χαρακτηριστικές οἱ «ἀποκαλύψεις» τοῦ Δεξιοῦ καὶ οἱ «ἀνταποκαλύψεις» τοῦ Κεντρώου τύπου.

Τὸ «Σχέδιο Ἀτσεσον», ἡ Ε.Ρ.Ε., ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Κ. καὶ οἱ ἀποστάτες τῆς Ε.Κ.

Οἱ «ἀποκαλύψεις» ἔγιναν ἀπὸ τὴν «Ἡμέρα» καὶ τὴν «Ἀκρόπολη». Οἱ «ἀνταποκαλύψεις» ἀπὸ τὸ «Νέο Ἀνένδοτο» καὶ γίνανται καὶ γίνονται καὶ ἀπὸ τὸ «Ἐθνος». Τρία εἰναι τὰ ζητήματα γύρω ἀπὸ τὰ δόπια περιστρέψηται ὅλο τὸ σχετικὸν ὑλικό: Ἡ «ἀποστολὴ Δεληπέτρου» στὴν Κύπρο ἀπὸ τὸν Γ. Παπανδρέου, ἡ ἐνίσχυση τῆς ΕΛΔΥΚ καὶ τὸ «σχέδιο Ἀτσεσον». Νομίζουμε ὅτι τὸ πιὸ σημαντικὸ στὴν περίπτωση αὐτὴ εἶναι τὸ τελευταῖο ζητήμα. Καὶ ἔδω συνέδηκαν καὶ δριψέντα «ἐνδιαιφέροντα» πράγματα.

Κατ’ ἀρχὴν ἡ «Ἡμέρα» στὶς 10) 2 στὰ πλαίσια ἐνὸς συνεχοῦς «ἀναγνώσματός» τῆς «Γιατί ἔπεισε ὁ Παπανδρέου;» ἔγραψε ἀνάμεσα στὰ ἄλλα καὶ τὰ ἔξης: «Τὸ τελικὸν σχέδιον (‘Ἀτσεσον’) περιελαμβάνετο εἰς εἰδικὸν μήγυμα τοῦ Προέδρου Τζόγσον. Ὁ Γεώργιος Παπανδρέου τὸ κατησπάθη. Ὁ κ. Σωσίδης, ὡς διπλωματικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἔφθισεν εἰς Γενεύην, κομίζων τὸ «Μεγάλο Ναὶ» ἐπὶ τῶν 15 σημείων τοῦ Σχεδίου ‘Ἀτσεσον’, τὰ δόπια διδόμενα παραπλεύρως εἰς τὴν θημοτιστητα...».

Καὶ παρέθετε ἡ «Ἡμέρα» σὲ ἄλλη στήλη τὸ κείμενο τοῦ «Σχεδίου ‘Ἀτσεσον’» «ἐπὶ 15 σημείων». Ἀλλὰ ἀνέφερε σὲ συγέχεια: «Οἱ πρεσβυτής κ. Νικολαρεῖζης καὶ ὁ κ. Σωσίδης ἐπεικέφθησαν τὸν κ. ‘Ἀτσεσον’ καὶ τοῦ ἐγγάρισαν ἐπισήμιας καὶ ἀνεκκλήτως τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Σχεδίου». Καὶ συνεχίζει ἡ «Ἡμέρα» ἀναφέροντας ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου «μετεπείσθη ἀμέσως» ἀπὸ τὸν κ. Π. Γαρουφαλιά (!!!) «καὶ ἐπιλεφώνησεν εἰς τὴν Γενεύην τρεῖς ὥρας ἡπὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Σχεδίου: ‘Ἀπορρίπτεται ἡ ἐγκριθεῖσα παρ’ ἡμῶν λύσις ‘Ἀτσεσον’. Ἀγάστατοι οἱ κ.κ. Νικολαρεῖζης καὶ Σωσίδης ἐπεικέφθησαν τὸν Τουμούργια (πρῶτο μεσολαβητὴ τοῦ ΟΗΕ) καὶ τοῦ ἀνήγγειλαν ὅτι τὴν ἀποδοχὴν διαδέχεται ἡ ἀπόρριψις. Ὁ Τουμούργια κατέρευσεν εἰς τὸ κάθισμα. Μετὰ δύο ὥρας ἀπέθανεν...».

Τὴν ἐπομένη (11.2) δὲ «Νέος Ἀνένδοτος», ὅπως καὶ ἄλλες ἐφημερίδες, δημοσίευσαν δηλώσεις τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου: «Θεωρῶ ἐπιζήμιον νὰ περιέρχωνται εἰς τὴν δημοσιότητα ἐμπιστευτικὰ κείμενα, σχετικὰ πρὸς τὸ μέγα ἔθνικόν θέμα τῆς Κύπρου, ἐφόσον τοῦτο ἐκκρεμεῖ ἀκόμη. Ἀρκοῦμαι νὰ δηλώσω ὅτι ὅσα ἀγαγράφονται, ὡς δῆθεν ἀποκαλύψεις, ἀποτελοῦν φεύδη. Καὶ φεύδη ἐπαισχυντα».

Καὶ ἔδινε σὲ συγέχεια ἀπόσπασμα ἀπὸ ἔκθεση τοῦ πρεσβευτοῦ στὶς ΗΠΑ Α. Μάτσα, ὅπου σ’ αὐτὸ δ τελευταῖος ἐκφράζονταν μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὴ «λαμπρὰν δύναμιν λόγου» τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου καὶ κατέληγε: «Οἱ ἰσχυροὶ δῆμοι οὐδέποτε ἀποδέχονται ἀποτυχίαν.

Καὶ θέν συμφέρει νὰ ἀφήσετε πικρίαν. Δι’ δὲ καὶ ἐπιτραπήτω μοι νὰ εἰσηγηθῶ τὰ ἀκόλουθα...».

‘Αλλὰ τὸ ἀπόσπασμα σταματοῦσε ἔκει, ἔτσι ποὺ δὲν ἀναφέρονται οἱ εἰσηγήσεις τοῦ κ. Πρεσβευτοῦ.

Πιὸ κάτω, ἀφοῦ παρέθετε ἀπόσπασμα ἐπίσης τῶν πρακτικῶν ἀπὸ τὶς συνομιλίες του μὲ τὸν κ. Ράσκ, ὁ πουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ, ἀναφέρεται δὲ τοῦ Γ. Παπανδρέου στὸ «Σχέδιο ‘Ἀτσεσον’»: «Ἡ Τουρκία ἀπέρριψε τὴν πρότασιν, διότι ἦθελε κυριαρχίαν, ἡ ἥποια ἴσωδυναμεῖ πρὸς διχοτόμησιν. Καὶ δὲ Μακάριος ἐπίσης τὴν ἀπέρριψε, διότι ἦθελεν ‘Ἐνωσιν ἀνευδρων. Τοισυτρόπως ἐμπατιώθη ἡ πρότασις».

‘Αλλὰ ἡ «Ἡμέρα» ἐπανέρχεται καὶ καλεῖ τὸν Γ. Παπανδρέου νὰ «δημοσιεύσῃ τὸ ἔγγραφον τοῦ πρεσβευτοῦ εἰς Οὐάσιγκτων, διὰ τοῦ ὅποιου τούτου ἔτσι τὸ Σχέδιον ‘Ἀτσεσον’ εἶναι ἡ πλέον ἐποικοδομητικὴ πρότασις λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ ἀπὸ τὸ 1953». Σὲ συέχεια, ἐπιμένει ὅτι «οἱ κ.κ. Νικολαρεῖζης καὶ Σωσίδης ἀνεκοίγωσαν πρὸς τὸν Τουμούργια, κατ’ ἐντολὴν τοῦ Γ.Π. καὶ τὴν κατάφασιν καὶ τὴν ἀργησίν του ἐγώπιον τοῦ Σχεδίου» καὶ ἀναφέρει τὴν ὑπαρξὴν «τεσσάρων λίαν ἀξιοπιστῶν μαρτύρων» καὶ καταγγέλλει ὅτι ὑπάρχει «διπλωματικὸν ἔγγραφον ὑπὸ ἡμερομηνίαν Αὔγουστος 1964 (κατὰ τὸ τρίτον θεοκάριμερον) ἐξ Οὐάσιγκτων», ποὺ «τούτες εἰσαφῶς ὅτι τὸ εἶχεν ἀποδεχθεῖ».

Σὲ αὐτὰ δὲν δόθηκε συνέχεια ἀπὸ τὸν κ. Γ. Παπανδρέου. Οἱ κεντρώες ἐφημερίδες περιορίσθηκαν γὰρ ἐπαναλάβουν τὴν ὅμηλωση ὅτι τὸ «Σχέδιο ‘Ἀτσεσον’ δὲν είχε γίνει ὑποδεκτόν...»

Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀποδοχὴν ἡ ὅχι τοῦ «Σχεδίου ‘Ἀτσεσον’» ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου.

‘Αλλὰ γιατί ἡ «Ἡμέρα» καὶ ἡ Δεξιὰ γενικὰ ἐπαναφέρει τὸ ζήτημα αὐτό, δημοσιεύει μάλιστα γιὰ πρώτη φορὰ τὸ κείμενο τοῦ Σχεδίου καὶ κατηγορεῖ γιὰ ἀλλοπροσαλλισμὸ τὸν ἀρχηγὸ τῆς Ε.Κ. τὴν «ἐπομένη» ἐνὸς «θριάμβου» στὸν ΟΗΕ; ‘Απλῶς καὶ μόνο γιὰ νὰ προσθέσει ἔνα «κυτταπανδρεῖκό» ἐπιχείρημα; Θὰ ἔπασχε κανεὶς ἀπὸ ὀσυγχώρητη ἀφέλεια ἀν τὸ δεχόταν αὐτό...»

Φυσικὰ τὸ συμπτέρασμα ποὺ δγαίνει ἀπὸ ὅλα αὐτὰ εἶναι πώς ἡ Δεξιὰ κατηγορεῖ τὸν κ. Παπανδρέου γιατὶ δὲν ἀποδέχηκε ὡς τὸ τέλος τὸ «Σχέδιο ‘Ἀτσεσον’», πρᾶγμα ποὺ θὰ τὴν «διημοκόλυνε» ἀπὸ διπλὴ ἀποφῆ. Καὶ μιὰ «λύση» τοῦ Κυπριακοῦ θὰ ἐπιτυγχάνονταν, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐθύνη γιὰ αὐτὸ διὰ βάραινε τὸν Γ. Παπανδρέου καὶ τὴν Ε.Κ. καὶ ὅχι αὐτήν. Ἀλλὰ ταυτόχρονα ἀνασύρει σχετικούς «προβληματισμούς» στὴν ἐπιφάνεια...

‘Αλλὰ ἂς διοῦμε μιὰν ἄλλη πλευρὰ: τοὺς ἀποστάτες τῆς Ε.Κ. Εἶναι γνωστὸ διὰ δι. Μητσοτάκης ἔτσι τὸν παράγοντας τῆς Ε.Κ ποὺ ὑπερθεμάτικαν στὴν ἀποδοχὴ τοῦ Σχεδίου στὸ δημόσιο τῆς «Ἐνωσης». Ἀλλωστε ἡ «Ἐλευθερία» εἶχε ἀγοῖξει σχετικὰ καμπάνια γιὰ τὴν δημοσιεύση κάνει λόγο στὸ παρελθόν (1). Βέβαια, δλοὶ οἱ «ἐπιφανεῖς» παράγοντας τῆς κυβέρνησης Στεφανούπολου, ἔκτος τοῦ κ. Μητσοτάκη ποὺ ἐφάρμοζε τὴν

(1) ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ, τ. 5.

γνωστή ταχτική τοῦ «ὑπερενωτικοῦ», τότε, οἱ ἄλλοι καὶ φυσικὰ πρὶν ἀπ' ὅλους δὲ κ. Γαρουφαλιᾶς, ὑπερθεμάτικαν στὴν ἐφαρμογὴν τῆς παπανδρεῖκῆς πολιτικῆς. Χαρακτηριστικὰ εἰναι δισκέλευτοι τόποι τοῦτοι, διατάξεις τῶν ἀναπτυξηρῶν ἀπὸ τοὺς ἀποστάτες» κατὰ τὸ «Ἐθνος»: «Ἐπανελθών ἐκ Κύπρου, μετέδην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ δόποιος μοὶ ἀγεκοίνωσεν διτὶ ἐφόσον ἡμεῖς θὰ ἔδεχόμεθα, θὰ ἡτοῦ δυγκατὸν γὰρ δεχθοῦν οἱ Τούρκοι τὴν «Ἐγωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἐλλάδος, μὲ ἀντάλλαγμα τὴν ἐκμίσθωσιν στρατιωτικῆς δάσεως εἰς Καρπασίαν ἐκτάσεως 200—300 τετρ. μιλίων διὰ περίσσου 30—50 ἑτῶν. Ἀπήντησα εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διτὶ θεωρῷ ἀδύνατον γὰρ δεχθοῦν ὁ κυπριακὸς λαός, διὸ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος καὶ διὰ στρατηγὸς Γρίβας παρομοίαν συμφωγίαν, διτὶ ἐκτατις 200—300 τετρ. μιλίων δὲν ἀποτελεῖ στρατιωτικὴν δάσιν, ἡ συγήθης ἐκτασις τῶν δροίων κυμαίνεται μεταξὺ 40—60 τετρ. μιλίων, ἀλλὰ συγκεκαλυμμένη διχοτόμησιν καὶ διτὶ ἡ Καρπασία, ὡς διαιρέφωσις ἐδάρους, καθιστᾶ δυσχερεστάτην τὴν στρατιωτικὴν ἀποδολὴν τῶν Τούρκων, ἐάν ἀργηθοῦν οὗτοι γὰρ ἀναχωρήσουν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐκμισθώσεως. Προσέθεσα διτὶ παρομοία τυχόν συμφωγία θὰ δημιουργήσῃ σάλον τόσον ἴσχυρόν, ώστε ὑπὸ τὴν πίεσίν του θὰ ἀνατραπῇ ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις. Ο. κ. Γ. Παπανδρέου εὔρεν ὅρθις τὰς ἀπόψεις μου, τὰς υἱοθέτησε καὶ ἔσπευσε κατεπειγόντων γὰρ δώσῃ ὁδηγίας ἀπορριπτικὰς τῆς προτάσεως» (1).

Σήμερα, οἱ ἀποστάτες τῆς Ε.Κ. σὰν κυβέρνηση, λόγω «ἀσταθείας ποὺ ἐπηρεάζει σοδαρῶς τὰς ἐνεργείας» τους, δέντε κατευθύνονται πρὸς «μίαν δημιουργικήν, μαχρόπονον πολιτικὴν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, τὸ δόποιον θὰ ἀντιμετωπίσει μίαν γέαν στρατιωτικὴν κρίσιν ἐντὸς τοῦ προεσχούς μηγδός» (2).

Ἄλλα τὰ «περιθώρια» ἔχουν κλείσει. Ο. κ. Μακνώτον σήμερα, δ. κ. Μπρόζιο αὔριο, οἱ ἀμερικανοί καὶ ἀγγλοί ιμπεριαλιστὲς ἀπαιτοῦν τὴν ἐξόφληση τῶν συγκατατικῶν τους...

·Η «σκόπιμη σύγχισις» καὶ η «σκόπιμη ἐφησύχαση»

Καὶ φυσικά, η πάντοτε «προβλεπτικὴ» ἐφημερίδα τοῦ Σίτου δὲν δρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὰ πράγματα. «Οχι φυσικὰ μὲ τὴν στεγὴν ἔνοια τῆς «πρόδλεψης» ποὺ κάνει. Ἄλλὰ μὲ τὴν ἔνοια τῆς ἀνάπτυξης μᾶς μεγαλύτερης δραστηριότητας γιὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ «τέλμα». «Ηδη η Ἐλλὰς προσεφέρθη γὰρ ἐπαγαλάβη διμερεῖς ἐλληνοτουρκικὲς συγομιλίες πρὸς ἔξεύρεσιν λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ» (3). Γαυτόχρονα γιὰ διεμάχη Μακαρίου—Γρίβα δέχνεται μὲ τὴν ἔγκριση «νομοσχεδίου γιὰ τὴν ἰδρυση παθητικῆς ἀερομάνης στὴν Κύπρο», ποὺ «θεωρεῖται γενικὰ σὰν ἔνα μέτρο γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ ἐλέγχου τοῦ Γρίβα πάνω στὶς κυπριακὲς ἔνοπλες δυνάμεις» (4). Ἐνῶ οἱ προσπάθειες τῶν ἐξωελληνικῶν καὶ γνόπιων ἐξωπολιτικῶν κ.ἄ. κύκλων κατευθύνονται στὴν προώθηση μᾶς συγκεκριμένης δραστηριότητας πρὸς τὴν προώθηση σχεδίων ποὺ συζητοῦνται καὶ καλλιεργοῦνται. Η πρόσφατη ἐξάλλου «εὐθυγράμμιση» τῶν διαφόρων πολιτικῶν παρατάξεων — κυρίως μετὰ τὴν ἐπίσκεψη Μακάριου στὴν Ἀθήνα — εἶναι παραπάνω ἀπὸ «ἐνισχυτική».

Μπροστὰ στὴν κατάσταση αὐτὴν, η «ἀριστερὴ» ἡγεσία στὴ χώρα μας ξιφάζει μὲ μερικὲς ύμνονολογίες πρὸς τὸ Μακάριο, καὶ μὲ συμμετοχὴ σὲ γεύματα, διποὺ «ἐπίλεκτα» μέλη τῆς προσπάθουν γὰρ φανοῦν δισο μποροῦν πιὸ φιλοφρονητικὰ πρὸς τοὺς ήγέτες τῆς Δεξιᾶς καὶ κάγουν δ.τ. μποροῦν γιὰ νὰ καλλιεργοῦν τὴν ἐφησύχαση στὴν Ἐλλάδα καὶ στὴν Κύπρο.

Η στάση αὐτὴ δρίσκεται φυσικὰ σὲ πλήρη ἐναρμόνιση μὲ τὴ γενικώτερη στάση «ἀνακυρωῆς» καὶ ἔξευμενισμοῦ μπροστὰ στὴν ἀντιδραση καὶ στὸν ἡμπεριαλισμό. Η συγχών ἀναπτυξόμενη δραστηριότητα τοῦ ἡμερικάνικου ἡμπεριαλισμοῦ στὶς χῶρες τοῦ λεγόμενου «τρίτου κόσμου», κάνει πιὸ ἐπείγουσα τὴν ἀνάγκη τῆς αὔξησης τῆς ἐπαγρύπνησης καὶ τῆς ἀγωγιστικῆς ἐτοιμότητας τοῦ λαοῦ τῆς Ἐλλάδας καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου.

(1) «Ημέρα», 12.2.66.

(2) "Αρθρο «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου 6λ. «Καθημερινή», 24.2.66.

(3) «ΝΕΑ», 25.2.66.

(4) Στὸ 160.

Δυό πρώην στελέχη της Ε.Δ.Α. απ' τὸ Περιστέρι καταγγέλλουν:

ΤΑ ΜΟΝΑΔΙΚΑ „ΟΠΛΑ“ ΤΩΝ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ Ε.Δ.Α.

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΨΕΜΜΑ ΚΑΙ Η ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ

Μπροστά στή συνεχώς έντεινόμενη πάλη τῶν συνεπών ἀγωνιστῶν ἐναντίον τῆς ὁππορτουνιστικῆς πολιτικῆς τῆς Ε.Δ.Α., οἱ καθοδηγητὲς τῆς καταφεύγουν σὲ ὅλο καὶ πιὸ ἀναίσχυντες πράξεις διαστρέβλωσης τῆς ἀλήθειας καὶ κατασυκοφάντησης τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν. Μιὰ τέτοια ἀναίσχυντη πράξη εἶναι καὶ ἡ συκοφαντία ποὺ ἔχαπέλυσαν τελευταῖα ἐναντίον δύο πρώην στελεχῶν τῆς ΕΔΑ στὸ Περιστέρι, τοῦ Στρατού Αρχαλίου Καράχαλίου καὶ τοῦ Ἀντώνη Ήλία, γιὰ δῆθεν «συνεργασία» τους μὲ τὴ Δεξιὰ κατὰ τὶς πρόσφατες δημαρτείσεις στὸ Δῆμο Περιστερίου. Φυσικά, ἡ προσπάθεια τῶν καθοδηγητῶν τῆς ΕΔΑ ἔπεισε στὸ κενό. Ἡ ἄσπιλη ἀγωνιστικὴ ἱστορία τῶν στελεχῶν αὐτῶν καὶ ἡ ἀδιαλλαξία τους ἀπέναντι στήν ἀντίδραση εἶναι πολὺ γνωστή.

Ο Στέλιος Καράχαλιος, ὑπῆρξε στέλεχος τοῦ ἀντιχιτλερικοῦ ἐθνικοστελευθερωτικοῦ ἀγώνα καὶ τοῦ ἐνοπλοῦ τμήματός του, τοῦ ΕΛΑΣ, στὸ Μωρά. Χάρη στὸ μαχητικό τοῦ πνεῦμα καὶ τὶς ἰκανότητές του ἀναδείχθηκε σὲ καπετάνιο τοῦ Ἀνεξάρτητου Τάγματος Όλυμπίας τοῦ ΕΛΑΣ. Μετὰ τὴ Βάρκιζα συνέχισε μὲ συνέπεια τὴν ἀγωνιστικὴν δράση σὰ στέλεχος μέσα ἀπὸ τὶς γραμμὲς τῶν προοδευτικῶν δργανώσεων. Γιὰ τὴ δράση του αὐτὴ πιάστηκε, βασανίσθηκε, πέρασε ἀπὸ ἔκτακτο Στρατοδικεῖο καὶ φυλακίστηκε, καὶ ἀργότερα, μετὰ τὴν ἀποφυλάκισή του, στάλθηκε ἔξοριά στὴ Μακρόνησο καὶ τὸν Ἀη-Στράτη. Ἐμεινει πάνω ἀπὸ 12 χρόνια στὴ φυλακὴ καὶ στὴν ἔξοριά τῆς ἀντίδρασης. Τώρα εἶναι δημοτικὸς σύμβουλος Περιστερίου καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀποχώρησή του ἀπὸ τὴν ΕΔΑ κρατοῦσε τὴ θέση τοῦ Γραμματέα τῆς Κομματικῆς Δημοτικῆς Ομάδας.

Ο Άντωνης Ήλιος, ὑπῆρξε ἔνας ἀπὸ τὰ πιὸ μαχητικὰ στελέχη τοῦ ἐθνικοστελευθερωτικοῦ ἀγώνα ἐναντίον τῶν χιτλερο-φασιστῶν ἐπιδρομέων. Μέσα ἀπὸ τὶς γραμμὲς τοῦ ΕΛΑΣ ἔδωσε ὅλη τὴ νεανική του φλόγα στὸν ἀντιστασιακὸ ἀγώνα καὶ ὑπῆρξε τραυματίας του. Στὶς δύσκολες συνθῆκες τῆς μταθαρκιζιανῆς περιόδου ἔξακολούθησε μὲ συνέπεια τὸν ἀγώνα του σὰ στέλεχος τοῦ κινήματος.

Γι' αὐτὸ δέχθηκε τὶς διώξεις καὶ τοὺς κατατρεγμοὺς ὃπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ἀντίδρασης. Φυλακίστηκε καὶ σὲ συνέχεια, μετὰ τὴν ἀποφυλάκισή του, στάλθηκε στὴ Μακρόνησο καὶ στὸν Ἀη-Στράτη. Ἐμεινει 15 χρόνια στὴ φυλακὴ καὶ στὴν ἔξοριά. Διετέλεσε Γραμματέας τῆς Κομματικῆς Οργάνωσης Περιστερίου τῆς ΕΔΑ καὶ στὰ τελευταῖα χρόνια Γραμματέας τῆς Κομματικῆς Οργάνωσης ξενοδοχοϋπαλλήλων τῆς ΕΔΑ. Τώρα εἶναι δημοτικὸς σύμβουλος Περιστερίου.

Οι δύο αὐτοὶ ἀγωνιστές μας ἔστειλαν μιὰ ἐπιστολή, μὲ τὴν ὁποία ἔσκεπτάζουν τὴ συκοφαντία τῶν καθοδηγητῶν τῆς ΕΔΑ καὶ ἀποκαλύπτουν τὸ πραγματικὸ πρόσωπο τῶν τελευταίων. Τὴ δημοσιεύουμε ἀμέσως παρακάτω.

‘Αγαπητὴ «Ἀγαγέννηση».

Στὶς δημαρτείσεις ποὺ ἔγιναν τὴν πρώτη Κυριακὴ τοῦ 1966 στὸ Δῆμο μαζ (Δῆμο Περιστερίου), ἐμεῖς ποὺ ὑπογράφουμε τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν, ἔκφράζοντας τὴν ἀντίθεσή μας στὴ γενικὴ πολιτικὴ τῆς ΕΔΑ καὶ στὴ δημοτικὴ πολιτικὴ τῆς ρίζας λευκοῦ. Τὴν ἓδια θέση πῆραν καὶ ἄλλοι δύο δημοτικοὶ σύμβουλοι, ποὺ εἶχαν ἔκλεγει μαζί μαζ, μὲ τὴ ισημαία τοῦ Δημοκρατικοῦ συγδυασμοῦ. Κατὰ τὴν ἔκλογή τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, λευκὸ ἔριξαν καὶ 3 δημοτικοὶ σύμβουλοι τῆς δεξιᾶς, ποὺ σὲ συνέχεια ἀποχώρησαν, καὶ οἱ ἔκλογες γιὰ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα δργανα ἔγιναν χωρὶς τὴν παρουσία τους. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο πῆραν σὰν ἀφορμὴ οἱ καθοδηγητὲς τῆς Ε.Δ.Α., καὶ κατέβασαν σ' ὅλους τοὺς τομεῖς ἀγαχοίνωση μὲ τὴν δύσια μᾶς «καταγγέλλουσι» διτὶς «συνεργασθήκαμε μὲ τὴ δεξιὰ» καὶ ζητοῦν τὴ διαγραφὴ μαζ ἀπὸ τὸ κόρμα τῆς Ε.Δ.Α. Αὐτὸ εἶγαι ἔγα μεγάλο φέμια! Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ προσπαθοῦν γὰ συγκαλύψουν τὴν ἀλήθεια καὶ γὰ ρίξουν λάσπη στὴν ἀγωνιστικὴ μαζ ἵστορια καὶ τιμὴ καὶ γὰ προωθήσουν τὰ γενικώτερὰ σχέδιά τους ἔγαγτίον δλων τῶν συνεπῶν δυνάμεων τοῦ ἀριστεροῦ κινήματος. Μὲ τὴν ἐπιστολὴν μαζ αὐτὴ θέλουμε γὰ ζεσκεπάσουμε τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς μέθοδες τῶν καθοδηγητῶν τῆς Ε.Δ.Α. καὶ γὰ ἔκθεσουμε τὴν ἀλήθεια..” Αγ τολμοῦν, δις μᾶς διαφεύ-

σουν. Έμεις θὰ μιλήσουμε μὲ βάση τὰ πραγματικὰ γεγονότα καὶ στοιχεῖα.

Μιλοῦν, οἱ καθοδηγητὲς τῆς Ε.Δ.Α., γιὰ διαγραφὴ μας ἀπὸ τὸ κόμμα τῆς Ε.Δ.Α. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἔχει κανένα γόνιμα, — πέρα ἀπὸ τὸ ὅτι ἔξυπηρετεῖ τὴ συκοφαντικὴ ἐκστρατεία τους ἐναντίον μας, — γιὰ τὸ ἀπλούστατο λόγο ὅτι, πρὶν ἀκόμα ἀπὸ τὶς δημαιρεσίες, ἐμεῖς εἴχαμε ἀποχωρήσει ἀπὸ τὴν Ε.Δ.Α. καὶ διακόψει κάθε δεσμὸ μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς.

Πῶς ὅμως ἔφτασαν τὰ πράγματα στὴ ρήξη αὐτή;

Ἄπὸ πολὺν καιρὸ εἴχαμε διαφωνήσει μὲ τὴ λαθεμένη, διπορτουγιστικὴ πολιτικὴ τῶν καθοδηγητῶν τῆς Ε.Δ.Α. καὶ μὲ τὴ γραμμὴ ποὺ ἐφαρμόζουν στὸ Δῆμο μας. "Οταν κυκλοφόρησε ἡ «Ἀγαγέννηση» χαιρετήσαμε τὸ γεγονός καὶ ἐκφράσαμε τὴ συμφωνία μας μὲ τὶς ἀπόψεις τῆς. Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν πάφαμε, μαζὶ μὲ τὴν ἀκούραστη πραχτικὴ δουλειὰ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ κινήματος καὶ τῶν λαϊκῶν ἀγώνων, νὰ ὑσκοῦμε τὴν κριτικὴ μας γιὰ τὴν πολιτικὴ καὶ τοὺς χειρισμοὺς τῶν καθοδηγητῶν τῆς Ε.Δ.Α. καὶ νὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴ διόρθωσή τους. Πῶς μᾶς ἀντιμετώπισαν ὅμως οἱ καθοδηγητὲς τῆς Ε.Δ.Α.; "Οχι μόνο δὲ θέλησαν νὰ λάβουν ὅπ' ὅψει τους τὴν κριτικὴ μας, καθὼς καὶ τὴν παρόμοια κριτικὴ χυλιάδων λαϊκῶν ἀγωνιστῶν, καὶ συγέχισαν νὰ δουλιάζουν ὅλο καὶ περισσότερο στὸ διούρχο τοῦ διπορτουνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπέδαλαν στὸ κόμμα ἔνα καθεστώς ἄγριου διωγμοῦ καὶ κατασυκοφάντησης καθενὸς ποὺ διαφωνοῦσε μαζὶ τους. Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ καθεστώς ἐπέδαλαν καὶ στὴν ὀργάνωση τοῦ Περιστεροῦ. "Ετοι δρχισε ἡ «ἐκκαθάριση» τοῦ κομματικοῦ μηχανισμοῦ ἀπὸ τοὺς συνεπεῖς ἀγωνιστὲς καὶ μᾶς «ἀπαλλάξαν» καὶ ξεμάς ἀπὸ κάθε ὑπεύθυνη κομματικὴ δουλειά.

"Αγαφέρουμε, σὰν χαρακτηριστικὸ τῶν μεθόδων ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ καθοδηγητὲς τῆς Ε.Δ.Α., αὐτὸ ποὺ συγένηκε στὴν περίπτωση τοῦ ἑνὸς ἀπὸ μᾶς, τοῦ Ἀγτώνη Ἡλία. "Ηταν Γραμματέας τῆς Κομματικῆς Ὀργάνωσης Ξενοδοχοϋπαλλήλων τῆς Ε.Δ.Α. Γιὰ νὰ τὸν ἔξουδετερώτουν, τὸν ἀπέσπασαν ἀπὸ τὴν ὀργάνωση αὐτὴ μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι: «σὰν παλιὸς ἐπιτυχημένος καθοδηγητὴς τοῦ Περιστεροῦ, πρέπει νὰ δοθῆσεις στὸ Περιστέρι» γιὰ νὰ τοῦ ἀναθέσουν, δπως εἶπαν, τὴ Γραμματεία τῆς Ὀργάνωσης τοῦ Κέντρου. Ἀλλὰ τὴν ἡμέρα τῆς «ἀνάληψης τῶν καθηκόντων» ἀπὸ μέρους του, συνέβηκε αὐτὸ τὸ «περίεργο». "Οταν πῆγε στὰ Γραφεῖα ὁ Ἀγτώνης Ἡλίας, ἡ συνεδρίαση ποὺ εἴχε συγκλήθει γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ εἴχε διαλυθεῖ καὶ στὰ στελέχη ποὺ πήραν μέρος σ' αὐτὴν εἴχε «ἀγακουνωθεῖν» πάνο δ ἀνθρώπως ποὺ θὰ ἀγαλάμβανε τὴ δουλειὰ «εἴγαι ἀντικομματικὸ στοιχεῖο!» Ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ λίγον καιρό, οἱ καθοδηγητὲς τῆς Ε.Δ.Α. «θυμήθηκαν» τὶς «ἰκανότητες» τοῦ Ἀγτώνη Ἡλία καὶ τοῦ ζήτησαν νὰ ἀναλάβει τὴν καθοδηγηση τῆς μορφωτικῆς δουλειᾶς τοῦ Τομέα γιὰ νὰ κατευθύνει τὰ ὑπτικιγένικα «μαθήματα», ποὺ τότε εἴχαν δάλει μπροστά, καὶ τελικὰ τὰ σταμάτησαν μπροστά στὴν ἀγανάχτηση καὶ ἀντίδραση τῶν ἀγωνιστῶν. "Οπως ήταν φυσικὸ ἀργήθηκε νὰ συνεργήσει, σὲ μὰ τέτοια ἔχθρική, γιὰ τὸ κίνημα ἐνέργεια.

"Η ἐμμονὴ τῶν καθοδηγητῶν τῆς Ε.Δ.Α. στὴν πολιτικὴ τῆς διάλυσης τοῦ λαϊκοῦ κινήματος καὶ οἱ τέτοιες καὶ ἄλλες παρόμοιες, ἀντιαγωνιστικὲς μέθοδές τους, δημιουργησαν τελικὰ στὸν Ἀγτώνη Ἡλία τὴν πεποίθηση ὅτι ἡ Ε.Δ.Α. μετατράπηκε σὲ ἔνα κόμμα ποὺ δουλεύει γιὰ τὴν ἀστικὴ τάξη (Παπανδρέου) καὶ ὅτι εἴγια ἀδύνατο νὰ λυθῇ τὰ ζητήματα ἵσωκομματικά, καὶ τὸν διδήγησαν σὲ πλήρη ρήξη μαζὶ τους καὶ σὲ ἀποχώρηση ἀπὸ τὸ κόμμα τῆς Ε.Δ.Α.

Προηγούμενα, ὅταν εἴχαν γίνει οἱ δημοτικὲς ἐκλογές, καὶ τω ἀπὸ τὴν πίεση τῷ για τὸν καὶ μπροστὰ στὴν ἀδυνατία τους γὰ τὸ ψυχρό πόσω συνέβη τὸν ασμό, ὑποχρεώθηκαν νὰ μᾶς συμπεριάδουν καὶ ξεμάς τους δύο στὸ συγκυριασμὸ καὶ ἐκλεγήκαμε δημοτικοὶ σύμβουλοι. Γιὰ τοὺς ἔδιους ἀκριδῶς λόγους τοποθέτησαν ἀργότερα τὸν ἔναν ἀπὸ μᾶς, τὸ Στ. Καραχάλιο, γραμματέα τῆς κομματικῆς δημοτικῆς διμάδας καὶ μέλος τῆς Τομεακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς δημοτικῆς διμάδας. Ἀλλὰ οἱ καθοδηγητὲς τῆς Ε.Δ.Α. ἥθελαν δὲ τὸ Στέλιος Καραχάλιος γὰ τὸν ἀκπληρώνει τὶς ὑποχρεώσεις του χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἀσκεῖ τὰ δικαιώματα του. Θεωροῦσαν «πολὺ καλή» τὴ δουλειά του σὰν ἐπικεφαλὴ τῆς δημοτικῆς διμάδας, ἀλλὰ τὸν κρατοῦσαν οὐστασικὰ μαχρύα ἀπὸ τὴν κομματικὴ ζωὴ καὶ θὲν ἔπαιναν οὕτε στιγμὴ τὴν προσπάθεια νὰ τὸν διαβάλλουν καὶ νὰ τὸν συκοφαγτοῦν ἰδεολογικο-πολιτικὰ μὲ τὴ γνωστὴ μέθοδο τῶν φιθύρων. Ἀκόμα καὶ σὲ δικαιά ζητήματα δημοτικῆς πολιτικῆς, παίρνονταν ἀποφάσεις ἐν ἀγνοίᾳ του, ποὺ αὐτὸς σὲ συνέχεια ἔπερπετα νὰ ἐκτελέσει. Αὐτὸ ἔγινε καὶ στὴν περίπτωση τῶν δημαιρεσιῶν τοῦ 1966. Συγκλήθηκε ἡ Τομεακὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος καὶ ἀποφάσισε πάνω στὸ ζήτημα τῶν δημαιρεσιῶν χωρὶς γὰρ ις γὰρ ληθεῖ γὰρ πάρει μέρος στὴν συνέντηση δημοτικῆς διμάδας καὶ μέρος στὴν Τομεακή ζωὴ τοῦ Στ. Καραχάλιος. Μπροστά στὴν κατάφωρη καὶ ἀπροσχηματιστὴ πιὰ αὐτὴ παραβίαση τῶν πιὸ στοιχειώδων κανόνων τῆς ἱσωκομματικῆς ζωῆς καὶ λειτουργίας, ποὺ ἐπιβεβαίωνε τὴν ἐμμονὴ τῶν καθοδηγητῶν τῆς Ε.Δ.Α στὸ πέρασμα τῆς λαθεμένης διπορτουγιστικῆς πολιτικῆς τους, δὲ τὸ Στέλιος Καραχάλιος ὑπέδαλε τὴν παραίτηση του ἀπὸ τὴ θέση του Γραμματέα τῆς Κομματικῆς Δημοτικῆς διμάδας, διεχώρισε τὶς εὐθύνες του καὶ ἀποχώρισε τὸν Στ. Καραχάλιος, πρὶν ἀκόμη γίνει στὸ Στέλιος Καραχάλιος.

Ἐρχόμαστε τώρα στὸ ζήτημα τῆς στάσης μας κατὰ τὶς δημαιρεσίες. Ἐδῶ δρείλουμε γὰρ τονίσουμε ὅτι πρὶν φτάσουμε στὶς δημαιρεσίες, καὶ παρὰ τὸ γεγονός ὅτι εἴχαμε ηδη ἀποχωρήσει ἀπὸ τὴν Ε.Δ.Α, μὲ σκοπὸ γὰ τὸ ζητητικὸ δημοτικῆς διμάδας, διεχώρισε τὶς εὐθύνες του καὶ ἀποχώρισε τὸν Στ. Καραχάλιος, πρὶν ἀκόμη γίνει στὸ Στέλιος Καραχάλιος.

νο γὰ ἀπορριφθοῦν οἱ προτάσεις μας, ἀλλὰ οὕτε καὶ συζήτηση πάγω σ' αὐτές νὰ μὴ γίνει. «Δὲν πρέπει νὰ περάσει ἡ γραμμὴ τῆς «Ἀναγέννησης», ἔλεγαν. Τί θὰ ηθελαν, λοιπόν, ὅτερα ἀπὸ τὴν τέτοια στάση τους, νὰ ψηφίσουμε τοὺς δικούς τους ὑποψήφιους; Εἶναι φανερὸ διτὶ αὐτὸ δὲν μπορούσαμε καὶ οὕτε εἴχαμε δικαίωμα νὰ τὸ κάνουμε. Ἡ ἀγωνιστικὴ μας θέση ἐπέβαλε τὸ διαχωρισμὸ τῶν εὐθυνῶν μας καὶ τὴ δημόσια ἔκφραση τῆς διαμαρτυρίας μας. Αὐτὸ καὶ κάναμε. Ἡ λευκὴ ψῆφος μας εἶχε ἀκριδῶς αὐτὸ τὸ νόημα. »Ἐγγοια διαμαρτυρίας γιὰ τὴν ὑπόδειξη προσώπων ποὺ καὶ αὐτὰ γενικὴ δι μολογία εἰχαν ἀποτύχει στὴν ἀσκηση τῶν θημοτικῶν καθηκόντων τους, προγράμμενα, σὲ διάφορα δργανα τοῦ Δήμου, εἶχε καὶ ἡ λευκὴ ψῆφος τῶν δύο δημοκρατικῶν συμβούλων (συνεργαζομένων) καὶ ἡ ψῆφος δρισμένων ἐδαῖτῶν δημοτικῶν συμβούλων. Παρὰ τὶς ἄγριες πιέσεις τῶν καθοδηγητῶν τῆς ΕΔΑ, ὁ ὑποψήφιος τῆς γιὰ τὴ θέση τοῦ προέδρου τοῦ Δημ. Συμβούλου ἔλαβε 13 ψήφους καὶ οἱ ὑποψήφιοι τῆς γιὰ τὰ ἀλλα δργανα «ἐκλέχησαν» μὲ 10—11 ψήφους (ἐπὶ συνόλου 17 συμβούλων τοῦ Δημοκρατικοῦ Συνδυασμοῦ καὶ 25 ψήφων ποὺ ἀντιπροσωπεύει ἡ συνοικικὴ δύναμη τοῦ Δημ. Συμβούλου) στὴν τρίτη ἐπαναληπτικὴ ψηφοφορία, ἀφοῦ δὲν μπόρεσαν νὰ συγκεντρώσουν τὴν ἀπαιτούμενη πλειοψηφία μὲ τὴν πρώτη καὶ δεύτερη ψηφοφορία.

Τὸ πάραχει δημως καὶ ἡ λευκὴ ψῆφος τῶν 3 δημοτικῶν συμβούλων τῆς Δεξιᾶς καὶ πάγω σ' αὐτὸ θέλουν γὰ στηρίξουν τὴ συκοφαντία τους γιὰ «συνεργασία» οἱ καθοδηγητὲς τῆς ΕΔΑ. Ἐμεῖς, φυσικά, οὕτε «συνεργασία» οὔτε καὶ διοιαδήποτε ἐπαφὴ ἡ συζήτηση εἴχαμε μὲ τοὺς δεξιούς. Καὶ θὰ πρέπει γὰ γτρέπονται γιὰ τὸ κατάντημά τους ἐκεῖνοι ποὺ μᾶς ἀπευθύνουν τέτοιες κατηγορίες - συκοφαντίες. Μπανει τῷμως τὸ ἐρώτημα: ἀφοῦ οἱ δεξιοὶ ὅταν ἔρριγναν λευκὴ ψῆφο δὲν ἥξεραν τὶ ψηφίζουμε ἐμεῖς οἱ δυοῦ, γιὰ τὸ δὲν καὶ αὐτὸ φέρει σ' αὐτὸ σεισμὸν τῆς ΕΔΑ, ὅπως θὰ ἡταν φυσικό, παρὰ ἔρριξαν λευκὴ ψῆφο; Εἶναι φανερό, διτὶ ἐνῶ ἐμεῖς ἀπὸ μακρινὸν καὶ αὐτὸ φέρει σ' αὐτὸ τὴν ΕΔΑ, μετακινούμενοι ἀπὸ τὴν προηγούμενη θέση μας τῆς ὑπερψήφισης τῶν ὑποψηφίων τῆς στὴ θέση τῆς λευκῆς ψῆφου, ποὺ ἀποτελεῖται στὴ συγκαριστικὴ μέρη περιπτωση διαχωρισμὸ τῆς δικαίωσης μας τοῦ ποσοθετητικοῦ θέσης της ΕΔΑ, μετακινούμενοι ἀπὸ τὴν προηγούμενη θέση τους τῆς καταψήφισης τῶν ὑποψηφίων τῆς ΕΔΑ στὴ θέση τῆς λευκῆς ψῆφου, ποὺ ἀποτελεῖται στὴ συγκαριστικὴ μέρη περιπτωση θέσης της ΕΔΑ! Τὰ πράγματα λοιπόν εἶναι ξεκάθαρα: ἀν ὑπῆρξε κάποια συνεργασία, αὐτὴ ἡταν συνεργασία ΕΔΑ—Δεξιᾶς!

Τὸ πάραχον δημως καὶ δρισμένα ἀκόμα ἐρωτήματα:

1) Γιατὶ δὲν μᾶς «κατηγοροῦν» διτὶ «συνεργασθήκαμε» μὲ τοὺς 2 δημοκρατικοὺς συνεργαζομένους ἐναντίον τους (τῆς ΕΔΑ), ἀφοῦ καὶ οἱ τελευταῖοι ρίξαν λευκὴ ψῆφο;

2) Γιατὶ δὲν κατηγοροῦν τοὺς δύο δημοκρατικοὺς συνεργαζομένους διτὶ «συνεργάστηκαν» μὲ τὴ δεξιά, μιὰ ποὺ ρίξαν καὶ αὐτοὶ λευκὴ ψῆφο, παρὰ ἔφτασαν νὰ τοὺς προτείνουν καὶ νὰ τοὺς ἔκλεξουν σὲ διάφορα δργανα τοῦ Δήμου, ἀφοῦ μάλιστα εἶχε γίνει πιὰ γνωστὸ (μετὰ τὴν ἔκλογὴ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου) διτὶ καὶ αὐτοὶ ψηφίζουν λευκὸ καὶ παρὰ τὴ δικαίη τὸ ουσιαστικὸ γένος της γιὰ τὴν τέτοια ἀκριδῶς προσώπων ποὺ οἱ δικαίωματα τῶν προσώπων μὲ λευκὴ ψῆφο; Ἡ μόνη ἀπάντηση ποὺ μπορεῖ νὰ δοθεῖ εἶναι διτὶ οἱ καθοδηγητὲς τῆς ΕΔΑ ἀκολουθοῦν μιὰ χωρὶς ἀρχές πολιτικὴ καὶ διτὶ ἐπιγόνησαν τὸ παραμύθι τῆς «συνεργασίας» μας μὲ τὴ δεξιὰ γιὰ ἀλλους σκοπούς.

Πέρα δημως, ἀπὸ ὅλη αὐτά, ὑπάρχει τὸ μεγάλο ἐρώτημα: Πῶς μποροῦν νὰ κατηγοροῦν ἐμᾶς γιὰ «συνεργασία» μὲ τὴ δεξιά, οἱ ἀνθρωποὶ ἀκριδῶς ποὺ ἐπιδίδονται μὲ τόσο ζῆτο στὴν «ἀποκατάσταση ἐνὸς δημοκρατικοῦ θιαλόγου» μὲ τὴν ΕΡΕ καὶ τὸν ἀρχηγὸ τῆς Κανελλόπουλο; Μὲ τὴν πρότασή της μὲ τὰ 5 σημεῖα ἡ ΕΔΑ ἔδειξε τὸ πραγματικό της πρόσωπο. Ἐξευμενίζει καὶ ἐξωραΐζει τὴ Δεξιά. Ἡλιοῦ καὶ Κύρκος ἀνεβάζουν καὶ κατεβάζουν «λογικὸ» καὶ «εἰρηνόφιλο» τὸν Κανελλόπουλο, τὸν ἀνθρωπο ποὺ ἔξυμνησε τὸ χιτλερικὸ κολακτήρι τῆς Μακρονήσου σὰ «γέο Παρθενώνα» καὶ ὑπηρετεῖ πιστὰ τοὺς ξένους ιμπεριαλιστὲς καὶ τὴ γτόπια πλουτοκρατικὴ ὀλιγαρχία. Θεωροῦν «δογματισμὸ» τὸ χρυσαυτηρισμὸ τοῦ κόμματος τῆς ΕΡΕ σὰν φασιστικοῦ (τὶ εἶναι λοιπόν, μήπως δημοκρατικό;) καὶ ζητοῦν τὴν ἀμνήστευση τῆς ὑπόθεσης ΠΕΡΙΚΛΗΣ! Εἶναι λοιπὸν δχι μόνο συκοφάντες ἀλλὰ καὶ δημοκριτές!

Ολόκληρη ἡ ἀγωνιστικὴ μας ιστορία εἶναι μιὰ ιστορία ἀδιάλλαχτου, ἀνυποχώρητου, ἀγώνα ἐναντίον τῆς δεξιᾶς, τῆς γτόπιας ἀγτύδρασης καὶ τοῦ ξένου ιμπεριαλισμοῦ. Αὐτὴ ἡ ιστορία μας καὶ ἡ σημερινή μας τοποθέτηση, οἱ ίδιες οἱ πολιτικὲς θέσεις ποὺ πήραμε τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο πρόσφατα ἀκόμια, πρὶν καὶ μετὰ τὶς δημιαιρεσίες. Ἐγκατίον τῆς Δεξιᾶς, ἀποτελοῦν τὴν καλύτερη ἀπάντηση στοὺς σκόπιμους συκοφάντες μας. Οἱ καθοδηγητὲς τῆς ΕΔΑ τακάρωσαν τὸ παραμύθι τῆς «συνεργασίας» μας μὲ τὴ Δεξιά, γιὰ γὰ συγκαλύψουν τοὺς πράγματα λόγους τοῦ διωγμοῦ ποὺ ἔξαπλυσαν ἐναγάτιον μας. Καὶ οἱ λόγοι αὐτοὶ εἶναι ἡ ριζικὴ καὶ ἀσυμφιλιώτητα ἀντίθεσή μας πρὸς τὴ συμβούλαστικὴ καὶ συνθηκολόγη τους. Δὲν τολμοῦν δημως γὰ τὸ ποσον ἀνοιχτὰ καὶ προσπαθοῦν, μὲ ἔμμεσο τρόπο, γὰ τὸ ποσον ἀνοιχτὰ καὶ προσπαθοῦν, μὲ τὴ γιομάτη ἀγωνιστικὴ αἰσιοδοξία γραμμὴ τῆς «Ἀναγέννησης». Τοὺς ἔμμειναν σὰν μοναδικὰ «Ὄπλα» τὸ φέμιμα καὶ ἡ συ-

Ἐμεῖς, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ κυκλοφόρησε ἡ «Ἀναγέννηση», τοὺς προκαλέσαμε γιὰ γὰ δεχτοῦν μιὰ ἐπίσημη συζήτηση μέσα στὸ Κόμμα πάγω στίς θέσεις τῆς «Ἀναγέννησης» καὶ τὴ δική τους πολιτική. Τὸ ἀργήθηκαν κατηγορηματικά. «Ηταν φυσικό. Γιατὶ ἡ πολιτικὴ τους ἔκφράζει τὴ συνθηκολόγηση καὶ τὸ συμβούλαστρο καὶ δὲν μπορεῖ γὰ τὰ διγάλει πέρα μὲ τὴ γιομάτη ἀγωνιστικὴ αἰσιοδοξία γραμμὴ τῆς «Ἀναγέννησης». Τοὺς ἔμμειναν σὰν μοναδικὰ «Ὄπλα» τὸ φέμιμα καὶ ἡ συ-

ΞΕΣΚΕΠΑΖΕΙ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΩΝ - ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΩΝ

Στά πλασίσια τής ἔντασης τής ἐπίθεσης ἐναντίον τῶν συνεπῶν στελεχών τοῦ λαϊκοῦ μας κινήματος, οἱ ρεβιζιονιστὲς ἡγέτες ἐπέβαλαν τελευταῖα τὸν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Δ.Σ.Κ. καὶ τὴ διαγραφὴν ἀπὸ τὸ Δ.Σ.Κ. τοῦ Γιώργη Κωστόπουλου.

Ο Γιώργης Κωστόπουλος εἶναι παλιὸς συνδικαλιστικὸς στέλεχος τοῦ προοδευτικοῦ μας κινήματος. Στὴ διάρκεια τῆς χιτλερο-φασιστικῆς κατοχῆς πάλαιψε μὲ συνέπεια ἐναντίον τῶν κατακτητῶν μέσα ἀπὸ τὶς γραμμὲς τῶν ἀντιστασιακῶν καὶ συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων. Τὸ 1944 πιάστηκε καὶ φυλακίστηκε ἀπὸ τοὺς γερμανοτσολιάδες. Μετὰ τὴ Βάρκιζα συνέχισε ἀκούραστα τὸν ἄγωνα γιὰ τὴν ὑπόθεση τῆς ἐργατικῆς τάξης. Τὸ 1945 ἐκλέχτηκε Πρόεδρος τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐργαζόμενης Νεολαίας Ἀθήνας τοῦ Ε.Κ.Α. Τὸ 1946, στὸ 9ο Συνέδριο τῆς Πανελλήνιου Ομοσπονδίας Ἐπιστιομού ἐκλέχτηκε μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς. Γιὰ τοὺς ἄγωνες του αὐτοὺς τὸ 1949 πιάστηκε καὶ κλείστηκε στὶς φυλακὲς τῆς ἀντίθραστης. Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισὴν τοῦ ἐκλέχτηκε ἀντιπρόεδρος τοῦ Σωματείου Σερβιτόρων Ἀθήνας (1953), Γραμματέας τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθήνας τοῦ Ἑνιαίου Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος Ἐλλάδας, Ε.Σ.Κ.Ε. (1954), μέλος τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κίνησης τῶν 40 ἀντιμακρικῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων Ἀθήνας - Πειραιᾶ (1955). Τὸν ίδιο χρόνο (1955) ἐμφανίζεται τὸ Δημοκρατικὸ Συνδικαλιστικὸ Κίνημα (Δ.Σ.Κ.). Ο Γ. Κωστόπουλος εἶναι ιδρυτικὸ μέλος του, ἐκλέγεται στὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν του καὶ στὴ θέση τοῦ Γραμματέα τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δ.Σ.Κ. Ἀθήνας. Συλλαμβάνεται καὶ πάλι ἀπὸ τὴν καραμανλικὴ κυβέρνηση καὶ

στέλνεται ἔξορία στὸν "Αη-Στράτη. Μετὰ τὴν ἀπόλυσή του (ἔμεινε συνολικὰ περίπου 10 χρόνια στὶς φυλακές καὶ τὴν ἔξορία) ἐκλέγεται διαδοχικὰ Ἀντιπρόεδρος καὶ Γενικός Γραμματέας τοῦ Σωματείου Σερβιτόρων Ἀθήνας καὶ μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δ.Σ.Κ. Στὶς τελευταῖες ἐκλογὲς τοῦ Σωματείου του, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποχώρησή του ἀπὸ τὴν ΕΔΑ, μαζὶ μὲ ἄλλους προοδευτικοὺς συνδικαλιστές, συγκρότησαν τὴ «Συνδικαλιστικὴ Παράταξη Σερβιτόρων κλπ. Ἀθήνας» καὶ πήραν μέρος στὶς ἀρχαιρεσίες, παλεύοντας κατὰ τοῦ ρεφορμισμοῦ. Ἐκλέχτηκε στὸ Δ.Σ.Κ. τοῦ Σωματείου.

Δημοσιεύουμε παρακάτω μιὰ ἐπιστολή του, ποὺ μᾶς ἐστείλει ὕστερα ἀπὸ τὴ διαγραφὴν του ἀπὸ τὸ Δ.Σ.Κ. μὲ τὴν ὁποία ἐσκεπάζει τὴ ρεφορμιστικὴ γραμμὴ καὶ πρακτικὴ τῶν ρεβιζιονιστῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ καὶ τὶς ἀντιδημοκρατικὲς μέθοδές τους.

«Ἀγαπητὴ «Ἀγαγέγγηση»,

Στὶς 6) 2) 66 συνηῆλθε σὲ συνεδρίαση ἡ Κ.Ε. τοῦ Δημοκρατικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος (Δ.Σ.Κ.) καὶ μὲ πρόταση τῆς Γραμματείας προέδη στὴ διαγραφὴ μου ἀπὸ τὸ Δ.Σ.Κ. μὲ τὴν «κατηγορία» ὅτι δημιουργῆσα συνδικαλιστικὴ παράταξη στὸν κλάδο μου καὶ κατῆλθα στὶς ἀρχαιρεσίες τοῦ Δεκέμβρη 1965 μὲ ξεχωριστὸ συγδυασμό.

Ἡ τέτοια ἀπόφαση εἶχε τυπικὸ χαραχτῆρα, γιατὶ οὐσιαστικὰ πάρθηκε ἀπὸ τὴ Γραμματεία καὶ ἐφαρμόστηκε ἀπὸ τὸ Νοέμβρη τοῦ 1964 τόσο γιὰ μένα δυο-

κινητήτια. Αὐτὰ χρησιμοποιοῦν καὶ τώρα. Τὸ τέχγασμά τους ὅμως ἀποκαλύψθηκε, δ σκοπός τους ἀπέτυχε. Οἱ λαϊκοὶ ἀγωγιστὲς καὶ στὸ Περιστέρι καὶ γενικώτερα, μᾶς ξέρουν πολὺ καλά. Τώρα τὸν γνωρίζουν καὶ αὐτοὺς ἀκόμα πιὸ καλά. Οἱ μέθοδές τους θὰ δεῖξουν πιὸ καθαρὰ τὸ πραγματικό του πρόσωπο καὶ δὲ θὰ σταθοῦν ἵναγές γὰ ἀγανάφουν τὸν ἀγώνα μας. Πιστοί στὰ μεγάλα θέλαια τοῦ ἔνδοξου ἀριστεροῦ μας κινήματος, μὲ τὴν ἔδια δύνας πάντα καὶ μὲ ἀκόμα μεγαλύτερη τώρα ἀδιαλλαξία, θὰ συνεχίσουμε, μαζὶ μὲ δόλους τοὺς συνεπεῖς λαϊκοὺς ἀγωγιστές, ὡς τὸ τέλος τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν διλοχληρωτική συντριβὴ τοῦ διπορ-

τουνισμοῦ καὶ τὴ γίνη τῆς συνεποῦς ἀγωγιστικῆς κατεύθυνσης στὸ κίνημά μας, γιὰ τὴν πλήρη συντριβὴ τοῦ ξένου Ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῷ ντόπιῳ ὑποτακτικῶν του καὶ τὸ θρίαμβο τῆς Ἐθνικῆς Ἀγεξαρτησίας, τῆς Δημοκρατίας, τῆς Ειρήνης καὶ τῆς Κοινωνικῆς πρόσδου!

Μὲ ἀγωγιστικοὺς χαιρετισμοὺς

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΗΛΙΑΣ

Αθήνα 27 Φεβρουαρίου 1966

καὶ γιὰ ἄλλους συναδέλφους τοῦ κλάδου μου, καὶ εἰ-
ναι ἀποτέλεσμα τῆς διαφωνίας μας μὲ τὴ ρεβιζιονι-
στική πολιτική ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ κόμμα τῆς ΕΔΑ, ἡ ὁ-
ποίᾳ πολιτική μεταφέρεται καὶ ἐπιβάλλεται στὸ συγδι-
καλυτικὸ κίνημα τῆς χώρας μας.

Πῶς ἔχουν ἀκριδῶς τὰ πράγματα;

Τὸ Νοέμβρη τοῦ 1964 στὴν Κομματικὴ Συγέλευση τοῦ κλάδου μου προτάθηκε ἀπὸ τὴν ΕΔΑ ὁ ἀποκλει-
σμός μου, καθὼς καὶ ἄλλων στελεχῶν, σὰν ὑποφήρων στὸ φηφοδέλτιο τῆς Προοδευτικῆς Συνδικαλιστικῆς Παράταξης — ὅπου ἀνήκαμε — τόσο γιὰ τὸ Διοικη-
τικὸ Συμβούλιο ὃσο καὶ σὰν ἀντιπρόσωποι γιὰ τοὺς ἀ-
νώτερους συνδικαλιστικοὺς ὀργανισμούς, μὲ τὸ «ἐπικεί-
ομμα» ὃτι ἀργούμαστε νὰ ἀποκηρύξουμε τὴν «Ἀγαγέν-
νηση».

Τοὺς δηλώσαμε τότε ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τοῦ Κόμ-
ματος τῆς ΕΔΑ ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ ἵδια τὰ συμ-
φέροντα τῶν ἐργαζομένων, θὰ διδηγήσει σὲ διάσπαση τῆς παράταξης καὶ ζητήσαμε νὰ θέσουμε ὑποψηφιότη-
τα στὸν ἴδιο συγδυατὸν χωρὶς νὰ ἔχουμε τὴν ἀπαίτηση γιὰ ἔκλεγονμε, γιὰ νὰ ἀποφύγουμε ἐπικινδυνες κατα-
στάσεις στὸν κλάδο. Ἀργήθηκαν καὶ πάλι νὰ κάνουν
δεκτὴ τὴ πρότασή μας.

Χαρακτηριστικὸ δὲ εἶναι ὅτι ἐνῶ μᾶς ἀπέκλεισαν ἀ-
πὸ τὸ φηφοδέλτιο καὶ ἀκολούθησαν πολιτικὴ ἀπομόνω-
σής μας ἀπὸ κάθε συνδικαλιστικὴ δραστηριότητα, δὲν
μᾶς διέγραψαν ὅλους ἀπὸ τὴν ΕΔΑ ἔκτος ἑνός, δπότε
τὸν Μάιο τοῦ 1965 ἀποχώρησα ἀπὸ τὴν ΕΔΑ, ἀφοῦ
κατήγγειλα στὴν Κομματικὴ Συγέλευση τὴν ρεβιζιο-
νιστικὴ καὶ διασπαστικὴ τῆς πολιτική.

Οταν ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες πραγματοποιήθηκε
ἡ Κλαδικὴ Συγέλευση στὸ Δ.Σ.Κ. μετέφεραν τὸ ζήτη-
μα ἐκεῖ καὶ ἐπειδὴ ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ τηρήσουν
τὰ προσχήματα, γιατὶ τὸ Δ.Σ.Κ. δὲν ἀποτελεῖ παράτα-
ξη — τυπικὰ ὅμως — πρόβαλλαν τὸ «σκόπιμο» τοῦ ἀ-
ποκλεισμοῦ χωρὶς νὰ δώσουν περισσότερες ἔξηγήσεις
καὶ ὅχι μόνο δὲν τέθηκε σὲ φηφοφορία ἡ πρότασή τους
ἄλλα ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δ.
Σ.Κ. Ἀθήνας, διαπιστώνοντας ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ
πείσει τὴ Συγέλευση δηλώσεις ὃτι θὰ ἐπαναφέρει τὸ ζή-
τημα στὴν Τ.Ε. νὰ τὸ ἐπαναξέτασε καὶ ὅτι δὲν ἴδιος θὰ
εἰσηγηθεῖ νὰ συμπεριληφθοῦμε στὸ φηφοδέλτιο καὶ νὰ
ἔκλεγονμε. Ἀλλὰ αὐτὸ ἀποδείχτηκε ὅτι ἦταν ἔνας ἀ-
νέντημος τρόπος νὰ ἔφεργουν ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο.

Τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1964 σὲ μὰ σύσκεψη στελεχῶν
τῆς Κ.Ε. καὶ τῶν Τ.Ε. Ἀθήνας—Πειραιᾶ ἔθεσα τὸ
ζήτημα καὶ ζητήσα ἀπὸ τὴ Γραμματεία νὰ ἐξηγήσει
τοὺς λόγους τοῦ ἀποκλεισμοῦ μου καὶ νὰ φέρει στὴν
Κ.Ε. τὰ «ἐπιβαρυντικὰ» στοιχεῖα ποὺ ὑπάρχουν σὲ βά-
ρος μου.

Ἄντι νὰ γίνει αὐτό, ποὺ ἐπέβαλλαν οἱ κανόνες λε-
τουργίας καὶ οἱ ἀρχές ἑνὸς Δημοκρατικοῦ Συνδικαλι-
στικοῦ Κινήματος, προσπάθησαν γιὰ μὲ ἀπομονώσουν
καὶ νὰ μὲ ἀποκλείσουν ἀπὸ τὴν Κ.Ε. μὴ στέλνοντάς
μου πρόσκληση γιὰ νὰ πάρω μέρος στὶς συνεδριάσεις
τῆς.

Τὸν Ιούλιο τοῦ 1965 πληροφορήθηκα ἀπὸ μέλη

τῆς Κ.Ε. ὅτι πρόκειται νὰ συγεδριάσει καὶ πέργοντας
μέρος σ’ αὐτὴ τὴ συνεδρίαση ἔθεσα καὶ πάλι τὸ ζήτη-
μα καθὼς ἐπίσης καὶ τὸν αὐθαίρετο ἀποκλεισμὸ μου
ἀπὸ τὶς συγεδριάσεις τῆς.

«Ἡ Γραμματεία δηλώσει ὅτι θὰ τὸ ἐξετάσει πῶς ἔχει
καὶ θὰ τὸ φέρει στὴν Κ.Ε. ἀλλὰ.... μέχρι τέλος Νο-
εμβρίου τὸ μελετοῦσε ἀκόμα.

Ὑστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα φάνηκε ξεκά-
θαρη πλέον ὅτι ἡ γραμμὴ τῆς Γραμματείας τοῦ Δ.Σ.Κ.
ἦταν εὐθυγράμμισμένη μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς ΕΔΑ, πο-
λιτικὴ ἀπομόνωσης καὶ ἐξοστραχισμοῦ κάθε συνεπῆ ἀ-
γωνιστῆ ποὺ ἀρνιόταν νὰ συμβιδαστεῖ μὲ τὴ ρεφορμι-
στικὴ τους γραμμὴ στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα καὶ δὲν
περιορίστηκαν μόνο στὴν ἀπομόνωσή μας, ἀλλὰ κατέ-
βαλλαν κάθε συρράξεια νὰ μᾶς διαβάλουν στοὺς ἐργα-
ζομένους μὲ φευδολογίες καὶ συκοφαντίες φθάνοντας
στὸ σημεῖο νὰ μᾶς ἀποκαλοῦν ὅργανα τῆς ἀσφαλείας.

Ἐμπιπλες πλέον τὸ πρόδηλημα ἔτοι μπαίναμε στὴν
ἄκρη, δπως τὸ ὕθελε ἡ ρεβιζιονιστικὴ ἥγεσί τῆς ΕΔΑ
ἢ θὰ προχωρούσαμε στὸ δρόμο ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ ἀ-
κολουθήσει κάθε συνεπῆς ἀγωνιστής, ἐξυπηρετώντας
μὲ συνέπεια τὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξης. Προ-
τιμήσαμε, φυσικά, τὸ δεύτερο.

Δημιουργήσαμε στὸν κλάδο μας τὴ ΣΥΝΕΠΗ ΠΡΟ-
ΟΔΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ καὶ
κατήλθαμε στὶς ἀρχαιρεσίες τοῦ Σωματείου μας τὸν
περασμένο Δεκέμβρη μὲ ξεχωριστὸ συγδυασμό.

Ἡ Γραμματεία τοῦ Δ.Σ.Κ. στὴ συγεδρίαση τῆς 6)
2) 65 ἀγτὶ νὰ ἀπαγτήσει στὸ ἐρώτημα ποὺ είχα θέσει
γιὰ τὸν ἀντιδημοκρατικὸ τρόπο τοῦ ἀποκλεισμοῦ μου,
γιὰ τὴν ἐπίθεση ποὺ γινόταν ἐναγτίον μου καὶ νὰ πά-
ρει θέση καὶ μέτρα ἐναγτίον τῶν παραβάσεων καὶ αὐ-
ραισιῶν αὐτῶν, μισοδιάβασε μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ ἀνύ-
παρκτου κλαδικοῦ Γραφείου τῶν Σερβιτόρων — γιατὶ
οὐσιαστικὰ ἔπαψε νὰ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1963 — τὸ
ὅποιο πρότεινε τὴ διαγραφὴ μου καὶ τὴν δποία δια-
γραφὴ μνοθετοῦσε καὶ ἡ ἴδια ἡ Γραμματεία, ἀποκα-
λύπτοντας πλέον τὸν παραταξιακὸ χαρακτῆρα τοῦ Δ.
Σ.Κ..

Ἐγας ἀκόμα λόγος γιὰ τὸ διώξιμό μου ἀπὸ τὴν Κ.
Ε. ἦταν καὶ τὸ γεγονός ὃτι στὶς συγεδριάσεις τῆς Κ.Ε.
κατέκριγα τόσο τὶς παραβάσεις ἀρχῶν ὃσο καὶ τὴ λα-
θεμένη γραμμὴ ποὺ ἀκολουθοῦσε τὸ Δ.Σ.Κ., ἀπαρνού-
μενο τὸν ταξικὸ ἀγώνα, κατρακυλώντας στὸ δρόμο
τῆς συνεργασίας τῶν τάξεων καὶ τοῦ ρεφορμισμοῦ,
πρᾶγμα ποὺ δρήγε τὴν ἔκφρασή του σὲ μιὰ σειρὰ ἐκ-
δηλώσεις τοῦ Δ.Σ.Κ.

Οταν τὸ 1955 δημιουργήθηκε τὸ Δ.Σ.Κ. στὴν προ-
γραμματικὴ τοῦ διακήρυξη ἀνέφερε ὃτι δὲν ἀποτελεῖ
παράταξη, ἀλλὰ κίνηση συνδικαλιστικῶν στελεχῶν, ἀ-
νεξαρτήτως ἰδεολογικῶν — πολιτικῶν - παραταξιακῶν
θέσεων μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ συντονιστεῖ ὁ ἀγώ-
νας στὴ δάση μιὰς κοινῆς ἐπιδίωξης καὶ κατεύθυνσης
μὲ ἐνωμένες τὶς συνδικαλιστικὲς δημοκρατικὲς δυγά-
μεις γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τῆς ἐρ-
γατικῆς τάξης καὶ γιὰ τὴν ἐξυγίανση τοῦ συνδικαλι-
στικοῦ κινήματος ἀπὸ τοὺς πράκτορες τῆς ἐργοδοσίας
Μακρήδες καὶ Σία.

Δέν είχε τεθεί τότε ζήτημα ούτε άποχώρησης τῶν ἐργατικῶν στελεχῶν ἀπὸ τὶς παρατάξεις ποὺ ἀνῆκαν ούτε πολὺ περισσότερο αὐτοδιάλυσης τῶν παρατάξεων.

Μὲ τὴ δημιουργία τοῦ Δ.Σ.Κ. ἔκατοντάδες συγδικαλιστικὰ στελέχη προσχώρησαν στὶς γραμμές του. Μὲ τὴν ἐκλογὴν τῆς Κ. Ε. τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν κλαδικῶν γραφείων δῆρχισε γὰρ ἔκπλωγει καὶ γὰρ ἀγκαλιάζει τὶς μεγάλες μάζες τῶν ἐργαζομένων, ἀκολούθωντας μιὰ ἀνοδικὴ πορεία. Οὔτε ἡ συνορφαντία καὶ ἡ πολεμικὴ τῶν ἔχθρων τῆς ἐργατικῆς τάξης, οὔτε οἱ διώξεις, οἱ συλλήψεις καὶ οἱ ἐκτοπίσεις τῶν στελεχῶν του κατόρθωσαν νὰ τοῦ ἀνακόψουν τὸ δρόμο καὶ νὰ τὸ ἀπομονώσουν ἀπὸ τὴν ἐργατικὴν τάξην.

Ωστόσο, ἐνῶ ἡ ἐργατικὴ τάξη περιέβαλε τὸ Δ.Σ.Κ. μὲ ἐμπιστοσύνη, αὐτὸ τελικὰ διέψευσε τὶς προσδοκίες τῆς καὶ ἐγκατέλειψε βαθμαῖα τὴ σωστὴ ἀγωγιστικὴ κατεύθυνση καὶ πρακτική. Παίρνοντας σιγὰ-σιγὰ τὴν κατιούσα ἔφθασε σήμερα στὸ σημεῖο νὰ ἔκφραζει ἔνα νεορεφορμιστικὸ κίνημα τῆς χώρας μας.

Ἡ Κ.Ε., ἀπὸ ἔνα καθοδηγητικὸ δργανο, ποὺ ἡ ἀποστολὴ του ἦταν ἡ μαζικοποίηση τῶν ἐργατικῶν δργανώσεων, ἡ δργάνωση καὶ ἡ κινητοποίηση τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ ἡ διαπαιδαγώγηση της, ἔτσι ὥστε γὰρ συγειδητοὶ τὸν ταξικὸ ἀγώνα, μεταβλήθηκε σὲ ἔνα διακοσμητικὸ δργανο χωρὶς καμμιὰ δργανωτικὴ σύνδεση μὲ τὶς τοπικὲς ἐπιτροπές, τὰ κλαδικὰ γραφεία καὶ τὶς ἐργαζόμενες μάζες καὶ δῦνηγησε τὸ Προοδευτικὸ Δημοκρατικὸ Συγδικαλιστικὸ Κίνημα στὴν ἀπαδιοργάνωση καὶ στὴ συνεργασία τῶν τάξεων.

Ἡ ἀπάργηση τῆς πάλης τῶν τάξεων καὶ τὸ κατρακύλισμα στὸ δρόμο τοῦ συμβιθασμοῦ καὶ τοῦ ρεφορμισμοῦ δρῆκε τὴν πιὸ καθαρή του ἔκφραση τὸ τελευταῖο διάστημα, στὴν περίοδο τῆς διακυβέρνησης τῆς χώρας μας ἀπὸ τὴν "Ἐνωση Κέντρου καὶ μετὰ τὸ πραξικό-πημα τῆς 15ης Ιουλίου 1965.

Μὲ τὴ θέση τῆς ΕΔΑ διὶς ἔχουμε «Δημοκρατικὴ Κυβέρνηση» εὐνουχιζόταν ὁ ἀγώνας τῶν ἐργαζομένων. Βάζοντας μόνο ἔγαντια σὲ δρισμένους ὑπουργούς, Μπακατσέλο κλπ., σκεπάζοντας ἔγειραν τὴν ἀντεργατικὴν καὶ ἀντιλαϊκὴν πολιτικὴ τῆς Κυβέρνησης Παπανδρέου καὶ τῶν ξένων πατρώνων τῆς καὶ κατὰ κύριο λόγο τῶν ἀμερικάνων λιμενικαὶ στρατιωτῶν, μὴ συγδέοντας τὸ πρόδηλημα τοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ τῆς χώρας μὲ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἔθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας, ἀποπροσαγαπόλιζαν καὶ ὑπονόμευαν τὸ συγεπές συγδικαλιστικὸ ἐργατικὸ μας κίνημα. Μετὰ τὸ πραξικό-πημα τῆς 15ης Ιουλίου οὐσιαστικὰ ἀκινητοποίησαν τὴν ἐργατικὴν τάξην ἢ ἔστρεψαν δρισμένους ἀγώνες τῆς σὲ λαθεμένη κατεύθυνση, προσπάθησαν νὰ πνίξουν τὶς ἀντιαμερικάνικες διαθέσεις τῆς καὶ ἔφτασαν νὰ «μαντρώνουν» τὴν ἐργατικὴν τάξην γιὰ νὰ φέλγει ἀπλῶς τὸν "Ἐθνικὸ" Γυμνὸ καὶ νὰ κάνουν δηλώσεις στὴν ἀσφάλεια τὰ διοικητικὰ συμβούλια καὶ οἱ ἀπεργιακὲς ἐπιτροπές, διὶς δὲν θὰ κάνουν πορεία, δπως ἔγινε π.χ. μὲ τὴν ἀπεργία τῶν ἀρτεργατῶν, οἰκοδόμων κλπ.

Εἶναι γνωστὴ ἡ θέση τῆς ΕΔΑ καὶ τοῦ Δ.Σ.Κ. μὲ τὴν ἀργησή τους νὰ γίνει ἡ πορεία τῆς θητῆς Απριλίου

1965 — ποὺ προετοίμαζαν οἱ «115» — γιὰ νὰ μὴ... στενοχωρήσουνε τὴ «δημοκρατική» τους κυβέρνηση!

Εἶναι γνωστὴ ἐκείνη ἡ συμφωνία τῶν «115» (;) μὲ τὴν καπονιούμηχανία Κεράνη, ποὺ θὰ τὴν ζήλευσῃ καὶ οἱ Μαχρῆδες.

Τὴν πρωτομαργὰ τοῦ 1965 δέχτηκαν τὸ μάντρωμα τῶν ἐργαζομένων σὲ ἔνα Θέατρο, φθάνοντας ταυτόχρονα στὸ σημεῖο γὰρ κατεβάζουν πλακάτ τῶν ἐργαζομένων τῆς χώρας μας ποὺ ἔξεφραζαν τὸ διεθνιστικὸ τους καθῆκον καὶ τὴν ἀλληλεγγύη τους πρὸς τὸν ἡρωϊκὸ ἀγώνα τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ἐναντίον τῶν ἀμερικάνων λιμενικαὶ στρατιωτῶν.

Τὴν ἀλλαγὴ τοῦ καθεστῶτος στὸν ἀγώτερο συγδικαλιστικὸ δργανισμό, τὴ Γ.Σ.Ε.Ε., τὴν εἰδαν σὰν ἀλλαγὴ προσώπων καὶ ἀπέψυγαν γὰρ προβάλουν καὶ γὰρ ἐπικείμενον γιὰ τὸ διορισμὸ ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖο στὴ Διοίκηση τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὶς προοδευτικὲς συγδικαλιστικὲς δημοκρατικὲς δυνάμεις, ποὺ ἔκφραζονταν στὶς «115» καὶ ἐναπέθεσαν τὶς ἐλπίδες τους στὸν ἐκπροσώπους τῆς «Δημοκρατικῆς Συγδικαλιστικῆς Ἀλλαγῆς» τοῦ Κέντρου γιὰ νὰ ζητᾶ τὴν ἐπομένη τοῦ διορισμοῦ του δ Γεν. Γραμματέας τῆς ΓΣΕΕ Παπαγεωργίου δρκους πίστης.

Ἡ εὐθυγράμμισή τους μὲ τοὺς μακρικο-θεοδωρικοὺς ἔκφραστηκε πιὸ ἀνοιχτὰ μὲ τὴ θέση τους γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῶν καταστατικῶν τῶν ἐργατικῶν κέντρων, Όμοσπονδιῶν, Γ.Σ.Ε.Ε. διδηγώντας τὸ ἐργατικὸ κίνημα τῆς χώρας μας στὴν καθυπόταξη του στοὺς πράκτορες τῶν ἐργοδοτῶν. Γιὰ γὰρ παραπλανήσουν τὰ συγδικαλιστικὰ στελέχη καὶ τὴν ἐργατικὴ τάξην πρόσβαλλαν τὸ ἐπιχείρημα διὶς πρόκειται γιὰ ἔνα «καθαρὰ γομοτυπικὸ ζήτημα», χωρὶς ἰδιαιτερη σημασία. Συγάντησαν δημος τὴν ἀντίδραση τῶν ἐργαζομένων, μὲ ἀποτέλεσμα ἔνας ἀριθμὸς πρωτοδάθμιων δργανώσεων νὰ μὴ δεχτεῖ τὴ θέση αὐτὴ γιὰ ἀποδοχὴ τῶν ἀντιδημοκρατικῶν καταστατικῶν τοῦ ΕΚΑ κλπ. καὶ σὲ δρισμένες περιπτώσεις ἀγαδιπλώθηκαν καὶ ἀγτὶ τὴν θέσης τοῦ «ἀνεπιφύλακτα» ἔθεσαν τὸ μὲ «ἐπιφύλαξη», γιὰ δρισμένα ἀντιδημοκρατικὰ ἀρθρα τῶν καταστατικῶν.

Αὐτὴ ἡ θέση τους ἀποτελεῖ μὰ διπρόσωπη θέση. Ἐνῶ ἀποδέχονται τὰ καταστατικὰ τῶν Μαχρήδων καὶ Σία ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος, ποὺ περιέχουν ἀντικομμουσιτικές φασιστικὲς διατάξεις, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος διαρρηγύουν τὰ ἴματά τους — στὰ λόγια δέδαια — κατὰ τῶν δρκων πίστης!

Καὶ μπαίνει τὸ ἐρώτημα: Δέν ἀποτελεῖ ἀποδοχὴ τῶν δρκων πίστης ἡ ἔγκριση τοῦ 11ου π.χ. ἀρθρου τῶν καταστατικῶν τῶν ἀνωτέρων συγδικαλιστικῶν δργανώσεων ποὺ ἔναντιέρει διὶς: Διαγράφεται κάθε ἐργατικὴ δργανώσης ἀπὸ τὴν δύναμή της, δταν προβαίνει σὲ «ἀντεθγικές καὶ κομμουσιτικές ἐνέργειες»;

Στὸ βασικὸ ζήτημα τῆς στάσης ἀπέναντι στὶς διεθνεῖς συγδικαλιστικὲς δργανώσεις, ἡ θέση τοῦ Δ.Σ.Κ. εἶναι ἐπίσης πολὺ ἀποκαλυπτική. Τὸ Δ.Σ.Κ. υἱοθέτησε ἢ προκάλεσε, ἀνακοίνωση τῆς Ε.Ε. τῶν «115» (δημοσιεύτηκε στὴν «Αύγη» τῆς 25) 4) 65), μὲ τὴν δποία διακηρύσσουνταν διὶς: «... δλες οἱ δργανώσεις τῶν «115»

ἀποδέχονται τὸ καταστατικὸν τῆς ΓΣΕΕ, ποὺ ἀνήκει εἰς τὴν ΔΣΕΕΣ». Αὐτὸς φυσικὰ ἀποτέλεσε καθαρὴ ὑποταγὴ στὴν ρεφορμιστικὴ διεθνὴ καὶ ἀποκήρυξη τῆς Παγκόσμιας Συγδικαλιστικῆς Ὀμοσπονδίας (Π.Σ.Ο.).

Στὸ 6ο Συνέδριο τῆς ΠΣΟ πήραν μέρος καὶ μέλη τῆς Γραμματείας τοῦ Δ.Σ.Κ. καὶ ἀντὶ νὰ μᾶς φέρουν τὶς ἀποφάσεις τοῦ Συγεδρίου αὐτοῦ, νὰ τὶς ἀναλύσουν στὰ στελέχη καὶ στὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ νὰ τὶς κάγουν ὑπόθεση καὶ κτῆμα τῶν ἐργαζομένων, μᾶς ἔξεδήλωσαν τὴν ἀντίθεσή τους στὶς θέσεις τῶν Κινέζων καὶ Ἀλβανῶν ἀντιπροσώπων, οἱ δόποι ζήτησαν νὰ μὴ μεταφερθεῖ ἡ συγγύπτερη χρατῶν μὲν διαφορετικὰ συστήματα στὸ ἐσωτερικὸν τῶν χωρῶν καὶ μετατραπεῖ σὲ συγύπτερη ἰδεολογιῶν καὶ τάξεων. Μᾶς ἔφεραν ἀκόμη καὶ τὶς «τολμηρές», δύπως τὶς χαρακτήρισαν, προτάσεις τῶν Ἰταλῶν καὶ Γάλλων ἀντιπροσώπων καὶ δήλωσαν μάλιστα διὰ τὶς ἔχουν καὶ στὴν διάθεσή μας. Τὸ ποιές εἶναι αὐτές οἱ «τολμηρές» ἀπόφεις εἶναι γνωστό. Κομμένες καὶ ραψιμένες στὰ μέτρα τῶν γεοργοφορμιστῶν μας.

Τὸ συμπέρασμα ποὺ διγαίνει εἶναι διὰ τὸ Δ.Σ.Κ. ἐπαφὲ πλέον γὰρ παῖει τὸν πρωτοποριακὸν τοῦ ρόλο καὶ νὰ ἀποτελεῖ τὸν ἐκπρόσωπο τῶν προσδευτικῶν δημοκρατικῶν ἐργατικῶν δυγάμεων.

Στὴν ἕδια λαθεμένη κατεύθυνση κινήθηκε καὶ κινεῖται ἡ προσπάθεια τῆς δημιουργίας διαφόρων «Πλατειῶν» σχημάτων. Μὲ τὴν δημιουργία τῆς «Εύρειας Δημοκρ. Συνδικαλ. Συνεργασίας», ἐπιδιώχθηκε δχὶ τὸ «πλάτεμα τῆς ἐνότητας» πάνω σὲ μὰς σωστὴ κατεύθυνση, ἀλλὰ ἡ δημιουργία «προϋποθέσεων» γιὰ τὴν διευκόλυνση τῶν παζαρευμάτων μὲ τοὺς μακρικοθεοδωρικοὺς καὶ τῆς ὑποταγῆς σ' αὐτούς. Ἀκόμα πιὸ καθαρὰ φαίνεται ἡ ἐπιδίωξη αὐτὴ στὴν «Ἐγωτικὴ Συγδικαλιστικὴ Κίνηση Ἀθηγῶν», ποὺ αὐτές τὶς μέρες ἔξαγέλθηκε ἡ δημιουργία τῆς. Στὴ «Διακήρυξη» τῆς Ε.Σ.Κ.Α. ποὺ κυκλοφόρησε, δηλώνεται, ἀνάμεσα σὲ ἄλλα: «Δὲν ὑπηρετοῦμεν καμίαν πολιτικὴν σκοπιμότητα, δὲν εἴ ἔχομεν εἴδηρη σηματάξεις ἀπὸ πολιτικὰ κόμματα ματαράς ἢ παρατάξεις...».

Ἡ δήλωση διὰ «δὲν ἔχουμε ἔξαρτησιν ἀπὸ τὰ πολιτικὰ κόμματα» σημαίνει διὰ αὐτοὺς ποὺ ὑπογράψουν τὴν Διακήρυξη ἀπὸ προγράφουν νὰ δουλέψουν γιὰ τὴ δημιουργία συνεπῶν προσδευτικῶν συγδικαλιστικῶν παρατάξεων κατὰ κλάδους καὶ γιὰ τὴ συγκρότηση ἀλλού ἐναὶ πανελλαδικοῦ συνεποῦς συγδικαλιστικοῦ δργάνου, στὴ δάση τῆς γραμμῆς τῆς ταξικῆς πάλης, καὶ νὰ καθοδηγήσουν σταθερὰ τὸν ἀγώνα τῆς ἐργατικῆς τάξης τῆς χώρας μας γιὰ τὴν ἔξυγίανση καὶ τὸν ἐκδημοκρατισμὸν τοῦ συγδικαλιστικοῦ μας κινήματος ἐνάντια στὴν ἀντεργατικὴ πολιτικὴ τῶν δργάνων τοῦ κεφαλαίου ἐκάστοτε ἀστικῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν ἀφεντικῶν τους ξένων ἴμπεριαλιστῶν, καθὼς καὶ τῶν πρακτόρων τους κάθε ἀπόχρωσης ρεφορμιστῶν, γιὰ τὴν κατάκτηση τῶν δικαιωμάτων της καὶ τὴν ἀπολύτρωσή της ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς κάθε εἰδους δουλείας.

Μὲ ἀγωνιστικοὺς χαιρετισμοὺς
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
·Αθήνα, 9 Μαρτίου 1966

Καινούργιες παρατηρήσεις σχετικά με τὸ θέμα τοῦ κινεζο - κουβανικοῦ ἐμπορίου

‘Απὸ ἔναν ἀρμόδιο τοῦ Ὑπουργείου τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κίνας

- ‘Ο Ὑπουργὸς τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας, δὲν ἀπάντησε στὸ οὖσιῶδες θέμα: γιατὶ ὁ πρωθυπουργὸς Κάστρο ἔδωσε αἰφνίδια σὲ δημοσιότητα, στὶς παραμονὲς τῆς διάσκεψης τῆς Ἀβάνας, κατὰ τρόπο μονόπλευρο καὶ μὲ ἀναλήθειες, τὸ θέμα τῶν προκαταρκτικῶν διαπραγματεύσεων, ἀνάμεσα στὴν Κίνα καὶ στὴν Κούβα γιὰ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς τοῦ 1966, ἐνῶ συνεχίζονταν ἀκόμα οἱ διαπραγματεύσεις αὐτές.
- ‘Η Κούβα ἀρχισε τὸ 1962 νά δίνει μὲ δελτίο τὸ ρύζι ὅμως ή μερίδα τοῦ ρυζιοῦ γιὰ τὸ λαό της δὲν αὐξήθηκε ἀκόμα καὶ ὅταν η Κίνα είχε αὐξήσει τὶς ἑξαγωγὲς ρυζιοῦ σ’ αὐτὴ τὴ χώρα. Οἱ κινέζικες ἑξαγωγὲς ρυζιοῦ πρὸς τὴν Κούβα γιὰ τὸ 1966, μολονότι κατώτερες τοῦ 1965, θὰ εἶναι τουλάχιστο ἀνώτερες ἀπὸ τὶς ἑξαγωγὲς τοῦ 1962 καὶ θὰ ἑξισωθοῦν μ’ ἕκεῖνες τοῦ 1963 καὶ 1964. Πῶς λοιπὸν μπορεῖ η κουβανέζικη πλευρὰ καὶ συνδέει αὐθαίρετα τὴ μείωση τῆς μερίδας τοῦ ρυζιοῦ πρὸς τὸ λαό της μὲ τὸ θέμα τοῦ κινεζο - κουβανέζικου ἐμπορίου ;

‘Η ἐφημερίδα «Γκράνμα», δραγανο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κούβας, δημοσίευσε στὶς 12 Ἱανουαρίου τὴν ἀπάντηση τοῦ ‘Ὑπουργοῦ τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας στὶς παρατηρήσεις ποὺ εἶχε κάνει ἔνας ἀρμόδιος τοῦ ‘Ὑπουργείου τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κίνας στὴ συνέντευξη του ποὺ δόθηκε στὶς 9 Ἱανουαρίου σὲ ἔναν ἀνταποκριτὴ τοῦ πρακτορείου «Χατινχουά» («Νέα Κίνα»). Σ’ αὐτὴ τὴν ἀπάντηση δ’ ‘Ὑπουργὸς τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας προσπάθησε μὲ διάφορους τρόπους νὰ δικαιολογήσει τοὺς ἴσχυρισμοὺς ποὺ πρόσθαλε δὲ πρωθυπουργὸς Φιντέλ Κάστρο, σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τοῦ κινεζο-κουβανέζικου ἐμπορίου στὸ λόγο του τῆς 2 Ἱανουαρίου καὶ δηλώνει ὅτι οἱ παρατηρήσεις τοῦ ἀρμόδιου τοῦ ‘Ὑπουργείου τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κίνας εἶναι ἀκατανότες.

Σχετικὰ μ’ αὐτὸ ἔνας ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου «Χατινχουά» πήρε καινούργια συνέντευξη ἀπὸ τὸν ἀρμόδιο τοῦ ‘Ὑπουργείου τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κίνας, δὲ ποὺ οἱ ἕκαμε τὶς παρακάστω παραπτηρήσεις (ἡ «Ρευμὶν Ριμπάο» τὶς δημοσίευσε στὶς 31 Ἱανουαρίου καὶ τὶς συνόδευσε μὲ τὸ πλῆρες κείμενο τῆς ἀπάντησης τοῦ ‘Ὑπουργοῦ

τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας, δπως δημοσιεύτηκε στὶς 12 Ἱανουαρίου στὴν «Γκράνμα»).

Μελετήσαμε λεπτομερειακὰ τὴν ἀπάντηση τοῦ ‘Τπουργαῦ τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας, καὶ διαπιστώνουμε ὅτι δὲν δίνει ἀπάντηση στὸ οὖσιαστικὸ θέμα πὸν τέθηκε μὲ τὶς παρατηρήσεις ποὺ ἔκανα στὶς 9 Ἱανουαρίου, ἥτοι: γιατὶ ὁ πρωθυπουργὸς Κάστρο ἔφερε αἰφνίδια στὴ δημοσιότητα, κατὰ τρόπο μονόπλευρο καὶ μὲ ἀναλήθειες, τὸ περιεχόμενο τῶν προκαταρκτικῶν διαπραγματεύσεων ἀνάμεσα στὴν Κίνα καὶ στὴν Κούβα, γιὰ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς τοῦ 1966, στὶς παραμονὲς τῆς διάσκεψης ἀλληλεγγύης τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, ἐνῶ συνεχίζοντο ἀκόμα οἱ διαπραγματεύσεις καὶ η κουβανικὴ κυβέρνηση ἀν είχε νὰ διατυπώσει μὰ διαφορετικὴ γνώμη καὶ αἰτήματα, μποροῦσε θαυμάσια νὰ τὰ γνωστοποιήσει στὴν κινέζικη κυβέρνηση; ‘Ἄντι ἀπάντησης σ’ αὐτὸ τὸ οὖσιαστικὸ ζῆτημα, δ’ ‘Τπουργὸς τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας μακρυγορεῖ σὲ δευτερεύοντα ζητήματα. Κι, ἀκόμα καὶ στὰ ζητήματα αὐτά, τὰ ἐπιχειρήματά του διατυπώνονται κατὰ τρόπο σοφιστικὸ καὶ εἶναι, ἐπομένως, ἀπολύτως ἀστήρικτα.

‘Ας πάρουμε ἔνα παράδειγμα: ‘Ο ‘Τπουργὸς τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας ἰσχυρίζεται ὅτι σύμφωνα μὲ τὸν

δγκο του ἐμπορίου γιὰ τὸ 1966 ποὺ ἔχουν διαπραγματευτεῖ προκαταρκτικὰ οἱ ἀντιπροσωπεῖς τῶν Ὀποργείων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῶν δύο χωρῶν, ἡ ἀξία τῶν κινέζικων ἔξαγωγῶν πρὸς τὴν Κούβα θὰ ἥταν κατώτερη ἀπὸ ἑκείνη ὁ ποιουδήποτε ἔτους, ἀπὸ τὸ 1961 καὶ ἐδῶ. Αὐτὴ ἡ διαθεσιά δὲν στηρίζεται πουθενά. "Αν κανεὶς θέλει νὰ κάνει κάποια σύγκριση, ἀναμφίβολα δὲν μπορεῖ νὰ συγκρίνει τὸν δγκο του ἐμπορίου τοῦ 1966, ποὺ ἔχουν διαπραγματευθεῖ προκαταρκτικὰ οἱ ἀντιπροσωπεῖς τῶν δύο χωρῶν, παρὰ μὲ τὸν δγκο του ἐμπορίου ποὺ συμφωνήθηκε ἀνάμεσα στὶς δύο κυβερνήσεις κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη. μὰ σύγκριση ποὺ θὰ γινόταν σὲ δποιαδήποτε ἄλλη βάση, δὲ θāταν λογική. Συμφωνα μὲ τὶς εἰσαγωγὲς καὶ τὶς ἔξαγωγὲς ποὺ ἀναφέρονται στὰ παραρτήματα τῶν ἐμπορικῶν πρωτοκόλων, ποὺ ὑπογράφονται κάθε χρόνο ἀνάμεσα στὶς δύο κυβερνήσεις, ὁ ἑτησος δγκο του κινέζο-κουβανικοῦ ἐμπορίου ἀπὸ τὸ 1961 εἶναι ὁ παρακάτω (μονάδα: ἑκατομ. πέζος):

<i>Eπη</i>	<i>Κινέζικες ἔξαγωγὲς πρὸς τὴν Κούβα</i>	<i>Κουβανικὲς ἔξαγωγὲς πρὸς τὴν Κίνα</i>	<i>Συνολικὸς δγκος ἐμπορίου</i>
1961	108,00	98,00	206,00
1962	62,00	80,00	142,00
1963	77,61	70,77	148,38
1964	95,11	81,11	176,22
1965	127,00	97,00	224,00
1966	(84,50)	(84,00)	(168,50)

(Οἱ ἀριθμοὶ γιὰ τὸ 1966 εἶναι ἔκεινοι ποὺ ἀποτέλεσαν ἀντικείμενο τῶν προκαταρκτικῶν διαπραγματεύσεων)

'Αχόμα κι' ἀν κανεὶς ἔξετάσει τὸν δγκο του ἐμπορίου γιὰ τὸν δποιο ἔγιναν προκαταρκτικὲς διαπραγματεύσεις ἀνάμεσα στὶς δύο ἀντιπροσωπεῖς, βγαίνει ἀπὸ τὸν παραπάνω πίνακα ὅτι ἡ ἀξία τῶν κινέζικων ἔξαγωγῶν πρὸς τὴν Κούβα γιὰ τὸ 1966, παρ' ὅλο ποὺ εἶναι κατώτερη ἀπὸ κείνη τοῦ 1963, ὥστοσ εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ κείνες τοῦ 1962 καὶ 1963. αὐτὴ δὲν εἶναι καθόλου κατώτερη σὲ σύγκριση μὲ δποιαδήποτε ἔτος ἀπὸ τὸ 1961 καὶ ἐδῶ. 'Η διαπίστωσα αὐτὴ βασίζεται στὰ γεγονότα καὶ δ 'Τπουργὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας θὰ μποροῦσε νὰ ἔχει τὰ ἴδια νούμερα, ἀν ἔπαιρε τὸν κόπο νὰ συμβούλευτε τὰ ἑτησα πρωτόκολλα τοῦ ἐμπορίου, ποὺ ὑπογράφτηκαν τὰ προηγούμενα χρόνια ἀπὸ τὸν δγκος ἀπὸ τῶν δύο κυβερνήσεων. 'Ομως δ 'Τπουργὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας δὲν ἔκανε παρὰ ἔνα στατιστικὸ πίνακα μὲ βάση τοῦ ἀριθμούς ποὺ ἀνήκουν σὲ τοὺς διαφορετικὲς κατηγορίες Στὴν πραγματικότητα, οἱ ἀριθμοὶ ποὺ δόθηκαν γιὰ τὸ 1961—1964 ἀντιπροσωπεύουν τὴν πραγματικὴ ἑτησια δξία τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τῶν ἔξαγωγῶν ἀνάμεσα στὴν Κούβα καὶ στὴν Κίνα· γιὰ τὸ ἔτος 1965 οἱ σχετικοὶ ἀριθμοὶ ἀναγράφονται στὸ ἑτησιο πρωτόκολλο τοῦ ἐμπορίου αὐτοῦ τοῦ ἔτους· καὶ γιὰ τὸ 1966 εἶναι δὲ δγκος τοῦ ἐμπορίου ποὺ ἔλει συζητηθεῖ προκαταρκτικὰ ἀνάμεσα στὶς ἀντιπροσωπεῖς τῶν Ὀποργείων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῶν δύο χωρῶν. Πῶς μπορεῖ νὰ δώσει κανεὶς μὰ σωστὴ εἰκόνα τῆς αὐξῆσης ἡ τῆς μείωσης τοῦ δγκο του κινέζο-κουβανικοῦ ἐμπορίου, συγκρίνοντας ἀνάμεσα στὶς στατιστικοὺς ἀριθμοὺς ποὺ πῆρε ἀπὸ τοὺς διαφορετικὲς βάσεις;

Δεύτερο, δ 'Τπουργὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας ἔκανε πολὺ κόπο γιὰ νὰ παρουσιάσει ἀριθμοὺς τούλαχιστο περίεργους, προκειμένου ν' ἀποδείξει τὴν «αδύτηη αὐθεντικότηταν τῶν λόγων τοῦ πρωθυπουργοῦ» Κάστρο σχετικὰ μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ δυὸ τὸν ποὺ κινέζικους φυζιοῦ. 'Η τέτοια προσπάθεια δικαιολόγησης εἶναι, πραγματικά, ἀρκετά γελοία. Στὴν πραγματικότητα, ποτὲ στὸ κινέζο-κουβανικὸ θέμποριο, δὲν ὑπῆρξε ἀνταλλαγὴ δυὸ εἰδῶν ἐμπορευμάτων, μὲ βάση μὰ δοσμένη σχέση μετα-

ξύ τους. Οἱ δυὸ πλευρὲς ἀνταλλάσσουν ἑτησίως περισσότερο ἀπὸ χίλιους τύπους ἐμπορευμάτων, ἐννοεῖται καὶ ζάχαρη καὶ ούζι, καὶ ἡ τιμὴ κάθε τύπου ἐμπορεύματος ὁρίζονται πάντα χωριστά. Τὸ ζήτημα τῆς ἀνταλλαγῆς ἔνος τύπου ἐμπορεύματος μὲ ἔναν ἄλλον τύπο δὲν τέθηται λοιπὸν ποτὲ. Μόνο δὲν ὁ πρωθυπουργὸς Κάστρο πρότεινε, τὴν 1η Ὁκτωβρίου 1964, τὴν ἀνταλλαγὴ ζάχαρης μὲ φύζικης ἐμπανίστηκε δὲ δρος «διατίμηση τῆς ἀνταλλαγῆς ζάχαρης μὲ φύζικη». Αὐτὸ ποὺ δ πρωθυπουργὸς Κάστρο ἔκανε τότε ἥταν ὅτι ἔξεφρασε τὴν εὐχὴν ή Κούβαν «ἀνταλλάσσει ἀνάμειν κιλὸ ζάχαρης μὲ ἔνα κιλὸ κινέζικου φύζικη, ὅμως η Κίνα δὲν δέχτηκε αὐτὴ τὴν πρότασην. Αὐτὸ εἶναι γραμμένο στὰ σχετικὰ ντοκουμέντα. «Οποια καὶ νᾶνται τὰ ἐπιχειρήματα του, δ 'Τπουργὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισθήτησε τὸ γεγονός ὅτι η κουβανικὴ πλευρὰ ποτὲ δὲν εἶχε προτείνει στὴν κινέζικη πλευρὰ τὴν ἀνταλλαγὴ 2 τόννων ζάχαρης μὲ ἔναν τόννο φύζικο.

Τρίτο, δ κουβανὸς 'Τπουργὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου βεβαιώνει ὅτι η κουβανικὴ πλευρὰ δὲν εἶχε ἀνάγκη «ενὰ ἐπιδιώκει νὰ ἀποκτήσει μὰ πίστωση» ἀφοῦ, ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ 'Τπουργείου τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κίνας γνωστοποίησε ὅτι δ γκο του ἐμπορίου γιὰ τὸ 1966, ποὺ πρότεινε η Κίνα, ἥταν ἔνα μάξιμη καὶ ὅτι τὸ ἐμπόριο ἀνάμεσα στὴν Κίνα καὶ στὴν Κούβα ἔτοπε νὰ ἰσοσκελισθεῖ. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἔναν ἰδιότοπο συλλογισμό. Οἱ ἀντιπροσωπεῖς τῶν δύο χωρῶν συνεχίζουν τὶς προκαταρκτικὲς διαπραγματεύσεις μεταξύ τους. Εἶναι φανερὸ διτὸι οἱ ἀντιπροσωπεῖς αὐτὲς δὲν μποροῦν νὰ προτείνουν ἔναν μάξιμου δγκο παρὰ μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἐντολῆς ποὺ τὸν δόθηκε γιὰ τὶς προκαταρκτικὲς διαπραγματεύσεις. 'Ως πρὸς τὸ ἐμπορικὸ ισοζύγιο, εἶναι μὰ ἀρχὴ ποὺ διέπει τὸ ἐμπόριο ἀνάμεσα στὶς δύο χωρῶν μας καὶ δὲ δποια διατηπωτεῖ καθαρὰ στὰ σχετικὰ πρωτόκολλα τοῦ κινέζο-κουβανικοῦ ἐμπορίου τῶν προηγούμενων χρόνων. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμποδίζει οὔτε τὴ μὰ ὡθεῖ τὴν ἄλλη πλευρὰ νὰ συμπληρωθεῖ μέσω τῶν πιστώσεων σὲ μάξιμη ποὺ δὲν δέπει τὸ ἐμπόριο μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Μ' αὐτὸν τὸ πόροι ἐμπόριου μεταξὺ τῆς Κούβα κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Στὴν πορεία τῶν τωρινῶν προκαταρκτικῶν διαπραγματεύσεων, ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ 'Τπουργείου μας, ἀναφερόμενη στὴν ἀρχὴ του ἐμπορικοῦ ισοζυγίου, πρότεινε στὴν κουβανικὴ πλευρὰ νὰ συνενοθεῖ μὲ τὶς κινέζικες ἀρχὲς ποὺ εἶναι ἀρμόδιες γιὰ τὴ χρησιμοποίηση τῆς πίστωσης ποὺ συμφωνήθηκε στὰ πλαίσια τῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας. «Ομως η κουβανικὴ πλευρὰ δὲν τὸ ἔκανε αὐτό, ἀλλὰ ἀντίθετα ἐπιφρόπτει τὴν εὐθύνην σὲ μᾶς. Αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ πείσει κανέναν. Καὶ ποιοθάλλει τὸ έρωτημα: Γιατὶ η Κούβα δὲν ἐνήργησε διπώς καὶ στὰ προηγούμενα χρόνια;

'Ο Κουβανὸς 'Τπουργὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου λέγει, ἔξαλλον, ὅτι «ξαπλώνει τῆς Κούβας κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Στὴν πορεία τῶν τωρινῶν προκαταρκτικῶν διαπραγματεύσεων, ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ 'Τπουργείου μας, ἀναφερόμενη στὴν ἀρχὴ του ἐμπορικοῦ ισοζυγίου, πρότεινε στὴν κουβανικὴ πλευρὰ νὰ συνενοθεῖ μὲ τὶς κινέζικες ἀρχὲς ποὺ εἶναι ἀρμόδιες γιὰ τὴ χρησιμοποίηση τῆς πίστωσης ποὺ συμφωνήθηκε στὰ πλαίσια τῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας. «Ομως η κουβανικὴ πλευρὰ δὲν τὸ ἔκανε αὐτό, ἀλλὰ ἀντίθετα ἐπιφρόπτει τὴν εὐθύνην σὲ μᾶς. Αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ πείσει κανέναν. Καὶ ποιοθάλλει τὸ έρωτημα: Γιατὶ η Κούβα δὲν ἐνήργησε διπώς καὶ στὰ προηγούμενα χρόνια.

'Απ' δι, τι ξέρουμε, η Κούβα δροχισε τὸ 1962 νὰ χορηγεῖ φύζικη 6 λίθρες τὸ ἀτομο 6 σε 3 λίθρες τὸ μῆνα κατ' ἀτομο. Εἶναι νοητό, διτὸι η μητρική μερίδα ουζιοῦ ποὺ θὰ χορηγηθεῖ στὸν κουβανικὸ λαό εἶναι μὰ ὑπόθεση ποὺ ἀφορά ἀποκλειστικὰ τὴν κουβανικὴ χυβέργηση. «Ομως ἀφοῦ δ 'Τπουργὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κούβας συνέδεσε αὐτὸ τὸ ζήτημα μὲ τὸ κινέζο-κουβανικὸ ἐμπόριο, ἐμεῖς θεωροῦμε υποχρέωσή μας νὰ ξεκαθαρίσουμε δι, τι μᾶς ἀφορᾶ.

(*'Η συνέχεια στὴ σελίδα 42)

Η ΑΝΤΙΚΙΝΕΖΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ Φ. ΚΑΣΤΡΟ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ

Στὸ τελευταῖο διάστημα, ὁ Φ. Κάστρος ἔξαπέλυσε μιὰ χωρὶς προηγούμενο, ἀναίσχυντη συκοφαντικὴ ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Κίνας. Δίνουμε παρακάτω μιὰ σειρὰ ντοκουμέντων (ἀνάμεσα σ' αὐτὰ καὶ σύντομη περίληψη τῶν ἀντικινεζικῶν δηλώσεων τοῦ κουβανοῦ πρωθυποροῦ), ποὺ φωτίζουν τὴν πραγματικὴ οὐσία τῆς ὑπόθεσης.

ΣΧΟΛΙΟ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΚΙΝΕΖΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΥΒΑΝΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Φ. ΚΑΣΤΡΟ, ΤΗΣ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Στὴν ἀντικινεζική συναυλία ποὺ ἔχουν δργανώσει οἱ ἡμεριαλιστὲς μὲ ἐπικεφαλῆς τίς Η.Π.Α καὶ οἱ ἀντιδραστικοὶ ὄλων τῶν χωρῶν, γιὰ τὴν ἔξυπηρέτηση τῶν ἐπιθετικῶν τους σχεδίων κατὰ τῆς Κίνας, μαζὶ μὲ τὸν χρουστσοφικοὺς φεβίζουνιστὲς ἥρθε νὰ προσθέσει τῇ φωνῇ του καὶ ὁ Φιντέλ Κάστρο, παίρνοντας μέρος στὴν ἀντικινεζική χρονδία, μὲ μιὰ μακροσκελῆ δήλωση ποὺ ἔχανε στὶς 6 Φεβρουαρίου μετὰ τὴ δημόσια ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Κίνας ποὺ εἶχε κάνει στὶς 2 'Ιανουαρίου⁽¹⁾.

'Ο πρωθυποροῦς Κάστρο ἀφῆσε νὰ ξεχυθεῖ ἔνας χείμωνος φαύλων κατηγοριῶν ἐναντίον τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας στὴν τελευταία ἀντικινεζική του δήλωση. Κατηγόρησε τὴν Κίνα γιὰ «ἀνεντιμότητα», «κυνυσμό», «κακοποιία», «ἀπιστία», «ἐποκρισία», διτὶ εἶναι «ερυφό φίδι», γιὰ «ἐκβιασμό», διτὶ «ἔξασκει καταπίεση, διαπράττει ἐπίθεση καὶ στραγγαλισμό», διτὶ προσφέγει στὶς «χειρότερες μορφὲς πειρατείας, καταπίεσης καὶ κωλλυσιεργείας», καὶ διτὶ ἔχει «διαπράξει μιὰ ἐγκληματικὴ ἐνέργεια οἰκονομικῆς ἐπίθεσης» ἐναντίον τῆς Κούβας. Κατηγόρησε ἀκόμα τὴν Κίνα διτὶ «στὴν πραγματικότητα συμμετέχει στὸν ἀποκλεισμὸν» ἐννοώντας τὸν οἰκονομικὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Κούβας ἀπὸ τὸν ἀμερικανὸν ἡμιπειριαλιστές, διτὶ οἱ Κινέζοι ἀντιπρόσωποι ἔχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Κουβανέζοντα ἀξιωματικὸν «μὲ σκοπὸν νὰ τὸν προσπλήσσουν», καὶ διτὶ οἱ κινέζικες μέθοδες καὶ πρακτικὴ ἢταν ἀκριβῶς οἱ ἴδεις δύος αὐτές ποὺ χρησιμοποίησε ἡ Ἀμερικανικὴ Πρεσβεία στὴν χώρα μας στὴν προστάθμεια τῆς νὰ ἐπέμβει στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς Κούβας καὶ νὰ ἐπιβάλλει τὴ δέληση τῆς μὲ τὸν ἔνα ἢ τὸν ὅλο τρόπο». Σύμφωνα μὲ αὐτὴ τὴ δήλωση, η Κίνα ἔχει βουτηχεῖ στὰ πιὸ βρωμερὰ καὶ στὰ πιὸ τερατώδη ἐγκλήματα.

Η Κίνα έδωσε, καὶ θὰ συνεχίσει νὰ δίνει, σταθερὴ ὑποστήριξη στὸν Κουβανέζικο λαό στὸν ἀγώνα του ἐναντίον τῆς

ἐπίθεσης τῶν ἀμερικάνων ἡμεριαλιστῶν καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν κατακτήσεων τῆς ἐπανάστασής του. 'Η Κίνα ὑποστήριξε πάντοτε, καὶ ὑποστηρίζει καὶ τώρα σταθερά, τὸ διεθνὲς προλεταριάτο καὶ ἀντιτίθεται ἀποφασιστικὰ σὲ σωβινισμὸ μεγάλης δύναμης. 'Τποστηρίζει πάντοτε διτὶ δλα τὰ ἔθνη εἶναι ισότιμα, εἴτε εἶναι μικρὰ εἴτε μεγάλα. Δὲν πρέπει μία μεγάλη χώρα νὰ ἀπειλεῖ μία μικρή, καὶ ἀντιτίθεται καὶ οἱ δύο πρέπει νὰ διέπονται ἀπὸ τὴν ἴδια ὁρχὴ καὶ νὰ εἶναι λογικές. Στὴ δήλωσή του, ὁ πρωθυποροῦς Κάστρο δρίσκεται ἐντελῶς ἔξω ἀπὸ κάθε λογικὴ δταν ὑποκινεῖ ἀντικινεζικὰ αἰσθήματα, μὲ τὸ πρόσχημα τοῦ θέματος τῶν ἔξαγωγῶν ωζιοῦ τῆς Κίνας στὴν Κούβα καὶ τῆς διανομῆς ἐντύπου ὑλικοῦ στὴν Κούβα.

'Η ἀλήθεια γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ ωζιοῦ ἔχει ηδη πολὺ καθαρὰ ἐξηγηθεῖ· στὶς δηλώσεις ποὺ ἔχανε στὶς 9 καὶ στὶς 30 'Ιανουαρίου ἔνας ἑπτισημος ἐκπρόσωπος τοῦ κινέζικου ὑπουργείου τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, στὶς δύοπεις ἀναφέρονται δλα τὰ σχετικὰ γεγονότα. 'Ο πρωθυποροῦς Κάστρο, ἐνώ δὲν μπορεῖ νὰ διαφένειε ἀντὰ τὰ γεγονότα, ἀναγκάζεται νὰ καταφύγει στὴν κατηγορία διτὶ η Κίνα εἶναι η αἰτία τῶν «σοβαρῶν δυσκολιῶν» ποὺ ἀντιμετωπίζει η Κούβα στὸν οἰκονομικὸν τομέα. Αντός δ ὁ τρόπος, νὰ οίχνεις τὴν κατηγορία στὸν δόλλον, δὲν εἶναι καθόλου τοῦ προτίτηνος. Εἶναι φυσικὸ διτὶ τὸ ἐμπόριο μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν θὰ πρέπει νὰ διεξάγεται σύμφωνα μὲ τὴν ὁρχὴ τὸν ἀμοιβαίον δρέλους, μέσος διαπραγματεύσεων σὲ ισότιμη βάση καὶ μὲ κοινὲς συμφωνίες μεταξὺ τῶν δύο. Εἶναι πολὺ συνηθισμένο νὰ προκύπτουν διαφορὲς στὴν πορεία τῶν ἐμπορικῶν συζητήσεων. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ δυσφημίσει κανεὶς τὴν Κίνα, σχετικὰ μ' αὐτό; 'Η Κίνα εἶναι πάντοτε συνεπῆς πόδης τὶς διεθνεῖς τῆς ὑποχρεώσεις καὶ ὑποστήριξε τὸν κουβανέζικο λαό μὲ δλοὺς τὸν τρόπους. Γιατὶ τὴν δέτονη στὴν ἴδια μοῖρα μὲ τὸν ἡμεριαλισμὸ καὶ ισχυριζόμαστε διτὶ ἔχει διαπράξει μιὰ «ἐγκληματικὴ ἐνέργεια οἰκονομικῆς ἐπίθεσης» ἐναντίον τῆς Κούβας; Τὰ τελευταῖα χρόνια, η Κούβα δχι μόνο ἐφάρμοσε τὴ μονοκαλλιέργεια καλαμοσαχάρου, ποὺ εἶναι ἔνα ἡμεριαλιστικὸ κληροδότημα, καὶ δὲν ἔχανε ἀλλαγές, ἀλλὰ πραγματοποίησε αὖ-

(1) Σημ.. 'Η «Λαϊκὴ Ἡμεροήσια», μαζὶ μὲ τὸ σχόλιο αὐτό, δημοσίευσε στὶς 22.2.66 καὶ τὸ πλήρες κείμενο τῆς ἀντικινεζικῆς δήλωσης τοῦ Φ. Κάστρο τῆς 6.2.66.

τὸ ποὺ οἱ χρουστσωφικοὶ φεβιζιονιστὲς δύνομάζουν «ἀρχὴ τοῦ διεθνοῦς καταμερισμοῦ τῆς ἑργασίας», πράγμα ποὺ χειροτέ-
ρευσε ἀκόμα περισσότερο αὐτὴ τῇ μη̄ ἴσορροπήμενῃ κατάστασῃ
καὶ δημιούργησε σοβαρὲς οἰκονομικὲς δυσκολίες στὴ χώρα.
Αὐτὸς εἶναι ἀπότελεμα τῆς συμβούλης ποὺ ἔδωσαν οἱ Κινέ-
ζοι; Οἱ Κινέζοι φταῖνε;

‘Η ἀλήθεια γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἔντυπου ὑλικοῦ εἶναι τὸ
ἴδιο, πολὺ καθαρή. Εἶναι πολὺ συνηθισμένο. Εἶναι πάνω
καὶ πέρα ἀπὸ δοιαδήποτε μομφὴ τὸ δικαίωμα τῆς Κινέζι-
κης Πρεσβείας νὰ ἀκόλησε τὸ δεῖτια της, καὶ τῶν Κινέζι-
κων πρακτορείων βιβλίων, νὰ κυκλοφοροῦν στὴν Κούβα τις
ἔκδοσεις τους, ποὺ ἐκφράζουν τις πολιτικὲς θέσεις καὶ ἀπό-
ψεις τῆς Κίνας. Γιατὶ, ἐνῶ η̄ Κουβανέζικη Πρεσβεία στὴν
Κίνα μπορεῖ νὰ κυκλοφορεῖ τὸ ἔντυπο ὑλικὸ στὸ διποὺ δη-
μοσιεύονται οἱ ἀπόψεις τῆς Κούβας, δὲν μπορεῖ νὰ κάνει
τὸ ίδιο καὶ η̄ Κινέζικη Πρεσβεία στὴν Κούβα; Γιατὶ θὰ
πρέπει τὸ ἔντυπο ὑλικὸ τῆς Κίνας νὰ ἀντιμετωπίζεται σὰν
πανώλη, ἐνῶ τὸ ὑλικὸ τῆς ἀντικινέζικης προπαγάνδας ποὺ
ἔκδεται ἀπὸ τοὺς καθοδηγητὲς τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. ἐπιτρέπεται
νὰ κατακλύσει τὴν Κούβα; Γιατὶ τέτοια ἔλλειψη ἐμπιστοσύ-
νης στὰ ίδια τῆς τὰ στελέχη καὶ ἀξιωματικοὺς καὶ στὸν
ιδιὸ της τὸ λαό;

‘Ο τόνος τοῦ παραληρήματος ἐναντίον τῆς Κίνας, ἀνε-
βαίνει τώρα πολὺ φηλὰ σ' ὀδόκληρο τὸν κόσμο. ‘Η προσθήκη
τοῦ πρωθυπουργοῦ Κάστρο στὴν ἀντικινέζικη χωραδία, δὲν
ἔχει καὶ μεγάλη σημασία. Κανένας, δοιοδήποτε κι' ἀν
εἶναι καὶ διτιδήποτε κι' ἀν νομίζει πῶς εἶναι, δὲν μπορεῖ
νὰ μεταβάλει αὐτὴ τὴν κατάσταση. Τὸ μόνο ποὺ θὰ πετύχει
εἶναι νὰ ἔκθεσει τὸν έαυτὸ του.

‘Ανεξάρτητα ἀν κανεὶς εἶναι σὲ μὰ σοσιαλιστικὴ χώρα
ἢ ὅχι, ἀν εἶναι πρωθυπουργὸς μιᾶς μεγάλης ἢ μικρῆς χώ-
ρας, ἀν εἶναι πρωθυπουργὸς ἢ ἔνας ἀπλὸς λειτουργὸς—ἢ
ἀπάτηση γιὰ σεβασμὸ ἀπὸ τὸ λαὸ ἔξαρτησε ἀπὸ τὸ ἀν
εἶναι ἢ ὅχι ἐπαναστάτης, ἀν παραμένει ἔνας ἐπαναστάτης
σ' ὅλη τὸν τὴν ήσαν ἢ σταματᾷ στὴ μέση τοῦ δρόμου, ἀν ὑπο-
στησεὶ ἢ ἀντιτίθεται στὴν ἐπανάσταση, ἀν πολεμάει ἢ κο-
λακεύει τὸν ἀμερικάνικο λιπεριαλισμὸ καὶ ἀπὸ τὸ ἀν ἐφα-

μάζει τὸ Μαρξισμὸ - Λενινισμὸ ἢ τὸ φεβιζιονισμό. ‘Ο Χρου-
στσώφ ἡταν ὁ πρωθυπουργὸς μιᾶς πολὺ μεγάλης χώρας, ἀλ-
λὰ δὲν ἔχασε τὸν «σεβασμὸ» ποὺ τοῦ ἔδειχνε ὀδόκληρος ὁ
κόσμος ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ πῆρε τὸ λαθεμένο δρόμο τοῦ φε-
βιζιονισμοῦ;

‘Ο πρωθυπουργὸς Κάστρο, ἀλλοτε ἡταν ἔνθεμος ὑποστη-
ρικτῆς τῆς θέσης νὰ «τεθεῖ τέλος στὴ δημόσια πολεμικὴ»
ἐν τούτοις, ἐπιτέθηκε ἐπανειλημένα ἐναντίον τῆς Κίνας
ἀπὸ τὸ περασμένο Μάρτιο. Στὸ συλλαλητήριο τῆς 2 Ια-
νουαρίου, ἐπετέθηκε δημόσια ἐναντίον τῆς Κίνας καὶ μετὰ
ἀπὸ αὐτὸν ἀκολούθησε ἡ ἀντικινέζικη δήλωση τῆς 6 Φεβρουα-
ρίου. ‘Ο πρωθυπουργὸς Κάστρο προχώρησε πολὺ μακρὰ στὸ
δρόμο ἐναντίον τῆς Κίνας. ‘Ο λαὸς περιμένει νὰ δεῖ, πόσο
μακρύτερα ἀκόμα σκοπεύει νὰ πάει.

Τὸ Κ.Κ.Κ. καὶ ὁ κινέζικος λαὸς εἶναι συνηθισμένοι νὰ
δέχονται κατηγορίες. Χωρὶς νὰ ἀναφερθοῦμε στὸ παρελθόν,
σήμερα κατηγοροῦνται στὸ ἔξωτερικὸ ἀπὸ τὸν λιπεριαλιστὲς
ποὺ καθοδηγοῦνται ἀπὸ τὸν Η.Π.Α., ἀπὸ τὸν ἀντιδραστι-
κὸν ἔθνικοτες, ἀπὸ τὸν ἀντιδραστικὸν ὅλων τῶν χωρῶν
καὶ ἀπὸ τὸν σύγχρονος φεβιζιονιστές, καὶ στὸ ἔσωτερικὸ
ἀπὸ τὸν Τσιάνγκ Κάι - σέκ, ἀπὸ τὸν γαιοκτήμονες, τὸν
πλουσιοχωρικούς, τὸν ἀντεπαναστάτες, τὰ κακοποιὰ στοι-
χεῖα καὶ τὸν δεξιού. Αὐτὸς εἶναι παλιὰ ὑπόθεση, καὶ ἔ-
χουμε συνήθεις σ' αὐτό. ‘Η θέση μας εἶναι: «Αφῆστε τοὺς
νὰ μᾶς κατηγοροῦν· θὰ τοὺς ἀπαντήσουμε δύως καὶ δταν
κρίνουμε ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο.

Δὲν ἔχουμε ἀκόμα δώσει μιὰ συστηματικὴ ἀπάντηση στὴν
ἀντικινέζικη δήλωση τοῦ πρωθυπουργοῦ Κάστρο. Διατηροῦμε
τὸ δικαίωμα νὰ τὸ κάνουμε.

‘Η δήλωση τοῦ πρωθυπουργοῦ Κάστρο τῆς 6 Φεβρουαρίου
είναι χοήσιμο ὑλικό, τὴν δημοσιεύοντας δόλοκληρη ἔδω καὶ δὲ
μεταδίδεται μέσον τῶν ῥαδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν μας σὲ δόλ-
οκληρο τὸν κόσμο σὲ διάφορες γλώσσες. ‘Ελπίζουμε ὅτι δι-
κινέζικος λαός, οἱ λαοὶ τῆς Λατινικῆς Αμερικῆς καὶ στὰ ἀλλα
μέρη τοῦ κόσμου θὰ τὴν διαβάσουν, θὰ ἐμβαθύνουν στὰ προ-
βλήματα ποὺ θέτει καὶ θὰ βγάλουν τὰ δικά τους συμπεράσματα.

«Λαϊκὴ Ήμερησία», 22-2-1966

ΠΟΙΟΙ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΙΝΕΖΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟ:

Κάτω ἀπὸ τὸν τίτλο «Ἀντιδράσεις ποὺ προκάλεσε ἡ ἀντι-
κινέζικη δήλωση τοῦ Κάστρο», η̄ «Λαϊκὴ Ήμερησία τῆς
22ας Φεβρουαρίου ἀφιέρωνε μιὰ δόλοκληρη σεβασμὸ γιὰ τὴ
δημοσιεύση σχολίων τοῦ τύπου, τῶν Πρακτορείων Εἰδήσεων
καὶ ραδιοσταθμῶν τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνωσης, τῆς Τσεχοσολοβα-
κίας, Πολωνίας, τῶν Η.Π.Α., Αγγλίας, Γαλλίας, Δυτικῆς
Γερμανίας, Ινδίας, Ινδονησίας καὶ Γιουγκοσλαβίας, σχετι-
κὰ μὲ τὴν ἀντικινέζικη δήλωση τοῦ Κάστρο τῆς ήσαν Φεβρου-
αρίου». Τοῦτο.

“Ολες αὐτὲς οἱ ἀντιδράσεις δείχνουν ὅτι δήλωση τοῦ
Κάστρο χειροκροτήθηκε ἀπὸ τοὺς λιπεριαλιστές, τοὺς σύγχρο-
νους φεβιζιονιστές καὶ τοὺς ἀντιδραστικοὺς διαφόρους χωρῶν.
Ἐσπευσαν ἀμέσως νὰ κινητοποιήσουν τὸν προπαγανδιστικὸ
τοὺς μηχανισμὸ γιὰ νὰ ἐξαπολύσουν συκοφαντίες ἐναντίον
τῆς Κίνας.

Στὴ Σοβιετικὴ «Ἐνωση», δήλωση τοῦ Κάστρο ἔγινε δεκτὴ
ἀπὸ τὸ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τῆς Μόσχας σὰν ἀνέπιστο δῶρο
ἀπὸ τὸν οὐρανό. ‘Ο Ρ.Σ. τῆς Μόσχας μετέδωσε αὐτὴ τὴν
ἀντικινέζικη δήλωση 17 φορὲς στὶς ἐκπομπές του στὴν κινέζι-
κη γλώσσα στὶς 8-9 Φεβρουαρίου. ‘Αναφερόμενος στὸν
Κάστρο, Ισχυρίσθηκε πῶς οἱ συνεντεύξεις ποὺ ἔδωσε ὑπενθύ-
νος παράγοντας τοῦ ‘Τπουργείου τοῦ Έξωτερικοῦ ‘Εμπο-
ρίου τῆς Κίνας μὲ τὶς δόποις ἔδωσε διευκρινήσεις σχετικὰ
μὲ τὸ κινεζοκουβανικὸ ἐμπόριο, είχαν ἔναν «ἐξαιρετικὰ δό-
λιο» χαρακτήρα, πῶς δλα δσα ἀναφέρθηκαν στὶς συνεντεύ-
ξεις «στηρίζονται σὲ μιὰ παραμόρφωση τῶν γεγονότων»
καὶ χαρακτήρισε τὶς συντεύξεις «κυνικές».

‘Ο ίδιος Σταθμὸς μετέδωσε δόλοκληρα ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴ

Δήλωση τοῦ Κάστρο, κατηγορώντας συκοφαντικὰ τὴν Κίνα,
ὅτι «δὲν δέχενται οὔτε τὸ παραμικὸ σεβασμό, γιὰ τὴν Κού-
βα», ὅτι «ἄγνοες ἐντελῶς» τὴν «ἀξιοπρέπεια τῆς», ὅτι «δια-
τηρεῖ γιὰ τὸν έαυτὸ τῆς τὸ δικαίωμα νὰ χρησιμοποιεῖ ἀπει-
λες νὰ ἀσκεῖ ἐκβιασμούς, πέσεις, νὰ ἐπιτίθεται καὶ νὰ στραγ-
γαλίζει ἀλλοὺς μικροὺς λαοὺς» καὶ ὅτι συχνὰ καταφέγγει
«εἰς τὶς χειρότερες μορφές πειρατίας, καταπίεσης καὶ ἀπάτης»
μέθοδες ποὺ ἔχουν εἰσαχθεῖ στὸν κόσμο ἀπὸ τότε ποὺ ἔκανε
τὴν ἐμφανισὴ της ἡ ταξικὴ κοινωνία καὶ ποὺ ὑφίστανται ἀ-
κόμα στὶς καπιταλιστικὲς χώρες τοῦ σύγχρονου κόσμου.

Στὶς ΗΠΑ, ἡ ἐφημερίδα «Washington Evening Star»,
σὲ ένα της ἄρδηρο στὶς 9 Φεβρουαρίου, γράφει ὅτι δι-
κινέζικη δήλωση τοῦ Φιντέλ Κάστρο ἐναντίον τῆς Κινέζικης
Κυβερνησης ἀδὲν ἀφήνει καμὰ ἀμφιβολία ὅτι ἔχει ταχθεῖ
μὲ τὸ μέρος τῆς Μόσχας, στὸν σκληρὸν ιδεολογικὸ τὸ πόλεμο
μὲ τὸ Πεκίνο. Δὲν μποροῦσε φυσικὰ νὰ κάνει διαφορετικά,
ὅταν αὐτὴ δηλαδίζει τὴν ήσαν τῆς ή μπαρκή ἐξαρτάται ἀπὸ τὴ Σοβιε-
τικὴ βοήθεια, η δοπία ἀνέρχεται σὲ ένα έκατομμύριο δολλά-
ρια τὴν ήμέρα.

‘Η ἐφημερίδα «New York Times» σὲ ἄρδηρο της στὶς 10
Φεβρουαρίου χαιρέτησε τὴν ἀντικινέζικη δήλωση τοῦ Κά-
στρο σὰν «ένα δόρσημο στὴν κουβανικὴ πολιτική». ὑπογραμμί-
ζει πῶς ένας ἀπὸ τὸν λόγους γιὰ τὸν δοπίονυς δι-
κάστρο ἐπετέθηκε στὴν Κίνα «πιθανότατα εἶναι δηλαδίζει
σφάλιος πειραστέρες οἰκονομικὲς παραχωρήσεις ἀπὸ τὴ σο-
βιετικὴ οἰκονομία, ἀναλαμβάνοντας νὰ ἐξεφλήσει τὸν λο-
γαριασμὸν του μὲ ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν κινέζων. ‘Η
ἐφημερίδα «Herald Tribune» τῆς Νέας Υόρκης σὲ ένα

ἀρθρο της στις 12—13 Φεβρουαρίου χαρακτηρίζει τὴν ἀντικινέικη δήλωση τοῦ Κάστρο σὰν ἔνα «κατακόκκινο αἰσθηματικὸ μυθιστόρημα» καὶ δηλώνει διὰ τὸ πρότερον νὰ περιμένουμε τὴν «προσεχῆ πράξη» του. 'Η ἐφημερίδα ὑπογραμμίζει διὰ τὴν δήλωση «μπορεῖ νὰ σημαίνει προετοιμασία γιὰ τὴν ἀνοικτὴ διαίρεση τοῦ Κομμονιστικοῦ κόσμου σὲ δυὸ ξεχωριστά, ἀντιτιθέμενα στρατόπεδα».

'Η ἐφημερίδα **«TIMES»** τοῦ Λονδίνου σὲ ἄρθρο τῆς 7 Φεβρουαρίου γράφει: «Δὲν ἔχει σημασία ποιὰ εἶναι ή αἵτια αὐτῆς τῆς ἑνέργειας τοῦ Κάστρο, τὸ βέβαιο εἶναι διὰ τὸ ὑπόλοιπη Λατινικὴ Ἀμερικὴ δὰ ἀναπεύσει πιὸ ἐλεύθερα. 'Ο Δρ. Κάστρο μπορεῖ νὰ ἔξακολουθήσει νὰ προωθεῖ τὴν προπαγάνδα ὑπὲρ τῆς ἐπανάστασης μεταξὺ τῶν γειτόνων της. 'Αλλὰ τὰ λόγια του ἔχουν λιγότερες πιθανότητες σήμερα νὰ ἀκολουθήσουν ἀπὸ πράξεις».

'Η βρετανικὴ ἐβδομαδιαία ἐφημερίδα **«TRIBUNE»** σὲ ἔνα ἄρθρο μὲ τὸν τίτλο **«Kína, Κούβα καὶ Εἰρηνικὴ συνύπαρξη»**, στις 11 Φεβρουαρίου σημειώνει πῶς ὁ Κάστρο «γνωρίζει ἐφ' δύον δρίσκοις 90 μίλια μακρὰ ἀπὸ τὴν Φλωρίδα, πῶς ἡ ἀνάγκη γιὰ εἰρηνικὴ συνύπαρξη... εἶναι ουσιώδης».

'Η γαλλικὴ ἐφημερίδα **«LE MONDE»**, σὲ ἔνα ἄρθρο στις 8 Φεβρουαρίου γράφει: «οἱ οἰκονομικὲς καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ πολιτικὲς αἵτιες... εἶναι «πράγματι ισχυρές» γιὰ νὰ δόηγήσουν τὰ Κάστρο σὲ «ἔνα (ἀντικινέικὸ) ἔσπασμα». 'Η «ἐκλογὴ» του... παρέχει στοὺς Σοβιετικοὺς ἔναν ἰδιαίτερο λόγο ἴκανοποίησης». Καὶ προσθέτει πῶς: «ὅπωδε πότε οἱ λαοὶ στὸ ἔξωτερικὸ δὲν δὰ παραλεῖνονταν νὰ σημειώσουν διὰ τὸ δηλητηριώδης λίβελλος τοῦ Κουβανέζου πρωθυπουργοῦ συμπίπτει μὲ τὴν παρούσια στὴν 'Αβάνα τοῦ κ. Πατόλιτσεφ, Σοβιετικοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐμπορίου, γιὰ νὰ διαπραγματευθεῖ μιὰ νέα ἐμπορικὴ συμφωνία μεταξὺ Κούβας καὶ Σοβιετικῆς **«Ενωσης»**.

'Ενα ἄλλο ἄρθρο ποὺ γράφτηκε σὲ μιὰ ἄλλη Γαλλικὴ ἐφημερίδα στὴν **«L' AURORÉ»**, στις 7 Φεβρουαρίου ἀναφέρει: «Τὶς ἐπιδιώκει ή | Κούβα τώρα; Πρῶτα ἀπὸ δύλα πέρα ἀπὸ τὶς ἐπαναστατικὲς χίμαιρες ποὺ δὲν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα

“Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ..:

Ο ΚΑΣΤΡΟ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑ, ΆΛΛΑ ΔΙΑΛΕΞΕΙ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ

'Η ἐβδομαδιαία ἐφημερίδα **«Η Φωνὴ τοῦ Λαοῦ»**, δραγανο τοῦ Κομμονιστικοῦ Κόμματος Βελγίου, δημοσίευσε στις 14)1 ἔνα σχόλιο μὲ τίτλο **«Ο Κάστρο, στὰ ἵχνη τῶν σοβιετικῶν οεβίζιονιστῶν ἥγετῶν»**.

Παραδέτουμε ἀποστάσματα ἀπὸ τὸ σχόλιο αὐτό: «(Ο Κάστρο) μιλάει πολὺ γιὰ ἴμπεριαλισμό, γιὰ μαρξισμὸ-λενινισμό, γιὰ ἐνότητα τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος.

Στὴν πραγματικότητα, διάλεξε τὸ στρατόπεδο του. 'Ο Κάστρο δρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν στέγη τῶν σοβιετικῶν οεβίζιονιστῶν ἥγετῶν. Πολιτικά, ἰδεολογικά. 'Επίσης καὶ οἰκονομικά.

'Απὸ συμβιβασμὸ σὲ συμβιβασμό, πῆρε γρήγορα τὸν κατήφορο.

'Ο Κάστρο, ποὺ μιλάει γιὰ ἐνότητα, ἔχει διαλέξει τὴ διάσπαση. 'Ο Κάστρο, ποὺ μιλάει γιὰ «σεβασμὸ» τῶν ἀδελφῶν

Ο ΣΑΝΜΟΥΓΚΑΘΑΣΑΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΙΣ ΑΝΤΙΚΙΝΕΖΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟ

'Ο Ν. Σανμούγκαθάσαν, μέλος τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ τῆς Γραμματείας τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ. Κεϋλάνης σὲ μιὰ δήλωση ποὺ ἔκανε στὸν τύπο στις 10 Φεβρ. ξεσκέπασε τὶς πρόσφατες ἀντικινέικες δηλώσεις τοῦ Φιντέλ Κάστρο.

'Η ἀνακοίνωση, ποὺ δημοσιεύτικε στὴν **«Καμκαρούνα»** στις 18 Φεβρ. έλεγε:

«Ο Φιντέλ Κάστρο προξένησε αἰσθημὴν καταδικάζοντας δίαισα τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας καὶ αἰφνιδίασε ἀκόμα πολλοὺς διπλωματικοὺς κύκλους. Οἱ καλὰ πληροφορημένοι πολιτικοὶ κύκλοι ἀπὸ πολὺ καὶ περιμέναν αὐτὴν τὴν ἐκδήλω-

θὴ προσπαθήσει νὰ ξαναγεννηθεῖ. 'Η ἐπανάληψη τῆς ἐπαφῆς μὲ τὴν Οὐδάσιγκτων δὰ διευκολυνθεῖ τώρα μετὰ τὸ στάσιμο τῶν δεσμῶν μὲ «τὸ μεγάλο κίτρινο ἀδελφό»;... 'Η Μόσχα δὰ τρίβει τὰ χέρια της εὐχαριστημένη γιὰ δύλα αὐτά...».

Στὸ τεῦχος τῆς 14)2, τὸ δυτικογερμανικὸ **«DER SPIEGEL»** δημοσίευε ἄρθρο στὸ δόποιο τονίζει πῶς οἱ ἀντικινέικες ἐπινέσεις τοῦ Κάστρο εἶναι «τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πίεσης» ποὺ τὸν ἀσκήσεις η Μόσχα. **«Αναφέρει: 'Ετενεταῖ, η ΕΣΣΔ χύνει ἔνα ἔκατομμύριο δολáρια τὴν ἡμέρα στὸ χρηματοκινήτιο τοῦ Κάστρο· καὶ η κουνιανῆ οἰκονομία ἔξαρτᾶται δύλο καὶ περισσότερο ἀπὸ τὴ Σ. 'Ενωση. Τώρα ζεφύσεις διακρίθησε ποὺ τὸ Κρεμλίνο ἔξοφλει τὰ μερίσματά του... 'Οταν ἐκφωνοῦσε τὸν λόγιον μὲ τὸν δόποιον κατηγορούσε τὸν **«εύτριπτον»** πιστωτή του, ένας ἄνθρωπος τοῦ Κρεμλίνου δρισκόταν πίσω ἀπὸ τὶς πλάτες του. 'Ο άνθρωπος αὐτὸς ήταν δ. Ν. Πατόλιτσεφ, ὑπουργός τοῦ 'Εμπορίου, ποὺ πήγε στὴν 'Αβάνα γιὰ νὰ διαβεβαιώσει τὴν Κούβα πὼς ἔχει ἐξασφαλίσει μιὰ ἀκόμα πιὸ σπουδαῖα σοβιετικὴ βοήθεια».**

'Η ίνδικη ἐφημερίδα **«HINDUSTAN TIMES»** σὲ ἄρθρο της στις 8)2 ἀναφέρει: «'Η ἀνησυχία τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς σχετικά μὲ μιὰ φιλοκαστοκή ἐπανάσταση δοδήγησε σὲ δράση τὴν 'Οργάνωση τῶν ἀμερικάνικων κρατῶν. Τώρα πὸν ἐπῆλθε σύγκρουση ἀνάμεσα στὴν 'Αβάνα καὶ στὸ Πεκίνο, αὐτὸς μπορεῖ νὰ ἐπιφέρει κάποια σταθεροποίηση στὴν δργάνωση αὐτῆς».

'Η ἐφημερίδα τῆς ίνδονησιακῆς Δεξιᾶς **«API PANTJASILIA»** σὲ σχόλιο της στις 8 Φεβρουαρίου χαιρέτησε τὸ ἀντικινέικο ἔσπασμα ποὺ σχετικά μὲ τὸν Κάστρο. **«Ο Κάστρο ἐπετέθηκε ἀνελέητα ἐναντίον τῆς Κίνας. Αὐτὸς εἶναι ένα θανυάσιο παράδειγμα αὐτοσεβασμοῦ»** ἔγραψε.

'Η Γιουγκοσλαβικὴ ἐφημερίδα **«BORBA»**, σὲ ένα σχόλιο της στις 8 Φεβρουαρίου ἐπαναλάμβανε τὶς κατηγορίες τοῦ Κάστρο ἐναντίον της σύμφωνα μὲ τὶς δοποῖς η Κίνα προχωρεῖ σὲ ἀντεκδικήσεις, καταπίεσεις καὶ «έπειβάσεις στὶς ἐσωτερικὲς δυοδέσεις». Κατηγοροῖ συνοφαντικὰ τὴν Κίνα διὰ στην «προσάτευσια νὰ ἐπέμβει» στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῶν 'Ασιατικῶν καὶ 'Αφρικανικῶν χωρῶν.

κομμάτων, ἔξαπολύει συκοφαντίες, ύδροιστικὲς μαξὶ καὶ φαῦλες, ἐναντίον τῆς Κίνας. Σὲ μιὰ μαξικὴ συγκέντρωση, στὴν 'Αβάνα. Καὶ «συμπτωτικά», ἀκριβῶς πρὶν ἀρχίσει η Διάσκεψη τῶν τριῶν ἡπείρων.

'Ο Κάστρο διαβεβαιώνει — ἰδιαίτερα — πῶς είχε προτείνει τὴν ἀνταλλαγὴ δύο τόννων κουνιανῆς ζάχαρης μὲ ἔνα τόνο κινέικο ωὗζι καὶ θεωροῦσε πῶς η διάρκεια αὐτῆς τῆς ἀνταλλαγῆς δὰ ήταν μακροπρόθεσμη.

'Αφίνει πέισμας νὰ ἐννοηθεῖ πῶς η Κίνα ἐπιζητεῖ νὰ σταμάτησει ἀπόποδο μὲ τὴν Κούβα...

Στὴν πραγματικότητα, πρόσκειται γιὰ ἔνα σκανδαλόδη λόγο, ἐντελῶς όποικιτο, ένα λόγο ποὺ παρουσιάζει ἀπρόκλιτα τὸ μαῦρο γιὰ δάστρο καὶ ποὺ ἐπιζητεῖ νὰ τροφοδοτήσει ἀντικινέικες ἐπιθέσεις.

ση. 'Εδῶ καὶ δρισμένο καιρό, η Κούβα γλυστροῦσε γρήγορα στὸν κατήφορο τοῦ φεβίζιονισμοῦ — σπρώχητης πρὸς τὰ ἐκεῖ ἀπὸ τὴ Σοβιετικὴ βοήθεια ποὺ ἀντιστοιχεῖ στὸ ποσὸ τοῦ 1 ἔκατομμυριού φοινίλων τὴν ἡμέρα. 'Ο Κάστρο βαθμαῖα κερδήθηκε ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης μὲ τὶς ΗΠΑ πάνω στὴν δάση τῆς μὴ υποστήριξης τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἐπαναστατικῶν κινημάτων τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς. Αὐτὴ η συμφωνία σκαρώθηκε στὴ Μόσχα. Δὲν υπάρχει γι; αὐτό, τίποτα τὸ παράξενο τὸ διὰ δέν έχουμε ἀκόμη πρόσφατα καμία καταδίκη τῆς Κούβας ἀπὸ μέρους τοῦ Τζόνσον». Τονίζει: «Ο Κάστρο, φυσικά, ἔπρεπε νὰ πληρώσει τὸ τί-

μημα γιὰ αὐτὴ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη. "Οφειλε νὰ ἐπιτεθεῖ στὸν κοινὸ ἔχθρο τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σοβιετικοῦ ρεβιζιονισμοῦ. 'Ο Κάστρο ἐπωφελήθηκε ἀπὸ τὴν εὐκαιρία τῆς ἔναρξης τῆς τελευταίας Διάσκεψης 'Αλληλεγγύης τῶν τριῶν ἡπείρων στὴν 'Αβάνα γιὰ νὰ ἔξαπολυσει τὴν ἐπίθεσή του στὴν Κίνα. 'Εξέπληξε τὸν ἀντιπροσώπους σ' αὐτὴ τῇ διάσκεψη λέγοντας φύματα πῶς ή Κίνα ἀρνήθηκε νὰ πουλήσει ὁύζι στὴν Κούβα. "Ενας ἀπὸ τὸν ἀντιπροσώπους τῆς Κεϋλάνης σ' αὐτὴ τῇ Διάσκεψη ὑπογράμμισε πῶς αὐτὸν τὸ ἐπεισόδιο μείωσε τὴν ἐπιφορὴ τῆς Κούβας στὸν ἀντιπροσώπους τῆς 'Ασιας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ Λατινικῆς 'Αμερικῆς. Τὸ κῦρο τῆς Κούβας ἔπειτα ἀλλά περισσότερο ὅταν ή Κίνα ἀπάντησε καὶ ἔσκεπτα τὰ φύματα τοῦ Κάστρου.

"Τώρα δὲ Κάστρο προσέφυγε σὲ ἐντελῶς ὀδάσιμες ἐπινοήσεις. Πόσο θὰ ξεστάθηκαν ἀπὸ τὸν λόγο του οἱ καρδιὲς τοῦ Κοσύγκιν καὶ τοῦ Τζόνσον τῶν σημερινῶν πατρώνων τοῦ Κάστρου. 'Αλλὰ ἀναμφισθῆτα, λέρωσε τὴν ἐπαναστατικὴ εἰκόνα τῆς Κούβας στὰ μάτια ὄλων τῶν ἐπαναστάτων. Τὸ νὰ ἐπιτίθεται κανεὶς ὑδριστικὰ σὲ μιὰ χώρα ποὺ ἔχει ἐπισημανθὲν ἀπὸ τὸν ἴμπεριαλισμὸν τῶν ΗΠΑ σὰν κύριος ἔχθρος του δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτελεῖ πιστοποιητικὸ γιὰ τὴν ἀντιμπεριαλιστικὴ στάση τοῦ Ἰδιου.

"Η ἀνακοίνωση λέει: «Αὐτὸν ποὺ ἔγινε στὴν Κούβα εἶναι τραγικό. 'Αλλὰ δὲ οἱ προοδευτικοὶ ἀνθρώποι πρέπει νὰ πληροφορηθῶν γι' αὐτὸν ποὺ ἔγινε. 'Ο καθένας μπορεῖ

νὰ ἀναλογισθεῖ σὲ ποὺ διαθῆται ἡ Κούβα ἔχει ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ δορύπιο παίροντας ὑπόψη του δχι μόνο τὴν ἀποχώρηση ἀπὸ τὴν πολιτικὴ σκηνὴ της ἐνὸς ἀπὸ τοὺς πὸ ἔξοχους ἡγέτες, τοῦ Τσέ Γκουνεβάρα ἀλλὰ ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν ἀναχώρηση ἀπὸ τὴν Κούβα καὶ ἀλλων ἔνων πολιτικῶν προσφύγων ποὺ είχαν δρεῖ ἀσύλο στὴν Κούβα καὶ ποὺ τώρα βρίσκουν τὸ πολιτικὸ της κλίμα πάρα πολὺ δυσμενὲς γι' αὐτούς.

"Πολλὰ παραδείγματα μποροῦν νὰ δοθοῦν γιὰ τὴν πλήρη ὑποταγὴ τῆς Κούβας στὸ σοβιετικὸ ρεβιζιονισμό. "Ἐγιναν συνδυασμένες προσπάθειες γιὰ νὰ γεμίσει ἡ πρόσφατη διάσκεψη στὴν 'Αβάνα μὲ ρεβιζιονιστὲς καὶ νὰ κρατηθοῦν μακριὰ οἱ ἐπαναστάτες. 'Εγώ ἔνω ἔνα περιστατικὸ: εἰμινα στὸ Πεκίνο τὸν περασμένο Δεκέμβριο. "Ἐνας ἀριστερὸς Κολομβιανὸς ποὺ δούλευε στὸ Πεκίνο πήρε πρόσκληση νὰ παρακολουθήσει τὴν Διάσκεψη τῆς 'Αβάνας. Πήρε τὴν βίζα εἰσόδου καὶ ἔπειτα πήγε στὴν σοβιετικὴ πρεσβεία τοῦ Πεκίνου γιὰ νὰ πάρει μιὰ σοβιετικὴ βίζα διέλευσης μᾶλιστα ὁ μόνος δρόμος γιὰ τὴν 'Αβάνα περνάει δπὸ τὴν Μόσχα. "Η Σοβιετικὴ Πρεσβεία τοῦ ἀφρίδηκτη τὴν βίζα. Πηγαίνει πίσω στὴν Κουβανέζικη πρεσβεία καὶ ἔχηγεται τὴν κατάσταση, τοῦ ζητοῦν τὸ διαβατήριο. Τὸ δίνει πρόσθυμα. Σὲ λίγα λεπτά τὸ ἐπιστρέφουν μὲ τὴν Κουβανέζικη βίζα ἀκυρωμένη. Καὶ ή ἀνακοίνωση καταλήγει: «τὸ κακὸ εἶναι πῶς δὲν ἀρχίσεις νὰ γλυτράζεις, ἀναπόφευκτα θὰ πέσης πολὺ χαμηλά».

ΑΝΤΙΚΙΝΕΖΙΚΗ ΥΣΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΒΑ

"Απὸ τότε ποὺ δὲ πρωθυπουργὸς Φιντέλ Κάστρο δημοσίευσε στὶς 6 Φεβρουαρίου μιὰ ἀντικινέζικὴ δήλωση —ἀρκετὰ μακροσκελή— δικούαντας προπαγανδιστικὸ μηχανισμός, ἔστηκε στὴν χώρα μιὰ ἀντικινέζικη ἔκστρατεία ποὺ ἔφεσε στὴν ὑστερία.

"Ολες οἱ κουβανικὲς ἐφημερίδες συνοδεύουν μὲ δημαρχικές ἐπικεφαλῆδες τὸ ἀντικινέζικό κείμενο τοῦ Κάστρου. 'Η «GRANMA», δογανο τοῦ Κομισιονιστικοῦ Κόμματος Κούβας, ἀφιέρωσε τὴν πρώτη τῆς σελίδα σὲ μεγάλους τίτλους, δημοσιεύοντας σὲ εἶνος σῷδες καὶ μὲ πέντε διαφορετικὰ τυπογραφικὰ στοιχεῖα, ἐπιμέσεις κατὰ τὴν Κίνας. 'Ο κυριότερος τίτλος εἶναι: «'Απάντηση τοῦ Φιντέλ στὶς δηλώσεις τῆς Κινέζικης κυβέρνησης: ἡ κινέζικη κυβέρνηση πρόδωσε τὴν καλὴ πίστη τοῦ κουβανικοῦ λαοῦ, συμμετέχει οὐδιστικὰ στὸν ἀποκλεισμὸ ποὺ διεξάγει δι γιγάκιος ιμπεριαλισμὸς ἐναντίον τῆς Κούβας. πρέπει νὰ πούμε δυδ πράγματα: ἡ κινέζικη δήλωση κλείνει μιὰ μεγάλη ὑποκοινωνία καὶ ἀποκαλύπτει αἰσθήματα περιφρόνησης ἀπέναντι σὲ ἄλλους λαούς». 'Η φράση «ἡ κινέζικη κυβέρνηση πρόδωσε τὴν καλὴ πίστη τοῦ κουβανικοῦ λαοῦ» ποὺ ἔχει μετεῖ μὲ τὸ πιὸ μεγάλο στοιχεῖα, ποὺ μεγάλα ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ τίτλου τῆς ἐφημερίδας, καταλαμβάνει τὸ ένα τέταρτο τῆς σελίδας.

Ταυτόχρονα, οἱ φαδιοφωνικοὶ σταθμοὶ τῆς 'Αβάνας μεταδίδουν μέρα καὶ νύχτα, τὴν ἀντικινέζικὴ δήλωση τοῦ Κάστρου συκοφαντώντας συνεχῶς τὴν Κίνα. "Ολες οἱ ἐφημερίδες, μεταδίδουν ἀκατάπαντα πληροφορίες ἐναντίον τῆς Κίνας.

Στὰ φύλλα της, τῆς 7, 8, 9)2, ἡ ἐφημερίδα «GRANMA»

δημοσίευσε δηλώσεις, ἀποφάσεις καὶ ἐπιστολές κυβερνητικῶν δργανισμῶν, λαϊκῶν δογανώσεων καὶ σχολῶν τῆς Κούβας μὲ τὶς δόπεις ἐκφράζουν τὴν ὑποτήρηξή τους στὴ δήλωση τοῦ Κάστρου. Στὴν ίδια ἐφημερίδα ἀναφέρονται «συσκέψεις ἀγωνιστῶν» ποὺ συγκαλοῦνται ἀπὸ δρισμένους δργανισμοὺς καὶ δημοσιεύονται ἀντικινέζικὲς γελοιογραφίες καὶ φωτογραφίες. Τὸ Γραφεῖο τῆς Σύνταξης τῆς ἐφημερίδας ἀναφέρονται, σὲ σημειώμα τοῦ τῆς 9)2 πῶς «έλαβε χιλιάδες τηλεγραφήματα ποὺ ὑποστηρίζουν τὴν θέση τοῦ κουβανοῦ ἡγέτη σχετικὰ μ' αὐτό». Στὶς 11)2, κάτω ἀπὸ τὸν δικτάστη τοῦ: «Τηστηρίζουμε τὴν ἀπάντηση τοῦ Φιντέλ στὴν κινέζικη κυβέρνηση», ἡ ἐφημερίδα δημοσιεύει ἔνα κατάλογο 300 δργανώσεων τῆς χώρας καὶ φωτοτυπίες τῶν ἐπιστολῶν.

Κάτω ἀπὸ τὸν τίτλο: «Η δήλωση τοῦ Φιντέλ προκάλεσε ἀντιδράσεις σὲ παγκόσμια κλίμακα», ἡ ἐφημερίδα ἀναδημοσιεύει σχόλια ποὺ ἐπικριτοῦν τὴν ἀντικινέζικη δήλωση τοῦ Κάστρου καὶ ποὺ δημοσιεύονται στὸν τόπο τῶν ΗΠΑ, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἄλλων ἴμπεριαλιστικῶν χωρῶν ὅπως καὶ τὸν τύπον τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Τσεχοσολοβακίας. 'Αναγεσα στὶς ἀμερικάνικες ἐφημερίδες ποὺ ἀναφέρονται, περιλαμβάνονται οἱ ἔντος: «New York Times», «New York Herald Tribune», «New York Journal - American», «New York World Telegram and Sun» καὶ η «New York Post». 'Η «Granma» ἀναφέρεται σ' αὐτὸν ποὺ λέει η «New York Herald Tribune»: Περισσότερο ἀπὸ ἔνα πρόβλημα οἰκονομικοῦ χαρακτήρα, πρόκειται γιὰ τὴ συνεχὴ διανομὴ κινέζικου προπαγανδιστικοῦ ίδιου στὶς ξενοπλες δυνάμεις τῆς Κούβας.

Η ΑΝΤΙΚΙΝΕΖΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟ

"Η κουβανικὴ ἐφημερίδα «Granma» δημοσίευσε στὶς 6 Φεβρουαρίου μιὰ μακροσκελὴ ἀντικινέζικὴ δήλωση τοῦ κουβανοῦ πρωθυπουργοῦ Φιντέλ Κάστρο, μὲ τίτλο «'Απάντηση στὶς δηλώσεις τῆς κινέζικης κυβέρνησης». Δίνουμε ἐδῶ μιὰ εὑρεία περίληπτή της.

"Ο Κάστρο δοξαίζει τὴν δήλωση του μὲ ἐπίθεση κατὰ τῶν δύο συνεντεύξεων ποὺ δόθηκαν ἀπὸ ὑπεύθυνο παράγοντα τοῦ 'Τπουργείου 'Εξωτερικοῦ 'Εμπορίου τῆς Κίνας πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς ἀποκάλυψης τῆς ἀλήθευτας σχετικὰ μὲ τὸ κινέζικον κουβανικὸ ἐμπόριο. «Οι δηλώσεις αὐτὲς τῆς κινέζικης κυβέρνησης,

εἰπε, ποὺ μπῆκαν στὸ στόμα ἐνδὲ ἀποκαλούμενον «παράγοντα» τοῦ 'Τπουργείου 'Εξωτερικοῦ 'Εμπορίου εἶναι πάρα πάνω ἀπὸ δόλιες... Αὐτὸς δὲ τρόπος ἐνέργειας φανερώνει μιὰ μεγάλη ὑποκοινωνία... ἐκτὸς ἀπὸ τὸ διτί εἶναι ἐπαίσχυντη αὐτὴ ἡ συμπειριφρά, ἀποκαλύπτη αἰσθήματα περιφρόνησης ἀπέναντι σὲ ἄλλους λαούς... Μὲ τὸ πολιτικὸ τους περιεχόμενο καὶ τὴν ἀναδέστατη μορφή τους, οἱ δηλώσεις αὐτὲς μποροῦν νὰ παραβλάψουν σοφαρὰ τὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ δυὸ χῶρες δύος ή Κούβα καὶ η Κίνα».

Σὲ συνέχεια, ἀναφερόμενος στὸ λόγο του τῆς 2 'Ιανουα-

ρίουν καὶ σὲ πολλὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀπάντησης τοῦ κουβανοῦ 'Τπουργοῦ τοῦ Ἐξωτερικοῦ' Ἐμπορίου, λοχνρίζεται πῶς ἀπὸ τὸ γεγονός δύτι δὲν ἴκανοποιήθηκε ἡ Κούβα, στὴ διάρκεια τῶν προκαταρκτικῶν ἐμπορικῶν διαπραγματεύσεων ἀνάμεσα στὶς δύο χώρες, σχετικὰ μὲ τὸ τονᾶς ουζιοῦ ποὺ ζητοῦσε, ἡ Κίνα «ένωθηκε, οὐσιαστικά» μὲ τὸν οἰκονομικὸν ἀποκλεισμὸν ποὺ ἐπιβάλει στὴν Κούβα ὁ ἀμερικανικὸς ἴμπεριαλισμὸς καὶ «διέπραξε μιὰ ἐγκληματική, ἐπιθετική, οἰκονομικὴ ἐνέργεια ἐναντίον τῆς χώρας μας».

'Η πρόταση τοῦ σχετικὰ μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ κουβανικῆς ζάχαρης μὲ κινέζικο ρύζι, εἴπε, ἔγινε «ἀφοῦ λήφθησαν ὑπόψη μιὰ σειρὰ περιστάσεις...」Ανάμεσα σὲ ἄλλες, ἡ «ἀρχὴ τοῦ διεθνοῦς καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας», τὸ δύτι ἡ Κούβα εἶναι μιὰ χώρα ποὺ πατροπαράδοτα καλλιεργεῖ τὸ ζαχαροκάλαμο καὶ ποὺ ξαρίζει νὰ τὸ καλλιεργεῖ, ἐνῶ «ἡ θέση τῆς μὲ τὸ ρύζι εἶναι διαφορετική».

Χαρακτήρισε τὶς συνεντεύξεις ποὺ δόθηκαν ἀπὸ ὑπεύθυνο παράγοντα τοῦ 'Τπουργείου' Ἐξωτερικοῦ' Ἐμπορίου τῆς Κίνας «σὰν προφανὴ ἀδιλότητα ποὺ ἔγινε γιὰ νὰ ἔξαπατησθοῦν δοὺς δὲν γνωρίζουν τὰ γεγονότα». Η ἐξήγηση τῆς κινέζικης πλευρᾶς σύμφωνα μὲ τὴν δούια ἡ Κίνα «είχε συμφωνήσει νὰ προμηθεύσει στὴν Κούβα 250.000 τόννους ρύζι μονάχα γιὰ τὸ 1965, ἀλλὰ δὲν είχε ὑποσχεθεῖ νὰ τῆς προμηθεύει τὸ ἴδιο κάθε χρόνο», εἴπε πῶς «δὲν είναι καθόλου αὐτὸν ποὺ είχαμε νὰ προτείνουμε: ἀποκαλύπτει μιὰ διφρούμενη στάση στὴ συμπεριφορά τῆς καὶ ἀποτελεῖ μιὰ προδοτικὴ ἐνέργεια ἀπέναντι στὴν καλὴ πίστη τῆς κουβανικῆς πλευρᾶς».

«Δὲν θὰ μπορούσαμε ποτὲ νὰ σκεφθοῦμε πῶς ἡ κινέζικη κυβέρνηση θὰ κρατοῦσε τὸ δικαίωμα, σὰν ἔνα φονικὸ ἐγκερίδιο, μὲ ἐντελῶς μονόπλευρο τρόπο... νὰ ἐρμηνεύσει ἕτοι τὴ συμφωνία της, εἴπε. Σὲ δύτι ἀφορᾶ τὴν ἀποψὴ τοῦ ὑπεύθυνου τοῦ 'Τπουργείου' Ἐξωτερικοῦ' Ἐμπορίου τῆς Κίνας πῶς ἡ μείωση τῆς ποσότητας τοῦ ουζιοῦ στὴν Κούβα δὲν πρέπει νὰ συνδέεται αὐθάδιστα μὲ τὸ προβλήμα τοῦ κινέζο-κουβανικοῦ ἐμπορίου, εἴτε: «Δὲν μπορούμε παρὰ νὰ χαρακτηρίσουμε σὰν κυνικὰ αὐτὸν τοῦ εἰδους τὰ ἐπιχειρήματα».

«Δὲν κατηγοροῦμε ἀποκλειστικὰ τὴν κινέζικη κυβέρνηση γιὰ τὴ μείωση τῆς ποσότητας αὐτῆς.」Η ενδύνη δρίσκεται σὲ πρώτη γραμμὴ στοὺς γιάγκηδες ἴμπεριαλιστὲς ποὺ μᾶς ἐπέβαλαν τὸν οἰκονομικὸ ἀποκλεισμὸν σὲ δεύτερη γραμμή, στὴν κινέζικη κυβέρνηση γιατὶ προσχώρησε οὐσιαστικὰ στὸν ἀποκλεισμὸν αὐτὸν· καὶ σὲ τρίτη γραμμὴ, σὲ μᾶς τοὺς ἰδίους γιατὶ πιστέψαμε στὸ διεθνιστικὸ πνεῦμα τῆς κινέζικης κυβέρνησης, συνέχισε.

Αναφέρθηκε στὰ λόγια τοῦ κινέζου ὑπεύθυνου παράγοντα ποὺ είχε πεῖ πῶς «τὴ στιγμὴ ποὺ συνεχίζονταν ἀκόμα οἱ προκαταρκτικὲς διαπραγματεύσεις ἀνάμεσα στὶς ἀντιποσωπείες τοῦ ὑπουργείου 'Ἐξωτερικοῦ' Ἐμπορίου τοῦ δύο χωρῶν, ἡ κουβανικὴ πλευρά, ἔδους μὲ μονόπλευρο καὶ ἀνακριθῆ τρόπο, σὲ δημοσιοτητὰ τὸ ἀντικείμενο τῶν διαπραγματεύσεων αὐτῶν καὶ ἐπέρρωψε στὴν Κίνα τὴν ενδύνη γιὰ τὴ μείωση τῆς ποσότητας τοῦ ουζιοῦ γιὰ τὸν κουβανικὸ λαό. Γιὰ νὰ μιλήσουμε καθαρά, ἔνας τέτιος τρόπος ἐνέργειας μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ὑποθέσουμε πῶς ἡ κουβανικὴ πλευρά ἐμπνέεται ἀπὸ ἄλλα κίνητρα». Πρόσθετε πῶς ἡ δήλωση αὐτὴ ἔγινε «μὲ τὴν πὐδ δηλητηριώδη πρόσθεση, καὶ είναι σὰν ἱδέα δόλια, πανούργα καὶ κυνική». «Ἐπιχειρεῖ νὰ σπείρει τὴν ἀμφιβολία μὲ τὸ χειρότερο δηλητηρίο, μὲ τρόπο δόλιο, ὑπουρὸ καὶ πανούργο. Τὸ ἐπιχειρήμα αὐτὸν χρησιμοποιεῖται μὲ τὸ χειρότερο μοχληθὸ τρόπο, γιατὶ ἡ κινέζικη κυβέρνηση θέλει νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὸ γεγονός πῶς δρισένεα προθλήματα δὲν ἔχουν κοινολογηθεῖ προσπαθῶντας νὰ ἔξαπατησει καὶ νὰ σπείρει τὸ σύγχυση».

«Τὴν παραμονή, ἀκριβῶς, αὐτῆς τῆς Διάσκεψης 'Ἀλληλεγγύης τῶν λαῶν τῆς Ασίας, τῆς Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Αμερικῆς, ἡ κινέζικη κυβέρνηση διέπραξε μιὰ ἐγκληματική, ἐπιθετική, οἰκονομικὴ ἐνέργεια ἐναντίον τῆς χώρας μας, σὲ ἔνα χρόνο σοφαρῶν κλιματικῶν δυσκολιῶν, ποὺ οἱ τιμές εἶναι ἔξαιρτικὰ χαμηλὲς στὴν παγκόσμια ἀγορὰ γιὰ τὸ κυριότερο ἐξαγωγικὸ μας προϊόν καὶ μέσα σὲ ἔνα σφρόδρῳ ἴμπεριαλιστικὸ οἰκονομικὸ ἀποκλεισμὸ ποὺ κάνει πὐδ δύσκολες ἥ μποδίζει τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς μὲ ἔνα μεγάλο μέρος τῶν

χωρῶν τοῦ κόσμου.」Η κινέζικη κυβέρνηση δὲν θὰ μποροῦσε νὰ δρεῖ πιὸ κατάλληλη, στιγμὴ γιὰ νὰ χτυπήσει βαθειὰ τὸ λαό μας καὶ αὐτὸν ποὺ εἶναι ἀκόμα πιὸ σοβαρὸ τὴ στιγμὴ ποὺ συνέχονταν ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ διάσκεψη 'Ἀλληλεγγύης τῶν λαῶν τῶν τριῶν ηπείρων. Αὐτὸν προκαλεῖ σοβαρὲς σκέψεις».

«Αὐτὸν ποὺ θὰ ἐκθέσουμε σὲ συνέχεια, ἔπειτε νὰ τὸ ποῦμε στὶς 2 'Ιανουαρίου καὶ νὰ ἔξηγήσουμε τὴν αἰτία τῆς στάσης τῆς κινέζικης κυβέρνησης. Όστρο, δὲν τὸ κάναμε. Εἶναι ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ κυβέρνηση, ποὺ μὲ τὸ δόλο της, τὴν υποκρισία της, τὸν κακόθυμον διπλανιγμό της ἀπέναντι στὸ μικρὸ λαό μας, μᾶς ὑποχρεώνει νὰ τὸ κάνουμε».

Ο Κάστρο θέμεσε σὲ συνέχεια τὸ ζήτημα «τοῦ προπαγανδιστικοῦ ὑλικοῦ» καὶ κατηγόρησε τὴν Κίνα πὼς δημιουργεῖ τὴ «διάσπαση».

«Τρεῖς μῆνες ποὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῶν ἐμπορικῶν συνομιλιῶν, ἀκριβῶς, στὶς 14 Σεπτεμβρίου 1965, στὶς 10 ἡ ὥρα, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ σύντροφος 'Οσβάλντο Ντορτίκος Τοράρτο καὶ ἐγώ, σὰν πρόεδρος τῆς κυβέρνησης, είχαμε ραντεύον μὲ τὸν ἐπιτεραμένο τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τίς Κίνας γιὰ νὰ συζητήσουμε ζητήματα, ποὺ κατὰ τὴ γνώμη μας, ήταν πολὺ σοβαρά».

«Ἄν καὶ ἡ κινέζικη κυβέρνηση γνώριζε πολὺ καλά —ἀφοῦ ἡ κουβανικὴ κυβέρνηση τὸ είχε ἐκφράσει, ἀκόμα καὶ δημόσια— ποὶν ήταν ἡ θέση μας σὲ δύτι ἀφορᾶ τὴ διανομὴ προπαγανδιστικοῦ ὑλικοῦ στὴ χώρα μας σχετικὰ μὲ ζητήματα πολιτικοῦ χαρακτήρα καὶ ἐκείνα ποὺ κατευθύνονται στὴν ἐπιδείνωση τῶν διαφορῶν ἀνάμεσα στοὺς σοσιαλιστικοὺς λαούς καὶ στὰ σοσιαλιστικὰ κράτη, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς κινέζικης κυβέρνησης στὴν Κούβα προχωρήσαν, ἀγνοώντας τὰ προνόμια ποὺ ὅπως σὲ κένθε κυριάρχη χώρα, εἶναι τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητας τῆς κυβέρνησης μας».

Τηνεύμισε πὼς είχε ἔξηγήσει τὴ θέση τῆς κυβέρνησης τῆς Κούβας, στὶς 13 Μαρτίου 1965, στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Αθάνας.

Ἐπανέλαβε αὐτὸν ποὺ είχε πεῖ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτῆς: «Σὲ δημοιαρπότητας ἐποχὴ τῆς Ιστορίας, σὲ δημοιαρπότητας περιόδο τῆς ἀνθρώποτητας, ἡ διαίρεση μπροστά στὸν ἐχθρὸ δὲν ήταν ποτὲ μιὰ ὁρθὴ στρατηγική, δὲν ήταν ποτὲ μιὰ ἐπαναστατικὴ στρατηγική, δὲν ήταν ποτὲ μιὰ μυαλωμένη στρατηγική».

«Καὶ ποὶδες μπορεῖ νὰ ἀμφιβάλει, πὼς αὐτὴ ἡ διαίρεση δὲν ὑφελεῖ τὸν ίμπεριαλιστές... Καὶ ποὶοι ἐτωφελοῦνται; Οἱ ίμπεριαλιστές! Ποὶδες εἶναι τὸ θῦμα; Οἱ βιετναμέζοι! Ποὶδες χάνει; Τὸ κῦρος τοῦ σοσιαλισμοῦ, τὸ κῦρος τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος καὶ τοῦ διεθνοῦς ἐπαναστατικοῦ κινήματος».

«Γιατὶ εἴμαστε μιὰ μικρὴ χώρα καὶ δὲν νομίζουμε πῶς θὰ γίνουμε διμφαλὸς τοῦ κόσμου... εἴμαστε μιὰ μικρὴ χώρα καὶ δὲν νομίζουμε πῶς δὲν γίνουμε τὸ ἐπαναστατικὸ κέντρο τοῦ κόσμου». «Καὶ φυσικά, ἔχουμε τὸ δικαίωμα τὸ πλήρες καὶ ἀπολύτω τὸ δικαίωμα —ἐγώ δὲν πιστεών πῶς θὰ τολμήσει κανένας νὰ τὸ ἀμφισθητήσει— νὰ διαγράψουμε ἀπὸ τὴ χώρα μας καὶ ἀπὸ τὸν κόλπους τοῦ λαοῦ μας τέτιες διχόνοιες καὶ τέτιες βυζαντινολογικές συζητήσεις».

«Καὶ ἐλπίζω πὼς εἴμαστε μιὰ μικρὴ χώρα καὶ δὲν νομίζουμε πῶς θὰ γίνουμε διμφαλὸς τοῦ κόσμου... εἴμαστε μιὰ μικρὴ χώρα καὶ δὲν νομίζουμε πῶς δὲν γίνουμε τὸ ἐπαναστατικὸ κέντρο τοῦ κόσμου». «Καὶ φυσικά, ἔχουμε τὸ δικαίωμα τὸ πλήρες καὶ ἀπολύτω τὸ δικαίωμα —ἐγώ δὲν πιστεών πῶς δὲν γίνεται τὸ κίνητρο τῆς δημοσιοθητήσεως— νὰ διαγράψουμε ἀπὸ τὴ χώρα μας καὶ ἀπὸ τὸν κόλπους τοῦ λαοῦ μας τέτιες διχόνοιες καὶ τέτιες βυζαντινολογικές συζητήσεις».

Στὴ δήλωση του, διΚάστρο ἐπετέθηκε μὲ δριμύτητα κατὰ τῆς νόμιμης διανομῆς, ἀπὸ τὴν Πρεσβεία τῆς Κίνας, βιβλίων καὶ δελτίων. Εἴτε: «Στὶς 12 Σεπτεμβρίου, διΤπουργὸς τῶν Ενοπλῶν Επαναστατικῶν Δυνάμεων μᾶς πληροφόρησε πῶς η διανομὴ τοῦ ὑλικοῦ αὐτοῦ γίνεται μὲ ἔνα συστηματικὸ τρόπο ἀπὸ τὸν περιφρόνηση τῆς κινέζικης κυβέρνησης στὸν

άξιωματικούς τῶν Ενοπλων ἐπαναστατικῶν δυνάμεων τῆς Κούνδας... Ἐπιπλέον οἱ κινέζοι ἐπιρρόσωποι ἐπιχειρησαν νὰ ἔρθουν σὲ ἀμεση̄ ἐπαφὴ μὲ κουβανὸν ἀξιωματικοὺς καὶ ἐφθασαν ἀκόμα μέχρι νὰ τοὺς πλησιάσουν μὲ ἔνα φαινομενικὸ σκοπὸ τῶν φιλικῶν συναντήσεων, ἀλλὰ μὲ ὅσιαστικὸ σκοπὸ τὸν προσηλυτισμὸ ἥτις ἴσως τὴν ἀπόσπαση πληροφοριῶν.

»Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἔκθεση τοῦ 'Τ-πουργοῦ' "Ενοπλων Δυνάμεων, μιὰ μαζικὴ διανοὴ προπαγανδιστικοῦ ὑλικοῦ ἔγινε σὲ πολλοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους τῆς κυβέρνησης, ἀν καὶ σὲ μικρότερο βαθμό.

»Αὐτὸς εἶναι ἔνα πραγματικὰ ἀσυνήθιστο γεγονός ποὺ κανένα κυρίαρχο κράτος, καμὰ κυβέρνηση ποὺ σέβεται τὸν ἀντὸν τῆς δὲν θὰ τὸ ἀνεχθάνει· μιὰ κατάφωρη παραβίαση τοῦ ποὺ στοιχειώδους σεβασμοῦ ποὺ πρέπει νὰ ὑπάρχει ἀνάμεσα σὲ σοσιαλιστικὲς χώρες καὶ ὅχι μόνο σὲ σοσιαλιστικές.

Ανέφερε σὲ συνέχεια πῶς πληροφόρησαν, δ 'Οσβαλντο Ντορτίκος Τορράντο καὶ αὐτός, τὸν κινέζο ἐπιτετραμένο, στὶς 14 Σεπτεμβρίου «πῶς οἱ μέθοδες αὐτὲς καὶ ἡ συμπειροφορὰ αὐτὴ εἶναι ταυτόσημες μὲ ἔκεινες ποὺ χρησιμοποίησαν οἱ ΗΠΑ στὴ χώρα μας ὅταν ἐπενέβαιναν στὶς ἑσωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς Κούνδας καὶ ἐπέβαλαν μὲ τὸν ἔναν ἥτις κυβέρνηση τὸν τρόπο τὴν θέληση τοὺς στὸ δένος. πῶς ἡ χώρα μας ἀπελευθερώθηκε ἀπ' αὐτὸν τὸν ἵμεριαλισμὸ ποὺ ἀπέχει 90 μίλια ἀπὸ τὴ χώρα μας καὶ πῶς δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ ἀποδεχθεῖ ἔνα ἄλλο ἴσχυρὸ κράτος ποὺ ἀπέχει 20.000 χλμ. νὰ μᾶς ἐπιβάλει παρόμοια συμπειροφορά· πῶς θὰ θεωρήσουμε εἰλικρινὰ τὴ σάση τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κινέζικης κυβέρνησης σὰν μιὰ πραγματικὴ παραβίαση τῆς κυριαρχίας τῆς χώρας μας

καὶ πῶς ἀμφισθητοῦν τὰ προνόμια ποὺ στὸ ἑσωτερικὸ τῶν συνόδων μας εἶναι τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητας τῆς κυβέρνησης μας· πῶς μὲ κάθε δυσία, ἥ κυβέρνησή μας δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ ἀνεχθεῖ παρόμοια γεγονότα».

«Ἐκδήλωσαμε τὴ διαμαρτυρία μας γιὰ τὴν συκοφαντικὴ ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς κουβανικῆς ἐπανάστασης ποὺ διεξάγονται σὲ δρισμένα μέρη τοῦ κόσμου, στοιχεῖα στενὰ συνδεδεμένα μὲ τὴν κινέζικη κυβέρνηση».

Ο Κάστρο κατέληξε ἔτσι: «"Τοσερα ἀπὸ δλα αὐτά, εἶναι φανερὴ ἡ «ἐκκινιστικὴ» δέση τῆς κινέζικης πλευρᾶς στὶς ἐμπορικὲς διαπραγματεύσεις... Σ' αὐτὴ τὴν ἀπαίτηση τῆς κινέζικης κυβέρνησης, δὲν μποροῦμε νὰ δώσουμε παρὸδα αὐτὴ τὴν ἔξηγηση: ἀποτελεῖ δεῖγμα μιᾶς ἀπόλυτης περιφρόνησης ἀπέναντι στὴ χώρα μας, μιᾶς πλήρους ἄγνοιας τοῦ χαρακτῆρα καὶ τοῦ αἰσθημάτος τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ λαοῦ μας. Δὲν πρόκειται ἐδῶ πιὰ γιὰ περισσότερους ἢ λιγότερους τόνους φάνταστα τοῦ νὰ λιγότερα μέτρα ὑφάσματα, αὐτὸς ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ, ἀλλὰ γιὰ ἔνα πολὺ ποὺ σημαντικὸ καὶ θεμελιώδες πρόβλημα γιὰ τὸν λαούς: ἀν στὸν αὐτιανὸ κόσμο, γιὰ τὴν ἑγκαθίδρουν τοῦ ὁποίου ἀγωνίζονται οἱ ἐπαναστάτες, θὰ ἐπιχρατοῦν καθαρὲς πειρατικὲς μέθοδες, μέθοδες καταπίεσης καὶ κλοπῆς ποὺ ἐπιβλήθηκαν στὸν κόσμο, ἀπὸ τὶς ταξικὲς κοινωνίες, ἀπὸ τὰ δουλοχτητικά, φεουδαρχικὰ καθεστῶτα, τὶς ἀπόλυτες μοναρχίες, τὰ ἀστικὰ κράτη καὶ στὸ σύγχρονο κόσμο, ἀπὸ τὰ ἱμεριαλιστικὰ κράτη.

Καινούργιες παρατηρήσεις σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τοῦ κινεζοκουβανικοῦ ἐμπορίου

(«Η συνέχεια ἀπ' τὴ σελίδα 36)

ἔξαγωγὲς φυζιοῦ πρὸς τὴν Κούνδα γιὰ τὸ 1966 θὰ εἶναι κατώτερες ἀπὸ ἔκεινες τοῦ 1965, δημος θὰ εἶναι ἀνώτερες τῶν ἔξαγωγῶν τοῦ 1962 καὶ ὅμοιες μὲ ἔκεινες τοῦ 1963 καὶ 1964. Οταν ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα πῶς μπορεῖ νὰ συνδέσει κανεὶς αὐθαίρετα τὴ μείωση τῆς μερίδας φυζιοῦ ποὺ χρηγεῖται στὸν κουβανικὸ λαό μὲ τὸ ζήτημα τοῦ κινεζο-κουβανικοῦ ἐμπορίου;

Αν ἡ κουβανικὴ πλευρά, ποὺ πραγματικὰ πιέζεται ἀπὸ τὶς δυσκολίες τῶν ἔξωτερικῶν σχέσεών της, ἔλπιε εἰλικρινὰ ἀπὸ τὴ χώρα μας νὰ τῆς προμηθεύσει τὸ 1966, φύζει σὲ μεγαλύτερη ποσότητα, θὰ μποροῦσε θαυμάσια νὰ ὑποβάλει τὸ αἴτημα στὴν πορεία διαπραγματεύσεων σὲ ἀνώτερο ἐπίπεδο δύπως ἔκαψε καὶ στὸ παρελθόν. Ομως τὴ στιγμὴ ποὺ συνεχίζονται ἀκόμα οἱ προκαταρκτικὲς διαπραγματεύσεις ἀνέμεσα στὶς ἀντιπροσωπεῖτες τῶν 'Τπουργείων ἔξωτερικοῦ ἐμπορίου τῶν δυὸς χωρῶν ή κουβανικὴ πλευρᾶ ἔφερε στὴ δημοσιότητα, κατὰ τρόπο μονόπλευρο καὶ μὲ ἀναλήθειες, τὸ περιεχόμε-

νο τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων καὶ ἐπέρριψε στὴν Κίνα τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ μείωση τῆς μερίδας φυζιοῦ γιὰ πὸν κουβανικὸ λαό. Γιὰ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, δ τέτοιος τρόπος ἐνέργειες μᾶς ἀναγκάζει νὰ ὑποψιαστοῦμε τὴν κουβανικὴ πλευρὰ ὅτι ἔκεινά εἶναι ἀπὸ ἄλλα κίνητρα.

Τελειώνοντας σημειώνομε ὅτι δ ἀρμόδιος τοῦ 'Τ-πουργείου τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐμπορίου' τῆς Κίνας δήλωσε τὰ παρακάτω: Κάθε χρόνο, ἔχλεπτο κανεὶς νὰ ἀναφύνονται προβλήματα στὴ διάρκεια τῶν κινεζο-κουβανικῶν διαπραγματεύσεων σχετικὰ μὲ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς τῶν τελευταίων χρόνων, δημος κάθε χρόνο ἐπιτυγχάνονταν ἴκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα καὶ γιὰ τὶς δυὸ πλευρές. Επλίζουμε εἰλικρινὰ ὅτι δ κουβανὸς 'Τ-πουργός τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐμπορίου' θὰ νοιώθει στὴν καρδιὰ του τὴ φιλία τοῦ κινέζικου καὶ τοῦ κουβανικοῦ λαοῦ καὶ θὰ διευκολύνει, μέσω τῶν φιλικῶν συμβουλῶν, τὴν εὐνοϊκὴ ἔξελιξη τῶν διαπραγματεύσεων σχετικὰ μὲ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς τοῦ 1966.

'Ο πολιτικός λόγος τοῦ Σάτο

ΜΙΑ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΓΙΑΠΩΝΕΖΩΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΩΝ

"Άρθρο τῆς «Λαϊκῆς Ήμερησίας», τῆς 4 Φεβρουαρίου 1966

Στις 28 Ιανουαρίου, δ. Πρωθυπουργός τῆς Ιαπωνίας Εύσακον Σάτο, ἔξεφώνησε ἵνα πολιτικὸν λόγο στὴν Ιαπωνικὴ Δίαιτα. Μιλώντας γιὰ τὴν ἔξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ιαπωνίας ἔκανε τὸ πᾶν γιὰ νὰ δικαιολογήσει τὴν ἀμερικάνικὴ ἐπιδρομὴ στὸ Βιετνάμ, διαλάλησε μὲ ζῆλο τὶς ἀπατηλές εἰδιαραγματεύσεις εἰρήνης τοῦ Τζόνσον, ἐπαίνεσε τὸν τῆς Σοβιετικῆς Ένωσης, ἐπετέθηκε κατὰ τῆς Κίνας, ἔκθειασε τὸ «σύστημα τῆς γιαπωνέζομερικάνικης συνθήκης ἀσφαλείας», καλεσε σὲ ἵνα ἔπλωμα τὸν γιαπωνέζικου μονοπλιακὸν καπιταλισμὸν στὸ ἔξωτερικό. Αὐτὸν ἀποτελεῖ μιὰ πραγματικὴ διμολογία τῆς διπλωματικῆς γραμμῆς ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν κυβέρνησην Σάτο, καὶ ποὺ ἔχει περιεχόμενο τῆς ν' ἀκολουθεῖ τὶς Ένωμένες Πολιτείες, νὰ ενθυγραμμίζεται μὲ τὴν Σοβιετικὴ Ένωση καὶ νὰ ἐναντιώνεται στὴν Κίνα. Αὐτὸν ἀποτελεῖ καὶ μιὰ μαρτυρία πῶς δ. γιαπωνέζικος μιλιταρισμὸς προσδέθηκε στὴν ουμούλκα τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ καὶ σέρνεται στὸν δρόμο τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τῆς ἐπέκτασης στὸ ἔξωτερικό.

«Τὸ σύστημα τῆς γιαπωνεζο-αμερικάνικης συνθήκης ἀσφαλείας» — εἶναι τὸ μάννα γιὰ τὴν κυβέρνηση Σάτο

Ο Σάτο ἔφορνισε δὲλ' αὐτὰ στὸ δνομα τῆς «εἰρήνης». Επει: «Εἴμαι πάντοτε ὑπὲρ τῆς εἰρήνης σὰν βάσης τῆς διπλωματίας». Άλλα πῶς μπορεῖ δποιοδήποτε νὰ χωνέψει αὐτὸν τὸ τέχνασμα τοῦ Σάτο; Διακήρυξε ἀνοικτὰ στὸ λόγο του πῶς «δὲν θὰ καταργοῦντε ποτὲ μονόπλευρα τὴν γιαπωνέζο-αμερικάνικη συνθήκη ἀσφαλείας» οὗτε καὶ «δὲν ἀνακήρυξε τὴν ὄδετεροτητα (τῆς Ιαπωνίας), πῶς ή «ποτὲ φεαλιστικὴ πολιτικὴ τῆς γιαπωνέζικης κυβέρνησης εἶναι ή «διατήρηση τοῦ συστήματος τῆς γιαπωνέζο-αμερικάνικης συνθήκης ἀσφαλείας». Ο ὑπουργός τῶν ἔξωτερικῶν Ετσουσαμπόνγο Σύννα τὰ εἶπε πὺ καθαρὰ στὴν Δίαιτα: «Η Ιαπωνία «πρέπει πιστὰ νὰ ἐκπληρώσει τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἀνέλαβε μὲ τὴν συνθήκη αὐτή». Αὐτὸν δεῖχνει καθαρὰ πῶς ή οδσία τῆς ἔξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς κυβέρνησης Σάτο εἶναι ν' ἀκολουθήσει τὴν πολιτικὴ τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τὸν πολέμον τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ καὶ νὰ δέσει σφιχτὰ τὴν Ιαπωνία στὸ ἄρμα τοῦ πολέμου τῶν Ενωμένων Πολιτειῶν. Η κυβέρνηση Σάτο θεωρεῖ «τὸ σύστημα τῆς γιαπωνέζο-αμερικάνικης συνθήκης ἀσφαλείας» σὰν μάννα ἔξι οὐρανοῦ. «Οο καὶ νὰ μιλᾶνε χιλιάδες φορές γιὰ «εἰρήνη», καὶ δ. πρωθυπουργός τῆς Ιαπωνίας καὶ οἱ διμοιοί του, δὲν θὰ μπορέσουν ποτὲ ν' ἀποχρύψουν τὴν πολιτικὴ τους τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τοῦ πολέμου, δηλαδὴ τὴν ἀντιδραστικὴ φύση τους.

Ποιό ρόλο παίζει ἡ κυβέρνηση Σάτο στὸ ζῆτημα τοῦ Βιετνάμ;

Ο Σάτο συνηγόρησε ὑπὲρ τοῦ «εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ» τῆς Βιετναμέζικης «διένεξης». Άλλα ποιόν ρόλο παίζει ἡ κυβέρνηση του στὸ ζῆτημα τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ στὸ Βιετνάμ;

Π ιαίρεται σε ποιόν ρόλο παίζει τοῦ Βιετνάμ στὸ ζῆτημα τοῦ Βιετνάμ. Η κυβέρνηση Σάτο ὑποστήριξε πάντοτε τὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο τῶν Ενωμένων Πολιτειῶν ἐνάντια στὸ Βιετνάμ. Συκοφαντικὰ κατηγόρησε τὸ λαὸν τοῦ Βόρειου Βιετνάμ πῶς «εἶναι δὲ προδομέας» κατὰ τὸν λαοῦ τοῦ Νότιου Βιετνάμ. Κατὰ τρόπο γελοῦ, Ισχυρίσθηκε πῶς οἱ βομβαρδισμοὶ κατὰ τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ ἀπὸ τῆς Ενωμένης Πολιτείες εἶναι «νόμιμες ἐπιθέσεις ἀντεκδίκησης» καὶ διακήρυξε χωρὶς ντροπή πῶς η κρήση τοξικῶν ἀερίων στὸ Νότιο Βιετνάμ «δὲν ἀποτελεῖ παραβίαση τοῦ διεθνοῦς δικαίου». Ο Σάτο ἔβεβαίωσε μάλιστα πῶς «δὲ πόλεμος στὸ Νότιο Βιετνάμ εἶναι ζωτική σημασίας γιὰ τὴν Ιαπωνία» δταν ἐπεκέρθητε τὶς Ενωμένες Πολιτείες τὸν Ιανουάριο τοῦ 1965. «Ἐδωσε τὴν διαβεβαίωση στὸν Τζόνσον πῶς η Ιαπωνία θὰ βοηθήσει μὲ τὸ παραπάνω τὶς Ενωμένες Πολιτείες στὸν ἐπιθετικὸ τοὺς πόλεμο στὸ Βιετνάμ. Η κυβέρνηση Σάτο ἐνεθάρρυνε ἐπίσης τὸν ἀμερικάνικος ἐπιδρομῆς καὶ τοὺς κάλεσε νὰ «σταθῶν ἀλγιστοὶ» στὸ Βιετνάμ καὶ νὰ «διαφυλάξουν τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ Νότιου Βιετνάμ». Ποιός θὰ μπορῶν, μέσα σ' αὐτὲς τὶς βίαιες κραυγὲς πολέμου τῆς κυβέρνησης Σάτο ν' ἀποκαλύψει καποίο ίχνος «ἀναζήτησης εἰρήνης»; Οι κραυγὲς αὐτὲς ἀποκαλύπτουν τὸ πραγματικὸ πρόσωπο ἐνὸς πλέρια συνένοχου τῆς ἐπιδρομῆς.

Βάση εἶναι μιὰ στρατιωτικὴ βάση ἀνεφοδιασμοῦ τοῦ ἀμερικάνικου ἐπιθετικοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ: αὐτὸν εἶναι ἔνα μυστικὸ ποὺ τὸ ξέρουν δλοι.

Οι Ενωμένες Πολιτείες ἔχουν πάνω ἀπὸ 200 στρατιωτικὲς βάσεις στὴν Ιαπωνία, πού, ὅλες τους, ὑπηρετοῦν ἀμεσαὶ τὶς ἀνάγκες τοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ. Τὰ ἀμερικάνικα πολεμικὰ πλοῖα ἔχουν γιὰ τὸ Νότιο Βιετνάμ ἀπὸ γιαπωνέζικα λιμάνια, ὅπως τὸ Γιούκοσούκα καὶ τὸ Σασέμπο. «Ἀμερικάνικα ἀεροπλάνα ἔχουν πάνω ἀπὸ τὴν Ιαπωνία γιὰ τὸ Νότιο Βιετνάμ. Κι' αὐτὸν ἀκόμα τὸ πολιτικὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Τόκιο χρησιμοποιήθηκε ἀπ' τὸν ἀμερικανὸν ἐπιδρομέα. Σήμερα η Οκινάβα έγινε η πὺ σημαντικὴ προκεχωρημένη βάση καὶ σταθμὸς μεταγωγῆς χερσάσιων, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν μονάδων

τῶν ἀμερικανῶν ἐπιδρομέων γιὰ τὸ Βιετνάμ. 'Ο Ζούν-γιά-Κοϊζούμι, ἄλλοτε διεθυντής τοῦ «Γραφείου 'Αμύνης» Ἰαπωνίας, παραδέχθηκε πώς οἱ γιαπωνέζικες βάσεις εἶναι «πολὺ ὀφέλιμες» στὶς Ἐνωμένες Πολιτεῖες γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις τους στὸ Βιετνάμ.

'Η Ἰαπωνία ἔχει ἐπίσης προμηθεύσει στὰ στρατεύματα τῶν Ἐνωμένων Πολιτεῶν καὶ τῶν ἀνδρεικέλων τους τοῦ Νότιου Βιετνάμ, μεγάλες πασότητες πολεμικοῦ ὑλικοῦ: δῆλα, κεισοβομβίδες, στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα, τάνκς, ἀντιαρματικά, μικρὰ πολεμικὰ σκάφη, ἐλικόπτερα καὶ ἔξαρτήματα τηλεπικονιωνιῶν. 'Η μεγαλότερη ποσότης ναπάλμ καὶ τοξικῶν ἀερίων ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς γιὰ νὰ ἔξοντωσε τὸν πλήθυσμὸν τοῦ Νότιου Βιετνάμ, προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἰαπωνία ἐπίσης. Τὰ ἀμερικανικὰ πολεμικὰ ἀεροπλάνα καὶ πλοῖα ποὺ ὑφίστανται ἡγιεῖς στὴν πορεία τοῦ πολέμου, ἐπισκευάζονται στὴν Ἰαπωνία. 'Η κυβέρνηση Σάτο παρεχώ-
ησε ἐπίσης, καὶ σὲ μεγάλο ἀριθμό, προσωπικὸ μεταφορῶν, στὶς Ἐνωμένες Πολιτεῖες γιὰ τὴν ἐπιδρομὴ τους. Λέγεται ὅτι πάνω ἀπὸ 1.200 γιαπωνέζοι ἐργάζονται στὶς ἀμερικανικὲς μαοῦνες ἐκφρότωσης.

"Ολα αὐτὰ τὰ γεγονότα δείχνουν ὅτι ἡ Ἰαπωνία ἔχει πιὰ ἐμπλακεῖ στὸ δρώμικο πόλεμο ποὺ ἔχει πάλιον τὸ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς την Ἀσία. Αὐτὸν εἶναι τὸ πιὸ ἀξιόλογο «κατόρθωμα» τοῦ Σάτο ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς ἀνόδου του στὴν ἔξουσία καὶ μιὰ καινούργια ἀπόδειξη πώς οἱ γιαπωνέζοι ἀντιδραστικοὶ γαντζώνονται στὶς Ἐνωμένες Πολιτεῖες γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὰ ἐπεκτατικὰ τους σχέδια στὴ Νοτιοανατολικὴ Ἀσία. "Οποιος καὶ νῦν ὁ τρόπος ποὺ δὲ Σάτο καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ προσποιοῦνται πώς «καλοῦν» γιὰ «ἔνα εἰληνικὸ διακανονισμὸ τῆς βιετναμέζικης διένεξης», δὲν μποροῦν νὰ κρύψουν πώς ἔβαναν, καὶ αὐτὸς ἐπίσης, τὰ χέρια τους στὸ αἷμα τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ.

Π λ α ν ὁ διος ἔ μ π ο ρ ος τῶν ἀ π α τ η λ ων
«δια π α γ μ α τ ε ί ν σ ε ω ν ε ί ζ η ζ». Δοκιμάζονται νὰ πλασάρει τὶς «διαπραγματεύσεις εἰρήνης» ἡ κυβέρνηση Σάτο, ἐνεργεῖ ἐπίσης σύμφωνα μὲ τὴν ὑπαγόρευση τῆς Οὐδάιγκτων. "Οταν ὁ Τζόνσον λανσάρησε πέριους τὴν προσφορά του τῶν «συνζήτησεων ἀνευ δρων» — τῶν ἀπατηλῶν — ἡ κυβέρνηση Σάτο ἔδειξε τὴν βιασύνη της νὰ πάρει «δραστήριο μέρος» στὸ πρόγραμμα τοῦ «μπαστονιοῦ καὶ τῆς ἀπάτης» τοῦ Τζόνσον. Στὴν πορεία τῶν νέων δοστροφοτήτων τοῦ Τζόνσον στὰ πλαίσια τοῦ δόλου γιὰ «διαπραγματεύσεις εἰρήνης», ἔκανε δὲ τοῦ μποροῦσε καὶ ἀκόμα διακήρυξε ἀνοιχτὰ πώς θὰ «εργησιοποιήσει κάθε εὐκαιρία» γιὰ ν' ἀνταποκριθεῖ στὴν «ἐπίθεση εἰρήνης» τῶν 'Εν. Πολιτειῶν. 'Απέστειλε καὶ προσωπικήτες ἀκόμα στὸ ἔξωτερο καὶ σὰν μεσίτες τῆς μασκαράτας τῶν «διαπραγματεύσεων εἰρήνης». 'Ο 'Ετσουσαμπόρῳ Σίενά, ὃν πουργὸς τὸν 'Εξωτερικῶν, πήγε στὴ Μόσχα, ὁ Σωτήριο Καβασίμα, ἀντιπρόσδος τοῦ δημοκρατικοῦ φιλελεύθερου κόμματος, στὴ Βόρεια 'Αφρικὴ καὶ στὴν Μέση καὶ "Απω Ἀνατολή καὶ δι Μασαγιούνι Γιόχογιάμα, ειδικὸς ἀπεσταλμένος στὴν Ἰνδοκίνα καὶ τὴν Εὐρώπη. 'Η κυβέρνηση Σάτο ἔγινε ἔνας ἀληθινὸς ὑπηρέτης τοῦ Τζόνσον στὴ συνωμοσία τῶν «διαπραγματεύσεων εἰρήνης».

'Ο ξῆλος τῶν γιαπωνέζων ἀντιδραστικῶν ἔσκινα ἀπ' τὰ ιδιαίτερα τους συμφέροντα. "Αν ἡ συνωμοσία ἐπετύχανε, δὲ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς θὰ μποροῦσε νὰ σταθεροποιήσει τὴν ἀποκακή του κυριαρχία στὸ Νότιο Βιετνάμ καὶ τὸ γιαπωνέζικο μονοπωλιακό κεφάλαιο θὰ είλη — τὸ εἴδεται τουλάχιστον — τὸ μερίδιό του καὶ θὰ εἰσχωροῦσε στὸ Νότιο Βιετνάμ καὶ τὴν Νοτιοανατολικὴ Ἀσία. "Αν ἡ συνωμοσία ἀποτύχανε, ἡ κυβέρνηση Σάτο ἥπιε νὰ διασπάσει ἡ νὰ ἀδυνατίσει μὲ τὶς μανούθρες τῆς γιὰ «εἰρήνη», πήγε ὑποστήριξη τῶν ἀσιατικῶν καὶ ἀφρικανικῶν χωρῶν πρὸς τὸ βιετναμέζικο λαὸ καὶ νὰ βοηθήσει ἔτοι τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ νὰ ἐπεκτείνει σὲ συνέχεια τὸν πόλεμο. Παίζοντας τὸ οόλο ὑπηρέτη τῆς ἀπάτης τῶν «διαπραγματεύσεων εἰρήνης», ἡ κυβέρνηση Σάτο προδίνεται: εἶναι συνένοχος τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ἀμερικανῶν ἡμεριαλιστῶν.

«Δ ε ο ρ ἀ π ι σ τ ο κ ε ο σ ». Εἴτε ὑποστηρίζει ἀμεσαὶ τὴν ἀπάτην τοῦ ἀμερικάνικου πολέμου στὸ Βιετνάμ, εἴτε χτυπάει τὸ ταμπούρο τῶν «διαπραγματεύ-

σεων εἰρήνης» τῆς Οὐδάιγκτων, ἡ κυβέρνηση Σάτο θέλει νὰ πραγματοποιήσει μεγάλα κέρδη ψαρεύοντας στὰ θύλα νεοά. Οἱ γιαπωνέζοι ἀντιδραστικοὶ είλαν θεωρήσει τὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο τῶν ἀμερικανῶν στὴν Κορέα σὰν πρῶτο «ἀνέλπιστο κέρδος», τώρα ἀποδέχονται μὲ χαρὰ τὸν ἀμερικανικὸ ἐπιθετικὸ πόλεμο στὸ Βιετνάμ σὰν δεύτερο «ἀνέλπιστο κέρδος». Πέρισσον, οἱ 'Εν. Πολιτεῖες αὖξαν γοήγορα τὶς παραγγελίες τους «ειδικῶν ἐφοδίων» στὴν Ἰαπωνία. Αὐτὴ εἶναι ἡ αἵτια γιὰ τὴν δούλια ὁ γιαπωνέζικος μονοπωλιακὸς καπιταλισμὸς δὲν διστάζει νὰ υσιάσει τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ του καὶ νὰ δέσει τὴν χώρα του στὸ ἄρμα πολέμου τῶν 'Εν. Πολιτειῶν.

Γιαπωνέζικες φιλοδοξίες στὴν Ἀσία

'Η κυβέρνηση Σάτο ἐπιδίδεται, ἐξ ἄλλου, σὲ ἔντονες προ-παρασκευές γιὰ νὰ συμμετάσχει στὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο τῶν 'Εν. Πολιτειῶν. Μὲ προτροπὴ τῆς Οὐδάιγκτων, ὑπέγραψε τὴν γιαπωνέζο-νοτιοκορεάτικη συνθήκη, καὶ προσπαθεῖ νὰ δέσει μὰ στρατιωτικὴ συμμαχία τῆς Βορειοανατολικῆς Ἀσίας, καὶ ἐπεξεγόρασθηκε μυστικὰ στρατιωτικὰ σχέδια ὅπως τὴν ἐπιχείρηση «Τοίχος βέλη» καὶ τὴν ἐπιχείρηση «εἰπάμενος δράκων» ποὺ κατευθύνονται κατὰ τὴν Κορέας καὶ τὴν Κίνας. 'Ο ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς βλέπει σήμερα στὴν Ἰαπωνία ἔνα σπουδαῖο δργανὸ τῆς γενικῆς ἀντεπαναστατικῆς του στρατηγικῆς στὴν Ἀσία. Θέλει τὴν Ἰαπωνία δχι μόνο σὰ μὰ βάση ἀνεφοδιασμοῦ γιὰ τὸν ἐπιθετικὸ τὸν πόλεμο, ἀλλὰ καὶ νὰ τοῦ προσφέρει ὅπλα, κεφάλαιο καὶ ἐργατικὴ δύναμη σὲ γενικὸ συντονισμὸ μὲ τὰ πλάνα του ἐπιδρομῆς καὶ πολέμου στὴν Ἀσία.

'Εμψυχωμένοι ἀπὸ τὶς δικές τους ἀνάγκες ἐπέκτασης πέραν τῶν θαλασσῶν, οἱ ίδιονοτες γιαπωνέζοι κύκλοι ἐνισχύουν τὴν συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό, μεγαλώνοντας τὸν ἔξοπλισμὸν τους, ἐπιταχύνοντας τὶς πολεμικὲς προ-παρασκευές τους, ἀναζωγονοῦν τὸν μιλιταρισμὸ καὶ προσχωροῦν ὅπλο καὶ πιὸ βαθεῖα στὴν πολιτικὴ τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τὸν πολέμου τὸν ἀμερικάνικον ἡμεριαλισμοῦ. "Ετοι ἐλπίζουν, μὲ τὴν ἀποστηρίξη τῶν 'Εν. Πολιτειῶν, νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν ἀποικιακὴ τους σφαίρα ἐπιφοροῦ στὴν Ἀσία.

Εἶναι προφανές, πᾶς δὲ γιαπωνέζικος μιλιταρισμός, ὑποστηριζόμενος ἀπ' τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό, δχι μόνο ἀναστήθηκε, ἀλλ' καὶ ἔχει μπει βῆμα πρὸς βῆμα, στὸν παλιὸ δρόμο τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τὴν ἀπέκτασης. Οἱ γιαπωνέζικες στρατιωτικὲς δυνάμεις γίνονται, γιὰ ἀλλή μιὰ φορά, ἡ ἀνεξάνομην ἀπειλὴ γιὰ τὴν εἰρήνη στὴν Ἀσία.

Μὲ τὴ συνενοχὴ τῶν χρονιστωφικῶν ρεβι- ζιονιστῶν

Στὸ λόγο του δ Σάτο, χρησιμοποίησε τὸν χρονιστωφικὸς ρεβιζιονιστὲς γιὰ ν' ἀποκρύψει τὴν ἀντιδραστικὴ πολιτικὴ τὸν γιαπωνέζικον μιλιταρισμοῦ. Διεκήρυξε πῶς «οἱ σχέσεις καλῆς γειτονιᾶς» ποὺ ὑπάρχουν ἀνάμεσα στὴν γιαπωνέζικη κυβέρνηση καὶ τὸν σοβιετικὸν ίδιονοτες εἶναι μὰ συγκεκριμένη ἀπόδειξη τῆς πολιτικῆς του τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης». 'Ο Σύνα κανγήνηκε ἐπίσης πῶς χάρη στὴν ἐπίσκεψη του στὴν Σοβιετική «Ἐνωση, «ἡ πεποίθηση του πώς θὰ μποροῦσε νὰ κλαρωθεῖ ἡ ἔνταση στὴν Ἀσία καὶ νὰ συμβάλει στὴν διατήρηση τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο χάρις στὴν γιαπωνέζο-σο-βιετικὴ φιλία ἐνισχύθηκε».

'Ο Σάτο καὶ οἱ διοικοὶ του καταφένυον σ' αὐτὴ τὴν ταχυδακτυλουργικὴ πανούργια: φαίνεται πῶς ἀμά γίνει ἀποδεκτὴ «ἡ γιαπωνέζο-σο-βιετικὴ φιλία, τὸ «σύστημα τῆς γιαπωνέζο-αμερικάνικης συνθήκης ἀσφαλείας» δὲν θάταν πιὰ ἔνα σύστημα πολέμου ἀλλὰ «εἰρηνικῆς διπλωματίας». "Οπως οἱ ίδιοι ἀντιδραστικοὶ κατέφυγαν στὴν βοηθεία τῶν σοβιετικῶν ίδιονοτῶν γιὰ νὰ μπαλώσουν τὸ παλιούμένο τῆς πολιτικῆς των σοβιετικῶν διατήρησης τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο χάρις στὴν γιαπωνέζο-σο-βιετικὴ φιλία ἐνισχύθηκε».

ση» τῶν σοβιετικῶν ίδιων δόντων ἀπέναντί τους μὲ σκοπὸν νὰ διστρίσουν τὴν ποδοσφή τοῦ δικοῦ τους «συστήματος τῆς γιαπωνέζο-αμερικάνικης συνθήκης ἀσφαλείας». Ἀλλὰ οἱ προσπάθειές τους εἶναι μάταιες. Ἡ γιαπωνέζοσοβιετικὴ συμπαγνία δὲν θὰ μπορέσει ποτὲ νὰ χρησιμεύσει γιὰ «φύλλο συκῆς» στὴν κυβέρνηση Σάτο. Ἀντίθετα μάλιστα, θὰ ἀποδεῖξει ἀκόμα περισσότερο πῶς οἱ γιαπωνέζοι ἀντιδραστικοὶ ξέχουν ὑποταχθῆ ὅτι τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸν καὶ προδίδουν τὸν γιαπωνέζικο λαό.

Ἐπί τα τα ση της γιαπωνέζοις πόλεις τὸν λογαριασμὸν τοῦ Σάτο καὶ τῶν ἑταίρων του, οἱ χρονostωφικοὶ φεδύζοντες ξέχουν πόδη πολλοῦ χάσει τὴν ἴκανότητά τους νὰ ἔχαπατοῦν τὸν λαούς. Ἐχουν συνεταρισθεῖ στενά μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, τὸν δὲ ἀριθμὸν ξέχρο τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Ἀδελφώνονται μ' ἐκείνους ποὺ δὲ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς ἀγαπᾶ κι' ἐκείνους ποὺ μισεῖ. Οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου ἀντιλαμβάνονται ὅτι καὶ περισσότερο πῶς τὸ πρῶτο ἀποτέλεσμα τοῦ Χρονostωφικοῦ φεδύζοντος εἶναι ή ἀμερικανοσοβιετικὴ συνεργασία καὶ πῶς τὸ νὰ ἐνεργεῖς σᾶν συνένοχος μὲ τὸν φεδύζοντες λοιδούναει μὲ τὸ νὰ ἐνεργεῖς σᾶν συνένοχος τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ. «Ο, τι λέγεται εκαλή κατανόηση ἀνάμεσα στὴν Ἱαπωνία καὶ τὴν Σοβιετικὴ «Ἐνωση» ἀποτελεῖ μιὰ προέκταση τῆς γιαπωνέζοαμερικάνικης συμπαγνίας.

Προϊόν της «παρέπεμψης» της U. S. A. ἡ κυβέρνηση Σάτο ξέρει πολὺ καλὰ πῶς οἱ ίδιωνοντες τῆς Σοβ. «Ἐνωσης, βασικὰ ἔξι αλτίας τῆς ἀντίθεσής τους πρὸς τὴν Κίνα, βιάζονται τόσο πολὺ νὰ συννοηθοῦν μὲ τὴν Ἱαπωνία. Ἀπαντώντας στὶς ἐρωτήσεις ποὺ τὸν ἔθεσε τὸ πρακτορεῖο τύπου K u n t o, τὴν 1 Ἱαπωναρίου, δὲν εἶχεν ποτὲ τὴν γιαπωνέζικη «Ἐνωση» καὶ πῶς «ἡ Σοβιετικὴ «Ἐνωση» έχει πρόσφατα ἀναπτύξει σημαντικὴ διπλωματικὴ δραστηριότητα μὲ σκοπὸν ν' ἀπομονώνει τὴν Κίνα ἀπὸ τὶς δύορες χῶρες». Αὐτὸν δείχνει διλογία πῶς η γιαπωνέζοσοβιετικὴ συμπαγνία εἶναι ἔνα προϊόν made in USA μὲ σκοπὸν τὴν «συγχράτηση τῆς Κίνας».

Αὐξανόμενη ἔχθρότητα πρὸς τὴν Κίνα

Ἐνῶ ἐπαινοῦσε στὸ λόγο του τοὺς σοβιετικοὺς ίδιωνοντες, ὁ Σάτο, ἐπειδόνταν ἀπὸ τὴν ἄλλη ὕπουλα κατὰ τῆς Κίνας γιατὶ ξέχει νιοθετῆσε «στάση ἵσχυρογνωμοσύνης». Δὲν ὑπάρχει

τίποτε τὸ παρόδειγμα στὸ διτοῖ οἱ γιαπωνέζοι ἀντιδραστικοὶ κακολογοῦν τὴν Κίνα. «Ἐπιμένοντας ν' ἀκολουθεῖ τὴν πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τῶν 'Εν. Πολιτειῶν καὶ νὰ ἐνεργεῖ σᾶν πιστὸς ὑπήρχτης τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ, ή κυβέρνηση Σάτο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ παραλείψει τὴν ἔξαπόλυση ἐπιθέσεων κατὰ τῆς Κίνας. 'Αφ' διο τὸν ἀνέβηκε στὴν ἔξουσία, δὲ Σάτο ἀκολούθησε μὲ αὐξανόμενο κυνισμό, μιὰ πολιτικὴ ἔχθροτητας πρὸς τὴν Κίνα. Στοὺς λόγους τους στὴν γιαπωνέζικη Δίαιτα καὶ δὲ Σάτο καὶ δὲ Σίνια, ἔχητησαν «νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ φιλία καὶ καλὴ συνεννόηση» ἀνάμεσα στὴν Ἱαπωνία καὶ τὴν κλίκα τοῦ Τσάγκ Κάι-Σὲκ. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τῆς γιαπωνέζο-νοτιοκορεάτικης συνθήκης, συστήθηκε πραγματικά, γύρω ἀπὸ τὴν Ἱαπωνία καὶ μὲ αὐτὴ τὴν κλίκα, ἔνα ἐπιθετικὸ μπλοκ τῆς Βορειο-ανατολικῆς Ασίας. Οἱ γιαπωνέζοι μιλιταριστὲς ξέχουν πιὰ καταστρώσεις ἔνα πλάνο πολέμου ἐνάντια στὸν κινέζικο λαό καὶ προσπαθοῦν νὰ συνδεθοῦν μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸν γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῆς Κίνας. Μὰ δὲ κινέζικος λαὸς δὲν ἀφήνει τὸν ἐ-αυτὸ του νὰ ἐκφοβηθεῖ. Οἱ κινέζοι τρέφουν μόνο περιφρόνηση πρὸς τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό: εἶναι λοιπὸν ἀρκετὰ θαρραλέοι καὶ ἀρκετά ἰσχυροί γιὰ νὰ συντρίψουν τὶς γιαπωνέζικες μιλιταριστικὲς δυνάμεις ἀν', ἀκολουθῶντας τὰ ἱκνη τῶν ἀμερικανῶν ἐπιδρομέων, πραγματοποιοῦσαν εἰσβολὴ στὴν Κίνα.

Καταδίκη ἀπὸ τὸ γιαπωνέζικο λαό καὶ τοὺς Σάτο ἀντανακλᾶ τὶς τρελλές φιλοδοξίες τῶν γιαπωνέζων μιλιταριστῶν δύως καὶ τὶς μοιραίες ἀδύναμίες τους. «Ο γιαπωνέζικος λαός θέλει ἀποφασιτικὰ τὴν ἀνεξαρτησία, τὴν δημοκρατία, τὴν εἰρήνη, τὴν οδοεπότητα καὶ τὴν εὐημερία καὶ ἐναντιώνεται σταθερὰ στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸν καὶ τὸν γιαπωνέζικο μιλιταρισμό. Γι' αὐτὸν δὲ Σάτο χρειάζεται ἔνα καμουφλᾶς «εἰρήνης» γιὰ νὰ ἔχαπατησει τὸν γιαπωνέζικο λαό. 'Αλλὰ μάταια. 'Ανεβάζοντας κάθε μέρα τὴν πολιτικὴ του συνελήση, δὲ γιαπωνέζικος λαός μπορεῖ νὰ βλέπει καθαρὰ πῶς η κυβέρνηση Σάτο σέρνει τὴν Ἱαπωνία πάνω στὸ ἐπικίνδυνο μονοπάτι τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου. 'Ο μεγάλος γιαπωνέζικος λαός δὲν δὲν θὰ ἐπιτρέψει ποτὲ στοὺς ἀμερικάνους καὶ γιαπωνέζους ἀντιδραστικοὺς δὲν θὰ ξεφύγουν ἀπ' τὴν ανθητὴ τιμωρία ποὺ τοὺς ἔτοιμάζει δὲ γιαπωνέζικος λαός καὶ οἱ ἄλλοι λαοὶ τῆς Ασίας. Τὸ αἰσχρὸν τέλος τοῦ Χίδεκι Τόγο τοὺς περιμένει.

ΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜΕΖΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

στήν άρχή του και στήν έξέλιξή του

Τοῦ ΒΕΝ ΧΑΟ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἡ ἀμερικάνικη «Νιόνς Γουόλντ Ριπόρτ» ἔλεγε πιὸ συγκεκριμένα ἀκόμη: «Στὴν πραγματικότητα οἱ Ἀμερικάνοι εἰναι οἱ χρηματοδότες τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ πόλεμον ποὺ γίνεται στὴν Ἰνδοκίνα, ἀλλὰ ἀφῆνον στὸν Γάλλους καὶ στὸν ντόπιον συμμάχους τους τὴν φροντίδα νὰ προμηθεύνων ἄνδρες» (8 Τανούαριον 1954).

Ἀντὴν τὴν περίοδο, ἡ Οὐδάσιγκτων ἔκανε διὰ τὴν μπροστήν την προσπορτική στὴν Γαλλική κυβέρνηση νὰ ὁρίζονται οἱ ΗΠΑ ἀπομικὲς δόμους στὸ Βιετνάμ. Αντὴν τὴν ἐποχὴν ὅμερικάνικος τύπος δὲν ἔκρυψε τὸν φιλοπόλεμον σκοπούς τῆς Οὐδάσιγκτων. Ἐτοι ἡ New York Times ἔγραψε στὶς 5 Φεβρουαρίου 1954: «έξασκήσαμε μεγάλη πίεση στὸν Γάλλους γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν ἀντίσταση (sic) ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν στὴν Ἰνδοκίνα ἀντὶ νὰ διαπραγματευτοῦν μαζὶ τους».

Ἐντοτοῖς ἡ ἀνοικτὴ ἐπέμβαση τῶν ΗΠΑ δὲν μπόρεσε νὰ μεταβάλλῃ τὴν κατάσταση. Ἡ τελευταία καμπὴ τοῦ ἀντιστασιακοῦ πολέμου ποὺ διεξήγαγε διὰ τὴν Βιετναμέζικος λαὸς γίνηκε στὸ Ντὲ-Μπλέν-Φοῦ: Ἐκεῖ στὰ βορειοδυτικὰ τῆς χώρας, ἀπὸ τὸ Μάρτιο ἕως τὸ Μάιο τοῦ 1954 ἔκτυλήθηκε ἡ ἀποφασιστικὴ μάχη. Τσακισμένοι σ' ὅλους τὸν τομεῖς ἀπὸ τὸ Λαϊκὸ Στρατὸ τοῦ Βιετνάμ, τὸν δόποιν ἡ δύναμη συνεχῶς αὔξανόταν, οἱ Γάλλοι ἀποικιστὲς μὲ τὴν βοήθεια τῶν ΗΠΑ ἀπεριστασίουν νὰ τὰ πάιξουν ὅλα γιὰ ὅλα. Τὸ Νοέμβριο τοῦ 1953, οἱ Γάλλοι ἀλεξιπτωτιστὲς κατέλαβαν τὸ Ντὲ-Μπλέν-Φοῦ, στρατηγικὸ σημεῖο. Τὸ σχέδιο φιλοδοξοῦσε: νὰ ἀνακαταληφθεῖ ὅλο τὸ βόρειο Βιετνάμ καὶ νὰ συντριβοῦν στὸ μεγαλύτερο τοὺς μέρος οἱ κυριώτερες δυνάμεις τοῦ Λαϊκοῦ Στρατοῦ τοῦ Βιετνάμ. Ἀλλὰ οἱ ἀλεξιπτωτιστὲς μόλις πατοῦσαν στὸ δύσαρον βρισκόντουσαν περικυκλωμένοι.

Τότε ἡ γαλλικὴ διαταγὴ ἤταν νὰ οιχθῶν στὸ Ντὲ-Μπλέν Φοῦ 13 ἐνισχυμένα τάγματα, δηλαδὴ τὸ ἔνα τρίτο ὅλων τῶν πραγματικῶν δυνάμεων ποὺ διέθεταν στὸ Βόρειο Βιετνάμ. Μὲ αὐτὰ τὰ τάγματα τὸ σύνολο τῶν γαλλικῶν δυνάμεων ποὺ συγκεντρώθηκαν ἔκει ἀνῆλθε σὲ 21 τάγματα καὶ 12 λόχους πεζικοῦ. Κάθε μέρα τὰ ἀμερικάνικα ἀεροπλάνα ἔριχναν πάνω στὸ ὀχυρωμένο στρατόπεδο ἀπὸ 300 ἕως 400 τόνους ὅπλα καὶ πολεμοφόδια made in U.S.A.

Ἡ ἔφοδος τοῦ Λαϊκοῦ Στρατοῦ τοῦ Βιετνάμ ἀρχίσε στὶς 13 Μαρτίου 1954 καὶ τὰ τελευταία ἐχθρικὰ ὅχυρα ἔπειταν στὶς 7 Μαΐου.

Ἡ μάχη τοῦ Ντὲ-Μπλέν Φοῦ στοίχισε στὸν ἀποικιστὲς 16.000 ἄνδρες καὶ τὴν αἰχμαλωσία τοῦ στρατηγοῦ ντὲ Καστρὶ καὶ τὸν ἀπειρολόγιον τοῦ στρατηγοῦ ντὲ Καστρὶ, τοῦ προσωπικοῦ τοῦ. (Ἐννέα χρόνια ἀργότερα, δὲ Ντὲ Καστρὶ συμβούλευε τὸν Ἀμερικάνον: Δὲν πιστεύω διὰ ὅπλεμος τοῦ Βιετνάμ μπορεῖ νὰ κερδιθῇ μὲ τὰ ὅπλα. Ἡ λύση; Μιὰ δημοκρατικὴ κυβέρνηση ἐκλεγμένη ἀπὸ τὸ λαό — καὶ δχι διορισμένη ἀπὸ τὴν Δύση —. (Neesweek - 16 Σεπτεμβρίου 1963).

Ἀντὴν ἡ καταπληκτικὴ ἥττα τῶν ἐπιδομέων τοὺς ἔξανάγκασε τέλος νὰ δοῦν ἔκεκάθαρα τὴν πραγματικότητα, ὅταν στὴν Γενεύη καθήσαν γόρω ἀπὸ τὸ τραπέζι τῆς διάσκεψης:

καὶ ἔκει τὸ Ντὲ-Μπλέν Φοῦ ἔπαιξε ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴν ἐπιτυχία τῆς διάσκεψης τὸ 1954.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

Στὶς 8 Μαΐου 1954 —ἡ μάχη τοῦ Ντὲ-Μπλέν Φοῦ εἶχε τελειώση τὴν προηγούμενη μέρα— ἡ διάσκεψη τῆς Γενεύης ἀρχίζει τὴν συζήτηση τοῦ Ἰνδοκινέζικου προβλήματος. Ἐπιστραντονέννεα χῶρες: Ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία τοῦ Βιετνάμ, ἡ Καμπότζη, τὸ Λάος, ἡ Κίνα, ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση, ἡ Γαλλία, ἡ Μεγάλη Βρετανία, οἱ ΗΠΑ καὶ τὸ Νότιο Βιετνάμ. οἱ ΗΠΑ δὲν ἔταν διατεθειμένες νὰ ἀφήσουν τὰ τρία Κράτη τῆς Ἰνδοκίνας νὰ πάρουν τὸ δόρυ μιᾶς εἰσηγητῆς καὶ ἀνεξάρτητης ἀνάπτυξης. Ἐφεραν ἐμπόδια σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Γενεύης. Ἀλλὰ ἡ διάσκεψης τελείωσε στὶς 21 Ιουλίου μὲ συμφωνία ποὺ ἀποκαθιστοῦσε τὴν εἰρήνην στὴν Ἰνδοκίνα.

Οἱ ἀριθμὸς τῶν δοκούμεντων ποὺ ὑπογράφηκαν στὴν Γενεύη περιλαμβάνει, τὴν συμφωνία γιὰ τὴν διακοπὴ τῶν ἐχθροπραξιῶν στὸ Βιετνάμ, τὴν συμφωνία γιὰ τὴν διακοπὴ τῶν ἐχθροπραξιῶν στὸ Λάος, τὴν συμφωνία γιὰ τὴν διακοπὴ τῶν ἐχθροπραξιῶν στὴ Καμπότζη, τὴν τελικὴ Δήλωση τῆς διάσκεψης τῆς Γενεύης καὶ διάφορα ἀλλα παρόμοια δοκούμεντα.

Οἱ πρὸς τὸ Βιετνάμ, οἱ συμφωνίες τῆς Γενεύης ἀναγνώριζαν τὴν ἀνεξαρτησία του, τὴν κυνιαρχία του, τὴν ἐνότητα του καὶ τὴν ἐδαφική του ἀκεραιότητα. Ἀπαγόρευαν τὴν εἰσαγωγὴ στὸ Βιετνάμ των στρατευμάτων καὶ στρατιωτικῶν, ὅπλων, πολεμοφόδιων καὶ λοιπῶν πολεμικῶν ὑλικῶν. Ἀπέκλεισαν τὴν ἐγκατάσταση ἔξινων στρατιωτικῶν βάσεων καὶ ἀπαγόρευσαν κάθε συμμετοχὴ σὲ στρατιωτικὴ συμμαχία. Οἱ συμφωνίες καθόριζαν οητῶς διὰ ἐλεύθερες γενικὲς ἐκλογὲς σὲ ἑδνικὴ κλίμακα ἔπειτα νὰ γίνουν στὸ Βιετνάμ τὸν Ιούλιο τοῦ 1956 γιὰ τὴν ἐννοποίηση τῆς χώρας.

Ο 17ος ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΣ

Γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐπανάληψη τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ γιὰ νὰ διευκολύνουν τὴν συγκέντρωση «τῶν γαλλικῶν ἐκστρατευτικῶν δυνάμεων» πρὸς τὸ Νότο πρὸς ἀποσυρθοῦν ἀπὸ τὸ Βιετνάμ, οἱ συμφωνίες τῆς Γενεύης καθόρισαν μᾶλι προσωρινὴ δροσετικὴ στρατιωτικὴ γραμμὴ περίπου ιστὸ 170 παραλλήλο κατὰ μῆκος τοῦ Βορρᾶ. Πρὸς νότον αὐτῆς τῆς γραμμῆς ἔπειτε νὰ συγκεντρώσουν οἱ γαλλικὲς δυνάμεις καὶ πρὸς Βορρᾶν οἱ δυνάμεις τοῦ Λαϊκοῦ Στρατοῦ τοῦ Βιετνάμ.

Μὴ θέλοντας νὰ παραδεχθοῦν αὐτήν τὴν ταπεινωτικὴ ἥττα γιὰ τὸν ἀπειρολόγιον τοῦ στρατηγοῦ ντὲ Καστρὶ, οἱ ΗΠΑ ἀρνήθηκαν νὰ ὑπογράψουν τὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης. Ἀλλὰ κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῆς παγκόσμιας κοινῆς γνώμης, δὲ ἀμερικάνος ἀντιπρόσωπος Μπέντελ Σμίθ, ἔκανε μᾶλι κατηγορηματικὴ δήλωση ἐκ μέρους τῆς κυβέρνησης τοῦ συμφωνών με τὴν διάσκεψη τῆς Γενεύης τοῦ Βιετνάμ τὸν Λαϊκὸ Στρατοῦ τοῦ Βιετνάμ.

(*Η συνέχεια στὸ ἐπόμενο*)

Ο Πρόεδρος

ΧΟ ΤΣΙ ΜΙΝΧ

γράφει

στὸν Πρόεδρο

ΛΙΟΥ ΣΑΟ - ΣΙ

Ανόι, 24 Ιανουαρίου 1966

Στὸ σύντροφο Λιού Σάο-σί,
Πρόεδρο τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Κίνας,
Πεκίνο.

Αγαπητὲ σύντροφε Πρόεδρε,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσω τὴν ἰδιαίτερη προσοχή σας στὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο ποὺ διεξάγονται οἱ ἀμερικάνοι ἡμερια-
λιστὲς στὴ χώρα μας, τὸ Βιετνάμ.

“Οπως γνωρίζετε, ἐδῶ καὶ πάνω ἀπὸ ἔνδεκα χρόνια, οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστὲς ὑπὸνόμευσαν σοβαρὰ τὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης τοῦ 1964 καὶ ἐπιόδισαν τὴν εἰρηνικὴ ἐνοποίηση τοῦ Βιετνάμ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ μετατρέψουν τὸ Νότιο Βιετνάμ σὲ μιὰ νέου τύπου ἀποικία καὶ σὲ μιὰ στρατιωτικὴ ἀμερικάνικη βάση. Τώρα μὲ διεξάγονται ἔναν ἐπιθετικὸ πόλεμο στὸ Νότιο Βιετνάμ μὲ σκοπὸ τὴν ἄγρια καταστολὴ τοῦ πατριωτικοῦ ἀγώνα ποὺ διεξάγονται ἐκεῖ οἱ συμπατριῶτες μας. Ταυτόχρονα, ὑπὸλογίζονται νὰ χορηγούσιον τὰ διδάγματα ποὺ διατίθενται αὐτὸν γιὰ τὴν καταστολὴ τοῦ ἔθνικοπελευθερωτικοῦ κυνήματος σὲ ἅλλες χῶρες.

Γιὰ νὰ ἔσφυγονται ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο δύο περιέλθησαν στὸ Νότιο Βιετνάμ, οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστὲς κατέψυγαν στὴ μαζὶκὴ ἐνίσχυση τοῦ ἀμερικάνικου ἐκστρατευτικοῦ σώματος καὶ στὴν ἀποστολὴ στρατευμάτων δορυφόρων τους χωρῶν γιὰ μιὰ διμεση ἐισβολὴ στὸ Νότιο Βιετνάμ. “Απὸ τὴν ἀλλη πλευρὰ ἔξαπέλυσαν ἀδερφοπορικὲς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ, κυριαρχησαντες καὶ ἀνεξάρτητης χώρας, μέλους τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου.

Τὴν ἴδια στιγμὴν, ποὺ ἐντείνονται καὶ ἐπεκτείνονται τὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο στὸ Βιετνάμ, οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστές, γιὰ νὰ ἔξαπατήσουν τὴν παγκόσμια κοινὴ γνώμη καὶ τὸν ἀμερικάνικο λαό, διακηρούσσουν θυρυθωδῶς πῶς θὰ ἐπιθυμούσσαν «τὴν εἰρήνην» καὶ πῶς θὰ ἡταν «εἴτοιμοι νὰ ἀρχίσουν διαπραγματεύσεις χωρὶς δόρους». Τελευταῖα, η Κυβέρνηση Τζόνσον έξαπέλυσε μιὰ ἐκστρατεία «ἀναζήτησης τῆς εἰρήνης» δῆμεν καὶ πρόσθια μιὰ πρόσταση ἀπὸ 14 σημείων. Μὲ τὴν πρόσταση της αὐτῆς δικαιολογεῖ τὸν ἐπιθετικὸ της πόλεμο στὸ Νότιο Βιετνάμ, ισχυριζόμενη πῶς αὐτὸν ἀποτελεῖ «τήρηση τῶν ὑποχρεώσεων της» ἀπέναντι στὴν κυβερνηση ἀνδρεικέλων τῆς Σαγκάν. Θεωρεῖ συκοφαντικὰ τὸν πατριωτικὸ ἀγώνα τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Νοτίου Βιετνάμ σὰ μιὰ «ἐπίθεση τοῦ Βορείου Βιετνάμ». Αὐτὰ τὰ ὑποκριτικὰ λόγια δὲ θὰ μποροῦσαν βέβαια νὰ σβύσουν τὴν ἐπίσημη δήλωση ποὺ ἔκαμαν οἱ ‘Ηνωμένες Πολιτείες στὴ Γενεύη τὸ 1954 διὰ «θὰ ἀποφύγουν νὰ προσβάλλουν τὶς συμφωνίες ποὺ συνομολογήθηκαν στὴ Γενεύη προσφεύγοντας στὴν ἀπειλὴ ή στὴ χορηγούσιον διάσα». Αὐτὲς οἱ ὑποκριτικὲς προφάσεις τοῦ προέδρου Τζόνσον δὲ θὰ μποροῦσαν, ἀκόμα λιγότερο, νὰ καλύψουν τὰ ἔγκληματα τῶν ἀμερικάνων στὸ Βιετνάμ.

Οι ‘Ηνωμένες Πολιτείες ισχυρίζονται, πῶς θὰ σεβασθοῦν τὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης. “Ομως, ἔνας ἀπὸ τοὺς κύριους δρόμους τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν ἀπαγορεύει τὴν εἰσόδο ἔξων στρατευμάτων στὸν Βιετνάμ. ”Αν πραγματικὰ οἱ ‘Ηνωμένες Πολιτείες σέβονται τὶς συμφωνίες αὐτές, διφεύλουν νὰ ἀποσύρουν ἀπὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ όλα τὰ στρατεύματά τους καθὼς καὶ ἔκείνα τῶν δορυφόρων τους.

Ἐλναι ὀλοφάνερο, πῶς οἱ ‘Ηνωμένες Πολιτείες εἶναι δι-
ἐπιτεθέμενοι ποὺ καταπατοῦν τὸ ἔδαφος τοῦ Βιετνάμ.
‘Ο νοτιοβιετναμέζικος λαὸς εἶναι τὸ θῦμα τῆς ἐπίθεσης αὐ-

της, πού δφείλει νά διεξάγει έναν άγριαν αντοάμυνας. *Αν πραγματικά οι 'Ηνωμένες Πολιτείες θέλουν την ειρήνη, δφείλουν νά άναγνωρίσουν το 'Εθνικό 'Απελευθερωτικό Μέτωπο του Νοτίου Βιετνάμ σάν το μόνο ανθεντικό έκπροσωπο τού νοτιοβιετναμέζικου πληθυσμού, και νά χρήσουν διαπραγματεύσεις, με το Ε.Α.Μ. Σε άρμονία με τούς πόδους τού λαού του Νοτίου Βιετνάμ και το πνεύμα τών συμφωνιών της Γενεύης τού 1954 γιά το Βιετνάμ, το 'Εθνικό 'Απελευθερωτικό Μέτωπο άγωνίζεται γιά τή πραγματοποίηση της άνεξαρτησίας, της δημοκρατίας, της ειρήνης και της ουδετερότητας του Νοτίου Βιετνάμ και έπιδιώκει την ειρηνική ένοποιήση της πατρίδας. *Αν πραγματικά οι 'Ηνωμένες Πολιτείες σέβονται το δικαίωμα τού νοτιοβιετναμέζικου λαού νά καθορίσει μόνος του τις τύχες του, δεν μπορούν νά μή έγκρινουν το δίκαιο αντό πρόγραμμα τού Ε.Α.Μ.

Τά 14 σημεῖα της άμερικάνικης πρότασης σημαίνουν στήν ούσια δτί: οι 'Ηνωμένες Πολιτείες προσπαθούν νά άγκιστροθούν στο Νότιο Βιετνάμ, νά διατηρήσουν την κυβέρνηση άνδρεικελών πού οι ίδιοι κατασκεύασαν έκει, και νά διαιωνίσουν τή διαίρεση τού Βιετνάμ μας.

Στό μήνυμά του της 12 Ιανουαρίου 1966 πρός τό άμερικάνικο Κογκρέσο, δ πρόεδρος Τζόνσον έπειθεβαίωσε τήν άμερικάνικη πολιτική πού συνίσταται στήν άρνηση τών ΗΠΑ νά άποσυρθούν άπό το Νότιο Βιετνάμ και στήν έπιδιωξή τους νά έπιβάλουν στό βιετναμέζικο λαδ «τήν έκλογη άναμεσα στήν ειρήνη και στήν καταστοφή». Πρόκειται, στήν περίπτωση αντή, γιά μια άναλογη άπειλή πού έκτοξεύεται με τήν έπιδιά νά έκβιασθεί δ βιετναμέζικος λαδς νά άποδεχθεί τούς άμερικάνικους όρους τών λεγόμενων «άνευ όρων διαπραγματεύσεων».

'Ο βιετναμέζικος λαδς δε θά συνθηκολογήσει ποτέ μπροστά στής άπειλές τών άμερικάνων ιμπεριαλιστών.

'Η κυβέρνηση τών 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, τήν ίδια στιγμή πού προβάλλει τίς νέες της προσπάθειες γιά ειρήνη, αδεξάνει πυρετωδώς τίς στρατιωτικές της δυνάμεις στό Νότιο Βιετνάμ. 'Επεκτείνει τίς έκκαθαριστικές έπικεισης και έφαρμαζει τήν πολιτική της «καμένης γῆς», καίγοντας, καταστρέφοντας και σκοτώνοντας τά πάντα χρησιμοποιει τά νατάλμ, τά πολεμικά άέρια και τά τοξικά χημικά προϊόντα γιά νά καίει τά χωρία και νά έξοντανει τόν άστικό πληθυσμό σε ευρείες περιοχές τού Νοτίου Βιετνάμ.

'Αντιτάσσομαι σταθερά στής έξαιρετικά βάρβαρες αντές μένδος πολέμου. Καλώς έπιμονα τίς κυβερνήσεις και τούς λαούς δόλους τού κόσμου πού άγαπούν τήν ειρήνη, νά σταματήσουν άποφασιστικά τό χέρι τών άμερικάνων έγκληματιών πολέμου.

Οι 'Ηνωμένες Πολιτείες έξακολουθούν νά πραγματοποιούν διαγνωστικές πτήσεις και νά προετοιμάζουν νέες άροπορικές έπιδομές έναντι της Λαοκρατικής Δημοκρατίας τού Βιετνάμ, έπιθυμων νά έκφρασω έδω τή βαθειά ενγνωμοσύνη μας πρός το λαδ και τήν κυβέρνηση τής άδελφης Λαϊκής Δημοκρατίας Κίνας.

*Από τήν άλλη πλευρά, έξαπολύουν άροπορικές έπιμεσεις έναντι τουλυάριθμων περιοχών τού Βασιλείου τού Λάος και πολλαπλασιάζουν τίς ένοπλες προκλήσεις κατά τού Βασιλείου της Καμπότζης, έπαινεύοντας τούς κινδύνους γιά τήν ειρήνη στήν Ινδοκίνα.

Είναι φανερό πώς ή άμερικάνικη καμπάνια τής «άναξητησης της ειρήνης» δεν άποβλετει παρά νά συγκαλύψει τίς ορδιουργίες γιά ένταση τού έπιθετικού πολέμου. 'Η θέση τής κυβέρνησης Τζόνσον παραμένει μιά θέση έπιθεσης και έπέκτασης τού πολέμου.

Γιά τή ούθιμηση τού βιετναμέζικου προβλήματος, ή Κυβέρνηση της Λαοκρατικής Δημοκρατίας τού Βιετνάμ διατύπωσε τή θέση της με τά τέσσερα σημεῖα, πού συγκεκριμενοποιει τούς ούσιωδεις όρους τών συμφωνιών της Γενεύης τού 1954 σχετικά με το Βιετνάμ. Αντή είναι μιά φιλειρηνική θέση.

*Έχοντας γνωσίει τόν πόλεμο στή διάρκεια είκοσι χρόνων και πάνω, δ βιετναμέζικος λαδς έπιθυμει πιό φλογερά άπο κάθε άλλον τήν ειρήνη γιά νά ολοκομήσει τή ζωή του. Μιά πραγματική ειρήνη δώρις δε δη μπορούσε νά χωρισθεί άπο μιά πραγματική άνεξαρτησία. 'Εφ' δσον τά στρατεύματα τών άμερικάνων έπιθετιστών παραμένουν άκομα στή έδαφός μας, δ λαδ μας θά συνεχίσει νά άγωνίζεται άποφασιστικά έναντι τους. *Αν η κυβέρνηση τών 'Ηνωμένων Πολιτειῶν έπιθυμει πραγματική μια ειρηνική ουθύμιση, δφείλει νά άποδεχθεί τή θέση με τά τέσσερα σημεῖα τής κυβέρνησης τής Λαοκρατικής Δημοκρατίας τού Βιετνάμ και νά άποδειξει τήν τέτοια άποδοχή με συγκεκριμένες ένέργειες, δφείλει νά σταματήσει θριστικά και χωρίς δρους τούς βομβαρδισμούς και δλες τής άλλες πολεμικές πράξεις έναντι της Λαοκρατικής Δημοκρατίας τού Βιετνάμ. Μόνο με τόν τρόπο άπτο δθά μπορούσε νά άντιμετωπίση μιά πολιτική λύση τού βιετναμέζικου προβλήματος.

'Αγαπητέ σύντροφε Πρόεδρε,

'Ως τά σήμερα, πραγματοποιώντας τή διεθνιστική άλληλεγγύη, δ λαδ και η κυβέρνηση τής άδελφης Λαϊκής Δημοκρατίας Κίνας θυσιστήριξαν και βοήθησαν με ένη τους τήν καρδιά τό λαδ μας στόν άγρων τών έναντι τών άμερικάνων ιμπεριαλιστών έπιδομέων γιά τήν έπειρασμό τής άνεξαρτησίας και τής έλευθερίας τής πατρίδας μας. 'Εξ' δνόματος τού βιετναμέζικου λαού και τής κυβέρνησης τής Λαοκρατικής Δημοκρατίας τού Βιετνάμ, έπιθυμων νά έκφρασω έδω τή βαθειά ενγνωμοσύνη μας πρός το λαδ και τήν κυβέρνηση τής άδελφης Λαϊκής Δημοκρατίας Κίνας.

Μπροστά στήν έξαιρετικά σοβαρή κατάσταση πού δημιούργησαν οι 'Ηνωμένες Πολιτείες στό Βιετνάμ, είμαι σταθερά πεποιμένος πώς δ λαδ και η κυβέρνηση τής άδελφης Λαϊκής Δημοκρατίας Κίνας θά δηναυμάσουν τήν θυσιστήριξη και τή βοήθεια τους πρός τό δίκαιο άγρων τού λαού μας, θά καταδικάσουν ένεργητικά τίς θυσιστικές μανούθρες ειρήνης τής κυβέρνησης τών 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, και θά άνατρέψουν έγκαιρα κάθε νέα δόλια ορδιουργία τών άμερικάνων στό Βιετνάμ και στήν Ινδοκίνα.

Δράττομαι τής εύκαιριας αντής, γιά νά διαβεβαιώσω και πάλι τό σύντροφο Πρόεδρο ήταν τήν πιό μεγάλη έκτιμηση μου.

(Υπογραφή) ΧΟ ΤΣΙ ΜΙΝΧ
Πρόεδρος τής Λαοκρατικής Δημοκρατίας Βιετνάμ

.....

Η ΚΙΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΤΗ ΔΙΚΑΙΗ ΘΕΣΗ ΤΗΣ Λ.Δ.ΒΙΕΤΝΑΜ

‘Απάντηση του Προέδρου
ΛΙΟΥ ΣΑΟ - ΣΙ

στὸν Πρόεδρο ΧΟ ΤΣΙ ΜΙΝΧ

Πεκίνο, 30 Ιανουαρίου 1966.

Στὸ σύντροφο Χό Τσί Μίνχ,
Πρόεδρο τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας Βιετνάμ,
‘Ανδ.

Σεβαστὲ καὶ ἀγαπητὲ Πρόεδρε,

Ἐλαβα τὴν ἐπιστολή σας τῆς 24 Ιανουαρίου, μὲ τὴν δοπία καταδικάζετε ἐνεργητικὰ τὸν ἀμερικάνους ἡμεριαλιστὲς γιὰ τὸ βάρβαρο ἐπιθετικὸ πόλεμο ποὺ διεξάγουν στὸ Βιετνάμ, ἔσκεπταζε ὄλοκληρωτικὰ τὴν συνωμοσία εἰρήνης τῆς κυβέρνησης Τζόνσον, ἐπαναλαμβάνετε τὴν θέση μὲ τὰ τέσσερα σημεῖα τῆς κυβέρνησης τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας Βιετνάμ γιὰ τὴν ὁρίζουσα τὸν βιετναμέζικον προβλήματος, καὶ ἔκφραζετε τὴν ἀπόφαση τοῦ βιετναμέζικον λαοῦ νὰ μὴ συνθηκολογήσει ποτὲ μπροστὰ στὶς ἀπειλές τῶν ἀμερικάνων ἡμεριαλιστῶν καὶ νὰ διεξάγῃ ἀποφασιστικὰ τὸν ἄγώνα ὡς τὸ τέλος. Ἡ σωστὴ θέση τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας Βιετνάμ, ποὺ ἔκτιθεται στὴν ἐπιστολὴ σας ἔχει τὴ σταθερὴ ὑποστήριξη τῆς κυβέρνησης καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κίνας.

Ἡ ἀμερικάνικη ἡμεριαλιστικὴ ἐπίθεση ἀποτελεῖ τὴν πηγὴ τῆς σοβαρῆς κατάστασης ποὺ ὑπάρχει σήμερα στὸ Βιετνάμ. Εἶναι γνωστὸ σὲ όλους ὅτι σύμφωνα μὲ τοὺς δρους τῶν συμφωνῶν τῆς Γενεύης τοῦ 1954, τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα θὰ ἔργετε νὰ είχε κιόλας ουδικότητα. ‘Ομως, οἱ Ἡνωμένες Πολιτείες καταπάτησαν δολοκληρωτικὰ τὶς συμφωνίες αὐτές, ἐνῶ δψευδοῦν νὰ ἐκπλήρωσαν τὶς ὑποχρεώσεις τους ποὺ ἀπέργεαν ἀπ’ αὐτές. ‘Εγκαθίδρουσαν στὸ Νότιο Βιετνάμ καθεστῶς ἀνδρεικέλων, ἐμπόδισαν τὴν εἰρηνικὴ ἑνοποίηση τοῦ Βιετνάμ, ἔσφαξαν ἡ ἱψυλάκισαν ἔκατοντάδες χιλιάδες βιετναμέζικους πατριῶτες καὶ ἔξαπέλυσαν ἔναν ἀπάνθρωπο «εἰδικὸ πόλεμο» ἐναντίον τοῦ νοτιο-βιετναμέζικον λαοῦ. ‘Εχοντας δρεῖ σὲ δῶμανια νὰ κερδίσουν τὸν «εἰδικὸ πόλεμο», πέρασαν στὴν ἄμεση εἰσβολὴ στὸ Νότιο Βιετνάμ, ἀποτέλελοντας ἔκει σημαντικὲς στρατιωτικὲς δυνάμεις καὶ χοησμοποίησαν τὴν ἀεροπορία τους γιὰ τὴν πραγματοποίηση βομβαρδισμῶν ἐναντίον τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας Βιετνάμ. Εἶναι φανερό, πῶς ὁ σκοπὸς τῶν ‘Ἡνωμένων Πολιτεῶν εἶναι νὰ μετατρέψουν τὸ Νότιο Βιετνάμ σε μιὰ ἀμερικάνικη ἀποικία καὶ στρατιωτικὴ βάση καὶ νὰ διαιωνίσουν τὴ διαιρέση τοῦ Βιετνάμ.

Τελευταῖα, καὶ ἐνῶ ἐπεκτείνει καὶ ἐντείνει τὴν ἐπίθεσή τοῦ ἐναντίον τοῦ Νότιο Βιετνάμ, ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἐμφανίσθηκε ἔχανικὰ σὰν ὀπαδὸς τῆς εἰρήνης, διέκοψε «πρὸς στιγμὴν» τὸν βομβαρδισμὸν στὸ Βόρειο Βιετνάμ, πρόβαλε τὰ 14 σημεῖα τοῦ γιὰ τὴν «εἰρηνικὴ ὁρίζουσα τὸν βιετναμέζικον προβλήματος καὶ ἀπέστειλε πολλοὺς κρατικοὺς λειτουργοὺς τοῦ σὲ διάφορα μέρη γιὰ νὰ διακηρύξουν «τὴν εἰλικρινὴ ἐπιθυμία γιὰ εἰρήνην» τῶν ‘Ἡνωμένων Πολιτεῶν. ‘Οστόσο, τὰ παχειὰ λόγια περὶ εἰρήνης δὲν μπόρεσαν σὲ καμιὰ περίπτωση νὰ καλύψουν τὶς πρᾶξεις τῆς ἐπίθεσης. Ἡ κυβέρνηση Τζόνσον διακήρυξε ἐπανειλημμένα, πῶς οἱ ‘Ἡνωμένες Πολιτείες δὲ θὰ παραιτηθοῦν ποτὲ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τοὺς τῆς ἐπίθεσης ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ, πῶς «θὰ παραμείνουν» στὸ Νότιο Βιετνάμ. Εἶναι δολοφάνερο, πῶς δοσ πολλὰ σημεῖα κι’ ἀν μποροῦσαν νὰ τοποθετήσουν μέσα στὸ «πανέργεια τοὺς εἰρήνης, οἱ ‘Ἡνωμένες Πολιτείες, δοσ δὲ θὰ παραιτοῦνται ἀπὸ τὸ σκοπὸ τους νὰ κυριαρχήσουν στὸ Νότιο Βιετνάμ, δὲ θὰ κάνουν τίποτα ἄλλα παρὰ γιὰ παίζουν τὸ παιγνίδι τῆς

ἐξαπάτησης τῶν λαῶν καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν διάφορες προφάσεις γιὰ νὰ πετύχουν τὸ σκοπὸ τους αὐτό.

“Ἄν οἱ Ἡνωμένες Πολιτείες θέλουν νὰ ωθησθεῖ τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα, διφεύλουν νὰ τηρήσουν πραγματικὰ τὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης. ‘Η θέση μὲ τὰ 4 σημεῖα, ποὺ διατύπωσε ἡ κυβέρνηση τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας Βιετνάμ γιὰ μιὰ ουδική σημείου προβλήματος ἔκφράζει κατὰ τρόπο συμπυκνωμένο τὴν ίδια τὴν ουδικὰ τῶν συμφωνῶν αὐτῶν. ‘Ἄν η ἀμερικάνικη κυβέρνηση ἐπιτύχησε εἰλικρινὰ τὴν εἰρηνικὴ ὁρίζουσα τὸν βιετναμέζικον προβλήματος, διφεύλει νὰ συμμορφωθεῖ μὲ τὴ θέση αὐτῆ μὲ τὰ 4 σημεῖα, καὶ συγκεκριμένα: νὰ θέσει τέρμα στὴν ἐπίθεσή της ἐναντίον διου τοῦ Βιετνάμ, νὰ ἀποσύνει ἀπὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ ὅλα τὰ στρατεύματά της καθὼς καὶ ἔκεινα τῶν δορυφόρων της, νὰ ἀναγνωρίσει τὸ ‘Εθνικὸ ‘Απελευθερωτικὸ Μέτωπο τοῦ Νοτίου Βιετνάμ σὰν τὸ μόνο αὐθεντικὸ ἐπτρόσωπο τοῦ νοτιοβιετναμέζικον λαοῦ καὶ νὰ ἀφήσει τὸ λαὸ τοῦ Βιετνάμ νὰ ουδικίσει μόνος του τὶς ὑποθέσεις του. Μέχρι σήμερα δῆμος, καμιὰ ἔνδειξη δὲν ὑπάρχει πῶς οἱ ‘Ἡνωμένες Πολιτείες εἶναι ἔτοιμες νὰ ἐνεργήσουν μὲ τὸν τρόπο αὐτό. ‘Αντίθετα, συνεχίζουν νὰ ἀποστέλλουν ὅλο καὶ περισσότερες στρατιωτικὲς ἐνισχύσεις γιὰ τὸν ἐπιθετικὸ τους πόλεμο στὸ Νότ. Βιετνάμ, ἐφαρμόζοντας ἔκει μὲ αὐτήν την οὐληρότητα τὴν πολιτικὴ τῆς «καμμένης γῆς», τὴν πολιτικὴ τοῦ «εκάψε, καταστρέψε καὶ σκοτώσε τὰ πάντα», καὶ ἐπεκτείνοντας βαθμαία στὸ Λάος καὶ στὴν Καμπότζη τὸν ἐπιθετικὸ τους πόλεμο τοῦ Βιετνάμ. Αὐτὸ δεῖχνει πῶς οἱ ‘Ἡνωμένες Πολιτείες δὲ θέλουν πραγματικὰ τὴν εἰρηνικὴ ὁρίζουσα τὸν βιετναμέζικον προβλήματος, ἀλλὰ ὅτι χοησμοποιοῦν τὶς λεγόμενες «ἐπιθέτεις εἰρήνης» γιὰ νὰ συγκαλύψουν τὴ συνωμοσία τους ποὺ ἀποβλέπει στὴν ἐνταση τῆς ἐπέκτασης τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου.

Σεβαστὲ καὶ ἀγαπητὲ σύντροφε Πρόεδρε, δο μεγαλειώδης ἀγώνας τοῦ βιετναμέζικον λαοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικάνικης εἰσβολῆς καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατοΐδας εἶναι ἀπόλυτα δίκαιος. Τὰ ἡρωικά σας κατορθώματα ἐνθάρουν τὸν δέοντος τὴν γενικὴ συμπάθεια καὶ τὴν πλατειὰ ὑποστήριξη ὅλων τῶν φιλειρηνῶν χωρῶν καὶ λαῶν. ‘Εκείνος ποὺ στὴν πραγματικότητα ἔχει ἀπομονωθεῖ, δὲν εἶναι καθόλου δο βιετναμέζικος λαός, ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴ λεντεριά, ἀλλὰ δο ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμός, ποὺ ἐπιμένει στὴν πολιτικὴ τοῦ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου. Τὰ γεγονότα δὲ ἀποδεῖξουν πῶς δο πο μαχούν προχωρεῖ δο ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς στὸ δόδυο τῆς ἐπέκτασης τοῦ πολέμου, τόσο περισσότερο προσεγγίζει δο ἡμέρα τῆς ὁριστικῆς του ήτας. ‘Η Κίνα καὶ τὸ Βιετνάμ εἶναι γείτονες, ποὺ συνδέονται μεταξὺ τους διως τὰ δάχτυλα ἐνὸς χεροῦ. ο δυν λαοί μας εἶναι ἀδελφοί, ποὺ μοιράζονται καὶ τὴν εντυχία καὶ τὴ δυστυχία. ‘Ο κινέζικος λαὸς στάθηκε πάντα ἀλλόντα στὸ πλευρὸ τοῦ βιετναμέζικον λαοῦ, ὑποστήριξε καὶ βοήθησε μὲ δηλητήριο τον. ‘Οσο μαχούν καὶ ἀν ἔξωθεν τον, δο δικαιολόγησε την καρδιὰ τὸ δίκαιο ἀγώνα τον. ‘Οσο μαχούν καὶ ἀν ἔξωθεν τον, δο δικαιολόγησε την καρδιὰ τὸ δίκαιο ἀγώνα τον.

Δράτεται τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς, σύντροφε Πρόεδρε, γιὰ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω καὶ πάλι γιὰ τὴν πο μεγάλη ἐπιτίμησή μου.

(‘Υπογραφή) ΛΙΟΥ ΣΑΟ-ΣΙ
Πρόεδρος τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Κίνας

Η ΘΕΣΗ ΜΕ ΤΑ 4 ΣΗΜΕΙΑ

Τῆς Κυβέρνησης τῆς Λαοκρατικής Δημοκρατίας Βιετνάμ

Η ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΗ θέση τῆς Κυβέρνησης τῆς Λ.Δ.Β. εἶναι δ' ἀπόλυτος σεβασμὸς τῶν συμφωνιῶν τῆς Γενεύης τοῦ 1964 γιὰ τὸ Βιετνάμ, ἡ πιστὴ καὶ αὐστηρὴ τήρηση τῶν θεμελιωδῶν δρῶν τους, καὶ συγκεκριμένα:

1. Ἐπιβεβαίωση τῶν θεμελιωδῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ: τῆς εἰρήνης, τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, τῆς ἐνότητας καὶ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητας. Σὲ ἀρμονίᾳ μὲ τὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης, ἡ Κυβέρνηση τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὁφεῖλει νὰ ἀποσύρει ἀπὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ ὅλα τὰ στρατεύματά της, τὸ στρατιωτικὸ προσωπικό της καὶ τὰ ὅπλα τῆς ὅλων τῶν τύπων, νὰ καταργήσει τὶς στρατιωτικὲς βάσεις ποὺ ἔγκατέστησε ἔκεī καὶ νὰ διαλύσει τὴ «στρατιωτικὴ συμμαχία» τῆς μὲ τὴ Σαϊγκόν. Ἡ Κυβέρνηση τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὁφεῖλει νὰ θέσει τέρομα στὴν πολιτικὴ τῆς τῆς ἐπέμβασης καὶ τῆς ἐπίθεσης στὸ Νότιο Βιετνάμ. Σὲ ἀρμονίᾳ μὲ τὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης, ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνηση ὁφεῖλει νὰ θέσει τέρομα στὶς πολεμικές τῆς πρᾶξεις ἐναντίον τῆς ζώνης τοῦ Βορρᾶ, νὰ σταματήσει δλοκληρωτικὰ κάθε προσβολὴ τῆς ἐδαφικῆς καὶ ἐθνικῆς κυριαρχίας τῆς Λ.Δ.Β.

2. Ἔως δτου πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐνοποίηση τοῦ Βιετνάμ μὲ εἰρηνικὰ μέσα, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ χώρα μας παραμένει ἀκόμα διαιρεμένη σὲ δυὸ ζῶνες προσωρινά, πρέπει νὰ τηρηθοῦν οἱ στρατιωτικοὶ ὅροι τῶν συμφωνιῶν τῆς Γενεύης τοῦ 1954 γιὰ τὸ Βιετνάμ, ποὺ προβλέπουν: ἀποχὴ τῶν δύο ζωνῶν ἀπὸ κάθε συμμετοχὴ σὲ στρατιωτικὴ συμμαχία μὲ μιὰ ἔνη χώρα· ἀπαγόρευση ἔγκατάστασης ἔνων στρατιωτικῶν βάσεων, εἰσό-

δου ἔνων στρατευμάτων καὶ ἔνου στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ στὸ ἔδαφος τους.

3. Οἱ ὑποθέσεις τοῦ Νοτίου Βιετνάμ πρέπει νὰ ουθμισθοῦν ἀπὸ τὸν ἕδιο τὸ νοτιοβιετναμέζικο λαό, σύμφωνα μὲ τὸ πολιτικὸ πρόγραμμα τοῦ Ε.Α.Μ. τοῦ Νοτίου Βιετνάμ χωρὶς ἔνη ἐπέμβαση.

4. Ἡ ἐνοποίηση τοῦ Βιετνάμ μὲ εἰρηνικὰ μέσα θὰ εἶναι ὑπόθεση τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δύο ζωνῶν χωρὶς ἔνη ἀνάμιξη.

Εἶναι βέβαιο, πῶς ἡ θέση μας θὰ συναντήσει τὴν ἐπιδοκιμασία ὅλων τῶν κυβερνήσεων καὶ λαῶν τοῦ κόσμου, ποὺ ἀγαποῦν τὴν εἰρήνη καὶ τὴ δικαιοσύνη.

Ἡ κυβέρνηση τοῦ Λ.Δ.Β. θεωρεῖ πῶς ἡ παραπάνω θέση τῆς συνιστᾶ τὴ βάση γιὰ τὴν πιὸ σωστὴ πολιτικὴ λύση τοῦ βιετναμέζικου προβλήματος. Ἐφ' ὅσον γίνει ἀποδεκτὴ ἡ βάση αὐτῆ, θὰ ἔξασφαλισθοῦν εύνοϊκοὶ ὅροι γιὰ τὴν εἰρηνικὴ ουθμιση τοῦ βιετναμέζικου προβλήματος καὶ θὰ καταστεῖ δυνατὸ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἡ σύγκληση μιᾶς διεθνοῦς διάσκεψης τοῦ τύπου τῆς διάσκεψης τῆς Γενεύης τοῦ 1954 γιὰ τὸ Βιετνάμ.

Ἡ Κυβέρνηση τῆς Λ.Δ.Β. διαδηλώνει τὴν ἀντίθεσή της σὲ κάθε λύση ἀντίθετη μὲ τὴν παραπάνω θέση τῆς καθώς καὶ σὲ κάθε προσφυγὴ στὸν Ο.Η.Ε. γιὰ μιὰ ἐπέμβαση στὸ Βιετνάμ, σὰν οι ζικὰ ἀντίθετη στὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης τοῦ 1954 γιὰ τὸ Βιετνάμ.

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἔκθεση τῆς Κυβέρνησης, ποὺ παρουσίασε στὶς 8 Απριλίου 1965 ὁ πρωθυπουργὸς Φάμ Βάν Νιόνγκ στὴν Ἐθνικὴ Συνέλευση τῆς Λ.Δ.Β.).

Άρθρο της «ΛΑΪΚΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ»
της 30 Ιανουαρίου 1966

Η Σοβιετική Κυβέρνηση ξεσκεπάζεται άκομα μιά φορά

ραγωγή έξοπλισμῶν. Μεταφέρει στην 'Ασια καὶ στὸν Εἰονικὸν τὰ στρατεύματα του ἀπὸ τὴ Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ ἀπὸ τὸν 'Ατλαντικὸν. Συνεχίζει τὴν κλιμάκωση τῆς ἐπίθεσης στὸ Βιετνάμ καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἐπέκτασή της στὴν 'Ινδοκίνα καὶ στὴν Ἰδια τὴν Κίνα. Εἶναι προφανές διτὶ ἡ κυβέρνηση Τζόνσον πιστεύει διτὶ τὸ σχέδιό της γιὰ ἔναν πόλεμο πιὸ ἐκτεταμένο στὸ Βιετνάμ καὶ στὴν 'Ασια γενικά, καθιστᾶ τὴν ἀναζήτηση τοῦ «εκοινοῦ τῆς συμφέροντος» μὲ τοὺς σοβιετικοὺς ἥγετες «ἄκομα πιὸ σπουδαῖα».

Οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες, φαίνεται, δὲν εἶναι λιγότερο πλεονέκτες ἀπὸ τὸν Λύντον Τζόνσον στὴν ἀναζήτηση τοῦ εκοινοῦ μας συμφέροντος. Εἶναι πραγματικὰ σκάνδαλο νὰ βλέπουμε τοὺς ἥγετες μιᾶς σοσιαλιστικῆς χώρας πὸν διατείνονται διτὶ ἡ χώρα τους εἶναι ἡ πιὸ λογονή, νὰ ἐγκαταλείπουν μιὰν ἔλλη σοσιαλιστικὴ χώρα, δῆμα μιᾶς σοσιαλικῆς ἐπιδρομῆς, νὰ ἐπιζητοῦν νὰ συμφωνήσουν μὲ τὸν ἐπιδρομέα, μὲ τὸν ἀμερικανικὸν ἰμπεριαλισμό, καὶ ἀκόμα νὰ δηλώνουν διτὶ ἐνεργώντας ἔτσι, θὰ μποροῦσαν νὰ βάλονται κατὰ μέρος τὸ θέμα τοῦ Βιετνάμ. Κι' αὐτὸν εἶναι ἔνα γεγονός. Αὐτὸν δείχνει καθαρὰ διτὶ οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες ἔχουν καταρκυλίσει στὴν ἀναζήτηση μιᾶς ἀμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας.

Μὲ τὸ λόγο ποὺ ὁ ἀντιπρόσωπός της ἔξεφώνησε στὴ Γενεύη, ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνηση ξεσκεπάζεται ἀκόμα μιὰ φορά. Αὐτὸν ἀποδείχνει διτὶ τὰ ὄντα λόγια ποὺ ἔλεγαν στὸ παρελθόν οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες δὲν ἀξίζουν οὔτε μιὰ πεντάρα. Θυμάται κανεὶς διτὶ ἡ σοβιετικὴ κυβέρνηση εἶχε δημοσιεύσει μιὰ δήλωση πὸν ἔλεγε διτὶ οἱ 'Ενωμένες Πολιτεῖες δὲν θὰ μποροῦν νὰ ἐπλίζουν σὲ βελτίωση τῶν σχέσεών τους μὲ τὴ Σοβιετικὴ 'Ενωση ὡς διτὶ θὰ ἔξικολονθεῖ ἡ ἐνοπλὴ ἐπέμβαση τους στὸ Βιετνάμ. Κι' ὅμως στὴ Γενεύη δὲν σοβιετικὸς ἀντιπρόσωπος δήλωσε διτὶ τὸ βιετναμικὸ ζῆτημα θὰ μποροῦσε νὰ παραμερισθεῖ προκειμένου νὰ φθάσει σὲ μιὰ συμφωνία μὲ τὶς 'Ενωμένες Πολιτεῖες σ' αὐτὸν πὸν διόμασαν «μέτρα πὸν διευκολύνοντα τὴν χαλάρωση τῆς διεθνοῦς ἔντασης». Τὶ μπορεῖ νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ μεταβολὴ παρὰ μιὰ καθαρὴ καὶ ἀπλὴ προδοσία;

Δὲν εἶναι δυνατὸ οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες νὰ λησμονήσαν αὐτὸ ποὺ εἶχαν πεῖ. 'Η ἀλήθεια εἶναι διτὶ οἱ πράξεις τους δὲν ἀντιστοιχοῦν ποτὲ μὲ τὰ λόγια τους. 'Οταν πρόκειται νὰ περάσουν στὴ δράση δὲν κάνουν πράξη αὐτὸν ποὺ εἴπαν, διοικαὶ ἀνήνταν τὰ ὄντα λόγια ποὺ εἴπαν.

Τώρα, δ ἀγώνας ποὺ διεξάγει δ μεγάλος λαὸς τοῦ Βιετνάμ ἐνάντια στὴν ἀμερικάνικῃ ἐπιδρομῇ καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας, εἶναι τὸ ἐπίκεντρο ὅλων τῶν ἀγώνων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό. 'Η θέση ποὺ πάροινε ὁ καθένας ἔναντι στὸ πρόβλημα τοῦ Βιετνάμ εἶναι δ ἀκρογωνιαῖος λίθος γιὰ νὰ κρίνονται διν ἀντιτίθεται εἴλικρινά ἢ ὑποκρίνεται ἔναντι στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό. Καὶ ἀν αὐτὸς ἐπιδιώκει μιὰ πραγματικὴ ἡ εἰκονικὴ εἰρήνη. Εἶναι ἀκατανόητο πῶς μπορεῖ κανεὶς καὶ μιλάει γιὰ «χαλάρωση τῆς διεθνοῦς ἔντασης» τὴν σιγὴν ποὺ δ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς ἐπεκτείνει ἀκόμα περισσότερο τὴν ἐπίθεση του ἐνάντια στὸ Βιετνάμ καὶ ποιοῖνει μεγάλες καταστροφές. Αὐτὸ ποὺ δ Τζόνσον θέλησε νὰ πετύχει στὴ διάσκεψη τοῦ ἀφοπλισμοῦ ποὺ συνῆλθε στὴ Γενεύη ήταν ἀπλῶς νὰ χαλαρώσει τὴν ἐπαγρύπνηση τῶν λαῶν τοῦ κόσμου καὶ νὰ καλύψει τοὺς ἔγκλωματικοὺς σκοποὺς τῶν 'Ενωμένων Ιλλιτεῖων ἐν δψει τῆς ἐπέκτασης τῶν ἔχθροπαξιῶν. Δείχνοντας τόση ποιοῦθμον νὰ καταλήξουν σὲ μιὰ συμφωνία μὲ τὶς ΗΠΑ γιὰ τὸ «εκοινὸ συμφέρον», οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες, στὴν πραγματικότητα βοηθῶνται τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ νὰ ἔξαπτήσει τοὺς λαοὺς καὶ τὸν ἐνθαρρύνοντα νὰ ἐπεκτείνει τὸν πόλεμο καὶ νὰ ἔξοντῶσει τοὺς βιετναμέζους ἀνετα.

Οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες δὲν κραύγαζαν διαρκῶς γιὰ «ἐνότητα δράσης»; Κοιτάξτε τους τώρα μὲ ποιὸν πραγματοποιοῦν τὴν ἐνότητα δράσης! Πρέπει νὰ τοὺς πούμε εἴλικρινὰ πῶς δοῦ πραγματοποιοῦν τὴν ἐνότητα δράσης μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, κανένας μαρξιστής-λενινιστής, κανένας ἐπαναστάτης λαὸς τοῦ κόσμου δὲν θὰ πραγματοποιήσει τὴν ἐνότητα δράσης μ' αὐτοὺς.

Τὴν στιγμὴ ποὺ ἡ Κυβέρνηση Τζόνσον ἐντείνει τὴν ἐπέκταση τοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ, ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνηση ἐτοιμάζεται νὰ κλείσει μιὰ καινούργια συμφωνία μὲ τὸν ἀμερικανικὸν ἰμπεριαλισμό.

Στὸ «πρόγραμμα μὲ τὰ 7 σημεῖα ποὺ παρουσίασε στὴ διάσκεψη τῶν 17 ἐθνῶν», γιὰ τὸ ζῆτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ποὺ συνῆλθε ἔναντι στὶς 27 Ιανουαρίου στὴ Γενεύη, δ Τζόνσον ἔκανε μεγάλο δύρσιο γύρω ἀπὸ τὸ κλείσμα μιᾶς συμφωνίας γιὰ τὴ «μῆδιασπορὰ τῶν πυρηνικῶν ὅπλων». Ο ἀντιπρόσωπος τῆς Σοβιετικῆς κυβέρνησης Σημειώνει Τσαράπκιν, δήλωσε στοὺς δημοσιογράφους διτὶ ἡ «μῆδιασπορὰ τῶν πυρηνικῶν ὅπλων» ήταν ἔνα ἀπὸ τὰ «δῶρα μιὰ λύση» προβλήματα. Η Σοβιετικὴ «Ἐνωση, είτε, εἶναι «ἔτοιμη νὰ ὑπογράψει τὸ συντομότερο μιὰ συμφωνία γιὰ τὴ μῆδιασπορὰ».

Η ἀμερικάνικη κυβέρνηση βεβαιώνει διτὶ οἱ «διαφωνίες ἀνάμεσα στὰ μέλη τῆς συνδιάσκεψης ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦ Βιετνάμ... κάνουν ἀκόμα πιὸ σοβαρὴ τὴν ἀναζήτηση τοῦ κοινοῦ συμφέροντος μας στὸ νὰ προληφθεῖ ἡ διασπορὰ τῶν πυρηνικῶν ὅπλων». Καὶ δ ἀντιπρόσωπος τῆς Σοβιετικῆς κυβέρνησης, ἀπὸ τὴν πλευρὰ του, δήλωσε: «Δὲν θέλω νὰ ἐξαρτηθοῦν οἱ συζητήσεις μας ἀπὸ τὸ Βιετναμικὸ ζῆτημα».

Οἱ 'Ενωμένες Πολιτεῖες τραγουδοῦν καὶ ἡ Σοβιετικὴ «Ἐνωση» κρατάει σιγόντο. Τὶ ἀρμονία καὶ τὶ οἰκειότητα!

Τώρα δ ἵδιος, δ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς αὐξάνει τὶς στρατιωτικὲς δαπάνες, ἐντείνει τὴ στρατολογία καὶ τὴν πα-

Μὲ ποιόν πραγματοποιεῖ ἢ Σοβιετικὴ καθοδήγηση τὴν ἐνότητα δράσης;

«Δαΐη ή 'Ημερησία», 2 Φεβρουαρίου 1966

Τι είναι αὐτή η «ένότητα δράσης» ποὺ ἔκθειάζουν τόσο δορυφόρικα οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητές; Μιὰ νέα ἀπάντηση σ' αὐτὸ τὸ ἔρωτημα δόθηκε ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρο τῶν ΗΠΑ, Χούμπερτ Χάμφρεϋ, στὶς δηλώσεις ποὺ ἔκανε στὶς 16 Ἰανουαρίου στὴν ἀμερικάνικη Τὴλεόραση.

Μαζὶ μὲ τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν Ράσκ, ὁ Χάμφρεϋ διεξήγαγε συνομιλίες τελευταῖα στὸ Νέο Δελχὶ μὲ τὸν 'Αλεξέϊ Κοούγκιν, Πρόεδρο τοῦ 'Ποιηγικοῦ Συμβούλιον τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. Αὐτὴ ήταν μᾶλλον τὶς πù σπουδαῖες ἐπαρές ἀνάμεσα σὲ σοβιετικοὺς καὶ ἀμερικάνους ἥγετες μετὰ τὴν πτώση τοῦ Χροστάδφ. 'Ο Χάμφρεϋ ἀνέφερε πῶς οἱ συνομιλίες ἦταν «εἰλικρινεῖς, ἀνοιχτόκαρδες καὶ λογικές» καὶ πῶς αὐτὸ τοῦ εἶδος οἱ συνητήσεις «ἀποβαίγονταν πάντοτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινῆς ὑπόθεσης τῆς εἰρήνης». «Στὴ διάρκεια τῶν προσεχῶν ἑτῶν», πρόσθεσε, οἱ ἀμερικανοσοβιετικὲς σχέσεις «μποροῦν καὶ πρέπει νὰ βελτιωθοῦν».

Ἡ γραμμὴ τῆς συνθηκολόγησης

«Υπεύθυνος πολίτης τῆς παγκόσμιας κοινότητας». 'Αν οἱ δηλώσεις τοῦ Χάμφρεϋ ἐκφράζουν μᾶλλον ὄρισμένη ἐπιφύλαξη σὲ σχέση μὲ τὴν πραγματικὴ κατάσταση τῆς ἀμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας καὶ τὴ συνθηκολόγα γραμμὴ τῶν σοβιετικῶν καθοδηγητῶν, οἱ δηλώσεις ἀλλων ἀμερικάνων ίθυνότων είναι πολὺ πù καθαρές. Στὶς 7 Δεκεμβρίου 1965, ὁ Ράσκ εἶχε δηλώσει: «Μποροῦμε νά πάρουμε στὰ σοβαρὰ τὰ λόγια τῆς Σοβιετικῆς 'Ενωσης γιὰ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξην». Στὶς 9 Δεκεμβρίου, ὁ 'Αθερελ Χάρριμαν είπε πῶς οἱ ΗΠΑ καὶ ἡ ΕΣΣΔ «προσέγγισαν» ἡ μᾶλλον ἀλλη καὶ πῶς θὰ μποροῦσαν «νὰ ἐργασθοῦν ἀπὸ κοινοῦ σὲ παράλληλη κατεύθυνση». 'Ηδη, στὶς 21(10)1965, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀμερικάνικης ἀντιπροσωπείας στὸ NATO, Χάρολαν Κλήβελαντ, εἶχε προχωρήσει ἀκόμα περισσότερο. 'Ἐπαινεσε «τὴ μεταστροφὴ τῆς Σοβιετικῆς 'Ενωσης ἀπὸ μᾶλλον μάρχομανή, ἐκτὸς νόμου δύναμη σὲ πολίτη τῆς παγκόσμιας κοινότητας ποὺ ἔχει συναίσθησην εὐθυνῶν του».

Τὰ γεγονότα είναι ἀμείλικτα: ή νέα σοβιετικὴ καθοδήγηση προχώρησε ἀκόμα πù μακρὰ ἀπὸ τὸ Χρονιστόδφ στὸ δρόμο τῆς ἀμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας. 'Η παγκόσμια ἀντεπαναστατικὴ στρατηγικὴ τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ ὑποστηρίζεται δραστήρια ἀπὸ τὸν σοβιετικὸν καθοδηγητές.

«Παράλληλες» ἐνέργειες. Τὸν τελευταῖο καιρό, οἱ ΗΠΑ καὶ ἡ Σοβιετικὴ 'Ενωση προχώρησαν στὴν 'Ασία σὲ μιὰ σειρὰ ἐνέργειες ποὺ διντικὸς τύπος τὶς χαρακτηρίζει «πα-

οάλληλες». Νὰ ποιές είναι οἱ νέες πλευρὲς τῆς συνεργασίας ἀνάμεσα στὸν σοβιετικὸν καθοδηγητὲς καὶ στὸν ἀμερικάνικον ἰμπεριαλιστὲς στὴν 'Ασία: ή τεράστια προπαγανδιστικὴ ἐκστρατεία γιὰ τὶς ἀδιαπομπατεύσεις χωρὶς δρους» τῆς κυβέρνησης Τζόνσον, δὲ θρόνος γύρω ἀπὸ τὶς συζητήσεις τῆς Τασκένδης καὶ ή γρήγορη ἀνάπτυξη τῆς «ἐγκαρδίας συνεννόησης ἀνάμεσα στὴν 'Ιαπωνία καὶ τὴ Σοβιετικὴ 'Ενωση».

Ἡ θέση τῶν σοβιετικῶν καθοδηγητῶν σχετικὰ μὲ τὸ πρόβλημα τοῦ Βιετνάμ

Στὸ βιετναμέζικο πρόβλημα, οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς ἐνεργοῦν ἀκατάπαυστα ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸν ἀμερικάνικον ἰμπεριαλιστὲς καὶ δουλεύουν γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Λύντον Τζόνσον καὶ τῆς συνωμοσίας τοῦ τῶν «διαπραγματεύσεων εἰρήνης».

Τὰ παρασκήνια τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Σελέπιν στὸ Βιετνάμ. 'Η Σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν A. N. Σελέπιν, ἔφθασε στὸ 'Ανδί μέσα στὶς τυμπανοκρούσιες τῆς «ἐπίθεσης εἰρήνης» τῆς κυβέρνησης Τζόνσον. Ποιὰ είταν ἡ στάση τοῦ Σελέπιν ἀπέναντι σ' αὐτὴ τὴν γιγαντιαία ἀπάτη, σ' αὐτὴ τὴν τερατώδη συνωμοσία; Δὲν τὴν ἔσκεπτασε, οὔτε φυσικὰ τὴν καταδίκασε. 'Αλλὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ δὲ σοβιετικὸς τύπος μὲ προφανεῖς ἀπώτερους σκοποὺς ἔβαλε τὰ δυνατά του ὅλη αὐτὴ τὴν περίοδο γάλλη ἐκθειάζει τὸ λεγόμενο «πνεύμα τῆς 'Τασκένδης» καὶ καλούσε σὲ «λύση τῶν προβλημάτων μέσο διαπραγματεύσεων». Διακύνοιξε δὲ τὸ πνεύμα τῆς Τασκένδης ἔπειρανε κατὰ πολὺ τὰ δρια τῆς περιοχῆς τῆς 'Ινδίας'. Κι' ἀκόμα πῶς ἔχει «μεγάλη σημασία» γιὰ δόλοκληρη τὴν Νοτιο-Ανατολικὴ 'Ασία. Αὐτοῦ τοῦ εἶδος ή προπαγάνδα τῶν σοβιετικῶν ἐφημερίδων σήμαινε σαφῶς δὲτι δὲ Βιετναμέζικος λαὸς πρέπει νὰ καθήσει στὸ τραπέζι τῆς συνδιάσκεψης μαζὶ μὲ τὸν ἐπιθετιστὲς τῶν ΗΠΑ ἐπιτρέποντας ταυτόχρονα στὸν τελευταῖον νὰ συνεχίζουν τὴν κατοχὴ τους στὸ Ν. Βιετνάμ.

«Τὰ γεγονότα τοῦ Βιετνάμ συνιστοῦν ἀπειλὴ γιὰ τὴν εἰρήνην»; 'Αν δὲ Σελέπιν δὲν τὸ δρῆκε βολικὸ νὰ γίνει ἡ ἥχω τῆς κυβέρνησης Τζόνσον προπαγανδίζοντας ἀνοιχτὰ τὴν «ἐπίθεση εἰρήνης» στὸ 'Ανδί, οἱ σοβιετικοὶ ἥγέτες δὲν εἶχαν τέτοιους περιορισμοὺς στὶς σοβιετο-ιαπωνικὲς συνομιλίες στὴ Μόσχα. Τὸ κοινὸ σοβιετο-ιαπωνικὸ ἀνακοινωθὲν δὲν λέει οὕτε μιὰ λέξη γιὰ τὴν ἐπίθεση τοῦ ιμπεριαλισμοῦ τῶν ΗΠΑ στὸ Βιετνάμ· ἀντίθετα δηλώνει γενικὰ δὲτι οἱ δυν

πλευρής «τόνισαν ότι τὰ γεγονότα τοῦ Βιετνάμ ἀποτελοῦν ἀπειλὴ γιὰ τὴν εἰρήνη». Δὲν ὑπάρχει τίποτε περίεργο ὅταν οἱ Ἰάπωνες ἀντιδραστικοὶ λένε κάτι τέτοιο. Τὸ περίεργο εἶναι πῶς οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες τὸ συνυπογράφον μὲ τοὺς Ἰάπωνες ἀντιδραστικούς. Μπορεῖ κανεὶς νὰ φωτήσει: ἀφοῦ εἶναι ἔκπλασμα τῆς «ἀπειλὴς γιὰ τὴν εἰρήνη» ἀποτελεῖ ἡ ἐπίθεση τῶν ΗΠΑ, πῶς μπορεῖ ὁ ἄγνωτος τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης, γιὰ τὴν σωτηρία τῆς πατρίδας του, νὰ «ἀπειλήσει» μὲ διοικονόθποτε τρόπο τὴν εἰρήνη; Χωρὶς διάχρονη ἀνάμεσα στὸν ἐπιτιθέμενο καὶ στὸ θύμα, ἀνάμεσα στὸ δίκαιο καὶ τὸ ἀδίκο, οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες ἔχουν ἐνώπιον μὲ τοὺς Ἰάπωνες ἀντιδραστικοὺς γιὰ νὰ ποιῶν πῶς τὰ γεγονότα τοῦ Βιετνάμ ἀποτελοῦν ἀπειλὴ γιὰ τὴν εἰρήνη. Αὐτὴ εἶναι ἄλλη μᾶλλον ἀπόδειξη τῶν προσταθεῶν τους νὰ σύνουν τὸν φλογερὸν ἄγνωτον τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ κάτιον ἀπὸ τὸ πρόσχημα πῶς «ὑπερασπίζουν τὴν εἰρήνη», καὶ ἔτοι νὰ φέρουν τὸ ζήτημα τοῦ Βιετνάμ μέσα στὴν τροχιὰ τῆς ἀμερικανο-σοβιετικῆς συνεργασίας.

Οἱ ἡμεριαλιστὲς τῶν ΗΠΑ, τὸ λιγότερο, καταλαβαίνουν καὶ ἔκπλασην τῆς προθέσεως τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν. Μετὰ ἀπὸ τὶς συνομιλίες Κοστίγκιν — Χάμφρεϋ, δὲ Μάρκ Τζόντζ Μπάντη, εἰδικὸς βοηθὸς τοῦ προέδρου τῶν ΗΠΑ δήλωσε μὲ εἰλικρίνεια στὶς 16 Ιανουαρίου: «Ἐχει γίνει ἔκπλασμο γιὰ μᾶς ἀπὸ πολὺ καιρὸν ὅτι η σοβιετικὴ κυβέρνηση ἐλπίζει σὲ μᾶλλον εἰληνικὴ λύση (στὸ Βιετνάμ)». Οἱ Χάμφρεϋ ἐπίσης ἀνοιχτὰ ἔφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι η Σοβιετικὴ «Ἐνωση ἥδη ἀσκοῦσε «κατευναστικὴ ἐπίδραση» πάνω στὸ ζήτημα τοῦ Βιετνάμ». Η φύση τῆς σκοτεινῆς συνδιαλλαγῆς ποὺ προσπαθοῦν νὰ πετύχουν μὲ τοὺς ἡμεριαλιστὲς τῶν ΗΠΑ οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς εἶναι καθαρὴ σὰν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Τὸ λεγόμενο «πνεῦμα τῆς Τασκένδης»

Οἱ συνομιλίες τῆς Τασκένδης — καρπὸς τῆς ἀμερικανο-σοβιετικῆς συνεργασίας. Οἱ συνομιλίες τῆς Τασκένδης ποὺ τὶς ἔκθειάζουν οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες, εἶναι ἐπίσης προϊὸν τῶν κοινῶν Ἀμερικανο-Σοβιετικῶν σχεδίων. Μόλις η Μόσχα πρόβαλε τὴν πρόταση γι' αὐτὲς τὶς συνομιλίες η Ὁδός της Κυβέρνησης Τζόνσον δὲν ἔχασε καιρὸν μόλις ὑπογράψηκε η δήλωση τῆς Τασκένδης νὰ τὴν ἐπικρήσῃ ἐνθύμου δῶδως. Καὶ δὲ Χάμφρεϋ ἀπὸ τὴν τηλέφραση δήλωσε χωρὶς ἐπιφύλαξη: «Ἐγινε πολὺ καλά... ἔξεφρασα τὰ συγχαρητήρια τῆς Κυβέρνησής μου στὸ κ. Κοστίγκιν».

«Ἀπόπειρα γιὰ τὴν ἔξασθένιση τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ κινήματος ἀλληλεγγύης στὴν Ἀσία καὶ στὴν Ἀφρική. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἰνδο-Πακιστανικῆς σύγκρουσης, τόσο οἱ ΗΠΑ, δοῦ καὶ η Σοβιετικὴ «Ἐνωση ἔνεδροις τῶν Ἰνδούς ἐπιθετιστές, καὶ ἀσκήσαν σκληρὴ πίεση στὸ Πακιστάν ποὺ ἔνεγχονται σὲ κατάσταση νόμιμης ἀμυνας, ὑπερασπίζοντας τὴν ἔθνικὴ κυριαρχία του. Γιατὶ θέτερα ἐργάστηκαν σκληρά, σὲ στενὸν συντονισμῷ, νὰ φέρουν τοὺς Ἰνδούς καὶ Πακιστανοὺς ἡγέτες «καὶ κάνουν εἰρήνη»; Η ἀλήθεια εἶναι ὅτι οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες ἔχαναν δῦλο αὐτὸν τὸν κόπο νὰ ἔπειτάζουν τὸ λεγόμενο «πνεῦμα τῆς Τασκένδης» γιὰ τὸν ἀπλὸ λόγο ὅτι ἤθελαν νὰ συνεχίσουν νὰ ὑποστηρίζουν τοὺς Ἰνδούς ἀντιδραστικούς καὶ γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουν αὐτὸν τὸ πνεῦμα στὴν ἐκλατήσεων τῆς γενικῆς τους γραμμῆς τῆς «εἰληνικῆς συνύπαρξης», μὲ τὸ σκοπὸν νὰ ἀδυνατίσουν τὸν κοινὸν ἄγνωτον λαῶν τῆς Ασίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς ἐνάντια στὸν ἡμεριαλισμό. «Οσο γιὰ τὸν ἡμεριαλιστὲς τῶν ΗΠΑ αὗτοί ἤθελαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν ἀνάμμηση τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνωσης στὶς ὑποθέσεις τῆς Ασίας, ἐναντίον τῆς Κίνας καὶ γιὰ νὰ προωθήσουν τὴν παγκόσμια στρατηγικὴ τους. Οἱ «Τάμις τῆς Νέας Τύρκης» τόνισαν ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνωσης «φαίνεται πῶς συνπίπτουν» στὸ Ἰνδο-Πακιστανικὸ ζήτημα. Αὐτὴ η παρατήρηση ἀποκαλύπτει τὴν αἰτία αὐτῆς τῆς ἐνότητας δράσης.

‘Η «ἐγκάρδια συνεννόηση ἀνάμεσα στὴν Ιαπωνία καὶ στὴ Σοβιετικὴ Ενωση’

«Ἐνα σημαντικὸ στάδιο τῆς πολιτικῆς τῆς ἀμερικανο-σοβιετικῆς συνεργασίας γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία. Οἱ φλογερὲς ἐρωτησίες τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν μὲ τοὺς Ἰάπωνες ἀντιδραστικοὺς στὸ τελευταῖο διάστημα, εἶναι ἔνα σημαντικὸ βῆμα στὴν πολιτικὴ τους τῆς Ἀμερικανο-Σοβιετικῆς συνεργασίας γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία.

Αὐτὸν τὸν περασμένο χρόνο, οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες ἔχαναν μὲ πολὺ ἔζηλο, προτάσεις «φιλίας» στὴν κυβέρνηση Σάτο. Οἱ πρόσφατες σοβιετο-ιαπωνικὲς συνομιλίες ἦταν μᾶλλον μεγάλη ἐκδήλωση τῆς ζωηρῆς προθυμίας τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν γιὰ μὲ «ἐγκάρδια συνεννόηση» μὲ τὴν Ιαπωνία. Αγνοῶντας τὴν γοργὴ ἀναβίωση τοῦ Ιαπωνικοῦ μιλιταρισμοῦ κάτω ἀπὸ τὴν κηδεμονία τῶν ΗΠΑ. Αγνοῶντας τὴν Ιαπωνο-νοτιοκορεατικὴ συνθήκη ποὺ εἶναι ἔνα δργανό ἐπίθεσης κατὰ τῆς Λαοκοριτικῆς Δημοκρατίας τῆς Κορέας καὶ τῆς Κίνας, οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες ἔφτασαν μέχρι τὸ σημεῖο νὰ ἐπιανέσουν τοὺς Ἰάπωνες ἀντιδραστικοὺς σὰν μᾶλλον συσχετικὴ δύναμη στὴν Ασία», ποὺ κατέχει «μιὰ κυριότατη θέση στὴν Ασία». Ακόμα ἔκφρασαν στὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ Ἰάπωνες ἀντιδραστικοὶ θὰ μποροῦσαν νὰ «δράσουν σὲ στενὸ συντονισμό (μὲ τὴν Σοβιετικὴ «Ενωση» στὴν διεθνὴ κοινωνία». Σὰν ἀποτέλεσμα τῶν Σοβιετο-Ιαπωνικῶν συνομιλιῶν στὴν Μόσχα, ἔνας ἀριθμὸς συμφωνιῶν ὑπογράψτηκε. Μιὰ ἐφημερίδα τῶν ΗΠΑ ἔγραψε: «Ἐνας ζεστὸς ζέφυρος φυσάει ἀνάμεσα στὴν Μόσχα καὶ στὸ Τόκιο».

‘Η ἀμερικανο-σοβιετο-ιαπωνικὴ τριάδα. ‘Η διακαής ἐπιθυμία τῶν Σοβιετικῶν ἡγετῶν νὰ συνεργαστοῦν μὲ τοὺς Ἰάπωνες ἀντιδραστικοὺς ἔχει στενὴ σχέση μὲ τὴν ἡμεριαλιστικὴ πολιτικὴ τῶν ΗΠΑ τῆς ἐπιτάχυνσης τῆς ἀναβίωσης τοῦ Ιαπωνικοῦ μιλιταρισμοῦ. ‘Ο Γκρούμποντο δήλωσε ἔκειάθαρα ὅτι «οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη φιλικῶν Σοβιετο-Ιαπωνικῶν σχέσεων δὲν θὰ βλάψουν τὶς σχέσεις (τῆς Ιαπωνίας) μὲ ἄλλες χῶρες». Καὶ προχώρησε ἔκειαδίοντας ὅτι «ἄλλες χῶρες ἔνοοῦνται οἱ δυτικὲς δυνάμεις». Μὲ ἄλλα λόγια, η συνεργασία ἀνάμεσα στὸν σοβιετικὸν ἡγέτες καὶ στὸν Ἰαπωνικὸν ἀντιδραστικὸν δὲν ἔφαμοστει σὲ συνάφεια μὲ τὴν ἀναγνώριση τοῦ «Ἀμερικανο-Ιαπωνικοῦ συντήματος δοφαλείας». Αὐτὸν κάνει περισσότερο ἀπὸ καθαρὸ τὸ γεγονός ὅτι η σοβιετο-ιαπωνικὴ συνεργασία εἶναι στὴν πραγματικότητα μιὰ προέκταση τῆς σοβιετο-ἀμερικανικῆς συνεργασίας.

Στὴν διηρεσία τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς τῆς περικύλωσης τῆς Κίνας

‘Η πορεία ποὺ ἀκολούθησαν οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες στὸ Βιετναμικό, στὸ Ἰνδο-Πακιστανικὸ καὶ στὸ Ιαπωνικὸ ζήτημα ταιριάζει τελείως μὲ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἡμεριαλισμοῦ τῶν ΗΠΑ καὶ ίδιαίτερα μὲ τὴν πολιτικὴ περικύλωσης τῆς Κίνας τοῦ τελευταίου.

‘Η ἀμερικανικὴ «ζώνη» καὶ τὸ σοβιετικὸ «πρόχωμα». ‘Απὸ πολὺ καιρό, δὲ ἡμεριαλισμὸς τῶν ΗΠΑ δὲν τοιγονεύεται σὲ προσπάθειες γιὰ νὰ στήσει μιὰ «στρατιωτικὴ ζώνη» σὲ σχῆμα ἡμισελήνου γύρω ἀπὸ τὴν Κίνα, ποὺ νὰ ἐπεκτείνεται ἀπὸ τὶς Ἰνδίες στὴν δύση μέχρι τὴν Ιαπωνία στὴν ἀνατολή. ‘Η κατοχὴ τῆς περιοχῆς Ταϊβάν τῆς Κίνας, δὲ σχηματισμὸς τοῦ ΣΕΑΤΟ, η ἀναβίωση τῶν μιλιταριστικῶν δυνάμεων τῆς Ιαπωνίας, η ὑπογραφὴ τῆς Ιαπωνο-νοτιοκορεατικῆς συνθήκης, οἱ προσπάθειες γιὰ σχηματισθεῖ μιὰ στρατιωτικὴ συμμαχία στὴν Βορειο-ανατολικὴ Ασία, η ὑποστήριξη τῶν Ἰνδῶν ἀντιδραστικῶν, η ἀποστολὴ μαζίκων δυνάμεων γιὰ τὴν κατοχὴ τοῦ Νοτίου Βιετνάμ, η ἔνοπλη ἐπέμβαση στὶς διάφορες χῶρες τῆς Ινδοκίνας — ὅλα αὐτὰ κατευθύνονται στὸν ἴδιο σκοπό.

“Ομως η σταθερὴ αὐξήση τῆς ισχύος τῆς Κίνας, καὶ τοῦ διεθνοῦς γοήτρου της καὶ η σθεναρὴ ἀνάπτυξη τῶν κινημά-

των έθνικης άνεξαρτησίας στήν 'Ασία, έχει προκαλέσει οωγυμές και άνοιγματα σ' αυτή την «ζώνη» των ίμπεριαλιστών των Η.Π.Α. Γι' αυτό οι Χρουστωφικοί φεβίζιονιστές έχουν τρέξει νά βοηθήσουν στήν έπιδιώρθωσή τους. 'Από δώ προέρχεται ή παρατηρηση του Χάμφρεϋ ότι: «Τὰ Σοβιέτ προσπαθοῦν νά χτίσουν ένα φράγμα γύρω από την Κομμουνιστική Κίνα».

'Π περιπαθής φροντίδα των σοβιετικών ήγετών γιά τους 'Ινδους άντιδραστικούς έχει τὸν σκοπὸν νά κάνει τὴν 'Ινδία δραγανό τῆς κοινῆς Σοβιετο-Αμερικανικῆς άντιθέσης πρὸς τὴν Κίνα, και μιὰ πτέρυγα στήν περικύλωση τῆς Κίνας.

'Επίσης, οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς διαδίδουν μὲ τόσο ἔηλο τὴν ἀπάτη τῶν «διαπραγματεύσεων εἰρήνης» τῆς Κυβερνητικῆς Τζόνσον, γιά νά ἔξαναγκάσουν τὸ βιετναμέζικο λαὸν νὰ σταματήσει τὸν ἄγωνα του ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης γιά τὴ σωτηρία τῆς πατρόδοσης του, και γιά νὰ μετατρέψουν τὴν 'Ινδοκίνα σὲ μιὰ ἀμερικανο-σοβιετική θέση ἔτοις νῶστε νὰ «συγκρατήσουν» τὴν Κίνα μὲ κοινές προσπαθείες.

'Η «έγκαρδια συνεννόηση» τῶν σοβιετικῶν ήγετῶν μὲ τοὺς 'Ιάπωνες ἀντιδραστικοὺς πηγάδει ἔξαλον ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία τῆς ἀντίθεσῆς τους πρὸς τὴν Κίνα. Οἱ 'Ιάπωνες ἀντιδραστικοὶ τὸ καταλαβαίνουν πολὺ καλά. 'Ο 'Ιάπωνας ὑπουργὸς ἔξωτερικῶν ἔκφρασε τὴ γνώμη ὅτι ή καλὴ θέληση ποὺ ἔδειξε ἰδιαίτερα ἡ Σοβιετικὴ «Ἐνωση ἐντελῶς πρόσφρατα πρὸς τὴν 'Ιαπωνίαν ἡταν «ένας κρίκος στὴν σρατηγικὴ ἀπομόνωση τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας». Δὲν εἶναι τυχαίο πῶς ή 'Ιαπωνία έχει μεταφέρει τὸ κέντρο τῆς σρατιωτικῆς της ἀνάπτυξης ἀπὸ τὸ βορρᾶ στὴ δύση, ποὺ εἶναι ποὺ κοντά στὴν Κίνα, και προχωρησε στὴν ἔγκατάσταση πυραυλικῶν βάσεων στὸ Κιούσουν.

Γιὰ νὰ βοηθήσουν τὸν ίμπεριαλισμὸν τῶν Η.Π.Α. νὰ έχει ένα σταθερότερο στήριγμα στὴν περικύλωση τῆς Κίνας, οἱ σοβιετικοὶ ήγέτες ἔφτασαν μέχρι τὸ σημεῖο νὰ στείλουν ἀντιπροσώπους τους νὰ καθήσουν στὸ τραπέζι μᾶς διάσκεψης δίπλα - δίπλα μὲ τὸν λακέδες τοῦ ίμπεριαλισμοῦ τῶν Η.Π.Α. τὴν κλίκα τοῦ Τσάνγκ Κάι - σεκ, τοῦ N. Βιετνάμ, και τῆς N. Κορέας, γιά νὰ συζητήσουν γι' αὐτὸς ποὺ δύνομασιν «ὑπόθεση» τῆς «ἀνάπτυξης τῆς 'Ασίας».

'Ο Λ. Μπρέζνιεφ, πρῶτος γραμματέας τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. πρόσφατα πῆγε στὴ Μογγολία ἐπικεφαλῆς μεγάλης ἀντιρροσοπείας. Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ καταλάβει κανεὶς ποιὸς ἡταν ὁ σκοπὸς του.

Μὲ δυὸς λόγια, οἱ χρουστωφικοὶ φεβίζιονιστές εἶναι ἔτοιμοι νὰ κάνουν διτίθηποτε γιά νὰ συντονιστοῦν μὲ τὸν ίμπεριαλισμὸν τῶν Η.Π.Α. στὴν ἀντίθεσή τους μὲ τὴν Κίνα.

Η πολιτικὴ τῶν κατευνασμοῦ στὴν Εδρώπη

Παράλληλα μὲ τὴν προώθηση τῆς συνεννόησής τους μὲ τὸν ίμπεριαλισμὸν τῶν Η.Π.Α. στὴν 'Ασία, οἱ σοβιετικοὶ ήγέτες προωθοῦν τὴν πολιτικὴ τους τὸν κατευνασμὸν στὴν Εὐρώπη.

Διαδοχικὲς ὑποχωρήσεις στὰ προβλήματα τῆς Εδρώπης. Στὰ ζητήματα τῆς Εδρώπης, μὲ πολλὲς εὐκαριές δὲ Χρουστώφης ἀπέιλησε νὰ «κλείσει συνθήκη εἰρήνης γιά τὴν Γερμανία» και ἔκανε μερικὲς μικρὲς χειρονομίες στὸ ζήτημα τοῦ δυτικοῦ Βερολίνου, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ποὺ οἱ νέοι σοβιετικοὶ ήγέτες πήραν τὴν ἀρχή, σταμάτησαν τὰ τύμπανα σὲ μιὰ προσπάθεια νὰ «παγώσουν» τὸ στάτους κρδὸν τῆς Εδρώπης. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴ Σοβιετικὴ «Ἐνωση τὸν περασμένον 'Ιούλιο δ 'Αβερελ Χάριμαν δήλωσε: «τὸ στάτους κρδὸν, τουλάχιστο γιὰ τὸ ἀμεσοῦ μέλλον, εἶναι αὐτὸς ποὺ ἐπιθυμοῦν οἱ Ρῶσοι στὴν Εδρώπη. Δὲν πιστεύω ὅτι ή Μόσχα θὰ ἐνδιαφερθεῖ γιὰ τὴ λύση τοῦ γερμανικοῦ στὰ ἐπόμενα πέντε ή ἔξι χρόνια». Στὶς ἀρχές Νοεμβρίου τοῦ περασμένου χρόνου, τὸ ἀπειλεῖ τῶν χερούλων δυνάμεων τῶν Η.Π.Α. στὴν Εδρώπη, δήλωσε ἐπίσημα: «'Η κρίση τοῦ Βερολίνου τελείωσε και δὲν ἀναμένεται ἀπέιλὴ ἐξ ἀνατολῶν στὸ ἀμεσοῦ

μέλλον». Στὴν πραγματικότητα ή πολιτικὴ τῶν Η.Π.Α. γιὰ ὑποστήριξη τοῦ Γερμανικοῦ φεβανσισμοῦ, παραμένει ἀναλογία. Δὲν ὑπάρχει πραγματικὴ χαλάρωση στὴν κατάσταση τῆς Εδρώπης. 'Η προσωρινὴ ἀναστολὴ ἀπὸ τὶς Η.Π.Α. τοῦ σχηματισμοῦ τῆς πολυμεροῦς πυρηνικῆς δύναμης ποὺ εἶχε σὰ κύριο σκοπὸν νὰ δώσει στὴ Δυτικὴ Γερμανία τὸ δικαίωμα νὰ έχει πυρηνικὸ ὄπλα, δὲν εἶναι παρὰ ἔνα ἔξωτερο φαινόμενο. Καὶ διώς οἱ σοβιετικοὶ ήγέτες ἔχουν κάγει τὴν μιὰ ὑποχώρηση μετὰ τὴν ἀλλή στὸ ζήτημα τῆς Εδρώπης. Αὐτὴ εἶναι μεγάλη ὑποχρεοῦσα στὴν παγκόσμια σρατηγικὴ τοῦ ίμπεριαλισμοῦ τῶν Η.Π.Α. Μέσα σ' αὐτὲς τὶς συνθήκες ἥταν εύκολη ἡ σταθεροῦ μεταφορὰ τῶν στρατευμάτων τῶν Η.Π.Α. τῆς δυτικῆς Εδρώπης πρὸς τὴν 'Ανατολική, στὸ N. Βιετνάμ.

Συνένοχοι τοῦ ἀμερικανικοῦ ίμπεριαλισμοῦ. «Οποια σημαία και ἀν ἡράτησουν οἱ σοβιετικοὶ ήγέτες, ὅποια ταμπέλα και ἀν βάλουν, δὲν μποροῦν κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς πραγματικότητας αὐτῆς νὰ κρύψουν τὸ γεγονός διτὶ ἔχουν ἐκφυλισθεῖ ἀπὸ καιρὸ σὲ συνένοχους τοῦ ίμπεριαλισμοῦ τῶν ΗΠΑ στὴν ἀντίθεση τους μὲ τὸν ἐπαναστατικὸ λαοὺς τῆς 'Ασίας τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς, μὲ τὸν ἐπαναστατικὸ λαοὺς ὄπλου τοῦ κόσμου.

Εἶναι οἱ Η.Π.Α. εὐχαριστημένες τελείως μὲ τὴ βοήθεια τῶν σοβιετικῶν ήγετῶν στὴν παγκόσμια σρατηγικὴ τους; «Οχι, δηι τελείως. 'Ιδιαίτερα δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι μὲ τὸ γεγονός διτὶ οἱ σοβιετικοὶ ήγέτες δὲν ἔχουν ἐκπληρώσει τὴν ἀποτολή τους στὸ ζήτημα τοῦ Βιετνάμ. «Ἔχουν καταφύγει στὴν πίεση και στὴν ἀπάτη, ἀλλὰ δὲν κατάφεραν νὰ κάνουν τὸ λαὸ τοῦ Βιετνάμ νὰ ἀφήσει τὰ ὄπλα και νὰ συμφωνήσει μὲ τὶς «διαπραγματεύσεις χωρὶς δρους» τοῦ Τζόνσον. Γι' αὐτό, ἐνῶ ἐπανοῦν τὸν σοβιετικὸν ἥγετες, ἔχουν και τὰ παράπονά τους. 'Απὸ αὐτὴ τὴν ἀποψή οἱ παρατηρησεῖς τοῦ Χούμπερτ Χάμφρεϋ εἶναι τυπικές. Εἴτε διτὶ η σοβιετικὴ ήγεσία «δὲν εἶναι ἀκόμα ἔνας καλὸς συνέτακος τῶν Η.Π.Α.».

Η γραμμὴ τῆς συνθηκολόγησης προσκρούει σὲ πολυάριθμες δυσκολίες

«Η ἀποτυχία νὰ δώσουν οἱ σοβιετικοὶ ήγέτες πλήρη ἴκανοποίηση στὶς Η.Π.Α. δὲν δφεύλεται στὴν ἀποδούμια τους, ἀλλὰ στὴν ἀνικανότητα νὰ τὸ κάνουν. 'Η γραμμὴ τους τῆς συνθηκολόγησης μὲ τὸν ίμπεριαλισμὸ τῶν Η.Π.Α., ἔρχεται σε αὐτήν την ἀντίθεση μὲ τὰ συμφέροντα τῶν λαῶν διό τους κόσμου μαζὶ και τοῦ Σοβιετικοῦ Λαοῦ, ἔτοις ἀναγκαῖα φρίσκει πολλὲς δυσκολίες.

Ο βιετναμέζικος λαὸς δὲν πέφτει στὴν παγίδα τῶν «διαπραγματεύσεων εἰρήνης». Πῶς μποροῦν νὰ ἀναγκάσουν σοβιετικοὶ ήγέτες τὸν βιετναμέζικο λαὸ νὰ ἀφήσει τὸν ἄγωνα ἀντίστασης στὴν ἐπίθεση τῶν Η.Π.Α. και νὰ σώσει τὴ χώρα του, νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ παραδοθεῖ; Οἱ Βιετναμέζοι δὲν θέλουν νὰ εἶναι δούλοι σὲ μιὰ ὑποδούλωμένη χώρα, εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ μὴν πιαστοῦν στὸ δόκανο τῶν «συνομιλῶν εἰρήνης» τοῦ Τζόνσον. Στὸ πρόσφατο γράμμα τοῦ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν διαφόρων χωρῶν δὲ πρόεδρος Χο Τσί Μίνχ δήλωσε: «ἔσσο δ ἀπειλεῖτος στρατὸς τῶν ΗΠΑ παραμένει στὸ ἔδαφός μας, δ λαὸς μας θὰ παλαύψει ἀποφασιστικὰ ἐναντίον του». Μπροστὰ στὴν ἐπίμονη πάλη τοῦ ιδρωτικοῦ λαοῦ τοῦ Βιετνάμ, τὰ σκοτεινὰ σχέδια τῶν σοβιετικῶν ήγετῶν τοῦ τύπου τοῦ Μονάχου θὰ γίνονται ἀνιλητὰ δόλο και πειριστεροῦ ἀπὸ τὸν λαούς. Αὐτὸς εἶναι ἀναπόφευκτο.

Οι ἀπαναστατικοὶ ἀγῶνες δὲν μποροῦν νὰ καταπνίγηση. Πῶς μποροῦν οἱ σοβιετικοὶ ήγέτες νὰ σύστουν τὸν πολιτικὸν καταπνίγησην στὸν κόσμο; «Οσο διμεριαλισμός και οἱ ἀντιδραστικοὶ ὑπάρχουν στὸν κόσμο, οἱ καταπιεζόμενοι λαοὶ ἀπὸ ἀναγκαιότητα θὰ δημιγγοῦν στὴν ἀπανάσταση. Αὐτὸς εἶναι τὸ μεγάλο φεῦμα τῆς Ιστορικῆς ἔξιληξης τῆς ἀνθρωπότητας ποὺ δὲν μπορεῖται σὲ μιὰ ίμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακόψει, ποὺ οἱ σοβιετικοὶ ήγέτες δὲν μποροῦν νὰ σύστουν τὸν πολιτικὸν καταπνίγησην.

ροῦν νὰ ἀνακόψουν, καὶ ποὺ οὕτε καὶ οἱ δυὸς μαζὶ μποροῦν νὰ ἀνακόψουν.

Ἡ Κίνα παραμένει πιστὴ στὸ ἡμαρξισμὸ - λενινισμό. Πῶς μποροῦν οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες νὰ πετύχουν στὴν βοήθειά τους πρὸς τὸν ἡμεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ νὰ περικυλώσει καὶ νὰ «φράξει» τὴν Κίνα; Ἡ Κίνα σῆμερα δὲν εἶναι πιὰ ἡ παλιὰ Κίνα τῶν πρὸ-απελευθερωτικῶν χρόνων οὕτε ἡ Κίνα τῆς ἀμεσης μεταπελευθερωτικῆς περιόδου. Εἶναι μιὰ σοσιαλιστικὴ χώρα ποὺ γίνεται δῦλο καὶ πὺ δυνατή καὶ παραμένει πιστὴ στὸν Μαρξισμὸ-Λενινισμό. Ἡ Κίνα ἀποκτᾶ ὅλο καὶ περισσότερον φίλους, τὸ διεθνὲς τῆς γόητρο ὅλο καὶ μεγαλώνει, παῖζει ὅλο καὶ μεγαλύτερο ὅλο στὶς διεθνεῖς ὑποθέσεις. Στὴν προώθηση τῆς ἀντεπαναστατικῆς στρατηγικῆς τοῦ ἡμεριαλισμοῦ τῶν Η.Π.Α. γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία ἡ Κίνα εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐμπόδιο, καὶ εἶναι ἐπίσης τὸ μεγαλύτερο ἐμπόδιο στὴν προώθηση τῆς γενικῆς γραμμῆς τῆς ἀμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν.

Ἡ ἀνίθεση τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ. Εἶναι πολὺ δύσκολο γιὰ τὴν σοβιετικὴ ἡγεσία νὰ περάσει τὴν γενικὴ γραμμὴ τῆς ἀμερικανο-σοβιετικῆς συνεργασίας στὸν μεγάλο Σοβιετικὸ λαό. Εἶναι ἀδιανότιο ὅτι δὲ σοβιετικὸς λαός, ποὺ ἔχει μιὰ ἔνδοξη ἐπαναστατικὴ παράδοση καὶ ποὺ εἶχε γιὰ μιὰ μεγάλη περίοδο δασκάλους σᾶν τὸν Λένιν καὶ τὸν Στάλιν, ὅταν ἐπιτρέψει στοὺς σοβιετικοὺς ἡγέτες νὰ τοῦ περάσουν ἀνεξέλεγκτα καὶ ὡς τὸ τέλος μιὰ γραμμὴ συνθηκολόγησης μπροστὰ στὸν ἡμεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ, ποὺ εἶναι διαιτητικὸ ἀντίθετη μὲ τὰ συμφέροντα τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου καὶ μὲ τὰ δικά του συμφέροντα.

Μιὰ διπλὴ τακτικὴ

Αὐτὸς εἶναι δὲ λόγος ποὺ οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες ἀναγκάζονται ἀπὸ τὰ πράγματα νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν διπρόσωπη τακτικὴ

τους ὅλο καὶ περισσότερο, καὶ νὰ προσφέρουν μερικὲς ἀντιμετριαλιστικὲς χειρονομίες, ἀλλιῶς δὲν μποροῦν νὰ ἔχαπατήσουν τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου. Αὗτὸ δείχνει τὴν πανοργία τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν ἄλλα καὶ τὴν ἀδυναμία τους.

Ἐπαινοὶ καὶ καμπτικές. Οἱ ἡμεριαλιστές τῶν ΗΠΑ διέπει τὴν ὀδυναμία τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν. Οἱ ἡμεριαλιστὲς τῶν ΗΠΑ ἐκφράζουν τὴν κατανόησή τους γιὰ τὴν διπρόσωπη τακτικὴ τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν, ἀλλὰ σύγχρονα αἰσθάνονται ἀδέβαιοι γι' αὐτούς. Μερικές φορὲς πετάνε μερικὰ λόγια ἐπάνω στὸν σοβιετικὸν ἡγέτες καὶ ἄλλοτε χρησιμοποιοῦν καὶ λίγο τὸ μαστίγιο. «Ο σκοπὸς τους εἶναι νὰ κάνουν τοὺς σοβιετικοὺς ἡγέτες νὰ τοὺς ὑπηρετοῦν πιὸ καλά καὶ νὰ συντονίζονται πιὸ καλά μ' αὐτούς.

Παλιότερα καὶ παρόντα γεγονότα δείχνουν ὅτι ἀν καὶ οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες εἶναι τόσο πανούργοι, εἶναι ἀναγκασμένοι τελικὰ νὰ χορεύουν στὸν σκοπὸ ποὺ παῖζει ὁ ἡμεριαλισμὸς τῶν ΗΠΑ. Δέν διστάζουν νὰ προδώσουν τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ τῆς Σοβιετικῆς «Ενωσης καὶ τῶν ἄλλων σοσιαλιστικῶν χωρῶν, τὰ συμφέροντα τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Δέν διστάζουν νὰ πουλήσουν τὸ Βιετνάμ, δέν διστάζουν νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτείες γιὰ νὰ ἀντιταχθοῦν στὴν Κίνα, ἔχουν περιπατήσει πολὺ στὸν δρόμο τῆς προδοσίας.

Ο Χάμφρεϋ ξεσκεπάζει τοὺς σοβιετικοὺς καθοδηγητές. Οἱ παρατηρήσεις τοῦ Χούμπερτ Χάμφρεϋ ἀπὸ τὴν τηλεόραση μιὰ φορὰ ἀκόμα διγάζουν τὸ προσωπεῖο ἀπὸ τοὺς σοβιετικοὺς ἡγέτες. Οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες καλοῦσαν γιὰ «ένοτητα δράσης», ἀλλὰ μὲ ποιὸν ἐνώθηκαν πρόστα-πρώτα; Δέν θέλουν νὰ ἐνωθοῦν μὲ τοὺς Μαρξιστὲς-Λενινιστὲς καὶ μὲ τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου ἀλλὰ μὲ τὸν ἡμεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ τὸν μεγαλύτερο εἰσβολέα τῆς ἐποχῆς μας. «Οταν ἐνεργοῦν ἔτσι ἀποκαλύπτουν ἀπλῶς ὅλο καὶ περισσότερο τὸ πραγματικό τους χρώμα τῆς ἀποστασίας. Οἱ λαοὶ ὅλου τοῦ κόσμου ποτὲ δὲν θὰ τοὺς τὸ συγχωρήσουν, δ σοβιετικὸς λαὸς ποτὲ δὲν θὰ τοὺς τὸ συγχωρήσει. Δέν μποροῦν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν τιμωρία τῆς ίστορίας.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΘΥΕΛΛΑ ΠΡΟΜΗΝΥΕΤΑΙ

·Απαντά σε άνταποκριτή της «'Ακαχάτα»

Στις 30 Δεκεμβρίου 1965, ο άντιπρόεδρος Τσέν - Γι άπαντησε σε σημαντικές έρωτήσεις πού του δέδεσε ό Τακανο Γιοσιχίζα, άνταποκριτής στο Πεκίνο της για πανεξικής έφημερίδας «Ακαχάτα». Παραθέτουμε το κείμενο των έρωτήσεων και άπαντησεων:

Έρωτηση: Ή συνέντευξη πού δέδωσε στὸν τύπο στις 29 Σεπτεμβρίου 1965 ο άντιπρόεδρος Τσέν - Γι στὸ Πεκίνο, ελχε τεράστια άπήχηση σ' όλο τὸν κόσμο. Ιδιαίτερα εἰπώθηκε ἀπὸ δρισμένους δι της χρησιμοποιήθηκαν δροι «έξαιρετικά βίαιοι» για νὰ ἐκφρασθεῖ ἡ ἀπόφαση τῆς Κίνας ν' ἀγωνισθῇ ἀποτελεσματικὰ κατὰ τῆς ἐπιθετικῆς πολιτικῆς τοῦ ἀμερικάνικου ιμπεριαλισμοῦ. Τὶ γνώμη ἔχετε γ' αὐτὴ τὴν ἀντίδραση;

Απάντηση: Γνωρίζω αὐτὴ τὴν ἀντίδραση. Καταλαβαίνω τὸν λόγο ποὺ τὴν προκάλεσε, ἀλλὰ δὲν μποῶ νὰ συμφωνήσω. Κατὰ τὴν γνώμη μου η πλειοψηφία αὐτῶν ποὺ ζητούν «έξαιρετικά βίαιους» τὸν δρον τὸν χρησιμοποίησα δὲν γνωρίζουν τὴν ἀλήθεια γιὰ τὶς βάρβαρες ἐπιθέσεις ποὺ διαπράτει ὁ ἀμερικάνικος ιμπεριαλισμός. Κατέχει διὰ τῆς βίας τὸ κινέζικο ἔδαφος τῆς Ταϊβάν καὶ δὲν παύει νὰ παραβιάζει τὰ χωρικὰ ὄντα καὶ τὸν ἑναέριο κινέζικο χῶρο καὶ νὰ προβαίνει σὲ στρατιωτικὲς προκλήσεις ἐναντίον τῆς Κίνας. Εἶχει ἔγκαταστησει κοντά στὴ χώρα μας μᾶς σειρὰ στρατιωτικῶν βάσεων ποὺ στρέφονται κατὰ τῆς Κίνας.. Συνεχίζει τὴν ἐπέκταση τοῦ ἐπιθετικοῦ τὸν πολέμου στὸ Βιετνάμ καὶ πούσφατα χαρακτήρισε ἀνοιχτὰ τὴν Κίνα σὰν τὸν «εὖ' ὀριθμὸν 1 ἔχθρο τὸν ΗΠΑ». Ας μοῦ ἐπιτραπεῖ μᾶς ἔρωτηση: Θὰ μπορούσαμε νὰ διοθετήσουμε, κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες, ἀλλὰ πολιτικὴ παρὰ τὴν ἀποφασιστικὴ πάλη ἐναντίον τῆς ἐπιθετικῆς πολιτικῆς τῶν ΗΠΑ; Δὲν εἶναι κανεὶς ποτὲ κύπεροβολικὸς» δταν πρόκειται ν' ἀγωνισθεῖ κατὰ τῆς ἐπιθέσης. Εἶναι γεγονός δι τὸ ἀμερικάνικος ιμπεριαλισμὸς εἶναι πολὺν θρασὺν καὶ δεσποτικός.

Βεβαίως ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ ἄλλοι. Διαφορετικοὶ λόγοι τὸν ἐποριαζοῦν νὰ χαρακτηρίσουν τὸν δρον ποὺ χρησιμοποίησαν «έξαιρετικά βίαιους». Αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο παρὰ ν' ἀναζητοῦν τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη μὲ τὸν ἀμερικάνικὸν ἐπιδρομέα. Πῶς δὲν θὰ ἔρωταν τὸν δρον μου «έξαιρετικά βίαιους» δταν ἐπιμένω στὴν ἀνάγκη νὰ χτυπηθεῖ ἀποφασιστικὰ η πολιτικὴ τῆς ἐπιθέσης τῶν ΗΠΑ; Ο ἀμερικάνικος ιμπεριαλισμὸς εἶναι δ ἔχθρος τὸν κινέζικου λαοῦ. Εἶναι ἐπίσης δ κοινὸς ἔχθρος τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Γιὰ νὰ ἔξασφαλίσει τὴν παγκόσμια ἡγεμονία, ὑποβάλλει τὸ σύνολο σχεδὸν τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου στὶς ἀπειλὲς του, στὸν ἔλεγχό του, στὴν ἐπέμβασή του ή στὴν ἐπιθέση

του. Γιὰ νὰ τὸ πετύχει δημιουργήσει τὴν πιὸ κολοσσαῖα πολεμικὴ μηχανὴ ποὺ γνώρισε ἡ Ιστορία τῆς ἀνθρωπότητας. Διατηρεῖ σὲ ξένα ἐδάφη πάνω ἀπὸ 2.200 στρατιωτικὲς βάσεις καὶ τὰ στρατεύματα ἐπίθεσης ποὺ σταθμεύονται πέρα τοῦ ἀτλαντικοῦ ἀριθμοῦ πάνω ἀπὸ ἔνα ἑκατομμύριο ἄνδρες. Στὶς συνήθηκες αὐτές, η Κίνα, καθδῆς καὶ οἱ σοσιαλιστικὲς χῶρες, διφείλουν φυσικά, ἐὰν δὲν θέλουν νὰ προδώσουν τὸ διεθνιστικὸν τους καθήκονταν ν' ἀντιταχθοῦν ἀποφασιστικὰ στὴν πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τοῦ ἀμερικάνικου ιμπεριαλισμοῦ καὶ νὰ προστηρίξουν σταθερὰ ὅλους τοὺς καταπιέζομενους λαοὺς καὶ ἔθνη, στὸ δίκαιο ἀγῶνα τους γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀνεξαρτησία.

Τὰ θεμελιώδη συμφέροντα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἐπιβάλλουν τὴν ἐνεργητικὴ ἀντίθεση πρὸς τὴν πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τῶν ΗΠΑ. Εἴμαι βαθειὰ πεπεισμένος δι τὴν ἡ σωστὴ θέση ποὺ ἔχουμε πάρει ἀνταποκρίνεται στὰ συμφέροντα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου καὶ θὰ ἔχει σίγουρα τὴν συμπλεύεια τους καὶ τὴν προστηρίξῃ τους.

Η γενικὴ κατάσταση στὴν 'Ασία καὶ τὴν 'Αφρικὴ εἰναι ἔξαιρετικὴ

Έρωτηση: Τελευταία στὴν 'Ασία καὶ τὴν 'Αφρικὴ συνέβησαν μεγάλα γεγονότα, δύος η ἀναβολὴ τῆς ἀφρικανοασιατικῆς διάστρεψης καὶ τὸ πραξικόπεμπα στὴν Ινδονησία. 'Ορισμένοι ἔχουν τὴν γνώμη δι της Κίνα εἶναι ἀπομονωμένη Τὶ φορούεται γιὰ τὰ πρόσφατα γεγονότα στὴν 'Ασία καὶ τὴν 'Αφρική: 'Εκτὸς ἀπὸ αὐτό, θὰ θέλεια νὰ μάθω πῶς βλέπετε τὴν ἔξελιξη τῆς διεθνούς κατάστασης στὸ 1966 καὶ ἰδιαίτερα στὴν 'Ασία καὶ τὴν 'Αφρική;

Απάντηση: Πρόσγαματι, μπορεῖ κανεὶς νὰ διαπιστώσει τελευταία στὴν 'Ασία καὶ στὴν 'Αφρικὴ μεγάλα γεγονότα. Εἶναι μὰ ἐκδήλωση τῆς ἀνάπτυξης σὲ βάθος τῶν ἐπαναστατικῶν, ἀντιπεριαλιστικῶν ἀγάνων τῶν ἀφρικανοασιατικῶν λαῶν. Η γενικὴ κατάσταση σ' αὐτὲς τὶς δύο ήπειρους εἶναι ἔξαιρετική, παρὰ μερικὲς ἔξαιρεσις σὲ δρισμένες περιοχές. Εἶναι πολὺ εύνοική γιὰ τοὺς ἀφρικανοασιατικοὺς λαοὺς καὶ

πολὺ δυσάρεστη γιὰ τὸν ἀμερικανικὸν ἡμεριαλισμὸν καὶ τὸν λακέδες τοῦ. Ἐπιθυμῶ νὰ ὑπογραμμίσω σχετικὰ μὲ αὐτὸν τὴν μεγάλη διεθνὴ σημασία τοῦ ἄγωνα τοῦ ἡρωϊκοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴν σωτηρία τῆς πατρίδας. 'Ο ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἔχει ἐξαντλήσει ὅλες τοὺς τις ἐφεδρεῖς ἀφοῦ ὑπέστη τὴν μιὰ ἡτταὶ μετά τὴν ἄλλη στὸν ἐπιδεικό του πόλεμο στὸ Βιετνάμ.

"Ολοὶ οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου μαζὸν καὶ ὁ ἀμερικάνικος λαὸς τὸν χτυποῦν ἀποφασιστικὰ καὶ τὸν καταδικάζουν ἐνεργητικά. 'Ο πόδερος Χό-Τσι-Μίνχ κάλεσε τὸ βιετναμέζικο λαὸν νὰ είναι ἀποφασιμένος νὰ ὑποστεῖ θυσίες γιὰ δέκα, εἴκοσι η καὶ περισσότερα χρόνια, ὡς τὴν τελική νίκη. Οἱ λαμπρὲς νίκες ποὺ κατέκτησε ὁ βιετναμέζικος λαὸς στὸν ἄγωνα του ἐναντίον τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴν σωτηρία τῆς πατρίδας, ἐνθαρρύνοντα τοὺς λαοὺς ὅλον τοῦ κόσμου στὴ θέληση τους ν' ἀγωνιστοῦν. Αὐτὸς εἶναι ὁ πὺ σημαντικὸς παράγοντας στὴ σημερινὴ κατάσταση στὴν 'Ασία καὶ στὴν 'Αφρική. Σήμερα ξεσποῦν θύελλες παντοῦ, στὴν 'Ιαπωνία, τὴν Νότιο Κορέα, στὸ Κογκό (Λεοποντιβίλ), στὴν Νότιο Ροδεσία, ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ τοῦ ἀποκισμοῦ καὶ τοῦ νεοαποκισμοῦ μὲ ἀπειραφάλης τῆς ΗΠΑ. Τὸ κυριωτέο τρέμα στὴ σημερινὴ κατάσταση στὴν 'Ασία καὶ τὴν 'Αφρική ἀποτελεῖ ὁ ἐπαναστατικὸς ἄγωνας ποὺ διεξάγονται λαοὶ τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ.

'Ο ἡμεριαλισμὸς καὶ ὅλη ἡ ἀντίδραση ποὺ κατευθύνονται ἀπὸ τις ΗΠΑ, δὲν σταματοῦν παρὰ τὶς ἡττες τους, χρησιμοποιοῦν λοιπὸν ὅλα τὰ μέσα γιὰ νὰ καταστεῖλον τὶς ἐπαναστατικὲς δυνάμεις στὴν 'Ασία καὶ τὴν 'Αφρική, γιὰ νὰ ὑπονομεύσουν τὴν ὑπόθεση τῆς ἀντιμεριαλιστικῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἀφρικανοασιατικῶν λαῶν. 'Εὰν σὲ δρισμένες περιοχές ὁ ἄγωνας τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς εἰλέ μερικὰ πισογυρίσματα, αὐτὸς εἶναι προσωρινὸς φαινόμενος. 'Ο ἐπαναστατικὸς ἄγωνας ἐνὸς λαοῦ δὲν ἀναπτύσσεται ποτὲ ἀκολουθῶντας εὐθεία γραμμή, ἀλλὰ πάντοτε κυματειδῶς.

'Αντιδέτα ἀπὸ τὴν διαπίστωση μερικῶν, ἡ Κίνα δὲν ἥταν ποτὲ ἀπομονωμένη. 'Ας πάρουμε τὴν περίπτωση τῆς ἀναβολῆς τῆς δεύτερης ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης, ποὺ ἀναφέρατε. 'Η σύγκληση αὐτῆς τῆς διάσκεψης εἰλέ προταθεῖ ἀπὸ κοινοῦ ἀπὸ τὴν Κίνα καὶ πολλὲς ἄλλες χώρες τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς. 'Οταν ἡ κατάσταση δὲν ἥταν εὐνοϊκὴ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς, ἡ Κίνα καὶ πολλὲς ἄλλες χώρες τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς, πιστὲς στὴ συνεπή θέση τους γιὰ τὴ διαφύλαξη τῆς ἀφρικανοασιατικῆς ἀλληλεγγύης, πρότειναν τὴν ἀναβολὴ τῆς. 'Ετσι ἀναβλήθηκε ἡ δεύτερη ἀφρικανοασιατικὴ διάσκεψη καὶ ἀπέτυχε ἡ ἡμεριαλιστικὴ συνωμοσία ποὺ ἀπέβλεπε στὴ διαρρεοή τῶν ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν. 'Η Κίνα εἶναι μὲ τὴν συντριπτικὴ πλειονήφατα τῶν ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν. Δὲν αἰσθανόμαστε καθόλου ἀπομονωμένοι. 'Ας πάρουμε ἀκόμη τὴν περίπτωση τῆς κωλυτορεγίας τῶν ΗΠΑ γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς Κίνας στὰ νόμιμα δικαιώματα τῆς στὸν ΟΗΕ. Τὸ 1965 ἀκριβῶς, βλέπουμε γιὰ πρώτη φορὰ στὸν ΟΗΕ, οἱ ΗΠΑ νὰ βρίσκονται σὲ ἀδυναμία νὰ συγκεντρώσουν τὴν πλειονήφατα σ' αὐτὸν τὸ πρόβλημα, παρὰ τὶς μηχανορράφεις τους. Αὐτὸς ποὺ ἀκολούθουν τὶς ΗΠΑ γίνονται δῦλο καὶ λιγότεροι καὶ αὐτὸς ποὺ ὑποστηρίζουν τὴν Κίνα δῦλο καὶ περισσότεροι. Πῶς μπορεῖ νὰ ισχυρίζονται δῆτα ἡ Κίνα εἶναι ἀπομονωμένη;

'Η Κίνα δὲν εἶναι ἀπομονωμένη καὶ πιστεύω δῆτα δὲν δῆτα ἀπομονωμένη ποτὲ, ἐπειδὴ δὲ κινέζικος λαὸς στέκεται σταθερά στὸ πλευρὸν τῶν λαῶν ποὺ ἀντιπροσωπεύουν πάνω ἀπὸ τὰ 90 % τοῦ παγκόσμου πληθυσμοῦ καὶ ποὺ εἶναι σύντατα τοῦ ἐλέγχου, τῆς ἐκμετάλευσης καὶ τῆς καταπίεσης τῶν ἡμεριαλιστῶν τῶν ἀποκιστῶν, τῶν νεοαποκιστῶν καὶ δῶλων τῶν ἀντιδραστικῶν μὲ ἀπειραφάλης τῆς ΗΠΑ. 'Εὰν στὶς ἀφρικανοασιατικὲς χώρες μερικὰ ἀτομά, ποὺ εἶναι στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, ἐνώνουν τὶς ἀντικινέζικες φωνές τους καὶ ἔανον οἱ σύγχρονοι ορεβιζοντείς τοὺς βοηθοῦν διάχρονας ἀντικινέζικες κραυγές, δὲν εἶναι παρὰ μᾶλι χούφτα, ἐνῶ οἱ πλατεῖς μᾶζες τῶν λαῶν τοῦ κόσμου εἶναι φιλικὰ διατεθεμένες πρὸς τὴν Κίνα. 'Έχουμε φίλους σ' δῦλο τὸ κόσμο. Καὶ εἶναι ἀναμφίβολο δῆτα μὲ τὴν συνεχὴ ἀνάπτυξη τοῦ ἄγωνα ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ ἡ Κίνα δῆτα πολλαπλασιάσει τοὺς

φίλους της. Οἱ μόνοι ποὺ δῆτα ἀπομονώνονται δῦλο καὶ περισσότερο εἶναι αὐτοὶ ποὺ συνωμοτοῦν μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν καὶ φωνάζουν ἐνάντια στὴν Κίνα.

Τὸ 1966 δῆτα εἶναι ἡ χρονιὰ ποὺ δὲ ἐπαναστατικὸς καὶ ἀντι-ἡμεριαλιστικὸς ἄγωνας τῶν λαῶν δῆτα κερδίσει ἀκόμα περισσότερο σὲ βάθος καὶ σὲ πλάτος καὶ δῆτα ἀνταμοιφή μὲ ἀκόμη ποὺ μεγάλες νίκες. Μπορεῖ στὴ διάρκεια τοῦ νέου χρόνου τὸ ἐπαναστατικὸ ἐθνικὸ καὶ δημοκρατικὸ κίνημα νὰ προσκρούσει σὲ καινούργιες δυσκολίες καὶ νὰ ὑποστῇ νέα πισωγορίσματα σὲ δισμενούς περιοχὲς τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς. Τὰ ἀντίθετα φεύγατα δὲν ἔπαφαν νὰ ὑπάρχουν. 'Εμεῖς, οἱ ἀφρικανοασιατικοὶ λαοί, τὰ κόμματα, οἱ δραγανώσεις τὰ ἐπαναστατικὰ καὶ προοδευτικὰ στοιχεῖα δρεῖται πολλούμενα νὰ τὰ ἀντιμετωπίσουμε.

Κανένα ἀντεπαναστατικὸ φεύγατα δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδίσει τὴν νικηφόρα πορεία τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν δῆλον τοῦ κόσμου. Οἱ ἀκατοντάδες τῶν ἔκατομψιών τῶν 'Αφρικανοασιατῶν ἀποφασιμένους νὰ συνεχίσουν ἔως τὸ τέλος τὸν ἐπαναστατικὸ τοὺς ἄγωνας ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ μὲ ἐπικεφαλῆς τῆς ΗΠΑ, καὶ ἐναντίον τῶν λακέδων του, προχωροῦν θαρραλέα σὲ ἀλλεπάλληλα κύματα. Αὐτὸς εἶναι τὸ κύριο φεύγατα τῆς ΗΠΑ μας ποὺ καμμιὰ δύναμη δὲν δῆτα μπορέσει νὰ τὸ σταματήσῃ. 'Ολα τὰ σημάδια προλέγονται μιὰ καινούργια καὶ μεγάλη ἐπαναστατικὴ, ἀντιαμερικάνικη θύελλα στὴν 'Ασία, τὴν 'Αφρική καὶ σ' δῦλο τὸ κόσμο.

Δὲν ἔχουμε καμμιὰ αὐταπάτη ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ

***Ερωτηση:** Οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστὲς συνεχίζουν νὰ ἐφαρμόζουν τὴν πολιτικὴ τῆς «κλιμάκωσης» στὸ Βιετνάμ. Μετὰ τὴν τελευταία ἐπίσκεψη τοῦ Μάκ-Ναμάρα στὸ Νότιο Βιετνάμ, ίδιατερα, ἔστειλαν σημαντικές ἐνισχύσεις καὶ ἐνέτειναν τοὺς θυμαρδοδισμοὺς στὴ Λαοκρατικὴ Δημοκρατία τοῦ Βιετνάμ καὶ τὴν ἐπίδεση τοὺς ἐνάντια στὸ Λάος καὶ τὴ Καμπότζη, πρόγαμα ποὺ ἀποδείνωσε τὴν κατάσταση. Τὶ πρόκειται νὰ κάμει ἡ Κίνα μπροστὰ σ' αὐτῆς τὴν 'Ινδοκίνα;

***Απάντηση:** ἔχετε ἐντελῶς δίκαιο. 'Ο ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς συνεχίζει τὴν πολιτικὴ τοῦ τῆς «κλιμάκωσης» στὸ Βιετνάμ. 'Εντείνοντας τὸν ἐπιθετικὸ τοῦ πόλεμο ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ, ἔτοιμάζεται νὰ τὸν ἐπεκτείνει στὸ Λάος, στὴ Ιαύαπότζη καὶ σ' δῆτα τὴν 'Ινδοκίνα. 'Οδηγήσε, ἀλλωτε, τὴν κυβέρνηση τοῦ Σάτο καὶ τὴν κλίκα τῶν ἀνδρεκέλων τῆς Νοτίου Κορέας τοῦ Πάρκ Τσούνγκ Χι στὸ νὰ συνάψουν τὴν 'Ιαπωνο-νοτιο-κορεάτικη συνθήκη γιὰ νὰ ἐπιταχύνουν τὴν ἀναγέννηση τοῦ γιαπωνέζικου μιλιταρισμοῦ καὶ ἔστωξε τοὺς 'Ινδονός ἀντιδραστικοὺς στὸ νὰ ἐνεργοῦν συνεχεῖς παρακλήσεις στὴ Ινδοκινέζικη σύνορα. Είναι φανερό δῆτα ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς παίρνει γιὰ στόχο τῆς ἐπίθεσης τοῦ, τὸν λαοὺς τῆς 'Ινδοκίνας, τὸ κινέζικο λαό, τὸν κορεάτικο καὶ δῆλος τὶς χώρες καὶ τὸν λαοὺς τῆς 'Ασίας ποὺ ἀρούνονται νὰ γίνονται σκλάδοι του καὶ προσπαθεῖ διὰ μέσου τῶν γιαπωνέζων ἀντιδραστικῶν, νὰ παρασθεῖ τὸ γιαπωνέζικο λαό στὴν 'Ασία ένα γενικὸ ἐπιθετικὸ πόλεμο.

Δὲν ἔχουμε καμμιὰ αὐταπάτη στὸ θέμα τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ. 'Έχουμε πάρει ἀλλούτες δῆλα τὰ μέτρα μας. 'Τποστρούζουμε ἀποφασιστικὰ τὸ βιετναμέζικο λαό, τὸ λαὸς τοῦ Λάος, τῆς Καμπότζης, τῆς Κορέας, τῆς 'Ιαπωνίας καὶ δῆλους τὸν λαοὺς λαούς δύνατα τῆς ἐπίθεσης τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, γιὰ νὰ ἀγωνισθοῦν μέχρι τέλους κατὰ τοῦ ἡμεριαλισμοῦ. 'Η σωστὴ μας θέση δὲν θ' ἀλλάξει ποτὲ δῆσες καὶ δῆτα εἶναι οἱ ὑπεκφυγὲς τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ καὶ δῆσο μαρκνὰ καὶ δῆν σπρώχει τὴν «κλιμάκωση».

Εἶμαστε πολὺ εὐτυχεῖς ποὺ διαπιστώνουμε δῆτα δῦλο καὶ περισσότεροι 'Αμερικάνοι πιστεύουν δῆτα οἱ ΗΠΑ κακομεταχειρίζονται τὴν Κίνα καὶ δῆξι δῆτα συμβάλνει τὸ ἀντίθετο. 'Άρ-

χισαν ν' ἀντιτίθενται μὲ πράξεις στὴν πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τῆς κυβέρνησης Τζόνσον.

Βρισκόμαστε ἐντούτοις ἔμποδος σ' ἔνα ἀναμφισβήτητο γεγονός, διτὸι ὁ ἀμερικανικὸς ἡμεριαλισμὸς κατευθύνει δόλο καὶ πιὸ ἀνοιχτὰ τὴν ἐπίθεσή του κατὰ τῆς Κίνας. Ἐὰν δὲ ἀμερικανικὸς ἡμεριαλισμὸς μεταφέρει τὸν πόλεμο ἔως τὴν Κίνα, δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ δεχθοῦμε θαρραλέα τὴν πρόκληση καὶ δὲν θὰ σταματήσουμε τὸν ἀγώνα, πρὶν κατακτήσουμε τὴν τελικὴ νίκη.

Μαζὸν μὲ τὸνδε ἄλλους λαοὺς τῆς Ἀσίας καὶ τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου, θὰ συμβάλλουμε ἀπὸ τὴν πλευρά μας στὴ συντοιχὴ τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ, τοῦ χειρότερον ἐπιδρομέα καὶ τοῦ μεγαλύτερου ὑποκινητῆ τοῦ πολέμου στὴν ἐποχή μας.

‘Η δῆθεν βοήθεια τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν στὸ Βιετνᾶμ ἐμπνέεται ἀπὸ ἀνομολόγητους σκοποὺς

Ἐρώτηση: ‘Η Κίνα καὶ ὅλοι τοῦ κόσμου ἔδωσαν ὑλικὴ καὶ ἥπική βοήθεια στὸ ἀγωνίζόμενο Βιετναμέζικο λαό. Πάνω σ' αὐτὸν τὸ δέμα, τὴν περασμένη ἀνοιξῆ διὰ μέσου τοῦ δυτικοῦ τύπου Ἑσπεριανῆς διτὸι ἡ Κίνα εἶχε φέρει ἐμπόδια τὴν μεταφορὰν ὑλικοῦ ὑπὸ μορφὴ βοήθειας ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴ “Ἐνωση” στὸ Βιετνᾶμ. Τέτοιοι θόρυβοι κυκλοφόρησαν πάλι αὐτὸν τὸ τελευταῖο καιρό. Μπορεῖτε νὰ μᾶς πητε τὶ συμβαίνει μ' αὐτὸν τὸ ξήτημα;

Ἀπάντηση: Σύμφωνα μὲ τὶς συμφωνίες ποὺ ἔχουν γίνει, ἡ Κίνα μετέφερε στὸ χρόνο ποὺ ἡ ξητήθηκε καὶ χωρὶς κανένα ἔξodo, τὸ στρατιωτικὸν ὑλικὸν ποὺ ἡ Σοβιετικὴ “Ἐνωση” εἶχε ἡγετεῖ στὸ Βιετνᾶμ. Αὐτὴν εἶναι ἡ ἀλήθεια. Εἶναι καθαρὰ αἰσχρὴ συκοφαντία νὰ ἴσχυρίζονται διτὸι ἡ Κίνα ἔφερε ἐμπόδια στὴ μεταφορὰ αὐτοῦ τοῦ ὑλικοῦ.

‘Η Σοβιετικὴ “Ἐνωση” εἶναι ἡ μεγαλύτερη σοσιαλιστικὴ χώρα τῆς Εὐρώπης. Ἐάν ηθελε πραγματικὰ νὰ βοηθήσει τὸ Βιετναμέζικο λαό, ἐὰν ηθελε πραγματικὰ νὰ συμπαρασταθεῖ καὶ νὰ διποστηρίξει, μὲ ἀποτελεσματικότητα καὶ μὲ δλα τὰ μέσα, στὸν ἀγώνα τοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας, θὰ μποροῦσε νὰ εἶχε πάρει δλῶν τῶν εἰδῶν τὰ μέτρα καὶ σὲ πολλοὺς τομεῖς ν' ἀκινητοποιήσει τὶς δυνάμεις τῶν ΗΠΑ καὶ νὰ καταγγείλει χωρὶς καθυστέρηση τὴν συνομοσία τῶν εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων. Ἐντούτοις, ἡ σοβιετικὴ ἡγεσία δὲν ἔνηργησε μ' αὐτὸν τὸν τρόπο. ‘Αντιθέτως, στὴν πραγματικότητα, διευκόλυνε τὶς ΗΠΑ καὶ τοὺς ἐπέτρεψε ἔτσι νὰ συγχειντώσουν τὶς δυνάμεις τους ἐναντίον τοῦ Βιετνᾶμ, νὰ ἔξαπλύσουν τὶς εἰρηνικὲς τους διαπραγματεύσεις ποὺ προορίζονται νὰ ἔξαπτήσουν τὴν παγκόσμια κοινὴ γνώμη.

Πῶς μπορεῖ νὰ πιστέψει κανεὶς, κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες, διτὸι οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες ὑποστηρίζουν πραγματικὰ τὸ Βιετνᾶμ;

Οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες, μετέβαλαν τὸ κυρίως πρόβλημα σὲ δευτερεύον τοποθετώντας σκόπιμα, τὴν ὑποστήριξην στὸν ἀγώνα τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας — πολιτικὸ πρόβλημα μεγίστης σημασίας — σὰν ἔνα πρόβλημα ὅπως λένε, «μεταφορᾶς τοῦ προμηθεύμενου ὑλικοῦ μὲ τὸ τίτλο τῆς βοήθειας στὸ Βιετνᾶμ». ‘Επίσης σ' αὐτὸν τὸ τελευταῖο πρόβλημα εἶναι ἀνίκανον νὰ φέρουν διποιαδήποτε δικαιολογία. Δὲν σταμάτησαν νὰ ἐπαναλαμβάνουν διτὸι ἡ Σοβιετικὴ “Ἐνωση” δὲν ἔχει κοινὰ σύνορα μὲ τὸ Βιετνᾶμ, γιὰ νὰ γίνει πιστευτὸ διτὸ δλο τὸ προμηθεύμενο σοβιετικὸ ὑλικὸ εἰς τὸ Βιετνᾶμ πρέπει ὑποχρεωτικὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν Κίνα. Αὐτὸν δὲν εἶναι ἀλήθεια. ‘Η Σοβιετικὴ “Ἐνωση” καὶ τὸ Βιετνᾶμ συνέδονται μὲ τὴν θάλασσα. “Ἄλες χῶρες μπόρεσαν νὰ στείλουν διὰ θαλάσσης τὴν στρατιωτικὴ τους βοήθεια στὸ Βιετνᾶμ, τότε γιατὶ δχ καὶ ἡ Σοβιετικὴ “Ἐνωση”; Γιατὶ δὲν τολμάει νὰ τὸ κάνει. Προτιμάει νὰ μᾶς ξητάσει νὰ μεταφέρουμε ἐμεῖς γιὰ λογαριασμὸ τῆς τὸ σύνολο τῆς στρατιωτικῆς βοήθειας τῆς στὸ Βιετνᾶμ. Εἴμαστε λοιπὸν σὲ θέση νὰ ἔρωμε ποιὰ εἶναι αὐτὰ τὰ πράγματα ποὺ ἔχουμε μεταφέρει γιὰ λογαριασμὸ τῆς. Δέν εἶναι σύμφωνα μὲ τὶς δυνατότητες τῆς Σοβιετικῆς “Ἐνωσης, τόσο σὲ ποσότητα

ὅσσο καὶ σὲ ποιότητα. Αὐτὸν δὲν ἐμπόδισε καθόλου τοὺς σοβιετικοὺς ἡγέτες νὰ προβάλλουν αὐτὴ τὴ μηδαμινὴ βοήθεια καὶ νὰ διαδώσουν παντοὶ καὶ μὲ κάθε εἰναιαρία ψέματα, διτὸι ἡ Κίνα φέρνει ἐμπόδια στὴ μεταφορὰ τῆς ὑλικῆς σοβιετικῆς βοήθειας στὸ Βιετνᾶμ. Αὐτό, φυσικά, ἐπιβεβαιώνει τὴν γνώμη πολλῶν ἀνθρώπων διτὸι δῆθεν βοήθεια τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν στὸ Βιετνᾶμ ἐμπνέεται ἀπὸ ἀνομολόγητους σκοπούς. Πράγματι, οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες δὲν ἔχουν τὴν πόθεση νὰ βοηθήσουν εἰλικρινὰ τὸ Βιετναμέζικο λαὸν νὰ διεξάγει ὡς τὸ τέλος τὸν ἀγώνα τοῦ ἐναντίον τῆς πατρίδας, ἀλλὰ νὰ χρησιμοποιοῦνται διτὸι δῆθεν βοήθεια τοὺς γιὰ νὰ ἔξουσιασον στὴν ἔξελιξη τῶν γεγονότων στὸ Βιετνᾶμ καὶ νὰ ὑποτάξουν τὸ Βιετναμέζικο πρόβλημα στὴν ἀμερικανοσοβιετικὴ συνεργασία. Διαφορετικά, πῶς νὰ ἔξηρησουμε τὴν λύσσα μὲ τὴν δύοις δυσφορούς συνεχῶς καὶ αὐθαδέτως τὸν κινέζικο λαὸν διτὸι δυοποτήρων μὲ δλες τοὺς τὶς δυνάμεις τὸν ἀγώνα τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ;

Κάθε ὑπηρέτης τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ θὰ ἔχει ἀσχημό τέλος

Ἐρώτηση: ‘Η κυβέρνηση τοῦ Σάτο ἐπικύρωσε διὰ τῆς βίας τὴν «Ιαπωνο-νοτιο-κορεάτικη συνθήκη» γιὰ νὰ προσπαθήσει νὰ παρασύει τὴν Ιαπωνία «ένα ἀκόμη πὲ διποτύδυνο δόμο. Τὸ γνώμη ἔχεται γιὰ τὰ τελευταῖα πολιτικὰ μέτρα πὸν πῆρε η κυβέρνηση τοῦ Σάτο; Πῶς βλέπετε τὸ μέλλον τῶν σχέσεων ἀνάμεσα στὴν Ιαπωνία καὶ τὴν Κίνα;

Ἀπάντηση: ‘Η αὐθαδέτηρη ὑιοθέτηση τῆς «Ιαπωνο-νοτιοκορεάτικης Συνθήκης» ἀπὸ τὴν κυβέρνηση Σάτο εἶναι ἔνα σοβαρὸ μέτρο ποὺ πῆρε διτὸι ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ γιὰ τὴ συνωμοσία τῆς ἔξαπλους τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου στὴν Ασία. Εἶναι ἐπίσης ἔνα σοβαρὸ μέτρο ποὺ πῆραν οἱ γιαπωνέζοι ἀντιδροτικοὶ γιὰ νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἀναγέννηση τοῦ μιλιταρισμοῦ καὶ τὸ σχηματισμὸ μᾶς στρατιωτικῆς συμμαχίας στὴν Βορειοανατολικὴ Ασία, ἔνα μέτρο ποὺ ἔξηγεται τὴν ἀπόφαση τοὺς νὰ συμμετάσχουν ἀνοιχτὰ στὸν ἐπιθετικὸ πολέμους πὸν ἔξαπλον τὸν ΗΠΑ. ‘Η «Ιαπωνο-νοτιοκορεάτικη Συνθήκη» πὸν ἔχει σὰν σκοπὸ τὴν ἐπίθεση, στρέφεται δχι μόνο κατὰ τῆς Κορέας, ἀλλὰ ἐπίσης τῆς Κίνας καὶ τῶν ἀλλών ἀσιατικῶν χωρῶν.

Αὐτὴν δὲ πράξην τῆς κυβέρνησης Σάτο εἶναι δλοκληρωτικὰ ἐναντίον τῶν συμφερόντων τοῦ Ιαπωνικοῦ έθνους. “Οσοι δηδέουν θεληματικὰ τὰ κάστανα ἀπὸ τὴ φωτὰ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ γιὰ τὴν ἐπέκταση τῆς ἐπίθεσής του καὶ ἔξυπηρετοῦν τὴν συνωμοσία του πὸν ἀποβλέπει νὰ «έδηρησει τοὺς Ασιάτες κατὰ τῶν Ασιατῶν», νὰ είναι σίγουροι διτὸ δὲν θὰ ἔχουν καλὸ τέλος.

Οἱ λαοὶ τῆς Ιαπωνίας καὶ τῆς Κορέας πέρασαν κιλὰς στὴν δράση ἐναντίον τῆς «Ιαπωνο-νοτιοκορεάτικης Συνθήκης» καὶ τῶν διεξαγόμενων ἐπιθέσεων ἀπὸ τὸν ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλιστὲς καὶ τὸν γιαπωνέζον τὸν πολέμους.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Ιαπωνίας καὶ οἱ ἄλλες δημοκρατικὲς καὶ προδευτικὲς δυνάμεις τῆς Ιαπωνίας συνενώνουν τὸ λαό, δλο καὶ σὲ πολιτειὰ κλίμακα καὶ διεξάγουν δραστήριο ἀγῶνα κατὰ τὴν «Ιαπωνο-νοτιοκορεάτικη Συνθήκη», τῆς ἀναγέννησης τοῦ γιαπωνέζον μιλιταρισμοῦ καὶ κατὰ τῆς ἐπίθεσής του διτὸι ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ ἐναντίον τοῦ Βιετνᾶμ καὶ τῶν ἀλλών ἀσιατικῶν χωρῶν. ‘Ο γιαπωνέζικος λαὸς δὲν θὰ ἐπιτρέψει στοὺς ἀμερικανοῦς ἡμεριαλιστὲς νὰ κάνουν τὴν Ιαπωνία κατὰ τὴν στρατιωτικὴ βάση γιὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου. Δὲν θὰ δεχθεῖ νὰ χρησιμεύσει γιὰ κρέας στὰ κανόνια τῶν ἀμερικάνων ἐπιδρομέων. Δὲν θὰ ἐπιτρέψει στὸν γιαπωνέζον διτὸν ἀντιδραστικὸς σὲ συνεργασία μὲ τὸν ἀμερικανοῦς ἡμεριαλιστὲς νὰ ἔξαπλύσουν μὰ ἐπίθεση ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν λαῶν τῆς Κορέας, τῆς Κίνας καὶ τῶν ἀλλών ἀσιατικῶν χωρῶν.

Μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κόμματος, ‘Εργασίας τῆς Κορέας μὲ ἐπικεφαλῆ τὸν σύντροφο Κίμ ‘Ιλ Σούνγκ, διηγείσας κορεάτικο λαός, μετὰ ἀπὸ τὴ μεγάλη τὸν νίκη στὸν Εθνικοπατελευθερωτικὸ Πόλεμο, κατέκτησε λαμπρὲς ἐπιτυχίες στὴν

έπανάσταση και τη σοσιαλιστική οίκοδόμηση. 'Ο κορεάτικος λαός έχει τὴν πείρα και τὴν ἴσχυρη δέληση ποὺ τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ματαιώσει τὶς συνωμοσίες τῆς ἐπίθεσης τῶν λαπονοαμερικάνων ἀντιδραστικῶν.

'Ο κινέζικος λαός ὑποστηρίζει σταθερὰ τὸν γενναῖον λαοὺς τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Κορέας στὸν μεγαλεώδη ἀγώνα τὸν ἐναντίον τῶν ἀμερικανογιαπωνέζων ἀντιδραστικῶν

'Η κυβέρνηση Σάτο ψυμούλκεται ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό, ἀπὸ τὴν ἄνοδό της στὴν ἔξουσία, καὶ ὑπονομεύει ἐξ δλοκήρου τὰ θετικὰ ἀποτελέσματα ποὺ συνωρεύθηκαν στὴ διάρκεια πολλῶν ἐτῶν στὶς Κινεζογιαπωνέζικες σχέσεις. 'Η βελτίωση τῶν Κινεζογιαπωνέζικων σχέσεων θὰ είναι ἀδύνατη, ὅσο ἡ κυβέρνηση Σάτο δὲν ὁ ἀλλάξει τὴν πολιτική της ἢ δοία συνίσταται στὸ νὰ συντονίζει τὸ δῆμα τῆς μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν, στὴν ἀναγέννηση τοῦ γιαπωνέζικου μιλιταρισμοῦ καὶ στὸ νὰ φέρεται ἔχθρικα πρὸς τὴν Κίνα.

'Ο κινέζικος καὶ ὁ γιαπωνέζικος λαός ήταν πάντοτε συνδεδεμένοι μὲ φίλια.

Στὸ διάστημα τῶν τελευταίων χρόνων ὁ γιαπωνέζικος ἀδελφὸς λαός ἐργάσθηκε ἀδιάκοπα καὶ μὲ μεγάλες ἐπιτυχίες γιὰ τὴν ἔξομάλυνση τῶν Κινεζογιαπωνέζικων σχέσεων. Εἶμαστε εἰλικρινά εὐγγάμωνες γ' αὐτὸν στὸ γιαπωνέζικα λαό. Πιστεύων ὅτι θὰ δοῦμε, μιὰ ἡμέρα, τὴν ἔξομάλυνση αὐτῶν τῶν σχέσεων, χάρις στὶς σύντονες προστάθειες τῶν λαῶν τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας.

'Η φωτεινὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσὲ - τούνγκ μᾶς ὀδηγεῖ πρὸς τὰ ἐμπρόδεις

'Ερωτηση : 'Η Κίνα θέτει σὲ ἐφαρμογὴ τὸ τρίτο πεντάχρονο πλάνο της τὸ 1966. Στὰ πλαίσια τῆς σημερινῆς κινέζικης καὶ διεθνοῦς κατάστασης, ποιὲς είναι οἱ ἰδιομορφίες καὶ ὁ χαρακτῆρας ποὺ μπορεῖ νὰ ξέχει αὐτὸν τὸ τρίτο πλάνο, ἐὰν τὸ συγκρίνουμε μὲ τὰ δύο προηγούμενα;

'Απάντηση : Τὸ τρίτο πεντάχρονο πλάνο πρέπει ούσιαστικὰ νὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ συνεχίσουμε τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, νὰ διεθάσουμε ἀκόμη περισσότερο τὸ διοικητικὸν ἐπίτεδο τοῦ λαοῦ καὶ νὰ ἐνισχύσουμε τὴν ἐθνικὴν ἀμυνα, πάνω στὴ βάση τῶν ἀποτελεσμάτων ποὺ προέκυψαν χάρις στὸ πρῶτο καὶ τὸ δεύτερο πεντάχρονο. Στὴ διάρκεια τῆς ἐκτέλεσης τοῦ δεύτερου πεντάχρονου πλάνου, ἡ σοσιαλιστικὴ μας οἰκοδόμηση προσέκρουσε ἱερὲς μεγάλες δυνατολές, ἐξ αἰτίας τῶν συνεχῶν φυσικῶν θεομηνῶν τοίχα χρόνια, δριμούνων ἀνεπαρκειῶν καὶ λαθῶν ποὺ ἐμφανίσθηκαν στὴ δουλειά μας καὶ ἀκόμη ἐξ αἰτίας τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Χρονιστώφρος ἔσχισε μονομάχος ἔκατοντάδες συμφωνίες καὶ σύμφωνα καὶ ἀνεκάλεσε

μέσα σ' ἔνα μῆνα ὅλους τὸν σοβιετικὸν εἰδικούς. Μετὰ ἀπὸ μιὰ σωστή, σκληρὴ δουλειὰ κατακτήσαμε πολὺ μεγάλες ἐπιτυχίες μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κινέζικου Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ τοῦ προέδρου Μάο Τσὲ Τούνγκ καὶ ἡ οἰκονομία μας στερεώθηκε καὶ ἀναπτύχθηκε ἀκόμη περισσότερο ἀντὶ τὰ τελευταία χρόνια. 'Η Κίνα, ἔχοντας ἐξοφλήσει, τὸ 1965, ὅλα τὰ δξιωτερικά τῆς χρέη, ἔγινε ἔνα Κράτος ἐλεύθερο ἀπὸ κάθε ἔξωτεροιδό δάνειο.

Φθάσαμε καὶ ἔπειράσαμε πρὸν τελειώσει τὸ καθορισμένο χρονιάτικο πλάνο ἀπὸ τὸ Κράτος γιὰ τὴν παραγωγὴ τῶν κυριωτέρων βιομηχανικῶν εἰδῶν ὅπως τοῦ σίδερου, τοῦ ἀσαλιοῦ, τοῦ κάρβουνου καὶ τοῦ πετρέλαιου. Ἐχουμε πολὺ καλές σοδειές. 'Η ἀγορά μας έχει ἐμπορεύματα καὶ οἱ τιμὲς είναι σταθερές. 'Η χώρα μας εἰσέρχεται σὲ μιὰ περίοδο καινούργιας ἀνόδου, τῆς γενικῆς ἀνάπτυξης τῆς βιομηχανικῆς καὶ ἀγροτικῆς μας παραγωγῆς.

Μὲ τὴν ἔναρξη τοῦ τρίτου πεντάχρονου πλάνου, ἡ χώρα μας είναι πιὸ πλούσια σὲ πεῖρα γιὰ τὴν σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση, ἡ βάση πάνω στὴν δοίᾳ στηρίζουμε τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτούς μας ἀποδεικνύεται πιὸ στέρεα παρὰ ποτὲ, καὶ τὸ ἐπαναστατικὸν πνεύμα ποὺ ἐμψυχώνει τὸ λαό μας δὲν ηταν ποτὲ τόσο ἵσχυρο. Είναι πιθανόν ὅτι θὰ συναντήσουμε ἀκόμη δυσκολίες, μὲ τὴν ἀλληληθρητική στὸ δρόμο τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς οἰκοδόμησης τοῦ σοσιαλισμοῦ. Τὸ 1965 παραδείγματος χάρη μερικὲς περιοχὲς τῆς χώρας μας ὑπόφεραν ἀπὸ ξηρασία. Δὲν μποροῦμε ν' ἀποφύγουμε τὴν πιθανότητα φυσικῶν θεομηνῶν στὰ ἐπόμενα χρόνια. "Ας πάρουμε ἔνα ἄλλο παραδειγμα. 'Ο ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς σχεδίζει τελευταία νὰ ἐπεκτείνει τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμο τοῦ Βιετνάμ στὴν Κίνα. Πρέπει νὰ λαβαίνουμε ὅπ' ὅλους ἀντὸν τοὺς παράγοντες στὴν ἐπεξεργασία τοῦ τρίτου πεντάχρονου πλάνου μας.

'Ο κινέζικος λαός, μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κ.Κ.Κ. καὶ τοῦ προέδρου Μάο Τσὲ τούνγκ, συνεχίζει νὰ ἀναπτύσσει τὴν ἐπαναστατικὴν τὸν παραδόση, οἰκοδόμωντας τὴν χώρα τοῦ φροντίδα καὶ οἰκονομία καὶ ἐργαζόμενος μὲ θέρμη. 'Εφαρμόζει σταθερὰ τὴν ἀρχὴ τῆς στήριξης στὶς δικές τοῦ δυνάμεις γιὰ τὴν εὐημερία τῆς χώρας καὶ ἐργάζεται γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ τρίτου πεντάχρονου πλάνου. 'Ο λαός μας είναι ἀποφασισμένος νὰ κάνει τὴν χώρα τοῦ, στὸ τέρμα μιᾶς ἵστορικης περιόδου ἡ δοίᾳ δὲν θὰ είναι μακριά, μιὰ μεγάλη σοσιαλιστικὴ δύναμη ποὺ θὰ διαθέτει σύγχρονη ἀγροτικὴ οἰκονομία, βιομηχανία, ἐθνικὴ ἀμυνα, ἐπιστήμη καὶ τεχνική. Θὰ φθάσουμε τὸ σκοπό μας μὲ τὸ φῶς τῆς λαμπρῆς καὶ νικηφόρας σκέψης τοῦ Μάο Τσὲ Τούνγκ, διδήποτε καὶ ἀνησυχεῖ στὸν κόσμο. Αὐτὴ είναι ἡ πετούθηση μας.

Καὶ τέλος, δὰ ἥθελα μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκφράσω τὴν μεγάλη μον ἐκτίμηση στὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Ἰαπωνίας καὶ τὸ γιαπωνέζικο λαό ποὺ διεξάγει σήμερα ἔνα ηρωϊκὸν ἀγώνα. Σᾶς εἴδομει γιὰ τὸ χρόνο ποὺ ἔρχεται ἀκόμη μεγαλύτερες νίκες στὸν ἀγῶνα σας ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῆς γιαπωνέζικης ἀντιδραστικῆς.

Η ΑΣΤΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

'Από τὸ № 7 τοῦ «PEKIN INFORMATION» τῆς 14 Φεβρουαρίου 1966

Η κυβέρνηση Οδύλσων ἀνέβηκε στὴν ἔξουσία μὲ ἐλάχιστη πλειοψηφία στὴ Βουλή. Ἐπίσης ἡταν πολὺ λίγες οἱ καλές ἡμέρες τῆς στοὺς 15 μῆνες τῆς ὑπαρξῆς της. Πιστὸς φρουρὸς τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου καὶ συνένοχος τοῦ ἀμερικανικοῦ ἀπεριαλισμοῦ, ἡ ἐργατικὴ κυβέρνηση εἶναι ἡ πιὸ ἀδύνατη καὶ ἡ πιὸ ἀντιλαϊκὴ κυβέρνηση τῆς Μεγάλης Βρετανίας μετὰ τὸν πόλεμο. 'Η αὐξανόμενη πολιτικὴ ἀστάθεια, ἡ κρίση στὸ ἰσοζύγιο πληρωμῶν καὶ οἱ συνεχεῖς χρηματικὲς καὶ οἰκονομικὲς δυσκολίες, βάζουν σὲ πολὺ δύσκολη θέση τὸν Οδύλσων ποὺ μπορεῖ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ σὲ κάθε στιγμὴ νὰ προχρύξει ἐκλογές καὶ δίνουν στὴν κυβέρνηση τοῦ ἐλάχιστα περιθώρια ἀναβολῆς στὸ 1966.

"Ἐχουν περάσει πάνω ἀπὸ δεκαπέντε μῆνες ἀπὸ τὸν καιρὸν ποὺ ἀνέβηκαν στὴν ἔξουσία οἱ ἐργατικοί μετὰ τὶς τελευταῖς ἐκλογὲς στὴ Μεγάλη Βρετανία. 'Ἐπικεφαλῆς τῆς τρίτης ἐργατικῆς κυβέρνησης μετὰ ἀπὸ τὸ δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, δὲ Χάρολντ Οδύλσων ἀνέλαβε καθήκοντα τὴν στιγμὴ ποὺ δὲ βρετανικὸς ἀπεριαλισμὸς θρισκόταν μπροστὰ στὴν πιὸ βαθειά του κρίση. Μετὰ ἀπὸ 13 χρόνια στὴν ἔξουσία οἱ τόρουδες ποὺ ἡττήθηκαν, ἀναγκάστηκαν νὰ ἀποσυρθῶν καὶ οἱ ἐργατικοὶ ἔαναπήραν τὰ ἡνία τῆς βρετανικῆς ἔξουσίας.

'Απὸ τότε, οἱ ἀγῶνες τῶν ἐπαναστατημένων λαῶν ἐνατίον τοῦ ἀπεριαλισμοῦ, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸς Η.Π.Α. καὶ τοὺς λακέδες των, ἀναπτύχθηκαν πάρα πολὺ καὶ οἱ ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν ἀπεριαλιστικῶν χωῶν δξύνθηκαν περισσότερο. Αντὰ τὰ γεγονότα εἶχαν ἀναπόφευκτα ἀντίτυπο στὴ Μεγάλη Βρετανία ὅπου η πολιτικὴ κατάσταση εἶχε συνχένει ἀλλαγές. Οἱ συγκρούσεις συμφερόντων ἀνάμεσα στὶς κυρίαρχες καὶ στὶς καταπιεζόμενες τάξεις δξύνθηκαν καὶ ἡ οἰκονομία ἔμεινε στάσιμη. "Όλα αὐτά, προστιθέμενα στὴν αὐξανόμενη κρίση τῆς στερολίνας καὶ στὴ γρήγορη ἀποσύνθεση τοῦ ἀποικιακοῦ της συστήματος, τοποθετοῦν τὴν ἐργατικὴ κυβέρνηση, τὴν πιὸ ἀδύνατη, τὴν πιὸ ἀσταθῆ καὶ τὴν πιὸ ἀντιλαϊκὴ κυβέρνηση ποὺ γνώρισε ἡ Μεγάλη Βρετανία ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ Δευτέρου Παγκόσμιου Πόλεμου, μπροστὰ σ' ἓνα δύσκολο καθῆκον.

'Η κυβέρνηση Οδύλσων εἶναι δὲ πιὸ πιστὸς φρουρὸς τοῦ μονοπωλιακοῦ βρετανικοῦ κεφαλαίου. 'Η τρομερὴ ἐκμετάλλευση καὶ καταπίεση τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ τῆς χώρας, ἡ αὔξηση τῶν ἔξοπλισμῶν καὶ ἡ προστομασία γὰρ πόλεμο, εἶχαν σᾶν συνέπεια τὴν πτώση τοῦ διοικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐργαζόμενών, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς δόποις ὑποχρεώθηκαν νὰ ἔγκαταλείψουν τὴν Μεγάλη Βρετανία καὶ νὰ χρησιμεύσουν σᾶν κρέας στὰ κανόνια τῶν ἀποικιακῶν ἡ τῶν ἐπιθετικῶν πολέμων. 'Ο Οδύλσων καὶ οἱ ἄνθρωποι του, ὑπῆρξαν ἔνθερμοι

συνένοχοι τοῦ ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ. Συνεργάσθηκαν μὲ τοὺς σύγχρονους ὁεβίζιονιστὲς καὶ ἐνεθάρρυναν τοὺς ἀντιδραστικοὺς τῶν διαφόρων χωρῶν νὰ καταστέλλουν τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ. 'Αλλὰ αὐτὴ ἡ ἀντικομμουνιστικὴ καὶ ἀντιλαϊκὴ πολιτικὴ, ἡ ὁποία οὐ πογραμμῆι τὸν κυνισμὸ τῶν βρετανῶν ἀπεριαλιστῶν, στράφηκε κατὰ τῆς κυβέρνησης Οδύλσων καὶ ἔφερε τὴ Μεγάλη Βρετανία σὲ βαθύτατες ἀναταραχές.

'Ασταθῆς πολιτικὴ κατάσταση καὶ τρωτὴ κυβέρνηση

'Α σήμαντη πολιτικὴ κατάσταση τοῦ 1964, ἀφοῦ οἱ ἐργατικοὶ ὑπερίσχυσαν στὶς γενικές ἐκλογές μὲ ἀσήμαντη πλειοψηφία πέντε ἑδρῶν ποὺ ἐλαττώθηκαν κατόπιν σὲ τρεῖς. 'Εχασε μιὰ ἑδρα τὴν πρώτη ἑβδομάδα τοῦ Νοεμβρίου τοῦ περασμένου χρόνου, ἔξαιτιας τοῦ θανάτου ἐργατικῶν βουλευτῶν. Σήμερα ἀπὸ τὶς 630 ἑδρες, 315 ἔχουν οἱ ἐργατικοί, 302 οἱ Συντηρητικοί, 9 οἱ Φιλελεύθεροι, τρεῖς ἔχουν δὲ ἐργατικὸς πρόεδρος τῆς Βουλῆς, δὲ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ δὲ ἀντιπρόεδρος τῆς Επιτροπῆς τοῦ Προϋπολογισμοῦ, οἱ δόποι δὲν συμμετέχουν στὶς ψηφοφορίες τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, — ή τελευταία ἑδρα ἔχει χειρέψει.

'Η ἀσταθῆς θέση τῆς ἐργατικῆς κυβέρνησης θὰ μποροῦσε σὲ κάθε στιγμὴ νὰ τὴν δόηγησε σὲ γενικὴ κατάρρευση. Τὸ Μάιο τοῦ τελευταίου χρόνου, πέτυχε νὰ κρατηθεῖ στὴν ἀρχὴ μὲ πλειοψηφία ἑνὸς ψήφου, ὅπαν ψήφισαν ἐπὶ μιᾶς τροπολογίας ποὺ πρότεινε ἡ ἀντιπολιτευση στὸ σχέδιο τοῦ προϋπολογισμοῦ. 'Οταν αὐτὸν τὸ σχέδιο συζητήθηκε στὶς ἀρχὲς τοῦ Ιουλίου, οἱ Συντηρητικοί παρουσίασαν τρεῖς τροπολογίες καὶ ὑπερίσχυσαν διαδοχικῶς τῆς ἐργατικῆς κυβέρνησης σὲ 13, 14 καὶ 15 ψήφους. Μόνο χάρις στὶς συζητήσεις στοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς, ἀνάμεσα στὰ δύο κόμματα, δὲ Οδύλσων δὲν ἔγκαταλείψει τὴν θέση του. Τὸ γεγονός διτὶ ἡ ἐργατικὴ κυβέρνηση πέτυχε νὰ κρατηθεῖ μὲ μιὰ τόσο ἀδύνατη πλειοψηφία, γελοιοποίησε τὸ ἔξαμβλωμα δημοκρατίας ποὺ εἶναι τὸ σύστημα τῶν δύο ἀστικῶν κομμάτων.

Σὲ μιὰ ἀπελπισμένη προσπάθεια νὰ γαντζωθεῖ ἀπὸ μιὰ πλειοψηφία καὶ ν' ἀντιμετωπίσει καλύτερα τὶς ἐπιθέσεις τῆς ἀντιπολιτευσης στὴ Βουλή, ἡ κυβέρνηση Οδύλσων κατέφυγε σ' δύω τῶν εἰδῶν τὶς πονηριές. 'Τροχόεσσε τοὺς ὑπουργοὺς τῆς νὰ παρεμβούσκονται σὲ κάθε συνεδρίαση τῆς Βουλῆς. 'Απέρριψε τὶς αἰτήσεις δικτῶν ἐργατικῶν βουλευτῶν ποὺ εἶχαν ζητήσει νὰ παραιτηθοῦν λόγῳ γήρατος ή λόγῳ ὄγειας.

Γιατί νά μπορούν οι άρρωστοι, μέλη της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας νά παραβούσκονται σίγουρα σε κάθε συνεδρίαση έγκατατήσης κρεβάτια δίπλα από την αίθουσα συνεδρίασεως. Τη στιγμή της ψηφοφορίας, διοικένοι βουλευτές μεταφέρονται πάνω σε φρεάτα, πρᾶγμα πού δίνει στο Κοινοβούλιο τὴν δψη νοσοκομείου. Κανένας έργατικός βουλευτής —ετοι έχει καθορισθεί— δὲν μπορεῖ ν' απονοτάσει από την αίθουσα της βουλής, με ποινή πειθαρχικής κυρώσεως, έτοι προηγούμενων δὲν έχει συμφωνίσει μ' ένα τόρο δια τούτου απονοτάσει και αντός.

Τελευταία πρότειναν ένα δόλλο μέτρο προφύλαξης έναντίον κρίσης πού θὰ μπορούσε νά προκύψει έξι αιτίας της απονοτάσεων έργατικῶν βουλευτῶν, τὴν ψῆφο διὰ πληρεξουσίου.

Χίλισιαν και Γονιά. Πῶς ή κυβέρνηση Οὐδέλσων πέτυχε νά κρατηθεῖ τόσο με μιά τέτοια αστάθεια; Ή άπαντηση είναι άπλη: Οι έργατικοι άκολουθωντας στη πράξη τὴν ίδια έσωτερική και έξωτερική πολιτική τῶν συντηρητικῶν, έγιναν πιστοί υπηρέτες του μεγάλου μονοπωλιακού κεφαλαίου. Ό βρετανικός τύπος δὲν άποκρύπτει τὸ γεγονός δια οι έργατικοι και οι τόρυντες είναι σπροι σκούφοι και σκούφοι σπροι με μιά άπλη άλλαγή στὰ άρχικά, δυναμάζουν τὸν Οὐδέλσων «Χίλισιαν» και τὸν Χήθ, τὸν ήγέτη τῶν τόρυντων, «Γουΐθ».

Γιατί νά κρατηθοῦν στην έξουσία οι έργατικοι δοκιμάζουν νά κλείσουν συμμαχία ντε φέρτο με τὸ φιλελύθερο Κόμμα ή δὲν δὲν τὸ πετύχουν νά έμποδίσουν μιὰ συμφωνία άναμεσα στον συντηρητικὸν και φιλελύθερους στὴ Βουλή. Έκμεταλευμένοι κατά βάσος τη συμφοινή κατάσταση, δηλαδη αὐτὴ τὴν έλλαχιστη πλειοψηφία στὴ Βουλή, οι άρχιγοι τῆς δεξιας πτέρυγας τῶν έργατικῶν προσπαθοῦν μ' δόλη τὰ μέσα νά έξαναγκάσουν τὰ μέλη της «άριστερᾶς» πτέρυγας ποὺ δὲν συμμετέχουν στὴν κυβέρνηση νά ενθυγραμμισθῶν μαζύ τους, συνιστώντας τους νά βοηθήσουν νά «εη βουλιάξει τὸ καράβι» και νά φυλαχθῶν μάτι μιὰ πολιτική αντοκονίου. Ό Οὐδέλσων κάλεσε πολλοὺς ήγετες τῆς παλιᾶς «έδμαδάς Μπήβαν» τοῦ κόμματος νά ένωθοῦν με τὴν κυβέρνηση του και διόρισε τὸν Σιγνούελ τέως κρατικό παράγοντα τῶν έργατικῶν πρόεδρο τοῦ έργατικού κόμματος αρό κοινοβούλιο. Γιατί νά σταματήσουν οι αυξανόμενες ἐπικρίσεις για τὴ διασχίζοντα τῶν έσωτερικῶν μηδέσεων από τὴν κυβέρνηση, δ Οὐδέλσων πραγματοποίησε στὶς 22 τοῦ περασμένου Δεκεμβρίου άνασχηματισμὸν τῆς κυβέρνησεως. «Ελαβε δόλα αυτὰ τὰ μέτρα για νά κρατήσει υπὸ τὸν έλεγχό του τὸν έργατικὸν βουλευτές. Διόρισε ἐπίσης ίσχυροὺς παράγοντες τὸν μονοπωλιακού κεφαλαίου συμβούλους τῆς κυβέρνησής του. «Οσον ἀφροδά τὰ σμαντικά πολιτικὰ προβλήματα, δὲν παρέλειψε ποτὲ νά τὰ συντηρήσει με τὸν ήγέτη τῶν τόρυντων Χήθ ή Χιούνι μεχωριστά. Μ' αυτὸν τὸ τρόπο ή έργατική κυβέρνηση κέρδισε χρόνο και μπόρεσε νά άποφύγει τὶς κρίσεις.

Ζεῖ ἀ πὸ ή μέρα σὲ ή μέρα. Παρ' ὅλες αὐτὲς τὶς πονηρίες, ή κυβέρνηση Οὐδέλσων θὰ υποχρεωθεῖ νά διαλύσει τὴ Βουλὴ και νά προκηρύξει γενικές ἐκλογές, ἀδιάφορο φρισθεῖται πονηρία, κατώ απὸ τὰ έξης ένδεχμενα: Νά καταψηφισθεῖ ταυτοχρήνως απὸ τὸν συντηρητικὸν και τὸν φιλελύθερον. Ν' απότυχουν σημαντικά έργατικά σχέδια. Νά χάσει τὴν πλειοψηφία στὴ Βουλὴ απὸ νέες τοπικές ἐκλογές. Μιὰ ἀπόδοση τηρίση ποὺ οι έργατικοι δὲν θὰ μπορέσουν νά ξεπεράσουν. «Ετοι φαίνονται καθαρὰ ή έσωτερική αστάθεια τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ή γενική χρεωκοτία τῆς βασιλείας τοῦ έργατικού Κόμματος, και πόσο τρωτὴ είναι ή κυβέρνηση.

Ο Οὐδέλσων θὰ ήθελε νά κάμει νέες γενικές ἐκλογές σε μιὰ εθνοϊκή στιγμή για νά έξασφαλίσει πιὸ μεγαλύτερη πλειοψηφία στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων. Αλλὰ απὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, πέρασε πολὺ δύσκολες στιγμές για ν' ἀντιμετωπίσει τὴν έσωτερική και τὴν έξωτερική κατάσταση. Πολιορκημένος απὸ δυσκολίες ποὺ δὲν μπόρεσε νά λύσει παρὰ πρὸς τὸ χειρότερο, πρέπει νά είναι εὐχαριστημένος νά ζει απὸ ήμέρα σε ήμέρα.

Έπιδεινωση τῆς οἰκονομικῆς κατάστασης και δξυνση τῶν ταξικῶν ἀντιθέσεων

«Η κρίση στερεόταν σε μεγάλη κρίση και κατ' ἐπανάληψη στὰ πρόθυρα τῆς ηποτιμίας. Η διεθνής χορηματιστηριακή θέση τῆς Μεγάλης Βρετανίας δὲν υπήρχε ποτὲ τόσο ἀδύνατη δοσ σήμερα. Αν και απὸ τὸν περασμένο Σεπτέμβρη ἐμφανίσθηκαν ἔλαφρά σημεία βελτίωσης, ή κρίση τῆς στερεότινας κάθε ἄλλο παρὰ έχει τελείωσει.

Αναφέρομε μερικοὺς απὸ τὸν παραγόντες ποὺ συντελοῦν σ' αὐτό: Η μακρὰ περίοδος στασιμότητας τῆς βιομηχανίας παραγωγῆς και ή ἔξασθενημένη θέση τῆς Μεγάλης Βρετανίας ποὺ διεπέλεται στὸ λυσσαλέο ἀνταγωνισμὸν ἀνάμεσα στὶς ίδιες στὶς ίμπεριαλιστικὲς χώρες γιὰ τὶς ἀγορές. Η συνολικὴ ἀξία τῆς έθνικῆς παραγωγῆς τῆς Μεγάλης Βρετανίας ή δοπία ἔπεισε απὸ τὸ ἔμπτο στὸ δια έδδομο τῆς παραγωγῆς τῶν ΗΠΑ ἐπεράσθηκε ήδη απὸ τὴ Δυτικὴ Γερμανία. Η συμμετοχὴ τῆς Μεγάλης Βρετανίας στὶς ἔξαγωγές στὸν καπιταλιστικὸν κόσμο σε βιομηχανικὰ προϊόντα ἔπεισε απὸ 22% τὸ 1953 σὲ 13,7% τὸ 1964. Ο συνολικὸς δύγκος τῶν έξαγωγῶν τῆς στὴ ζώνη τῆς στερεότινας ἔπεισε απὸ 58% τὸ 1954 σὲ 38% τὸ 1963, στὴν ίδια περίοδο οι ἔξαγωγές τῆς ἐκτίστηκαν ζώνης τῆς στερεότινας ἔπεισαν ἐπίσης απὸ 13% σὲ 11,9%.

Μεγάλα ἐλλείμματα στὶς διεθνεῖς πληρωμές

Ο γενικὸς μαρασμὸς τοῦ ἐμπορίου ἀνάμεσα στὶς καπιταλιστικὲς χώρες, ή ἐλάττωση τῶν εἰσαγωγῶν τους και ή αύξηση τῶν έξαγωγῶν τους απὸ τὶς κυριώτερες ίμπεριαλιστικὲς χώρες μέσα σ' ἄγριο συναγωνισμὸν σφεραν στὴ βρετανικὴ οἰκονομία μεγάλο χτύπημα. Τὸ μεγάλο ἐλλείμμα στὸ ίσοζύγιο πληρωμῶν ἐπέφερε τὴν κρίση τῆς στερεότινας. Οι αἰτίες αὗτοῦ τὸν ἐλλειμματικὸν ίσοζύγιον είναι πολλές. Κατ' ἄρχην οἱ τεράστιες στασιωτικὲς δαπάνες. Απὸ 1,7 δισεκατομμύρια λίρες τὸ 1961, ἐφθασαν σὲ 2,1 δισεκατομμύρια τὸ 1965. Καλὰ πληροφορημένη πηγή, δήλωσε δια ή Μεγάλη Βρετανία ξοδεύει 15% τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς έθνικῆς παραγωγῆς τῆς και δια ή 7%, πῶς άνακοινώνει η βρετανικὴ κυβέρνηση, σε ἔξοπλισμὸν και πολεμικὲς προετοιμασίες. Κατόπιν, δι βασικὸς παραγόντας ποὺ ἐπιτάχνει τὸ βάθεια τῆς κρίσης τοῦ ίσοζύγιον πληρωμῶν απὸ τὸ 1964—65 ήταν ή αὔξηση τῶν κυβερνητικῶν δαπανῶν στὸ έξωτερικό, καθαρῶς στρατιωτικῶν. Αυτὰ τὰ έξοδα τοῦ έξωτερικοῦ στὶς τρέχουσες ἐκκαθαρίσεις συνολικὰ είναι 695 ἐκατομμύρια λίρες απὸ τὸ 1953 ώς τὸ 1962. Απὸ τὸ 1962 έως τὸ 1964 ἐφθασαν σὲ 1304 ἐκατομμύρια. Αυτὴ τὴ οὐδέποτε πάνω απὸ 600 ἐκατομμύρια θυρούθησε τὸν βρετανὸν ήγέτες. Τέλος, ή αὔξηση τῶν ἐπενδύσεων τοῦ έξωτερικοῦ, 200 με 300 ἐκατομμύρια λίρες ίδιοτικῶν ἐπενδύσεων και περίου 150 ἐκατομμύρια λίρες έξωτερικῆς «βοήθειας» κάθε χρόνο στὴν περίοδο μετὰ τὸν πόλεμο. Αυτὰ τὰ τεράστια έξοδα και τὸ πάντοτε ἐλλείμματα αὗτοι ίσοπλισμὸν, προκαλεσαν μεγάλα ἐλλείμματα στὶς διεθνεῖς πληρωμές τῆς Μεγάλης Βρετανίας αὐτὰ τὰ τελευταία χρόνια.

Τὸ 1964, τὸ ἐλλείμμα ήταν 765 ἐκατομμύρια λίρες και τὸ τελευταία χρόνο περίου 450 ἐκατομμύρια. Ελαττώθηκε σχεδόν κατὰ τὸ ήμισυ ἀλλὰ παραμένει ἀκόμη ή Α'χιλεος πτέρων τῆς λίρας.

Στὴν δημόσια τῶν μεγάλων μονοπωλίων

Γιατί νά σώση τὴ λίρα, ή έργατική κυβέρνηση υιοθέτησε μιὰ σειρὰ αντιδραστικὰ μέτρα ενδοϊκὰ για τὰ μεγάλα μονοπώλια και σε βάρος τοῦ λαοῦ. Τὸν τελευταῖο χρόνο, ή Μεγάλη Βρετανία υποχρεώθηκε νά ζητήσει μεγάλες προσκαταβολές απὸ τὸ Διεθνὲς Νομισματικὸ ταυτό σειράς ή αύξησης τῶν έχεντων πιστώτες, συνολικὰ πάνω απὸ 3,5 δισεκατομμύρια δολλάρια. Ανέβασε τὸ ἐπιτόκιο σὲ 7%, προσέφυγε σε δυν ἔκτακτους

προϋπολογισμούς» καὶ πήρε δρακόντεια μέτρα τὸν Ἰουλίον.
Ἐπὶ πλέον, ἡ ἐργατικὴ κυβερνηση ἀποφάσισε τὴν μείωσην
τῶν πιστώσεων, περιορισμὸν τῶν τραπεζικῶν δανειών, αὐ-
ξῆσην τῆς φόρων, οἰκονομίες στὶς κοινωνικὲς ὑπηρεσίες, μεί-
ωσην τῶν ὑποθηκῶν τῶν ἀκινήτων τῆς τοπικῆς κυβερνησῆς,
καθήλωσην τῶν μισθῶν, μείωσην τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων
καὶ τῶν κυβερνητικῶν δαπανῶν, πραιμοδότησην τῶν ἔξαγωγῶν,
περιορισμὸν καὶ αὔξησην τῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν.
«Ολα αὐτὰ τὰ μέτρα ἀποβλέπουν στὸ νὰ σηκώσουν τὸ βαρύ
φορτίο τῆς κοίτης τῆς στερελίνας καὶ τὶς χρηματιστικὲς καὶ
οἰκονομικὲς δυσκολίες οἱ λαοὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῶν
ἀποικιῶν της καὶ τῆς Κοινοπολιτείας.

Ρεφορμιστικής: 'Η κυβέντηση Οδύλων κατέφυγε σε διάφορες ορεφομοιστικές πονηριές για να ξέπατησε τὸν ἐγγαζόνευο λαό και νὰ κατεύνασε τὴν αὐξηθεῖσην δυσαρέσκεια: αὐξηση τῶν συντάξεων, κατάγρηψη δρισαένων ἔξδων στὶς ὑπηρεσίες τῆς Δημοσίας ἢ γείας, «ἀσφάλεια» γιὰ τὸν ἐνοικιαστὲς ποὺ ἀπειλούνται απὸ σοβαρὴ κοίση στέγης καὶ αὐξηση τῶν ἐνοικιών, φόρο ἐπὶ τῶν κερδῶν καὶ δημοσίευση ἐνὸς λεγομένου πεντάχορον οἰκονομικοῦ ἐθνικοῦ σχεδίου γιὰ τὴ περίοδο 1965-70. 'Αλλὰ δὲς οὐτὲς οἱ ὁρατές ὑποσχέσεις, ποὺ είχαν μικρὰ ἀποτελέσματα, ἔγιναν δεκτὲς μὲ ψυχρότητα ἀπὸ τὸ λαό.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ Ἑργατικὸ Κόμμα ἔδειφε πάρα πολλὰ γιὰ νὰ προπαγανδίσει τὴν ἀπατηλή ίδέα «τῆς συμμαχίας τῆς ἑργασίας καὶ τῆς διαχείρισης». Τὰ μεγάλα ἀφεντικά ποὺ ἐ-

λέγουν τὶς βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις δύνομάζονται κατ' εὐφρι-
μόδῳ «διευθυντές» καὶ κάλεσαν τὴν ἔργατική τάξην νὰ «νυν-
εγασθεῖ» μαζὶ τους γιὰ νὰ κερδίσει τὸ «ἴδιο μερίδιο» τοῦ
«ἐθνικοῦ γλυκίσματος» γιὰ τὰ «συμφέροντα τοῦ ἔθνους». 'Αν-
τι πρόσωποι τῶν μεγάλων μονοπωλιακῶν ἐπιχειρήσεων, δηλα-
δὴ τὰ τέσσερα πέμπτα τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, συμμετέχουν
στὴ διεύθυνση τῶν «ἐθνικοποιημένων ἐπιχειρήσεων» ποὺ
εἶναι τὸ ἔνα πέμπτο τῆς βρετανικῆς οἰκονομίας. «Ἐτσι οἱ
«ἐθνικοποιημένες» ἐπιχειρήσεις μετατρόπηκαν σὲ δορυφόρους
τοῦ μονοπωλιακοῦ φεραλίου. 'Ο Οὐδόνσων απομακρύνθηκε
περισσότερο παρὰ ποτὲ ἀπὸ τὴν «πολιτικὴ τῆς ἐθνικοποιήσης»
τὴν δόπια οὐ. Ἐργατικοὶ εἶχαν τόσο πολὺ ἔγκωμασει πρὸιν
ἀνέλθουν εἰς τὴν ἔξουσία. Στὸ λόγο τοῦ Θρόνου μὲ τὸ
ἄνοιγμα τῆς Βουλῆς, τὸν περασμένο Νοέμβριο, δὲν ἔγινε κα-
θόλου νῦν ἡ γιὰ τὴν ἐθνικοποίηση τῶν χαλιθευργείων, πα-
ράλειψη ποὺ προορίζοταν νὰ ἴκανοποιήσει τόσο τοὺς συντη-
τητικοὺς δύο καὶ τοὺς φιλελεύθερους καὶ φυσικὰ τοὺς καπι-
ταλιστὲς τῶν μεγάλων μονοπωλίων τῶν δροίων τὰ συμφέ-
ροντα εἶναι σεβαστά.

Πολλές μεσαίες και μικρές έπιχειρήσεις άναγκασθηκαν νὰ κλείσουν ή νὰ μειώσουν τὴν δραστηριότητά τους ἐξ αἰτίας τῆς ἐλάττωσης τῶν τραπεζικῶν πιστώσεων, τῆς διακοπῆς τῶν δανείων και μᾶς ηδεξιμένης νομιμοπατικῆς ἀγορας.¹ Ή συντίθεση τῶν πιστώσεων προξένησε πτώση τῶν πωλήσεων μὲ δύσεις στὰ αντοκίνητα: Σὲ σχέση μὲ τὰ προηγούμενο χρόνο σημειώθηκε μείωση 22 %. Αντὸν τὰ μέτρα πιέζουν τὶς μικρές και μεσαίες έπιχειρήσεις ποὺ ή δυσαρέσκειά τους ἔναντί της κυβέρνησης ἀντανακλάται συχνὰ στὴν ἐσωτερικὴ πολιτική.

Τηπήξαν πάντοτε «δύο ἔθνη» στη Μεγάλη Βρετανία, τὸ
ἔνα ἀντιρροσωπεύεται ἀπὸ τὸν Οὐδίλσων καὶ τὸν Χῆρι καὶ
τὸ ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐγγατική τάξην. Μετὰ τὴν ἐπιδείνωση τῆς
γενικῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς κρίσης τοῦ λιμενιαλισμού
καὶ τὴν δέουνση τῆς ταξικῆς πάλης στὴν χώρα, δὲ Οὐδίλσων καὶ
οἱ συνεργάτες του εἶναι περισσότερο ἀπομονωμένοι ἀπὸ κάθε
ἄλλη ἐποχή.

·Η ἀποσύνθεση τῆς αὐτοκρατορίας

Μαίνονται οἱ ἀγῶνες στὶς ἀποικίες. Παραμένουν ἀκόμη στὴ Μ. Βρετ. 30 ἔξαρτημένα ἐδάφη ποὺ δὲν ἔχουν πληθυσμὸν περισσότερο ἀπὸ ἑπτὰ ἔκα. κατοίκων. Κάτω ἀπὸ τὴν Ἰσχυρὴν πίεση τῶν ἐπαναστατικῶν ἀγώνων, ἡ ἐργατικὴ κυβερνηση ὑποχρεώθηκε νὰ «ύποσχεθῇ» ὅτι «θὰ πα-

ραχωρήσει» έφέτος την άνεξαρτησία στην Βρετανική Γουϊάνα και στη νήσο Μαυρούκον και το 1967 στη Μπετσουαναλάνδη, Σβαζιλάνδη και Μπασουτολάνδη. Άπο την ίδια πλευρά δημιουργήσε δρισμένες ένωσεις δύος την «Ομοσπονδία της Νότιας Αραβίας» και την διμοσπονδία των «άνατολικών νήσων της Καραϊβικής», φρούτα τού νεοσποικισμού, για να ένισχυσει τὸν βρετανικὸν έλεγχο. Άλλα δύον υπάρχει καταπίεση υπάρχει και άγνωστη. Η κυβέρνηση Οδύλων είναι καταδικασμένη σὲ αποτυχία δύοις και έκανει οἱ απελτισμένες προσπάθειες της γιὰ νὰ στρέψει τὸν ρεύμα τῆς Ιστορίας.

Η ἐργατικὴ τοῦ ιασικὸν θέματος στὸν Βρετανικὸν Κοινοβούλιον προσπάθειες της Εθνικῆς Αριστοκρατίας απὸ τὸν ιασικὸν ποὺ άνέβηκε στὴν έξουσία. Τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1964, τὴν ημέραν την οποίαν ήταν η Βρετανικὴ Γουϊάνας και ἔστειλε στρατεύματα γιὰ νὰ καταστείλουν τὴν λαϊκὴ ἀντίσταση. «Ἐνα μῆνα προηγουμένων, κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἐπέμβασης στὸ Κογκό (Λεοποντεβίλλα) ἔθεσε τὶς δύσεις της στὰ νησιὰ τῆς Μάλτας και τῆς Αναλύφεως στὴ διάθεση τῶν ἀμερικάνικων και βελγικῶν ἐπιθετικῶν στρατευμάτων. «Οταν, δὲ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἔστειλε ἐπενυμένα τὸν πεζοναύτες του, και τὶς ἀροπορικὲς του δυνάμεις στὴ Δημοκρατία τοῦ Ἀγίου Δομήνικου, τὸν περασμένον Ἀπρίλη, γιὰ νὰ συντρίψει τὴν λαϊκὴ ἔξεγερση, ὑποστήριξε τὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση, λέγοντας ὅτι ἡταν «ἀναγκαῖας και ὅτι «δέν ἐπρόκειτο γιὰ ἐπίθεση». Πρὸ τοῦ τέλους τοῦ 1964 και στὶς ἀρχές τοῦ 1965, ἀπέστειλε σημαντικὲς ἐνισχύσεις στὴ Μαλαισία και στὴ Σινγκαπούρη, ἀπειλώντας ἔτσι ἀνοιχτὰ τὸν λαοὺς τῆς Ἰνδονησίας και τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Ασίας. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἐνέργειες, κατέστειλε τὶς διαδηλώσεις τῶν φοιτητῶν και τῶν ἔργατων στὰ νησιὰ Μπαχάρων τὴν ἀνοιξὶ τοῦ 1965. Κατέσφαξε, τραυμάτισε και συνέλαβε πολλοὺς κατοίκους τῆς Νότιας Τεμένης και ἔκλεισε τὰ οὔτια στὴ δήλωση «Ἄνεξαρτησίας» ποὺ μονότευρα ἀνακήρυξεν τὸ Νοέμβριο τοῦ 1965 οἱ λευκοὶ ἀποικιστὲς τῆς Νοτίου Ροδεσίας οἱ δύοιοι ἐπέβαλλαν φασιστικὴ και φασιστικὴ κυριαρχία στὸ λαό Ζιμπάμπουε. Αὐτὲς και ἄλλες παρανομίες ποὺ διέπραξε ἡ ἔργατικη κυβέρνηση, συνάντησαν τὴν σταθερὴ ἀντίσταση τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν και τὴν αὐστηρὴν καταδίκη τῆς προοδευτικῆς, παγκόσμιας κοινῆς γνώμης.

Τὰ νύχια τοῦ βρετανικοῦ ἀποικισμοῦ, δύος και τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ θὰ ξεινωθοῦν ἀπὸ τὸν ἐπαναστατημένους λαοὺς τῆς Ασίας, τῆς Αφρικῆς τῆς Λατινικῆς Αμερικῆς και τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου.

Συνέπειες τῆς εύθυγράμμισης μὲ τὶς Η.Π.Α.

Η πολιτικὴ τοῦ Σούνεξ «σ' τὸν πολλὰ κρούνα τῷρα, δὲ βρετανικὸς ἡμεριαλισμὸς ἡταν τὸ δεξὶ χέρι τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, παίζοντας τὸν ἀδόξο λο τὸν συνενόχον. «Ἡ ἔργατικη κυβέρνηση στριχθῆκε στὶς Η.Π.Α και συνεργάσθηκε μαζὶ τοὺς, δύος ποτὲ δὲν τὸ εἶχαν κάνει οἱ προκάτοχοι τῆς. Σπωραγμένη ἀπὸ τὴν τρελλὴ φιλοδοξίαν νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἐπιθετικὴν πολιτικὴ τοῦ βρετανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ, νὰ καταπίνξει τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα τῶν ἀφρικανοαστικῶν λαῶν, νὰ υποστρήξει τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμο τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ, και νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν ἴνδον διτιδραστικὸν στὶς ἀντικινέζικες τῶν ἐνέργειες, η βρετανικὴ κυβέρνηση ξεφθάσεις ὡς τὸ σημεῖο νὰ δηλώσει ἀνοιχτὴ διὰ τὸ σύνορα τῆς Μεγάλης Βρετανίας δρίσκοντας στὰ Ίμαλάδα. «Ἐκανε ὅ, τι μποροῦσε γιὰ νὰ κρατήσει τὶς στρατιωτικές τῆς δύσεις ἀπὸ τὸ «Ἀντενέως τὴν Σινγκαπούρη, κάτω ἀπὸ ἔνα αὐστηρὸν έλεγχο και γιὰ νὰ ληστεύει τὶς ἀστικές και ἀφρικανικές χωρες γύρω ἀπὸ τὸν Ἰνδικὸ θάλασσαν. «Ἐνθερμοὶς συνένοχος τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, η ἔργατικη κυβέρνηση ἔξαπλωσε παντοῦ τὰ στρατεύματα τῆς γιὰ νὰ ἔξαπλωσει τὴν ἐπιθετικὴ της πολιτικὴ, «στὸν ἀνατολικὸ τοῦ Σούνεξ». Συγκέντρωσε μεγάλο ἀριθμὸ στρατευμάτων, πολεμικῶν πλοίων και στρα-

τιωτικῶν ἀεροπλάνων στὸν Ἰνδικὸ θάλασσαν και σὲ συμφωνία μὲ τὴν Οὐδάσιγκτων ἐπιχείρησε πολεμικὲς προσετομασίες ἐναντίον τῶν λαῶν τῆς Ασίας, τῆς Αφρικῆς και τῶν υπόλοιπου κόσμου. Παρουσιάζοντας συκοφαντικὰ τὴν Κίνα σὰν τὴν «κυριώτερη ἀπειλὴ γιὰ τὴν Ασία και τὴν Αφρικὴ» δὲ Οδύλων ἐπέμενε πιεστικὰ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης μᾶς «στενῆς συμμχίας» μὲ τὶς Η.Π.Α γιὰ ν' ἀντιμετωπισθεῖ δὲ κίνδυνος ἀπὸ τὴν Ερυθρὰ Θάλασσα ὡς τὴν θάλασσα τῆς Νότιας Κίνας. (sic) «Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοὺς οὓς η Η.Π.Α ἔξασκον τελευταία πίση ἐπὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας γιὰ ν' ἀναλάβει μεγαλύτερο μέρος ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸ βάρος τοῦ Σούνεξ και γιὰ νὰ θέσει σ' αὐτὴν τὴη περιοχὴ τὶς δύσεις τῆς στὴν διάθεση τῶν Αμερικανῶν.

Υποταγὴ στὶς Η.Π.Α. στὸ πρόβλημα τοῦ Βιετνάμ

«Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ βιετναμέζικου προβλήματος, η ἔργατικη κυβέρνηση ὑποστήριξε δουλικότατα τὶς Η.Π.Α και τὴν «εκλαϊκώση» τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ. «Ἐκαμε δὲτι μποροῦσε γιὰ νὰ βοηθήσει τὴν κυβέρνηση Τζόνσον σὲ πετύχει στὸ δόλωατη της «τὸν εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων». Επιτέθηκε μὲ μῖσος στὸν ήρωικὸ λαὸ τοῦ Βιετνάμ και κράτησε ἔχθρικὴ στάση πρὸς τὸν κινέζικο λαό. «Ἐνῶ δι Μιχαήλ Στιούαρτ, υπουργὸς τῶν ἀμερικανῶν ἔλεγε δὲτι οἱ βομβαρδισμοὶ και η ἐπίθεση τῶν ἀμερικανῶν ἡταν «σωστές» δὲ Οδύλων είχε τὸ θράσος ἀπὸ τὴ πλευρὰ τοῦ νὰ δικαιολογησει τὴν χρησιμοποίηση τῶν χημικῶν ἀερίων ἀπὸ τὸν ἀμερικάνους ἐπιδρομεῖς.

Ισχυροῖσθηκε δὲτι δὲν είχε γίνει καμιαὶ παραβίαση τοῦ πρωτοκόλου τῆς Γενεύης τοῦ 1925, η καμιαὶ ἄλλης συνθήκης και ὑπερασπίσθηκε τὶς Η.Π.Α δεβαιώνοντας δὲτι τὰ ἀξία ποὺ χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τὴν Οὐδάσιγκτων «δὲν ἡταν χημικά». Μὲ καταφανῆ ἔχθροτητα ἐναντίον τῶν λαῶν τῆς Κίνας, τοῦ Βιετνάμ και τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Ασίας, η κυβέρνηση Οδύλων ἐπέτρεψε στοὺς ἀμερικάνους ἡμεριαλιστὲς νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ Χόνγκ - Κόνγκ σὰν ἐπιθετικὴ βάση ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ. Αὐτὲς οἱ ἐνέργειες και πολλὲς ἄλλες ἀποκαλύπτουν τὸν δχι και τὸ σύμπτυχο ὄρλο ποὺ πάζει στὸ πλάι τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ στὴν ἐπίθεση τοῦ ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ. «Ἡ ύποταγὴ τῆς ἔργατικης κυβέρνησης στὶς Η.Π.Α στὸ πρόβλημα τοῦ Βιετνάμ προκάλεσε τὴν βίαια ἀντίθεση τοῦ βρετανικοῦ λαοῦ και ἔγιναν πολλὲς ἄλλες διαδηλώσεις ἐναντίον τῆς κυβέρνησης. Στὶς ἑτήσεις συσκέψεις τοῦ ἔργατικοῦ Κόμματος και τοῦ συνδικαλιστικοῦ Συνεδρίου, τὰ τοία τέταρτα τῶν ἀντιπροσώπων ἐπετέθηκαν κατὰ τὴν πολιτικῆς τοῦ Οδύλων σ' αὐτὸν τὸ πρόβλημα. Μεταξὺ αὐτῶν, ἔξχουσες προσωπικότητες, δύος ποὺ δρεπάνες φιλόσοφος Μπέτραντ Ράσσελ, 51 χρόνια μέλλος τοῦ Εργατικοῦ Κόμματος, τελευταία έξοσισε τὴν κομματικὴ τοῦ ταυτότητα και ἀνήγγειλε δὲτι ἀποχωρεῖ ἀπὸ τὸ Κόμμα σὲ ένδειξη ἀνοιχτῆς διαμαρτυρίας γιὰ τὴν ύποταγὴ τῆς κυβέρνησης στὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση.

Σὲ αὐξανόμενη ἔξαρτηση ἀπὸ τὴν Οὐδάσιγκτων

«Ἡ ἔργατικη κυβέρνηση δρίσκεται δῦλο και σὲ μεγαλύτερη ἔξαρτηση ἀπὸ τὶς Η.Π.Α ἐπιδιώκοντας γιὰ παρατείνει τὴν ἀποικιακὴν κυριαρχία τῆς Μεγάλης Βρετανίας. «Ο Ντένη Χίλει, ύπουργὸς τῆς Αμύνης, ἀνεγνώρισε δὲτι οἱ οἰκονομικὲς τῆς δυσκολίες ἐμποδίζουν τὴν Μεγάλη Βρετανία νὰ ξέσκισε τὴν κομματικὴ τοῦ ταυτότητα και ἀνήγγειλε δὲτι ἀποχωρεῖ ἀπὸ τὸ Κόμμα σὲ ένδειξη ἀνοιχτῆς διαμαρτυρίας γιὰ τὴν ύποταγὴ τῆς κυβέρνησης στὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση. «Ἐξέφρασε ἐπίσης τὴν διπλίδια νὰ χρησιμοποιήσουν περισσότερο τὰ ήνωμένα της Η.Π.Α σὲ παρατείνει τὴν ἀνθέτηση τῆς Ασίας, τῆς Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς Αμερικῆς και τοῦ Σούνεξ. «Ἐποστηρίζει δὲτι είλαι άδονάτο στὴ Μεγάλη Βρετανία νὰ διαθέτει «ἀνεξάρτητη πυρηνικὴ δύναμη». «Τοποθετεῖ δὲτι στὸν πυρηνικὸ αἰώνα, η ἀσφάλεια τῆς κύρωσης τῆς πρότεινει δῦλο είλαι άδονάτο στὴ Μεγάλη Βρετανία νὰ διαθέτει «ἀνεξάρτητη πυρηνικὴ δύναμη». «Τοποθετεῖ δὲτι στὸν πυρηνικὸ αἰώνα, η ἀσφάλεια τῆς κύρωσης τῆς πρότεινει δῦλο είλαι άδονάτο στὴ Μεγάλη Βρετανία νὰ διαθέτει «ἀνεξάρτητη πυρηνικὴ δύναμη».

ΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ Η ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΤΗ ΜΕΓ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Για νὰ έξακολουθήσει νὰ έμφανίζεται σάν μεγάλη παγκόμια δύναμη — ποὺ πρόσοψή της είναι ή περίορη Κοινοπολιτεία — ή Μεγάλη Βρετανία συνέδεσε τὴν τύχη της μὲ τὴν τύχη τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ καὶ συχνὰ ἐπαναλαμβάνει τὶς λέξεις «εἰδικές σχέσεις» καὶ ἀγγλοαμερικάνικη «ἀλληλοεξάρτηση».

Ἡ πραγματικότητα είναι πὺ σκληρή: αὐτὲς «οἱ εἰδικές σχέσεις» είναι στὴν πραγματικότητα σχέσεις ἀμφεντικοῦ καὶ κομπάρουσιν καὶ ή ἀλληλοεξάρτηση σημαίνει περιορισμὸς ἔξαρτηση ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό. Οἱ «ἔρωτικὲς ἔξομολογήσεις τῆς Μεγάλης Βρετανίας σπάνια βούσσουν ἀπαρκοτησι. Ἡ Οὐδάσυγκτων καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς δὲν φοβοῦνται νὰ λένε τὰ πράγματα μὲ τ' ὅνομά τους.

Ο Ντήν "Ατσεσον εἰρωνεύμενος μὰ μέρα τὴν Μεγάλη Βρετανία είλε, διὰ τοῦ έχει χάσει μὰ αὐτοχοτοιοῦ, ἀλλὰ δὲν έχει δρεῖ ἀκόμα ένα ρόλο. Δυὸς ἄρθρα τῶν «Νιοῦ Γίδων Τάιμς» τῆς 23 'Ιανουαρίου πιέζουν ἀνοιχτὰ τὴν Μεγάλη Βρετανία νὰ παραδώσει τὴν βρετανικὴ κοινοπολιτεία στὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό.

.Η βρετανικὴ αὐτοκρατορία, ἔγραψε δ. Σ. Λ. Σουλτιμέργκερ σ' ἔνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἄρθρα, «μὲ ἔξαιρεση δρισμένα τεμάχια» έχει κιόλας ἔξαρτησην. Εἶναι καὶδὲς σήμερα νὰ ἔγκαταλευθεῖ δι μῆδος τῆς κοινοπολιτείας. Καὶ πρόσθεσε: Τὸ νὰ ἰσχυρίζεται κανεὶς δι τὰ παρ' ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει μὰ κοινοπολιτεία ἐμποδίζει ἐκτὸς τῶν ἄλλων τὴν ἐλεύθερη διπλωματικὴ δραστηριότητα τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ὑπονομεύει

τὴν δύναμη τῆς παρακμάζουσας οἰκονομίας της. Δὲν εἶναι καὶδὲς νὰ προσαρμόσει ἡτη διπλωματικὴ, στρατιωτικὴ καὶ οἰκονομικὴ τῆς πολιτικὴ στὴν πραγματικότητα μᾶς μελλοντικῆς περιόδου γιὰ τὴν κοινοπολιτεία;» Ο Σουλτιμέργκερ προτείνει γιὰ ἀντικατάσταση τῆς κοινοπολιτείας, μᾶς ἀναπροσαρμογὴ ἐπὶ καθαρῶς περιφερειακῶν βάσεων. «Στὴν 'Αμερική, παραδείγματος χάρη, η Γονάδα πρέπει ν' ἀποκτήσουν τὴν ἐλευθερία τους καὶ συγχρόνως δι Καναδᾶς νὰ συμμετάσχει στὴν 'Οργάνωση τῶν ἀμερικανικῶν Κρατῶν καὶ στὴν διηπειρωτικὴ ἀμυνα 'Η Ανθρακία καὶ η Νέα Ζηλανδία ἔχουν κιόλας συνδεθεῖ στὴν 'Ασία μὲ τὴν ἀμερικάνικη ἀμυνα μὲ τὸ σύμφωνο τοῦ ANZOTΣ. Οἱ ΗΠΑ πρέπει νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὴν Μεγάλη Βρετανία καὶ ἄλλες ἐνδιαφερόμενες χῶρες σὲ μᾶς μεγάλη συμμαχία τοῦ Ελογνικοῦ ποὺ θὰ ἐκτείνεται ως τὴν 'Ιαπωνία, περνώντας ἀπὸ τὶς Φιλιππίνες».

Σ' ἔνα ἄλλο ἄρθρο, δ. "Αντονον Λιονίς, καροϊδεύει «τὴν ἀπλοϊκή εἰκόνα τῆς Κοινοπολιτείας ποὺ δίνουν συχνὰ τὰ βρετανικὰ σχολικὰ βιβλία» καὶ γράφει σαρκαστικὰ: «Γιὰ τὴν Μεγάλη Βρετανία, η κοινοπολιτεία ἐκπροσωπεῖ τὸ δρόμο πρὸς τὴν παγκόσμια ἐπιφύρη, τὸ ἠθικὸν ὑποκατάστατο τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἔνα μικρὸν νησί, ἀπογνωμόνευτο ἀπὸ αὐτὲς τὶς αὐτοκρατορικὲς φιλοδοξίες, θὰ ἔμοιαζε πολὺ λίγο μὲ παγκόσμια δύναμη». Ἀλλά, συνοψίζει, «οἱ πολιτικοὶ δύως καὶ τὰ σχολικὰ ἔγχειρίδια γιὰ πολὺ καὶρο ἐπαναπαύθηκαν μὲ ώραία δνειρά».

γλοσσικάνικη «ἀλληλοεξάρτηση» καὶ δι τῆς ἀγγλοαμερικάνικη συμμαχία είναι ή ἄγκυρα τῆς βρετανικῆς πολιτικῆς. Ἡ βρετανικὴ κυβέρνηση συμφωνεῖ ἀπόλυτως μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τῶν ΗΠΑ. Αὐτὴ η πολιτικὴ προκάλεσε ἀναπόφευκτα αἰσθητὴ μείωση τῆς διεθνοῦς θέσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἡ ἀντιδραστικὴ πολιτικὴ τῆς ἔρωτικῆς κυβέρνησης, τόσο ἡ ἔσωτερη ὅσο καὶ ἡ ἔξωτερη πορσέκρουσε στὴν σταθερὴ ἀντίσταση τοῦ βρετανικοῦ λαοῦ καὶ προκάλεσε τὴν παγκόσμια καταδίκη. Μέσα στοὺς ίδιους τὸν βρετανικοὺς ἡγετικοὺς κύκλους προκλήθηκαν διαφωνίες καὶ παράπονα. Ὁ Σέλγουν Λόδυντ, τέως ὑπουργός τῶν οἰκονομιῶν, ἐπετέθηκε βίαια κατὰ τῆς χρηματιστικῆς καὶ οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῶν ἔρωτικῶν λέγοντας δι τὴν ἐφάρμοσης αὐτῆς η κυβέρνηση «τὸν πὺ μεγάλο περιορισμὸν τῶν πιστώσεων ἀπὸ ἑδῶ καὶ 40 χρόνια, τὶς μεγαλύτερες αὐξήσεις σὲ φόρογνς ἀπὸ τὸ καιρὸν τῶν σκοτεινῶν ἡμερῶν τοῦ πολέμου, τὴν μεγαλύτερην ἥψωση τῶν τιμῶν ἀπὸ τὴν τελευταῖα ἔρωτικὴ κυβέρνηση καὶ τὸ χειρότερο καὶ τὸ πὺ περίπλοκο σχέδιο προϋπολογισμοῦ ποὺ ἔγινε ποτέ». Ὁ Πῆτερ Θόρνεντζερ, πρώην συντηρητικὸς ὑπουργός 'Αμυνης, ἐπέκρινε τὴν κυβέρνηση γιατὶ ἀπέρριψε τὰ τρία βρετανικὰ σχέδια ἀεροπλάνων καὶ παρηγγείλε στὴ δέση τους ἀμερικάνικα ἀεροπλάνα πρὸς ζημιὰν τῆς βρετανικῆς ἀεροναυτικῆς βιομηχανίας. Ἡ πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης στ' «ἀνατολικὰ τοῦ Σουέζ» ἔγινε ἐπίσης στόχος κριτικῆς ἀπὸ τὸν 'Ενον Πάσονελ ὑπουργὸς ἔθνικῆς ἀμύνης

τῆς «σκιώδουνς» κυβέρνησης. Ὁ συντηρητικὸς ἡγέτης "Ἐντουραρντ Χῆθ, εἶχε φιλικὲς συνομιλίες μὲ τὸν Ντὲ Γκάλι κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὸ Παρίσι πάνω στὸ πρόβλημα τῆς εἰσόδου τῆς Μεγάλης Βρετανίας στὴν Κοινὴ Ἀγορά. Ὁ Κρίστοφερ Σώμης, πρόεδρος ἀνένειον καρτοφυλακίου στὴν ἐπιτροπὴ τῶν συντηρητικῶν ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν ὑποθέσεων, δήλωσε δι τὴν ἐπιθυμία τοῦ Συντηρητικοῦ Κόμματος νὰ δεῖ τὴν Μεγάλη Βρετανία νὰ συμμετέχει μὲ τὴν πρώτη εἰνοίκη εὐκαιρία στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα ἔγινε ἐντελῶς κατανοητὴ ἀπὸ τὸν ζηνη. Ἀλλὰ ποιὰ εἶναι, ἔρωτον, η δέση τῆς βρετανικῆς κυβέρνησεως;

Αὐτὴ η δήλωση σὲ μᾶς ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Τάιμς δείχνει τὴν ἀνυπομονησία τοῦ Σώμης τὰ δεῖ τὴν κυβέρνηση τοῦ Οὐλίσων νὰ ἔγκαταλείπει τὴν διφορούμενη στάση τῆς ως πρὸς αὐτὴ τὸ πρόβλημα.

‘Ο βρετανικὸς ἡμεριαλισμὸς, δ ὅποιος ὑπῆρχε ἀλλοτε, σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τοῦ Λένιν, «ὁ πλουσιώτερος σὲ ἀποικίες, σὲ χρηματιστικὸ κεφαλαίο καὶ σὲ ἡμεριαλιστικὴ περιφέρεια βρίσκεται στὸν κατήφορο ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιδείνωσης τῆς γενικῆς κρίσης τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ τῆς αὐξανόμενης ἔξαρτησης τῆς βρετανικῆς κυβέρνησης ἀπὸ τὶς ΗΠΑ. Σ' αὐτὲς τὶς συνθήκες, η κυβέρνηση Οὐλίσων, ποὺ ἔξυπηρτετεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου ἔχει μπει μέσα σ' ἔνα τούνελ διποὺ δὲν βλέπει κανένα φῶς.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 27 (141) Τηλ. 634-070

Οι έκδόσεις μας

Δρχ.		Δρχ.
—'Ιστορία τῆς σύγχρονης κινέζικης ἐπανάστασης		
Μάο Τσέτον γκ	180	«Λαϊκής 'Ημερησίας» «Κόκκινης Σημαίας»
—'Εκλογὴ δργῶν (4ος τόμος)	130	—Γιὰ τὸ ξήτημα τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης
—Γιὰ τὴν πράξη — Γιὰ τὶς ἀντιθέσεις — Γιὰ τὴν δρθῇ λόση τῶν ἀντιθέσεων ἀνάμεσα στὸ λαὸ	25	—'Η προλεταριακὴ ἐπανάσταση καὶ δρούστεφικὸς φεβίζοντος
—'Η σημερινὴ κατάσταση καὶ τὰ καθήκοντά μας	25	—'Ο χρονιστεφικὸς ψευδοκομμουνισμὸς καὶ τὰ ιστορικὰ διδάγματα ποὺ δίνει στὸν κόσμο
—'Έκλογὴ Στρατιωτικῶν "Ἐργων	100	—'Εναντίον τοῦ σύγχρονου φεβίζοντος (ντοκουμέντα διαφόρων κομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ μαρξιστικῶν διάδων)
—Γιὰ τὴν Τέχνη καὶ τὴν Λογοτεχνία	30	—Σχόλιο σχετικὰ μὲ τὴ σύνοδο τοῦ Μάρτη τῆς Μόσχας
—'Η Κινέζικη 'Επανάσταση καὶ τὸ Κ.Κ.Κίνας	15	5 Βιετναμέζικα Ντοκούμεντα
—'Η Νέα Δημοκρατία	25	5 —"Ορκος τῶν 30 έκατομμυρίων βιετναμέζων
—'Η δημοκρατικὴ δικτατορία τοῦ λαοῦ	15	5 Κινέζικα ντοκούμεντα
—Μιὰ σπίθα μπορεῖ ν' ἀνάψει φωτιὰ σ' ὅλο τὸν κάμπο	5	5 —"Τποστήριξη στὸ λαὸ Βιετνάμ
—Νὰ δελτιώσουμε τὸν τρόπο τῆς μελέτης μας	5	5 Λούσιο Ζούσι Τσίνγκ καὶ «Λαϊκής 'Ημερησίας»
—'Ο προσανατολισμὸς τοῦ κινήματος τῆς νεολαίας	5	5 —'Η ιστορικὴ πεῖρα τοῦ ἀντιφασιστικοῦ πολέμου
—Νὰ δελτιώσουμε τὸ στῦλο δουλειᾶς τοῦ κόμματος	5	5 Τάο Τσούν
—Μερικὰ ζητήματα σχετικὰ μὲ τὶς μέθοδες καθοδήγησης	5	5 —Οἱ λαϊκὲς κοινότητες προχωροῦν πρὸς τὰ ἐμπρός
—Νὰ δελτιώσουμε τὶς συνθῆκες ζωῆς τοῦ λαοῦ καὶ νὰ προσέξουμε τὸν τρόπο δουλειᾶς	5	5 «Λαϊκής 'Ημερησίας»
—'Ο φόλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας στὸν ἑθνικὸ πόλεμο	5	5 —Γιατὶ ἔπεισε δρούστεφικό;
—Γιὰ τὴν πολιτικὴν	5	5 —'Η ἀλήθεια γιὰ τὴ συμμαχία τῆς καθοδήγησης τοῦ ΚΚΣΕ μὲ τὴν Ινδία ἐναντίον τῆς Κίνας
—'Αγάλυνοι τῶν τάξεων τῆς κινέζικης κοινωνίας	30	5 Πούσιο Βι-πό καὶ Λιάο Λού-γέν
—Σημαντικὲς συνομιλίες μὲ προσκεκλημένους ἀπὸ τὴν 'Ασία, τὴν 'Αφρικὴ καὶ τὴν Λατινικὴν 'Αμερικὴ	30	5 —'Η σοσιαλιστικὴ ἐκβιομηχάνιση καὶ η κολλεκτιβοποίηση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας στὴν Κίνα
—'Ο ίμπεριαλισμὸς καὶ ὅλοι οἱ ἀντιδραστικοὶ εἶναι χάρτινες τίγρεις	15	7 ΚΚΚίνας — ΚΚΣΕ
«Λαϊκής 'Ημερησίας» «Κόκκινης Σημαίας»	15	15 —11 ἐπιστολές
—Κινέζικες 'Απόψεις α'	30	5 —'Η ιστορικὴ πεῖρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου
—Κινέζικες 'Απόψεις β'		
—Οἱ διαφορὲς ἀνάμεσα στὴν ήγεσία τοῦ ΚΚΣΕ καὶ στὸ ΚΚΚίνας		
Τ σέον Γιάνγκ		
—Τὰ ἀγωνιστικὰ καθήκοντα τῶν ἀργατῶν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν		
—'Η Λαϊκὴ Κίνα γιὰ τὸ Κυπριακὸ		

«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΤΣ 27 (141) ΤΗΛ. 634-070